BOLŞEVİK

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

TEMMUZ 1985 FİATI: 7,5 DM; 20 FF; 50 ÖS; £2; 175 TL

AHMET B. YOLDAŞIN YAZILARI

Sayı 15

AHMET B. YOLDAŞIN YAZILARININ YAYINLANMASI ÜZERİNE
0000000000000000000000000000000000000000000000000

Burada şimdiye kadar elimize geçen bütün yazılarını yayınladığımız Ahmet B. yoldaş; çeşitli dönemlere ait yazılarından açıkça görüleceği gibi, bir dizi temel noktada TKP/ML(B)'nın ve TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bugün savunduğu görüşlere kökten karşı olan görüşler savunmaktadır.

Kendisi TKP/ML(B) İkinci Konferansına gönderdiği mektupta (Bkz. s.50), TKP/ML(B)'nin "ideolojik kökeninin" "küçük-burjuva sosyalizmi" olduğu, ve bu kökenin "üstünden gelmeye çalışan bir tek kendi"si olduğu; bizim "en büyük dayanağımız"ın ise "hataların üstünden gelmek için ML ilkeleri ortaya koymakta kararlı olmamız" olduğu tespitlerini yapıyordu.

Merkez Komitesi de bu mektuba verdiği cevapta şunları söylüyordu:

"Yoldaş, DKH'deki akımları sayarken, bunların hepsinin aynı ideolojik kökenli olduğunu söylüyor. Beş akım sayıyor. Ve bizi de oportünistlerle aynı akımlar içinde ele alıyor. Bizim de diğerlerinin de ideolojik kökeninin küçük-burjuva sosyalizmi olduğunu söylüyor.

Kuşkusuz bizimle oportünistleri aynı kefeye koymak, aradaki nitelik farkını gözlerden gizlemek, sadece oportünistlerin işine yarar. İlginç olan, yoldaşın bu tezinin yeni bir tez olmamasıdır. Küçük-burjuva sosyalizmi suçlaması şimdiye dek genellikle ML tüyler takınan modern revizyonistlerin ML'lere yönelttiği suçlama olmuştur. Eğer "ideolojik akrabalık"tan sözedeceksek, yoldaşın tezleri modern revizyonistlerle ideolojik akrabalık içindedir. Bu konuda savunduğu tezin kökü modern revizyonistlerdedir.

Yoldaş bizde olumlu tek şey olarak "ML'in ilkelerini" ortaya koymaya kararlı olmamızı görüyor. Ve biz böyle oldukça da, eninde sonunda bir noktada birleşeceğimizi söylüyor.

Eğer bizim kökümüz, ideolojik temelimiz küçük-burjuva sosyalizmi ise, bizim Marksizm-Leninizmin ilkelerini ortaya koyma kararlılığımız hiçbir şey ifade etmez. Yoldaş bu konudaki tezlerini yeniden gözden geçirmelidir.

Bugün için ayrı dilleri konuştuğumuz, dünyaya ayrı pencerelerden baktığımız, aramızda ideolojik birliğin olmadığı bir olgudur.

Yeniden bir ideolojik birliğin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini mücadele belirleyecektir." (Bkz. s.55-56)

Gerçekten de Ahmet B. yoldaş ile aradaki birlik, sağlam bir ideolojik birlik değildi. En temel noktalarda önemli ayrılıklar; herşeyden önce de sorunlara **yaklaşımda** ayrılıklar vardı. Sorun bu ayrılıkların, aynı parti çerçevesi içinde yürütülecek ideolojik mücadele içinde aşılıp aşılmayacağı sorunu idi.

Merkez Komitesi İkinci Konferans sonrasında, Ahmet B. yoldaşın bir dizi temel noktada ayrı görüşlere sahip olmasına rağmen, üyelik statüsünün korunması, ve fakat ayrılıklar üzerine ideolojik mücadelenin hızlandırılması yönünde tavır takındı. Bunun için yoldaş ile görüşüldü. Belli kararlar alındı. Ne yazık ki bu kararlar yoldaşın özel durumundaki bazı değişiklikler sonucu zamanında uygulanamadı. (Bkz. s.62)

Yoldaş ile her türlü tartışma imkanı bir süre **bütünü** ile ortadan kalktı. Bu durum aşıldıktan sonra ise, tartışmanın sistemli sürdürülebilmesi için yoldaşa, kendi yazılarını (yanındaki bir başka yoldaş ile birlikte) baskıya hazır hale getirmesi, düzenlemesi görevi verildi. Bu görev yoldaş tarafından şimdi yerine getirilmiş durumdadır. O, yayınlanmasını istediği yazıların bir bölümünü (ki bizim şimdiye kadar

okuduğumuz, elimize geçen yazıların tümüdür bunlar) bize ulaştırıldı.

Yoldaş, şimdı verdiği bilgiye göre, yeni yazılar hazırlamaktadır. Biz, şimdi elimize geçen bu yazıları, bu şekli ile —yeni yazıları beklemeden— yoldaşların ve devrimcilerin denetimine sunulmasını doğru buluyoruz.

Bu yazıların her birine tavır takınıp, öyle yayınlamayı; ideolojik mücadele açısından yararlı görmemize rağmen, bu gerekçe ile yayınlanmanın daha da geciktirilmesini de doğru görmüyoruz.

Bu yazıların bu hali ile bile yayınlanması, Ahmet B. yoldaşın görüşlerinin, kendi orijinal yazılarından tanınması imkanını verecek, ideolojik mücadeleyi ilerletici bir rol oynayacaktır.

Yoldaşlar, ve broşürü okuyan tüm devrimciler, Ahmet B. yoldaşın yazılarını, onun eleştirdiği yazılarla bağıntı içinde okurlarsa, bir anlamda çatışan iki tarafın görüşlerini doğrudan denetleme imkanına, bu yazılara doğrudan cevap verilmediği şartlarda bile sahiptir.

Çatışan bütün noktalarda TKP/ML(B)'nin ve TKP/ML(B) Merkez Komitesinin görüşleri de vardır.

Bu yüzden, bu yazıların yayınlanmasının, her yazıya tavır takınan cevabi yazılar çıkana kadar bekletilmesi bize yanlış görünüyor. Bu yazıları bu anlayışla şimdilik cevapsız yayınlıyor, yoldaşları ve tüm okuyucuları, yazıları, Ahmet B'nin yazılarında atıfta bulunduğu ve eleştirdiği yazılarla bağıntı içinde okumaya çağırıyoruz.

Biz çatışılan bütün temel noktalarda Ahmet B. yoldaşın yazılarının —gelişimi de incelendiğinde—, onun temel yanlışlarını giderek sistemleştirdiğini, ve bütünlüklü bir çizgiye doğru geliştirdiğini gösterdiğini düşünüyoruz. Hal böyle olunca da, bu yoldaşla ideolojik mücadelenin önemi büsbütün artmaktadır. Bu yazıları yayınlamakta amacımız bu mücadeleye hizmet etmektir.

Yoldaşın geldiği noktada, **bugün yapılması gerekenlerle** ilgili savunduğu görüşlerin ne olduğu konusunda da, yoldaşlar ve devrimci kamuoyu, "Parti İnşası Üzerine Bir Tartışmanın Tutanağı"na başvurmalıdırlar.

Burada yayınladığımız belgelerin ortaya koyduğu bir gerçek, Ahmet B. yoldaşın bir dizi önemli noktada bugün Parti Merkez Komitesinden ve Parti çoğunluğundan kökten ayrı görüşler savunduğu olgusudur. Burada açıktır ki. bu yoldaş nasıl oluyor da hala Parti içindedir? şeklinde bir soru ortaya çıkmaktadır.

Bu soru Parti içinde sorulmuş, ve bir yoldaş Ahmet B'nin Parti üyeliğinden çıkarılması için şu öneriyi getirmiştir:

" **"AHMET'IN PARTIDEN ÇIKARILMASI VE ÇALIŞTIĞI HÜCRENIN VE MERKEZ KOMITESININ TAVIR TAKINMASI IÇIN TALEP:**

1. Marksizm-Leninizmin parti inşası konusunda, ve parti öğretisinin özüne ilişkin öğretilerinden biri, partinin kendini oportunizm ve oportünistlere KARŞI ideolojik mücadele yürütmesi ve onlardan arınması ile güçleneceği öğretisidir.

Parti içinde ideolojik mücadelenin "iki çizgi" mücadelesi olarak yorumlanması, ve iki çizgi mücadelesinin bolşevik partinin bir yasası olarak ortaya konması, Mao Zedung önderliğindeki ÇKP tarafından uzun süre propaganda edilen, bütünüyle yanlış, revizyonist bir görüştür. Doğru Leninist anlayış, her yanlışa, her sapmaya, doğru çizgiden her uzaklaşma ve onun yaralanmasına karşı ideolojik mücadele yürütülmesini; Marksist-Leninistlerin parti içinde yanlış, antagonist ikinci bir çizginin çıkmasını engellemek için ellerinden geleni en fazlasını yapmalarını öngörür. Açık birşeydir ki, bu her zaman ikinci bir çizginin çıkmasını engelleyemeyebilir; ama yapılması gereken (önsart) budur. Tam da bu yüzden, Lenin ve Stalin önderliğindeki SBKP'nin inşasının

yolu, kendi saflarındaki hata, sapma ve yanlış pozisyonlara karşı uzlaşmaz ideolojik mücadelenin bir örneğidir.

Ahmet yıllardan beri, çeşitli yazılarında ortaya koyduğu, temel ilkelerle, TKP/ML(B)'nin İkinci Konferansta tespit edilen temel çizgisi ile kökten çelişen ideolojik ve siyasi bir çizgi savunmaktadır.

Ahmet, Mao Zedung'un değerlendirilmesi konusunda, enternasyonal alanda Kanada Bolşevik Birlik grubu tarafından propagandası yapılan, ve Mao'nun hiçbir dönem Marksist-Leninist olmadığı, en iyi halde küçük-burjuva devrimcisi olduğu biçimindeki revizyonist çizgiyi savunmaktadır. Aynı tezi Ahmet, Arnavutluğun ve AEP'nin değerlendirilmesinde de savunmaktadır.

Ahmet, 1960'larda ÇKP'nın ve AEP'nın Kruşçev revizyonizmine karşı yürüttüğü mücadele konusunda, bu mücadelenin iki revizyonist kanat arasında olduğu görüşünu savunmaktadır. O böylece, ÇKP ve AEP'nin 60'larda modern revizyonizme karşı yürüttüğü mücadelede ağır hatalar, eksiklikler vb. tespit eden, ve fakat açık bir şekilde ÇKP ve AEP'nin revizyonist, karşı-devrimci bir çizgiye karşı devrimci bir konumda durduklarını savunan Partımızin temel bir tezi ile çelişmektedir.

Ahmet, Partımizin bugün içinde bulunulan durumda hayati sorunu olan Parti inşası sorununda, ... tartışmanın gösterdiği gibi, son çözümlemede kendiliğindenci, kitle kuyrukçusu bir çizginin savunuculuğunu yapmaktadır. Onun savunduğu görüşler, son çözümlemede parti inşası için iki aşamanın gerekliliğini reddeden; partimizin daha bugünden kitle mücadelelerini yönlendirmesini talep eden görüşlerdir. A. bugünkü gücümuzün durumunu gözönünde bulundurmamakta, ve bütün oportünistler gibi, daha fazla kitle çalışması talep etmekte, öyle yapılırsa, adeta bütün sorunların kendiliğinden çözüleceği gibi bir tavır takınmaktadır.

Ahmet, bir ülkede sosyalizmin inşası sorununda, son çözümlemede sosyalizmin inşasının tekniğin gelişmesine bağlı olduğu; Sovyetler Birliğinde geri dönüşün kaçınılmaz olduğu, çünkü teknık gelişmenin o kadar ilerlememiş olduğu anlamına gelen bütünüyle revizyonist görüşler savunmaktadır. O kuşkusuz önemli rol oynayan bir faktörü, belirleyici faktör haline getirmektedir. O proletaryanın ve onun partisinin bu konudaki belirleyici, değiştirici rolünü inkar etmektedir.

2. Ahmet'in yanlış ve revizyonist tezlerine karşı parti içi mücadele nasıl yürütüldü?

Ahmet teorilerini uzun zamandan beri savunmaktadır. Objektif şartlar sonucu oldukça uzun bir süre örgütlü değildi, ve bunun sonucunda pratikte yalnızca yazılı olarak ideolojik tartışma mumkundu. TKP/ML İkinci Konferansı öncesinde, o zamanki Merkez Komitesi Ahmet'le ideolojik mücadeleye hemen hiç önem vermedi, bu yüzden de onun yanlış görüşlerine karşı yeterli bir ideolojik mücadeleyi bırakalım, evet, hemen hiçbir ideolojik mücadele yürütülmedi. Bu, Bolşeviklerin ikinci konferansında doğru olarak tespit edildi, haklı olarak eleştirildi. Bu hatanın düzeltilmesi görevi kondu. Bolşeviklerin İkinci Konferansının hemen ertesinde Ahmet'in iki önemli belgesi (7), ve Parti Konferansına gönderdiği mektup parti içinde yayınlandı (.2). Bunlardan komputerlerle ilgili yazı konusunda yoldaşın görüşlerini reddeden Merkez Komitesinin bir cevabı da parti içinde yayınlandı. İkinci Konferans sonrasında da Ahmet belli objektif zorluklar, ve bir süre de özel durumundan dolayı örgütlenemedi. Kısa süre önce yeniden örgütlü çalışma içine girdi. Şimdi yoldaşın görüşlerine karşı mücadele, bulunduğu Parti Hücresi içinde de yürütülmektedir. Ayrıca ... sırasında da hemen bütün önemli çatışma noktalarında Ahmet'in yanlış çizgisine karşı mücadele yürütülmüştür. Bu ideolojik tartışmada görülmüştür ki, Ahmet yanlış pozisyonlarını eleştirici bir biçimde gözden geçirip düzeltmemekte, tersine kökten yanlış tezlerini ilkesel olarak sertleştirmekte, ve kendi içine kapanık bir çizgi haline getirmektedir.

Kuşkusuz Ahmet'i hemen İkinci Konferans ertesinde partiden dıştalamak yanlış olurdu. Çünkü onun çizgisine karşı yeterli bir mücadele yürütülmemişti.

3. Ahmet'ın yanlış çizgisine karşı yeterli mucadele yurutülmuştur. Şımdı partı, orgutsel olarak da, onun çızgısı ile bızim çızgımiz arasında ortaklık olmadığını göstermelıdır.

İkıncı Konferanstan bu yana, ıdeolojik mucadele içinde, Ahmet'in yanlış pozisyonlarında ısrar ettığı ve bunları aşırı yanlış bır yonde geliştirdığı ortaya çıkmıştır. Ahmet'ın goruşlerı partı içinde ve çevresınde de bazı savunucular bulmuştur. Ahmet ve onun goruşlerının savunucularına yalnızca ideolojik alanda değil, orgutsel alanda da görüşlerimizin uzlaşmazlığının gösterilmesi, ideolojik mucadelenin talebidir.

4. Merkez Komitesi ve Ahmet'in örgütlü olduğu hücre, Ahmet'e karşı ideolojik mücadelede uzlaşmacı, oportünist davranmaktadır.

II.Konferans öncesindeki hataları aşmak yönünde Ahmet'e karşı ideolojik mücadeleyi güçlendirmek, sertleştirmek, çelişmeyi öyle ya da böyle çözmek yerine, oportünist bir orta yoldan yürünmektedir. Hatta ... ideolojik mucadelede, yönetici yoldaşlar, İkinci Konferansın çizgisinin bir savunucusu olan benim pozisyonlarıma karşı esas ateşi yönlendirirken; Ahmet'e karşı uzlaşmacı bir pozisyon almışlardır. Parti inşasında kendiliğindenciliğin, bilinçliliğin merkezi rolü konusunda; Parti inşasında temel görevlerin tespiti ve ağırlığının tespiti, ne kadar kitle calısması, dışta çalışma; ne kadar içte çalışma vb. konusunda, yönetici yoldaşlar yine Ahmet ile tehlıkeli bir koalisyona girmiştir. Şimdiye kadar Ahmet'in partıden dıştalanmasının gündeme getirilmemiş olması da bu yüzden mantıkidir.

Ben, Merkez Komitesini, yetkisine dayanarak, çizgimızle ortak yanı olmayan ve mücadelenin de değişmeyeceğini gösterdiği Ahmet'i partiden çıkarmaya çağırıyorum.

Bunun olmaması halinde, aynı talebi III.Konferansa getiriyorum.

6 Ocak 1985"

Buna Merkez Komitesinin verdiği cevap şudur:

"Merkez Komitemiz, Ahmet yoldaşın bugün partiden çıkarılması talebini, onun pozisyonlarına karşı yeterli bir ideolojik mücadele yürütülmemiş olduğu temel gerekçesiyle reddetmektedir. F. yoldaşın yazısında getirdiği görüşler hakkında görüşlerimiz kısaca şöyledir:

1. nokta ile ilgili:

F. yoldaş, görüşümüze göre, Ahmet yoldaşın bugün bizimle çeliştiği temel noktalar konusunda esasta doğru tespitler yapmaktadır.

Yalnızca parti inşası konusunda Ahmet yoldaşın görüşleri, onun yazılı belgelerine dayanarak, "kendiliğindenciliğin savunuculuğu" olarak mahkum edilecek durumda değildir. Yoldaşın bu konudaki görüşleri, ... sözlü olarak savundukları ile sınırlıdır.

Diğer konularda yoldaşın gorüşleri, onun yazılarından çıkarak mahkum edilebilecek durumdadır.

Bu noktada bize "Parti kendini oportünist unsurlardan arındırarak güclenir" öğretisini hatırlatan F. yoldaşın; hakkında partiden çıkartılması talebini getirdiği Ahmet yoldasla olan temel celismelerde bir dizi doğru tespit yapmakla yetindiğini, ve fakat onun hakkında "oportünist unsur" genel değerlendirmesini yapmadığını F. yoldasa hatırlatmayı da ayrıca gerekli görüyoruz. Yoldasın açıktır ki bu konuda da tavır takınması gereklidir.

2.nokta ile ilgili:

Burada anlatılanlar, bilince çıkartılması mutlaka gerekli olan bazı noktalar dışında, olgu tespitleridir. Bilince çıkartılmasını mutlaka gerekli gördüğümüz noktalar şunlardır:

Hücre; yoldaşın örgütlü bir çalışma içine girdiği, somut olarak bir Parti Hücresi içinde çalışmaya başladığı dönem, oldukça kısa bir dönemdir. Bu kısa donem içinde de yine objektif zorluklar sonucu-- Parti Hücresi somut olarak iki toplantı yapabilmiştir. Bunlardan ikisi de tam sayılı Parti Hücresi toplantısı değildir. Parti Hücresinde yanyana getirilen yoldaşlardan Ahmet yoldaş, yıllardan beri ilk defa bir Parti Hucresi çalışması içine girmektedir. Diğerleri de çoğunlukla ilk defa bir Partı Hucresi içinde yanyana gelmektedir. Bu Parti Hucresinin görev alanı oldukça genıştir. Buna bağlı olarak, bu ilk iki toplantıda pratik işler, görev paylaşımları, raporların gozden geçirilmesi belli bir zaman almıştır.

Bu ıki toplantıda da Ahmet yoldaşın belli görüşleri ile polemiğe girilmiştir.

Örneğin Komintern tartışması konusunda, Ahmet yoldaş, R. Bahdiyar ile Muhsin/Celal arasındaki tartışmada tavır takınan bir yazı getirmış; bu yazı hakkında ... tavır takınmış, belli bir tartışma yurutulmuştür.

Örneğın komputerler yazısı üzerıne bır başka yoldaş, Ahmet'in yanlış pozisyonda olduğunu ılerı surmuş, bunun üzerine de bir tartışma yürütülmüştür.

Dağıtım ıçınde de çıkan çelişmelerde tartışma yürütülmüştür.

Bunlara ek olarak, Ahmet yoldaşa, merkezin kendisine yayınlanmasını talep ettiği belgelerı duzenleme gorevini verdıği hatırlatılmış, bunu yapması istenmiştir.

Yani toparlanırsa, Ahmet yoldaşın yıllardan bu yana katıldığı ilk iki Parti Hücresi toplantısında, yoldaşın yanlış bulunan görüşlerine karşı --tartışılan bağıntılarda-- yapılması mumkün olan ölçüde bellı bir mucadele yürütülmüştür. Ama kesınlıkle bu iki toplantıdaki mücadele, yoldaşın göruşlerine karşı onu partiden dıştalamayı haklı kılacak yeterlilikte bir mücadele olarak görülemez.

Bunu yeterlı goren bır anlayış; bize İkinci Konferansımızda, merkezi goruşlerden ayrı goruşler savunanlar olduğunda, bunlarla 'ıki toplantı tartışılıp, uçuncude duzelmezse, dıştaladıkları'nı anlatan GDS'in çok ilkeli gorünuşlu burokratik pozisyonunu hatırlatan bir anlayıştır.

"Hücresındeki ideolojik mücadele" üzerine ikinci noktada söylenenler, gerçekte, bu konudakı gorevlerin ağırlığını küçülten, bürokratik bir "parti içi mücadele" anlayışını savunan goruşlerdir. Partide ve devrimci kamuoyu önünde ideolojik mücadele, görüşümüzce oncelikle ve ağırlıkla yazılı-belgeli bir mücadele olmalıdır. Bu, açıktır ki, Parti Hücresi içindeki tartışmanın önemini küçultmez. Tersine, böyle belgelerın varlığı şartlarında, Parti Hucresındeki tartışma da daha verimli hale gelir. Bu bağıntıda bızce asıl cevaplanması gereken soru sudur: Ahmet yoldaşın yazılı belgelerine karşı yazılı olarak yeterli bır mucadele yürutulmüş mudur?

Bizim bu soruya verdiğımız cevap, kesinlikle "hayır"dır.

1. nokta ıle ilgılı:

Ahmet yoldaşın yanlış çizgısine karşı, onu partiden çıkaracak seviyede, yeterli bir mücadele yürutulduğu tespiti, bütünüyle reddettiğimiz bir tespittir. Yoldaşın yazılarının onemli bır bolumu, partinin tümü tarafından tanınmamaktadır. Merkez Komitemizin goruşune gore, yoldaşın en azından temel yazıları Parti içinde, ve çevresinde, cevapları ile yayınlanıp, üzerine tartışılmadan, yeterli bir ideolojik mücadeleden sözetmek doğru değıldır. Bu yapılmadan yoldaşı partıden dıştalamak, bize burokratik bır tavır olarak gorunmektedir. Merkez Komitemiz bu yüzden yoldaşa, yayınlanmasını talep ettiği butun yazıları derlemesı görevıni vermiş, yoldaş bu görevı yerine getırmiştır. Önumüzdeki donem içinde, Konferans öncesinde yoldaşın bu yazıları, Merkez Komıtesinın tavrı ile bırlikte yayınlanacak, Partinın ve devrimci kamuoyunun denetimıne sunulacaktır. Merkez Komitemiz de gelışmenin olumsuz olduğunun, ayrılığın bugün artık çızgi ayrılığı olduğunun; bu çelışmelerin çözülmemesi halınde, örgütsel ayrılığın kaçınılmaz olduğunun bilincindedir. Buna rağmen, yoldaşın en azından temel yazıları uzerinden onunla belgelere dayalı bir mucadele yürutülmeden, yoldaşın dıştalanma talebini -- yoldaş partinın aldığı kararları uyguladığı, eylembirliğini bozmadığı surece -- yanlış bulmaktadır.

Bu noktada, F'nın yaptığı, "Ahmet'in goruşleri parti içinde ve çevresinde bazı savunucular bulmuştur" bıçimindekı tespit de, bu genelliğiyle gerçek durumu yansıtan bir tespıt değıldır; Ahmet'ın goruşlerinin etkinlik derecesini abartan bir tespıttir.

Ahmet yoldaşın goruşlerını butünlük içinde bugune kadar savunduğunu soyleyen herhangı bır yoldaş --bıldığımiz kadarı ile-- yoktur. Ahmet yoldaşın savunduğu goruşlerden şu veya bu goruşe, şu veya bu olçude katılan yoldaşlar vardır. Ama bununla, "Ahmet'ın goruşlerının savunucusu olma" genel tespıtı arasında fark vardır. Bu bağıntıda, bize yanlış çızgı savunucusu birinin de yer yer doğru goruşler savunmasının mumkun olduğunu da hatırlatmak ıstıyoruz.

Parti dışında ve çevresınde bu görüşlerin savunucu bulduğu görusüne gelince; durum parti içindeki durumla benzerdir. İleri-örgütlu sempatızan yoldaşlardan hiçbiri --bilgimiz dahilinde-- Ahmet'in goruşlerine --butunluk içinde-- katılmamıştır, savunmamıştır. Partıden ayrılan M ve C, belli bir sure Ahmet ile esasta aynı goruşleri savunur görünür bir konuma girmişler, ve hatta onu kendi goruşlerının kaynağı olarak da göstermeye yönelik bir tavır takınmışlardı. Şimdi onlar bu tavrı takındıklarına pişman durumdadırlar. Stalin konusunda, bugünkü teorik sorun ve gorevlerin ağırlığının değerlendirilmesi konusunda, kitle mücadelelerine katılma konusunda vb. birçok noktada zıt konumları savundukları açıkça ortaya çıkmıştır.

...   daki tartışmalar; içimiz ve yakın çevremizde Ahmet yoldaşın görüşlerinin etkinlik derecesi hakkında kesine yakın bilgi verebilir. Orada açıkça görülen şudur ki, hiçbir yoldaş, Ahmet'in savunduğu görüşlere bütünlük içinde katılmamıştır. Tartışmalar içinde, şu veya bu yoldaş, Ahmet yoldaşın tartışılan konuda getirdiği şu veya bu görüşe --onun temel görüşlerinden bağımsız olarak-- katıldığını belirtmiştir. Onun görüşlerinin "savunucu" bulması, bu düzeyde olmuştur. Böyle bir katılımı, böyle bir savunmayı, sanki yoldaşlar Ahmet'in goruşlerinin genelde savunuculuğunu yapmış gibi göstermek, gerçek durumu yansıtmadığı gibi, sanki yanlış bir çizginin savunucusunun hiçbir doğru görüş savunamayacağı gibi yanlış bir anlayışın varlığına da işaret etmektedir.

4. nokta ile ilgili:

Gerek Merkez Komitemizin, gerekse yoldaşın şu anda içinde çalıştığı Parti Hücresinin Ahmet yoldaşa karşı uzlaşmacı oportünist davrandığı tespitini reddediyoruz.

Merkez Komitemiz İkinci Konferansın hemen ertesinde Ahmet yoldaşın durumunu görüşmuş, onunla mücadelenin sertleştirilmesini kararlaştırmış, bu yönde somut adımlar atmış; yoldaşın temel bir yazısına tavır takınmış; daha sonra yoldaş ile bir Merkez Komitesi temsilcisi doğrudan görüşerek, hem yazılar üzerine tartışmış, hem de mücadelenin somut olarak nasıl yürütüleceği konusunda kararlar almış, ve somut plan çıkarılmıştır. Ne yazık ki, Ahmet yoldaşın özel durumu nedeniyle bu plan uygulanmaya konamamış, ertelenmek zorunda kalınmıştır. Ortaya çıkan ilk fırsatta, Ahmet yoldaş örgutlenmiş, mücadeleye kaldığı yerden devam edilmeye başlanmıştır. Biz bunda "orta yolculuk", "oportünizm" vb. görmüyoruz.

Merkez Komitesi açısından durum böyledir.

Parti Hücresine gelince: Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Parti Hücresi henüz ancak iki toplantı yapabilmiştir. Bu toplantılarda yeterli bir ideolojik mucadele verilmesi henuz mümkün olmamıştır. Bunun için belli bir zamana, hazırlığa, vb. gerek vardır. Bunda da biz bir "orta yolculuk", "oportünistlik" keşfedemiyoruz.

. .   tartışma sorununa gelince: Bu tartışmanın belgelere dayalı bir değerlendirmesini Merkez Komitemiz henüz yapmamıştır. Bu,   .   tutanak çıktıktan sonra mümkün olabilecektir. Ama şimdiden şunu soyleyebiliriz ki, Merkez Komitemiz içinde, ... taki tartışmalarda tek tek MK üyelerinin yürüttüğü tartışmanın değerlendirilmesinde bir fikirbırliği yoktur. Bu, ___ . . ___ genel değerlendirmede yapılan son konuşmalarda bellidir. Ayrılığın ne derecede olduğunun tam bir değerlendirmesı, ancak .   tutanak   üzerinden yapılacaktır. Bu bağıntıda açıktır ki; bizzat ... yürütülen tartışmada; çatışmalı olan bazı noktalarda görüş birliği yoktur. Özel olarak F. yoldaşın parti içindeki mücadelede konumunun, rolünün değerlendirilmesinde de önemli ayrılıklar vardır.

Bundan bağımsız olarak, Merkez Komitesinin tümünün, Ahmet yoldaşın bugun Parti üyeliğinden çıkarılmasına karşı olmasının temel gerekçesi bir ve aynıdır· Onun çizgisine karşı belgelere dayalı yeterli bir ideolojik mücadele yürütülmemiş olması; (bunun yanında, ayrılıkların birçok noktada şimdilik teorik ayrılıklar seviyesinde olması; yoldaşın konumlarının doğrudan karşı-devrimci konumlar olmaması; yoldaşın eylembirliğini bozacak davranışlara girmemesi..) ortak gerekçelerdir. Hal böyle iken, F. yoldaşın, Merkez Komitesi içinde olduğunu tahmin ettiği bazı yoldaşların; Ahmet yoldaşa parti inşası konusunda yakın görüşler savunduğu için, onun dıştalanmasına karşı çıkmasının mantıki olduğu vb. şeklinde kurduğu bağ, gerçek durumu yansıtmayan ve bir önyargının varlığına işaret eden bir bağdır. Merkez Komitesinin tumunun ... tartışılan Parti İnşası ile ilgili broşurdeki temel görüşlere esasta katıldığı; F'nın ozel olarak saydığı noktalarda da durumun boyle olduğu; olgudur. Hal boyle olunca da kurulan bağın yanlışlığı bizim için ortadadır!

Bu yazıların yayınlanması, ve tüm Parti ve devrimci kamuoyuna düzenli ve sistemli bir şekilde sunulması, ideolojik mücadelenin mutlak gerekli **bir adımı** olarak kavranmalıdır.

Temmuz 1985

****
V.i.S.d.P.: U.T.W., P.O.BOX 461, LONDON E8 4JB, ENGLAND.

I. BÖLÜM

Bu yazı "Yeni Bir Enternasyonal" çağrılarının yeri göğü inlettiği bir arada Kanada'lı "Mücadele İçinde" gurubunun "enternasyonal" konusundaki görüşlerini içeren "Çağırı"sına karşı yazılmıştır.

"Mücadele İçinde" gurubunun kendisi dağılmıştır. Kitleleri kazanmak için sekter olmamaya çalışıyorlardı. Sonuç olarakta dağılıp gittiler .

"Enternasyonal" üzerine lafların sonuçları da herkese malumdur.

1- AEP etrafında yuvalanmış örgütler pek çok "enternasyonal 'toplantılar" yaptılar. Daha hala bir "enternasyonal"leri yok. Her ülkede de birbirlerini "oportunistlikle", vb. ile suçlayan birden çok "AEP yanlısı" örgüt var.

2- "Mao'nun ateşli savunucuları " ise "enternasyonal"lerini değil ama " enternasyonale doğru bir adım " olan "Devrimci Enternasyonal Hareket"i kurdular.

Bunların "örgütsel birliği"nin koskoca bir palavra olduğu daha başından belli idi. En son olarak çıkarttıkları "Kazanılacak Dünya" adlı yayınları da bunu ispatladı.

"Kazanılacak Dünya" "Devrimci Enternasyonalist Hareketin" kuruluşundan etkilenerek yayın hayatına girmiş . AMA "DEH"nin "resmi yayın organı değil" ! Çünkü ML'lerin birliğinin güçlenmesi için "kızgın bir tartışma ve mücadele gerekli olacak"mış !

Doğru !

Ve sonuçta bugünkü sözde birlikten farklı olmayacaktır !

3- Hem AEP'e , hem ateşli "Mao" taraftarlarına karşı çıkanlar içinde görünen iki akım vardı :

i) BP ve "Kardeşler" : Bu gurup da " enternasyonal programın çıkartılmasını" "ön plana" alarak "Birlik içinde " yürüyordu. Bir de baktık ki "1 Mayıs tartışması " üzerinden darmadağın oluvermişler...

ii) Kanada'daki "Bolşevik Birlik" . Bunlar tüm diğer guruplardan daha "tutarlı" bir "enternasyonal " kurdular. Daha doğrusu enternasyonal bir yayın organı. Birliklerinin "tutarlı"olmasının temelinde yatan ideolojik temelsizlikleridir ! Mao ve Enver'e karşı olmak- LAFZI, ve "3. dünya savaşına karşı mücadele"... İşte bunların tutarlı birliğinin temeli bundan ibarettir.

Sonuç olarak bu yazıdaki görüşlerin altı yıllık gelişmelerce doğrulandığını ilan edebiliriz.

Doktirinimizin tüm çarpıtmalarına karşı mücadele.Herşey bunun zaferi için. Ve bu zaferin önşartı olarak kendi "hata"larını yenmek.

Başka türlü sadece enternasyonal değil,parti inşası,Modern Revizyonizmin yenilgiye uğratılması vb. de boş laf olmaya devam edecektir.

"IN STRUGGLE " adlı grubun "Çağrı"sına eleştiri

İşe yaramaz bir çağrı . Senelerdir parti inşa etmeye çalışan bu örgüt .imdi de enternasyonali inşa etme çabasında .

I) Muhakkak ki ortalığın karışık, bir yerlerde bir yanlışlık olduğunun far - kındalar . Fakat görebildikleri yanlışlıklar , ortaya koyduğu yanlışlar içinde kayboluyor .

II) Onlara göre enternasyonal olmadan proletaryanın önderliği sağlanamaz.

1-Bugünkü şartlarda bu proletaryanın önderliğinden vaz geçmek demektir , pratikte enternasyonali kurmanın imkansızlığından dolayı bu böyledir . Halbuki Ekim devrimine bakacak olursak , SBKP'nin o zamanlar enternasyonal olmamasına rağmen proletarya önderliğini sağladığı ortadadır .

2- Enternasyonal birliğin iki çeşiti olduğunu görmüyorlar :

a) Ortada enternasyonal olsun olmasın , dünya işçi sınıfının birbirini destekleyen objektif birliği ;
b) "Enternasyonal" ki bu subjektif bir birliktir

i) Açık ki (b) nin olması çok yardımcıdır , tek tek zaferleri kolaylaştırması açısından , "enternasyonal zafer" için gerekli bir şeydir . Fakat (b) olmadan enternasyonal birlik yok demek objektif faktörü görememek demektir . (b) olmadan proletarya önderliği imkansız demek devrimi inkar etmek demektir . Bu"3 dünya teorisine parelel bir şeydir ."3 dünya teorisyenleri " sınıf mücadelesini reddetmek için dikkatleri "dış düşmanlara , "dış problemlere " çekmeye çalışmaktadırlar (yalnız bulundukleri yerde değil, dünya çapında en uç oport. olduklarından) . "Enternasyonalsiz proletarya önderliği olmaz " da aynı kapıya çıkmaktadır .

ii) Bahsettikleri birliği nasıl kuracaklar ? Şartlar ML temelde böyle bir birlik için hazır durumda mıdır ? Hiç de değildir . Ayrışma süreci yeni yeni başlamış durumdadır , yalnız enternasyonal alanda değil , bölgesel de bu böyledir . Bir evrim dönemi gereklidir . Öyleyse enternasyonal nasıl oluyorda acil bir problem oluyor ? Açık ki ele alınması açısından acil bir meseledir , fakat çözülmesi açısından değil . Dediklerine göre bir an önce bu mesele çözülmelidir . Hangi temelde olacağı meselesine cevap vermiyorlar . Kiminle birleşmeli , kimlerden ayrılmalıyız? Ayrılık çizgisi nedir ? Herkes Kruşçevcilerin , "3 dünyacıların" saf dışı edilmesinde anlaşıyor . Fakat MZ ve AEP meselesi ne olacak ? Dediklerine göre MZ ve AEP, ML dirler ve AEP anti revizyonist bloğun en önlerinde yer almaktadır . Ve AEP'ni belli yanlış hareketlerinde eleştiriyorlar (yapıcı eleştiriler tabii ki ?!) . Bunun bu şekilde olmayacağı açıktır . "Birlik için isteği başlama noktası" olarak almak demek küçük burjuva uzlaşmacılığıdır . Eğer oportlarla (AEP ile) birleşmeyi istiyorlarsa ve eğer MZ'u ML görüyorlarsa anti-revizyonist kamptaki oportlar hakkında sarfettikleri laflar bir işe yaramıyor . Kısacası , tüm meselelerde ve özellikle başlıca meselelerde yoğunlaştırılarak şimdiki tüm oportlarla bir ayrılık gereklidir . Ancak bundan sonra , böyle bir evrimden sonra enternasyonal birlik kurulacaktır . AEP ve etrafındakilere saldırılmalı ve onlar ML ve oport. olmak üzere parçalanmalıdır . "In Struggle " , bu amaçla 'yol arkadaşları' olabilir , daha fazlası değil . Bölgesel ve enternasyonal alanda küçük burjuva kargaşalık içinde kaybolmadan durumu görmeli ve ona göre hareket etmelidir .

Lenin'in "Sosyalizm ve Savaş" (3.bölüm, enternasyonalin yeniden kurulması üzerine) yazısı oldukça faydalıdır . Küçük burjuva paniğe , hesaplara ve yüksekten atan planlara yer yok . Ayrılığın ve birliğin temelinin yolunu gösteren gayet basit bir bölüm .

iii) Broşür bolca bir program ve tüzükten bahsediyor. Bunlar birlik ve birliği kurmak için deniliyor . Ayrıca , konferanslar , tartışmalar teklif ediliyor . Bu, oldukça çocuksu bir tavırdır , gün ışığında rüya görmekten başka bir şey değildir. Neden ? DKH'nin durumunu anlamadıklarından oportları anti-revizyonist ilan ediyorlar (bu anti- revizyonistler arasında oportların varlığını kabullenmekle birlikte oluyor). DKH' nin durumu kavranmadıkça ortaya sürülen tüm bu "iyi planlar" hiç bir sonuca varmayacaktır . Görebildiğim kadarıyla durum oldukça karışıktır ve bir evrim süreci , bir ayrışma gereklidir. Bir tarafta AEP ve etrafındakiler içerisinde yeminli oportlar vardır ki bunlar körce daha da fazla oport olmaktadırlar . Bu grupta ayrışma kaçınılmazdır ve bu ayrışma desteklenmeli , teşvik edilmelidir . Diğer tarafta "In Struggle" gibi bu grup tarafından kabul edilmeyenler vardır . Onlar, AEP ve etrafındakilerin "birlik için yakın geçmişteki girişimlerini " "birlik için bir girişim" olarak görmekte fakat çok iyi olarak değerlendirmemektedirler . Dolayısıyla AEP'nin ve etrafındakilerin oportunistliği ile mücadele etmeme, onların "yakın geçmişteki girişimlerini" oportların bir birliğini sağlamak için bir girişim olduğunu gizleme durumundadırlar . Bunun ML ile ilgisi yoktur . Bu grup hepsini değil ama bazı kusurları görmektedir . Eğer AEP , onları parti olarak tanısaydı , onların AEP'ni sonuna kadar ML ilan etmesine hiç şaşırmazdım. Tanınmamak karşısında rahatsız olmaktadırlar . Onlar kb pasifistidirler . Bir yanda da, evrim dönemine ihtiyacı olan , ayrışma sorunları olan ML'ler vardır . Tüm bunlar anlaşılmadan konferanslar çağırmak ne kadar faydalı olacaktır ? (veya bunlardan herhangi birisinin çağırdığı konferansa katılmaya hazır olunduğuuu ilan etmek.) Konferanstan sonra bir eylem programı veyâ onun gibi bir şey gündeme gelir . Bu sallantılı unsurlarla, oportlarla olan konferans küçük burjuva karışıklık içinde kaybolmak demek, elin kolun bağlanması demektir . Bu açık ki kabul edilmemesi gereken bir şeydir . Bu konferansların kabul edilmemesi yalnız bir evrim devresi içinde bulunduğumuzdan değil, aynı zamanda bu evrimin doğru bir yöne yöneltilmesi gerektiğindendir . Durumu nasıl gördüğümü formüle edeyim:

1- Küçük burjuva karışıklığın içine düşülmemeli veya oportları destekleme durumuna gelinmemelidir .

2- Sektercilik durumuna düşülmemeli , ML unsurlar oportlardan koparılmalıdır .

Bu noktalarda dikkatli olarak :

a) Oportlardan koparılan ML'ler ya da bu yaratılan karışıklık içinde yönlerini kaybetmiş ML örgütler kazanılabilir .

b) ML olmayan yerlerde ML'ler ortaya çıkartılabilir .

c) ML olduklarını iddia eden tüm oportlar teşhir edilebilir .

Bu anlamda evrim sürecinde çeşitli metodlar kullanılabilir . Bildiriler , broşürler, konferanslar , oportların konferanslarına katılma , vs. "Bir ML program ve tüzük temelinde bir birliğe ne demeli ? " Bu fikir elbette iyi bir şeydir fakat kimin kim olduğunu bilmeden,bu işe başlamak için ML'ler olmadan ve belli bir ayrışma olmadan bu nasılmümkün olacaktır?

Birlik için ayrışma ! Ancak bu oportunizmle sulandırılmamış bir birlik olabilir. Soruna bu şekilde yaklaşmayan herkes ML'i oportunizm solventiyle (çözücüsüyle) sulandırıyor dolayısıyla ML'leri eritiyor demektir .

Fakat bu birlik için yüksekten atanların tehlikesi kavranmalı , böyle yüksekten atma sözler karşısında kaybolunmamalıdır .

Kısacası, kişi mümkün olan herşeyi kullanarak gün be gün yaşamalıdır . Tabii ki bu, durumun ne olduğunu bilerek, ne yapmaya çalıştığını anlayarak (bir ML birlik) ve diğerleri karşısında ne düşündüğünü açıkça ilan ederek yapılabilir .

III-

1- Broşürde "revizyonizme karşı değişik güçler " açıkça ortaya konmuyor . Gerçekte bu güçler oportları içeriyor . Dolayısıyla"anti-revizyonistler arasındaki oportlardan " bahsederken bile onların anti-revizyonistleri hala içinde oportları barındırıyor . (Doğru ilkeler; bu ilkeleri gerçekleri saptırarak uygulayanlar tarafından saptırılır , bu oportların en sevdikleri taktiklerden biridir .)

2- "Başlama noktası birlik için istek " dir . İşte size Mao ! Bugünkü kiminle birlik sorunu oportlarla birlik sorununa çevriliyor . (İstek temelinde işler yapmaya girişmek ML değildir.)

3- "Yakın geçmişteki birlik için girişim " , "birlik" için bir girişim olarak ele alınıyor ve bu istenilen birliğin ne biçim bir şey olduğu anlatılıyor . Bu yakın geçmişteki girişim , oportları birleştirmek için bir girişim ve ML birliğin yolunu kapamak için en büyük , en tehlikeli girişimdir . "3 dünya teorisi " bu kadar tehlikeli değildir , çünkü bu en uç oportunizmdir ve sınıf bilinçlı işçiler tarafından kolayca görülebilir . Esas problem "yakın geçmişteki girişimdir ".

4- Gerçekten bu grubun kaç senedir parti kurmaya çalıştığını merak ediyorum .

5- Dikkat edilmesi gereken ; enternasyonal birlik olmadan proletarya önderliği olmaz , demeleridir . Bu konu hakkında görüşlerimi belirttim . Ayrıca bu tavır korkak küçük burjuvazinin tavrıdır , problemler altında ezilmiş, dışarlarda bir yerlerde çözüm arayan , bu anlamda elini oportlara uzatan küçük burjuvazinin tavrı . Küçük burjuvanın "nitelik güç değişimi " enternasyonal birlik yoluyla olmayacak , bölgesel güçlerdeki değişme enternasyonal birliğin güçlerini değiştirecek (ki bu başlangıçta çok zayıf olmak üzere) ve bunun tam tersi. Neden sonuç olacak, sonuç neden olacak ve bu her zaman böyle devam edecek. Ve şimdi gereken , esas olarak bölgesel güçlerdeki değişmelerdir. Bu iki faktörden mükemmelliyetçilik arayanlar hiç bir yere varamayacaklardır . Bu iki şeyin içiçeliğini , birbirlerinin gelişmesindeki neden-sonuç ilişkilerini görmelidir .

6- Program ve tüzük için yapılan her çalışma ! Bu birliğin bir programının ve tüzüğünün olması gerektiği doğrudur, tabii ki ML olmak şartıyla . Fakat bunun üzerinde fazla gürültü koparmak ve sanki bunlar tüm sorunlara çare imiş gibi göstermek saçmalıktır . Aynı şekilde halka açık tartışmalar, konferanslar , bunlar yanlış değildir . Bahsettiğim şekilde olursa gerçekten gereklidirler. Fakat niçin bunları "birliğin yüce amacıyla" sınırlamalı ? Niçin bu konferansları , halka açık toplantıları "bölünme" amacı için yapmayalım veya gelecekteki bir programa yardımcı olacak bazı konular üzerinde yapmayalım ? Niçin durumu idealize edelim ? Hayalleri hakikatler üzerine zorlayalım ?

7- Tavır problemi ? Her tavrın bir sınıf karakteri olduğunu görmüyorlar . Neden kendilerini tavırlarla sınırlandırıyor ve teorik sorunlar hakkında bir şey yapmıyorlar ? Çok basit ! "Yapıcı eleştiri yapmak"istiyorlar , yani oportları korkutmamak .

8- Böylece belki anlayacaklardır ki , aynı memlekette tanınacak parti "değişik güçlerin birliğinin bir sonucu olacak . 3. Enternasyonalin revizyonist partilerinin , 3. Enternasyonalin programını kabul eder gibi göründüklerini belirttikten sonra bu nasıl olur ? (Bu aynı zamanda," bir programın" kimin kim olduğunu göstermeye yeterli olmadığını ortaya koyar . Oportları ortaya çıkartmak için , bunların ML programı "bütünüyle kabul etmelerinin " dışında metodlar kullanmalıdır - 2. Enternasyonal sözde Marksist, pratikte oporttu- Ve bu aynı partiler , inanırım ki , "değişik güçlerin birliğinin " bir ürünü idi . Sorun bu değişik güçlerin kimler olduğu sorunudur . Ve neden bun-

lar değişiktir ? Bugünün bu "kağıt ve yayın araçları bolluğunda" bu grupların birbirlerinden haberleri mi yok ? Hayır ! Onlar sadece değişik küçük burjuva akımları temsil ediyorlar . İçlerinde ML olabilir , fakat akım olarak hepsi ML olamaz . Ya ML bir örgüt bunları eler , ya da bunlar dağıtılır ve onların içindeki ML'ler birleşip yeni bir ML örgüt kurarlar . "Değişik güçlerin" hiçbir birliği bir ML güç meydana getiremez . (Buradan bir sonuç çıkarabiliriz : Bu kişiler tanınmadıkları için çok üzgünler ve bütün bunları tanınmaya çalışmak için yazıyorlar - bu arada bazı şeyleri görebilmeleri iyi bir şeydir .)

9- "Önderler" üzerine bir sürü saçmalık .

Kısacası, bu kişiler tipik "parti inşa örgütüdür"ler , güvenilmemelidirler , fakat incelenmeli ve ne oldukları iyice görülmelidir . Ancak böylelikle sekterciliğe düşmekten ve oportları birleştirmekten kaçınılabilir . Bugünlerde tüm "yol arkadaşları "hoşgeldiler . Sallantılı her unsur üzerine kafa yormaya değer , "yerinde s aymak " (Lenin'den) bile geçerlidir . Fakat her zaman ML'nin saflığı akılda tutulmalıdır . ML'nin saflığı karartıldığında paniğe kapılmamalı ve her zaman ML temelleri ileri sürmek unutulmamalıdır . (İşler çatallaşınca , bu kişiler kolayca dönüp "biz AEP ve etrafındakilerin oport olduklarını biliyorduk , sonuna kadar sizinle beraberiz " diyebilirler . Böyle demekte hoşgeldiler , fakat bu körcesine yapılmamalı . Sözlerinde ciddiler mi , yoksa bu "hayatın bir gereği mi", "oportunistlerin pratikliği mi" "oportunistlerin oportunizmi mi? " Buna dikkat edilmeli .)

<u>AEP ve etrafındakiler üzerine bir kaç söz:</u>

Bu şirket henüz dengeli değil. Dün Britanya Komünist Partisi -ML(CPB-ML) idi, bugün onlardan hiç bahis yok. Bu Kanada Komünist Partisinin (CPC-ML) tanınmasından sonra oldu . CPB-ML ve CPE-ML (İngiltere Komünist Partisi- yeni ismi Britanya Devrimci Komünist Partisi -ML (RCPB-ML)'in birleştirilmesi üzerine çeşitli tartışmalar olabilir . (Mümkündür, CPB-ML, AEP'in desteğini tabii ki ister, fakat zemin vermeye yanaşmaz. Onlar oturaklı sosyal şövenlerdir. Hiç kimse onları RCPB-ML ile birleştiremez, RCPB-ML kendini dağıtıp , onlara katılmadıkça bu böyledir, ve hiç kimse RCPB-ML'e bunu yaptıramaz.)

Bu tip "sorunlar" ortadadır . Bunların varolduğu yerde ML unsurların ve bunların ML örgütlerden etkilenme durumu vardır . Bu durum onları :

1- Kendilerini ört bas etmek için durumu değiştirmeye,
2- Sosyal-faşizme götürecektir .

Bunlar daha da fazla meseleyi ört bas etmek için kitaplar, broşürler, vs. basmak ihtiyacını hissetmektedirler, bir çok meselede de seslerini çıkarmamaktadırlar. (Yüzlerini gizlemek için durum değiştirme aynı zamanda 3 Dünya teori grupları içinde de devam ediyor. Herkes kendi milli karakteri ile birlikte daha iyi oportunist olmayı öğreniyor. Bazıları Aydınlık gibi yeminli oportunist oluyor .) Kısaca bunların ne tip örtbaslara başvurduğu görülmeli ve pratikte fiziksel saldırıya geçmeye başlayabileceklerinden bunlar gözlenmelidir .

23 Temmuz 1979

II. BÖLÜM

Bu bölüm,TKP/ML Yurt dışı Bölge Konferansı(1980) ile TKP/ML(B) II. Konferansı (1982) hemen sonrası dönemininin belgelerini içermektedir.

Bu yazı TKP/ML Yurt dışı Bölge Konferansı için yazılmıştı

GİRİŞ

İlk olarak bu yazıyı bu haliyle yoldaşlara sunduğum için özür dilerim . Yazılar elime geç geçti . Yazılarda ele alınan konular çok geniş . Bu yazıların yoldaşlar tarafından tartışmalarına temel alacakları ve bu yazıların içlerinde pek çok sakatlıklar içerdikleri göz önüne alınırsa , tüm zaaflarına rağmen görüşlerimi yoldaşlara ulaştırmam gerekiyor.

I-MAO ZEDUNG ÜZERİNE YAZILARI OKURKEN :

A- MZ'un seçme eserlerinde mevcut "1.Devrimci iç savaş dönemi " , "2.Devrimci iç savaş dönemi" ayırımı , Çin devriminin aşamalarını gözlerden gizlemektedir. Stalin'e göre bu aşamalar :

i) Milli cephe aşaması - Tüm Kuamintang (ve ÇKP)
ii) a) BDD aşaması - Sol Kuamintang (ve ÇKP)
b) BDD'de proletaryanın hegemonyasının gerçekleşmesi (tek ÇKP)

iii) Sovyet aşaması : Stalin,elimdeki mevcut yazılarında , bu aşamaya daha gelinmediğini FAKAT eğer yeni bir devrim hamlesi ortaya çıkarsa , Sovyet aşamasına geçileceğini ("Sovyet aşaması", "sosyalizme geçiş dönemi" hükümeti, proletarya diktatörlüğü hükümeti dönemidir . 1917 Ekim gibi) bunun için şimdiden Sovyet fikrini yaymayı ve önce şehirlerde işçi temsilcileri sovyetlerinin kurulması gerektiğini belirtiyor. Devrimde bir yükseliş olmadıkça, şehirlerdeki kitle hareketi ölmüş olmasına rağmen, kırlarda tarım hareketi geliştiği için , bu harekete destek olmayı , yönetmeyi ve "kırlarda iktidar köylü birliklerine' şiarını öneriyor ve bu dönemde Sol Kuamintang'ın yerini alacak yeni bir yönetimin inşasını (Sovyetleri) öneriyor.

Stalin'e göre , 3. Enternasyonal'in 2. Kongresine Lenin'in sunduğu tezler "hemen hemen hiç endüstri proletaryasının olmadığı " ülkeler için öne sürülen tezler ve dolayısıyla "köylü ve tüm ezilenler temsilcileri sovyetleri" önerilmekte ve bu öneri de , bu ülkelerin devrimlerinin SB proletaryasının doğrudan desteğini almaya bağlamakta . Ancak böylece bu geri ülkeler halkı kapitalizm aşamasını atlayarak doğrudan sosyalizme geçebilirler .

Yine Stalin'e göre ,Çin ve Hindistan gibi asgari bir endüstri proletaryasına sahip olan ülkeler için Roy'un tezleri var. Bu tezlerde , bu gibi ülkelerde devrim sovyet aşamasına ulaştığında ilk önce şehirlerde işçi temsilcileri sovyetlerinin kurulacağı belirtilmekte .

Bir de bu iki teze ek olarak sovyetlerin hangi şartlarda kurulacağına dair tez var. Devrim sovyet aşamasına ulaştığında ve açıktır kı devrimcı durumun mevcudiyeti şartlarında .

Bize MZ'dan miras kalan BDD ile SD arasına Çin seddi çeken ve bunu da "ekonomi"ye bağlayan anlayış tamamen sakattır. Stalin yoldaştan da görüldüğü gibi Çin'de eğer yeni bir devrimci durum ortaya çıksa , aşama (1927 de!) sovyet aşamasıdır . Ve Stalin yoldaşın Çin devriminin aşamalarını nasıl tespit ettiği kavranırsa , onun bu tespitleri "ekonominin gelişmesine" değil, sınıflar arası kutuplaşma ve saflaşmalardaki değişikliğe , köylülerin burjuvazinin (küçük burjuvazi dahil) peşinden ayrılıp, proletaryanın peşinden gelmesine bağladığını görürüz. "Mücadele, sadece mücadele" (Lenin). (Bu konuda Lenin'in "Dönek Kautsky'sinin "ekonomik analiz ayaklarında burjuvaziye boyun eğme " bölümü ve "Ekim devriminin 4. yılı dolayısıyla yazıları)

B- Devrimin aşamaları incelenirken ÇKP'nin Moskova'da yapılan VI. Kongresinde alınan kararlarda bahsi geçen " genel ayaklanma" anlayışının devrim süreci içerisinde değişikliğe uğradığına değinilerek sanki Komintern ,MZ'un "uzun süreli savaş","halk savaşı" tezine , MZ'un "büyük katkılarıyla da' ulaşmıştır anlayışı yaratılmakta . Bazı diğer konularda da bu yapılmakta .

Gerçekten durum bu mudur Gerçekten Komintern MZ'un yolunu mu gelmiştir ?

Birincisi : Komintern'in eleştirdiği ve üstüne en büyük tehlike olarak gördüğü "askeri maceracılar" arasında MZ da vardır . (18 Ağustos'ta Hunan toplantısı ve Ekim 1927 de "Sonbahar hasadı ayaklanması ", bundan önce Çu-Teh, Lin-Biaove Chu-en-lai 'ın"ayaklanmaları". Daha doğrusu "askeri maceraları"!) Dahası var: Tam da Komintern'in bu mükemmel eleştirisi ve şehirlerde kitlelerin devrimci ayaklanmalarının durduğu , buna rağmen bazı bölgelerde tarım hareketinin , köylü isyanlarının sürmekte olduğu , bu tarım hareketinin geliştirilmesi , şehirlere saldırılmaması , dönemin iki devrim arasında bir dönem olduğu " vs, vs belirtilmesine rağmen MZ, şu meşhur "Bir kıvılcım..."(1930) yazısında , daha önceden yaptığı "bir yılda üç eyaleti ele geçirme planı"nı savunmaktadır. ! (SE, c.1, s.126 (İng). Ve bu plan tamamen"güç " üzerine inşa edilmiştir)

İkincisi : Nedir bu "genel ayaklanma " kavramında yanlış olan?

Devrimin birinci aşamasında ülke çapında devrimci durum mevcuttur.

Devrimin ikinci aşamasında ve sol Kuamintang'ın karşı devrim saflarına geçmesinden sonra ("ihanetinden sonra " değil !) şehirlerdeki kitle hareketi durmuştur , genel olarak ülke çapında kitle hareketleri durmuştur , fakat bazı eyaletlerde köylü isyanları sürmektedir. ("eşitsiz gelişme" sorunu . Daha sonra ele alacağım) Bu durumun "iki devrimci hamle arası bir dönem ' olarak tespitinde sakat olan ne ?

Söylenmek istenen ikinci devrimci hamlenin olmayacağıdır . Devrimci durumun unutulmasıdır !

Her şeyden önce Komintern'in bu iki devrimci hamle arasındaki dönem için tespit ettiği taktikler gayet doğrudur . Ve ikinci devrimci hamleye hazırlık döneminin taktikleri oldukları için doğrudur . Bu taktikler : 1- Kitle hareketlerinden, kitle isyanlarından kopmamakta -ve bu isyanların eşitsizliğini, genel durgunluk şartlarında mevcudiyetini de gözönüne almakta , 2- Ve mevcut ordu ve bunun etrafında toplanan köylü hareketleri ile kurulan iktidar (sovyet bölgeleri) ve bu iktidarın görevlerini de şahane tespit etmektedir .

-İktidarını kurabildiğin kırlık bölgelerde iktidarını kur ve bunu sağlamlaştır.

- Köylü isyanlarının mevcut olduğu kırlık bölgelerdeki köylülere destek ol.

- Şehirlere saldırma , çünkü karşı devrim güçlü ,çünkü kitleler durgun.

- Kitleleri kazan . vb.

Ve nedir ki genel ayaklanma? Bizdeki genel kavrayış "bir gecelik iş" olarak görmektir .genel ayaklanmayı . Halbuki herşey gibi "devrim" de bir işlemdir ve dolayısıyla belli bir süreç gerektirir, kendi içinde aşamaları , geçirdiği değişiklikler , vb. mevcuttur . 1905 devrimi "bir gecelik" değil, tam 3 yıllık bir "genel ayaklanma" idi . "İşçi ve köylü isyanları ".

Her bir genel ayaklanmanın kendine özgü özellikleri ,kitle hareketlerinin şekilleri , bu şekillerin ve içeriklerinin süreç içinde değişmesi, vb. olacaktır. Ve bunlar yakından takip edilmemiş , devrim piç edilir.

Bunun haricinde ise "devrim bilimi"nin bize miras bıraktığı "genel ayaklanmaların" bazı genel kanunları vardır . Mesela :

- İlk hareketin şehirlerde başlayacağı ve durgun köylük bölgelerin daha sonra harekete geçeceği ,

- Köylülerin daima harekete geçmekte yavaş oldukları ve sallantılı oldukları(burjuvazi + küçük burjuvazi - proletarya arasında)

- bu devrim dönemlerinin temelinde ekonomik krizlerin yattığı . Kriz olmamış, böylesi devrim dönemlerinin ve dolayısıyla genel ayaklanmaların da olmayacağı.
.' devrim hamlesi arasındaki dönemin "barış" dönemi olduğu ve bu dönemde devrimle oynamamak gerektiği .

"barış" dönemi ile devrim döneminin taktik görevlerinin farklı oldukları. 1.dönemde doğru olan taktiklerin 2.dönemde aniden zıtlarına dönüşüverip yanlış haline geldikleri .

Sadece propaganda ve ajitasyonun yeterli olmadığı , kitlelerin bizzat kendi tecrübeleriyle devrimin gerekliliğini kavramaları gerektiği ve devrim dönemlerinde kitlelerin kendi tecrübeleriyle ve görülmemiş bir hızla öğrendikleri ,

- Burjuvazinin çeşitli türleri ve çeşitli grupları arasındaki farklılıklardan istifade etmenin reddedilmeyeceği. "Kim kimi"yi unutmadan .

- Bir "kitle müttefiki" kazanmak için her çabanın harcanması gerektiği.(Kitle müttefiki; kısır, hiç bir kitleye hükmedemez, "milli burjuva"baylarımız değil) vs., vs.

Bizdeki"genel ayaklanma"anlayışı , MZ'un "Savaş ve strateji problemleri" (cilt 2, s.219-220) ndeki "genel ayaklanma" anlayışıdır . Buna göre iç savaşı "başlatmak " için

- Proletaryanın çoğunluğu savaşmaya kararlı ,

- Kır kitleleri gönüllü olarak proletaryayı destekliyor .

- Burjuvazi hiç bir iş yapamaz durumda olmalı.

Böyle devrimden Allah Baba bize biraz gönderse de biz de devrim yapsak.

Üçüncüsü : Komintern'in "Çin devriminin eşit olmayan gelişmesi"ni tespit ettiği ve sanki bu tespitin MZ'un "eşit olmayan gelişme " anlayışıyla uyum içerisinde olduğu havası var . Komintern'in"eşit olmayan gelişmeden " anladığı nedir ? belirtilmiyor . Bence olsa olsa ülkenin pek çok yerinde kitle isyanları durmuş iken , bazı eyaletlerde köylü isyanlarının sürmekte olmasıdır! Ya MZ'unki?

"Japon emperyalizmine karşı taktikler üzerine , 27.12.1935. "Milli birleşik cephe " bölümünde , ilk sayfa (SE, c.1, s.162, İng) "Çin'in ekonomi ve siyasetinin eşit olmayan gelişmesi , onun devriminin eşit olmayan gelişmesine yol açar . Bir kural olarak devrim, ilk önce , karşı devrim güçlerinin görece li olarak zayıf olduğu yerlerde başlar , büyür ve zafere ulaşır, ki bu arada, onların güçlü oldukları yerlerde (devrim) ileride daha başlayacaktır veya çok yavaş büyür. (Aynı MZ, teknik ilerleme sonucu orduların bir yerden diğer yere çok hızla aktarılabildiğine değiniyor?) Çin devrimi için durum uzun süre böyle oldu . Görülebilir ki , ileride bazı aşamalarda genel devrimci durum daha fazla büyüyecek fakat eşit olmama varlığını sürdürecek . Eşit olmamanın genel bir eşitliğe dönüşmesi çok uzun zaman, çok büyük gayret ve partinin doğru bir siyaset izlemesini gerektirecek ."

MZ'un tipik özelliğidir böyle "gayet açık " laflar etmek . Herhalükarda burada mevcut anlayış , eşit olmamadan "ordu"olarak ,"güç" olarak eşit olmamayı anlamaktır. (Ve eşitliğe dönüşme (?), 1-zaman, 2-gayret, 3-doğru siyaset sonucu olacakmış, zamanı anladık ya, "gayret" kimin gayreti. Kızıl ordunun, siyaset de partinin , eh "eşitliğe dönüşme" de devrimci duruma benzer bir şey. Sonuç: gayret ve siyasetle devrimci durum yaratmak ..)

Dördüncüsü : "Kısa Tarih" e dayanarak "MZ, daima solculara karşı oldu" deyip, peşinden bu dönemki yazıların hepsi ekonomik yazılar deyip geçmemeli. Nerede bu "sol"culuğa karşı mücadelenin örnekleri ? Niye bunlar Seçme Eserlere girmez de "ekonomik yazılar' girer ?

Sovyet bölgeleri : Nedir bu "kızıl iktidarlar" ? "Sovyet iktidarı böyle bir ülkede , işçi ve köylülerin demokratik diktatörlüğü (abç) şeklinde ortaya çıkmakta ve burjuva demokratik devrimin , sosyalist devrime dönüşmesinin garantisini oluşturmaktadır . " (II No'lu yazı , s. 14 Komintern'den) Yani bu sovyet iktidarları , Stalin'in önerdiği sol Kuamintang'dan istediği yeni iktidar aracıdır . (Stalin'in bahsini ettiği anlamda (sosyalizme geçiş aşamasının proletarya dıktatörlüğü) sovyetler değildir .) Bu sovyetler , Lenin'in tezinde bahsi geçen "hemen hemen hiç endüstri işçisinin bulunmadığı ülkelerde kurulan "köylü ve tüm ezilenler " temsilcileri sovyetleri türündendir . Bu tür Sovyet iktidarı Lenin'in tezinde ancak SB proletaryasının doğrudan desteğini aldığında kapitalizm aşamasını atlayıp , sosyalizme geçebilirler . Çin'de ise bu , Çin proletaryasının (şehirlerdeki endüstri işçilerinin) işçi temsilcileri sovyetlerinin iktidar ve doğrudan desteğini gerekli kılar . Bu bölgelerin ekonomisi,kendi dağılması süreci içerisinde her gün kapitalizmi doğuran küçük meta üretimidir , köylülerin talebi olan "ideal kapitalizm" , toprağın millileştirilmesini gerektirir . İşte Komintern'in bu iktidarlardan talebi buydu . Yoldaşlar ise "toprağın dağıtılmamasını " sanki bir hata imiş gibi ve toprağın özel mülk olarak köylülere dağıtılmasını ileri atılmış bir adım gibi görüyorlar . Toprağın millileştirilmesi BDD'nin limitidir . Bu bölgelerde bu limite bile ulaşılmamıştı. Proletaryanın partisi , açıktır ki, "kitle müttefiki" kazanmak için köylülerin talebini yerine getirir ve onların küçük burjuva ekonomisini yönetir . Fakat KP, hiç bir zaman, proletaryanın iktidarı olmamış, onun şehirlerdeki iktidarı olmamış, deyim yerinde ise "traktörün gücü"olmamış bu ekonomiyi kapitalizm aşamasını atlatarak sosyalizme vardırma hayaline kapılmaz. Küçük burjuva ekonominin maddi gücünü "ideolojinin gücü', "ideolojik önderlik" ile alt edeceklerini sananlar en iyi ihtimalle , iyi niyetli hayalperestdirler . Küçük burjuva dağınıklığı yenmek için proleter merkeziyetçilik , küçük burjuva ekonominin ayrışmasını önleyip , bu ayrışmanın üstünü örtmek değil, bu ekonomiyi sosyalizme götürmek için şehirlerin (endüstri proletaryasının) önderliği ve maddi gücü gereklidir . Çin'de , bu küçük burjuva ekonomi temelinde ÇKP üyelerinin %80'i köylüdür. Komintern'in eleştirisine rağmen bu oran %90 a çıkar . Küçük burjuva ekonomi ve bu ekonomiyi yöneten küçük burjuvalardan oluşan parti . İstediğimiz kadar haykıralım :"ideolojinin gücü","ideolojik önderlik" . Hayır efendim . Madde . Materyalizm . Maddenin gücü. Sınıfın gücü !

II- BAZI ÖNEMLİ KONULAR

A- Tarihi Materyalizm üzerine (Engels'den J. Bloch'e mektup,21 Eylül 1890) (Engels'den C.Schmidt'e mektup,27 Ekim 1890)

İnsan oğluna tabiat tarafından dikta edilen bir gereklilik (ki bu gerekliliği aşıp , bu konuda hürriyete varmak imkansızdır) onun üretim yapması gerekliliğidir .

Üretim işleminin içeriği : İnsan oğlunun , üretim araçları aracılığıyla tabiat anayla değiş tokuş yapmasıdır . Ve bu üretim kaçınılmaz olarak "sosyal üretim" dir . (sosyal: bir grup insan)

Dolayısıyla insanlar arası ilişkilerden oluşan bir şekil e sahiptir .

Tarihin gösterdiği gibi , üretimin içeriği , üretim araçlarının gelişimine paralel olarak sürekli bir gelişim içerisindedir . Ve buna bağlı olarak da üretim şekli sürekli bir yokoluş içerisindedir . (İçeriğin , şekline kıyasla ters oranlı gelişmesi , içeriğin şekille çelişmesi , şeklin atılıp, yeni içeriğe uyan şeklin ortaya çıkarılması)

İlkel komünizm - sınıflı toplum - modern komünizm . Modern komünizme kadar üretimin gelişen içeriği , üretim şeklinin yıkımını gerektiriyordu .Fakat

...dern komünizm hem içerik , hem şekil olarak mükemmelleşmiş , genel (üniver-
sal) haline gelmiştir . Dolayısıyla onun gelişmesi , durmadan kendi kendini ...leme şeklindedir . (Fakat o da ölecektir . Tüm insanlıkla beraber)

I... "ekonomik temel" olarak bilinen şey, bundan ibarettir ve açıkça görül-... gibi sınıfları belirleyen , içeren de budur . Burada sınıflar maddi ...yal) olarak karşımıza çıkarlar . Bu nedenle tarihi materyalizm , bu ...ndaki gelişmeyi kendine temel alır. Bu alandaki gelişmeyi, son tahlilde ...yin edici, siyaseti ve fikirleri doğuran faktör olarak görür .

...zat bu ekonomiye gözattığımızda , ilk olarak sadece üretim mevcut iken ve ...etici ile tüketici aynı, bir iken , üretimin gelişmesi içinde , ilk olarak ...rklı aşiretler arasında ve değiş tokuş (barter) şeklinde değişimin ortaya ...ktığını görürüz . Üretim değişimi doğurdu . Değişim, üretimin bir "yansıma-...'dır ve değişim gelişme içerisinde son tahlilde üretim tarafından belirle-... ve son tahlilde üretim tarafından belirlense de kendi relatif(görece-...) bağımsız hareketine kavuşur . Şimdi değişim üretim tarafından belirlense ... üretim ile değişim arasında bir ilişki , karşılıklı etkileme gözlenir. ...n tahlilde üretim tarafından belirlenen bir karşılıklı etkileme , eşit olmayan güçler arasında bir karşılıklı etkileme . Gelişme içinde maliye (finance) da kendi relatif bağımsız hareketine kavuşur. (Emperyalizm dönemin-de bilhassa- ki bu hareket eğer Stalin döneminde incelenmediyse, geniş bir ...kilde kimse tarafından incelenmedi)

Bu ekonominin kendi içindeki durumu. Fakat bilinmektedir ki , ekonomik geliş...menin gerektirdiği iş bölümü , işi gücü yönetmek olan insanları doğurmuştur. Ve toplumun sınıflara bölünmesiyle bu olgu kesinleşmiştir . Böylece devlet bizzat ekonimi tarafından doğurulmuştur . Devlet (genel olarak siyaset) ekono-minin bir yansımasıdır (ve tüm yansımalar gibi , gerçek ilişkiyi tepe taklak gösterir .)

Şimdi, devlet de tıpkı değişim ve maliye gibi hareket eder . Bizzat ekonomi tarafından doğurulmuştur ve son tahlilde onun tarafından belirlenir, fakat yine de kendi relatif bağımsız hareketine sahiptir . Yine eşit olmayan güç-ler arasında bir karşılıklı etkileme son tahlilde ekonomi tarafından belir-lenen , ekonomi ve siyaset arasında karşılıklı etkileme ortaya çıkar .

Devletin ekonomiyi etkilemesi 3 türlü olabilir :

1- Ekonomik gelişmeyle aynı yönde hareket eder .

2- Ekonomik gelişmenin yönüne ters hareket eder .

3- Ekonomik gelişmenin , kendisi tarafından belirlenen yönünü engelleyip , kendisi bir yön çizer .

2 son tahlilde 1 e; 3 ise son tahlilde ya 1 e ya da 2 ye dönüşür.

(Benim görüşümce MZ'un (ve EH'nın) devleti 3. türdendir .

Fikirlerde aynen : Bizzat ekonomi ve siyasetin (ki bu kendisi ekonominin ürünüdür) ürünü olarak, yansıması olarak fikirler. Fikirlerin relatif ba - ğımsız hareketi . Ve bu faktörler arası karşılıklı etkileme . Son tahlilde ekonomi (ve ekonomide üretim) tarafından belirlenen ilişkiler , karşılıklı etkilemeler . Her kim ki fikirlerin ekonomi ve siyasetin yansıması olduğunu kavramaz ve "saf düşünce " ile meşgul olur, o ideoloji alanındadır. Her kim ki fikirlerin ekonomi ve siyasetin yansıması olduğunu kavramıştır, onun için ideoloji(felsefe) ölmüştür .

i.) "1957 ve 1960 ortak açıklamalarının değerlendirmesi"ni yazan yoldaş, s.25 te:

"K'ler için sorunun özü daha fazla üretim yapmak değildir . Sosyalizmin geliş mesi öncelikle üretimin arttığını gösteren rakamlarla değil, toplumun bireyle rinin düşüncelerinin değişmesi , ML bilincin toplumun içinde kök salmasının

derecesi ile ölçülür. Toplumun ML bilinci ne kadar ilerlerse , sosyalist bir toplumda üretimin niteliği ve niceliği de o derecede gelişecektir. Üretimin artması devrim demek değildir . Üretimin artması devrimin bir sonucudur . " dediği zaman bu ilişkileri , bu ilişkilerde mevcut olan diyalektik hareketi kavrayamamıştır . Tabii burada MZ'un ve Kültür Devriminin bizde süren etkisi açıkça sırıtmakta . MZ'a göre "herşeyin gelişmesinde tayin edici olan iç çelişmeleridir". Bu nedenle bir yandan "aşırı materyalist (emprizist -pratiğe tapma) olan MZ, öbür yandan "fikirlerin" gelişmesinde de tayin edici kendi iç çelişmeleridir konumuna düşüp , madde ile fikir arasındaki ilişkiyi yok eder , ve aşırı idealist ("ideolog") konumuna girer . İktidarı ele geçirmekte olan küçük burjuvazi kültür devrimi sırasında fikirleri böyle mutlaklaştırarak , burjuvazinin gelişmesini önlemeye çalışmıştır .("Başkan Mao 'nun düşüncelerini kelime kelime ezberlemek en iyisidir" Lin Biao. "Kendi içinde devrim" ile orak ile çalışan köylüleri komünist yapma çabaları..) (C.Bettelheim:Dünün ekonomisti , bugünün tutarlı MZ ve Çin devrimi taraftarı. Bu adamın , J.P. Satre'nin , tüm Fransız "devrimci" entellektüellerinin Stalin'e küfretme temelinde Çin devrimi ve MZ hayranı olmalarını "şans" ile açıklayamayız.) (dün ekonomizm, bugün"fikirlerin gücü" "sosyal şekillerin gücü' . Bir zıttan öbür zıtta, küçük burjuvazinin tipik özelliği)

Ve işte MZ üzerine III no'lu yazıyı yazan yoldaş 'MZ'un sınıf mücadelesinin sorunlarını felsefe ile bağımlı olarak. ele almasını ""felsefeyi sınıf mücadelesinin sorunlarını çözümlemek için bir araç olarak kullanmasını " "MZ'un olumlu bir yanı"olarak ilan ederken , işin aslında MZ'un "bilime karşı şarlatan" (Marks-Proudhon hakkında) olduğunu ilan etmektedir . Marks ile sosyalizm bilimsel sosyalizme dönüşmüştür ve bilim olarak , teorik bilim olarak ele alınmalıdır . Bu alanda bizim hiç bir "filozof"a (Marcus ve şurakası, MZ ve şürekası gibi) tahammülümüz olamaz . Tabii bilimler ve düşünce alanında ise bilim adamları , kendi küçük dallarında kayboluyor, bu dallar arası ilişkiyi ve bilimin teorik bilim olması gerektiğini kavramıyor , buna uygun hareket etmiyorlar . Bu nedenle mevcut boşlukları doldurmaya hevesli "bilimin filozofları' mevçuttur. Bu yönde yapılması gerekini belirtmek ve devrim yaparak bunun şartlarını hazırlamaktan başka pek bir şey yapabileceğimiz yok. İdeoloji, geniş kitleler arasında da yaşamını sürdürmekte (bilhassa din), fakat biz buna "ideoloji" ile cevap vermeyiz.(EH'nın ateistliği !) Biz, buna bilim ile ve devrimin öğretmenliği ile , devrim aracılığıyla kitleleri eğitmenin imkanının yaratılmasıyla cevap veririz.

ii) PARTİ İÇİ MÜCADELE de aynı temelde gayet açık ve kolayca anlaşılır. (Bkz: Stalin , "Muhalefet Üzerine", s.317. "Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi'nin 7.genişletilmiş oturumu" 22 Kasım- 16 Aralık 1927. "Parti içi çelişmeler, vs. " (İng.) ve s. 800 ,Lenin'den alıntı)

Birincisi; proletarya partisinin, temsilettiği sınıfın maddi konumu incelenmelidir her yönüyle. Bu yönlerden biri olarak , bizzat proletaryanın kendi içinde bir yığın farklılıklar ve farklı kesimler içerdiği görülür. Ve yine bu heterojen proletaryanın toplumun diğer sınıf ve tabakalarından kopuk yaşamadığı ve dolayısıyla onlar tarafından etkilendiği ortaya çıkar .

İkincisi: İşte bu maddi (toplumsal) temel de açıktır ki partide yansıyacaktır (parti = siyaset = ekonominin yansıması) ve partinin relatif bağımsız hareketinin bir kanunu olan "parti içindeki farklılıkların mücadele ile üstesinden gelinmesi " kanununa (Stalin , s.522) yol açacaktır . Bu mücadelede de , biz K'ler "saf kan" proleterlerin (Stalin, s. 524) temsilcileri olarak hareket ederiz .

Ve yine , her ne kadar ve son tahlilde parti (ve dolayısıyla parti içi mücadele)nin yaşamı ekonomik temel (temsil edilen sınıfın/kesimin konumu) tarafından belirlense de , Parti (ve dolayısıyla parti içi mücadele) kendi relatif bağımsız hareketine sahiptir ve bu iki faktör arasında karşılıklı etkileme söz konusudur .

"İki çizgi " uzerine yazıyı yazan yoldaş, mesela nasıl olupta cânım Bolşevik Partisine Troçki ve şürekasının alındığı , Komintern'in III. Kongresinde KP' leri dağıtıp yeni partiler kurmaya hazır olunduğu konularına hiç değinmi - yor .

"Eğer "saf" proletarya, proletarya ve yarı-proletarya (yaşamını kısmen iş-gü cünü satarak kazanan) arasındaki ; yarı-proletarya ve küçük köylüler (ve kü çük artizan, el sanatları ve genel olarak küçük mülk sahipleri) arasında ; küçük köylüler ve orta köylüler arasında ve diğerleri gibi mevcut lüzümun-dan fazla rengarenk ara şekillerle çevrelenmiş olmasaydı ve proletaryanın kendisi daha çok gelişmiş ve daha az gelişmiş tabakalara bölünmüş olmasaydı ve eğer proletarya doğum yerine , mesleğine ve bazen dinine, vs. uygun bölün müş olmasaydı , kapitalizm, kapitalizm olmazdı . TÜM BUNLARDAN proletaryanın önder gücü, onun sınıf bilinçli kesimi , KP için, proletaryanın çeşitli grup-larıyla işçilerin ve küçük mülk sahiplerinin çeşitli partileriyle manevra-ya, anlaşmaya ve tavizlere başvurmanın zorunluluğu, MUTLAK ZORUNLULUĞU sonu-cu çıkar . Her şey, bu taktiklerin proletaryanın siyasi bilincini, devrim-ci ruhunu ve savaşma ve kazanma yeteneğini alçaltmak değil yükseltmek için nasıl uygulanacağını öğrenmekte yatar . " (Lenin'in "Sol Çocukluk .." undan Stalin tarafından alıntı , "MÜ"; s.800, İng.)

İşte bu anlaşılmaz olgunun izahı da burada yatıyor . Bu taktik proletarya partisini "sulandırma"ya kadar uzanabilmekte . "İki Çizgi" yazısını da tüm yazılar gibi iyice gözden geçirmek lazım. Yoldaş parti yaşamı üzerine bir el kitabı yazmaya yönelmiş , bence sürdürsün bu çabasını,faydalı olacaktır . Fakat yazı bu haliyle birincisi tüm diğer yazılar gibi MZ'un parti içi mücadeledeki , kendi içinde tutarlı küçük burjuva tavrını görmek yerine , bazı ML ilkelerle kıyaslayıp "eğilim" , "katılaştırma hatası", vb. den dem vuruyor. İkincisi , diğer yazılar da MZ'a aynı şekilde yanaştığından , tüm bu yazılar sanki birbirini tamamlarmış gibi bir durum ortaya çıkıyor . (MZ kendi içinde incelenmez, ML ilan edilir. Ondan sonra bazı ML ilkeler öğ-renilir . Buna benzer şeyler görüldü mü "Yüce ML MZ"; bundan ayrılmalar gö - rüldü mü "eğilim", "katılaştırma hatası" "esen sağ rüzgardan etkilenme"...)

III. MZ VE BAZI ÖNEMLİ KONULAR

A-FELSEFE : MZ'un felsefesini kabullenip , MZ'u anlamak imkansız bir şeydir . MZ'u anlamanın yolu bilimsel sosyalizmi öğrenmekten geçer . Mesela Alman ve Avusturyalı yoldaşlar "Stalin'i savunmak" adlı çok değerli yazılarında , dönüp dolaşıp MZ'un tuzağına düşüyorlar . "İki ayak üstünde yürümek", "tek taraflı olmamak " . Dolayısıyla yoldaşlar , MZ'un hem ML olan yanlarını sa - vunmayı, hem de hatalarını eleştirmeyi öneriyorlar . "Tek taraflılık " yönte-mine karşı mükemmel bir silah ? "Proudhon kategorilere, küçük burjuvazinin tarihteki büyük adamlara baktığı gibi bakıyor. Napolyon büyük bir adamdı : Pek çok iyi şey yaptı , aynı zamanda pek çok da zararlı şey." (Marks-Felsefe-nin Sefaleti, s.97, İng. Bu kitabın "siyasi ekonominin metafiziği" bölümünü okumalı) MZ'un da Stalin'i ele alışı böyledir . %70 iyi, %30 kötü . Biz ise önderleri yaratanların toplumsal gelişme olduğunu bilir ve önderlerin izahı nı toplumsal gelişmeye (ve dolayısıyla savunduğu görüşler bütününe) bakarak yaparız. O zaman Lois Bonapart gibi şaklabanların bile nasıl olupta impa rator oldukları anlaşılır. Ve biz tarihteki büyük kişileri işte böyle değer-lendirmeliyiz. (Açıktır ki her iş yapılıp bittikten sonra hataları tespit et-mek gayet kolaydır. Fakat MZ'a göre mesela Çan Kay Şek, K'lere karşı savaşır-ken "hatalı politika " uygulamaktadır . Eh, Stalin'in "hata"ları da böyle tes pit edilirse bu tespitten ne beklenir ? Ve eğer bu tespit %100 üzerinden yapılacaksa Stalin'in tüm eserlerinin incelenmesi (gelişmeye paralel) gerek-mez mi ? MZ'un böyle bir zahmete katlanmadığı yazılarından belli değil mi ? Bu tür ciddiyetsizlik kime özgüdür ? EH'ya?) (Ben halihazırda MZ'un felse-fesi üzerine bir kaç satır (yine çorba) yazdım. Görevimi yerine getiremememin

sebebi materyal eksikliği ve "felsefe"nin değindiğim genişliğidir . Bu göre vi yerine getirirken amacım diyalektik bilimi konusunda az biraz da olsa kafaları açmaktır. Büyük K'a kadar hazırlamaya çalışacağım.)

B- HALK SAVAŞI :

MZ'un HS tezinin gelişmesinin üstün körü bir incelemesine daha önce değinmiştim. Yine üstün körü bazı noktalara değinmek isterim :

i) SE, c.1 deki 3, 4, ve 6. yazılarda "devrimci durum" , "devrimci dalga", vb. konulara değinilir. MZ, Komintern'in "iki devrimci hamle arası dönem " olarak tespit ettiği dönemde "devrimci dalganın hızla yükseleceğinden " dem vurur. Daha önce değindiğimiz gibi bunu "gayretle", "siyasetle" yaratmaya çalışır , vs. Herhalükarda , şu veya bu şekilde devrimci duruma değinilir. "Savaş ve Strateji Sorunları"ndaki HS tezinin formülasyonuyla devrimci durum anlayışı tamamiyle yok edilir(negasyon edilir) ve böylece 2. özellik de açıkça sırıtır.

ii) Ekonomi ile siyaset arasındaki ilişki gözden kaçırılır . Bu temelde siyaset alanındaki gelişmelerin , son tahlilde ekonomideki (sınıf mücadelesi) gelişmelerin bir yansıması (dolayısıyla gerçeği ters çevirip gösteren) olduğu unutulur . Ve böylece herşey "güç " sorunu , önderler arası ilişkiye dönüşür. ("SE, c. 2 deki "Japonya'ya karşı gerilla savaşında strateji problemleri" yazısının "Üs bölgelerin kurulması " bölümü ile foko teorisini karşılaştırmak yerinde olacak . Yoldaşlara Regis Derbay 'ın "Devrim İçinde Devrim" adlı kitabını da tavsiye ederim.)

iii) MZ, 1930 da ("bir kıvılcım ..." SE, c. 1, s.122, İng .) kırlardaki mücadeleyi , şehirlerdeki mücadelenin yardımcısı ilan eder . MZ, 1938 de (Savaş ve Strateji Problemleri) şehirlerdeki mücadeleyi kırlardaki mücadelenin yardımcısı ilan eder . Bir zıttan öbürüne.

(Devrimci durum konusu bizim için bilhassa önemlidir . Biz özeleştirimizi yaparken , İK yoldaşın çağ tespitinin altında yatan DD konusunu göremedik . Bunu görmek HS tezini reddetmektir . MZ' un "Savaş ve Strateji.. " yazısında tespit ettiği ("Çin gibi YS-YF ülkeler" için) HS tezi "deliye her gün bayram" misali her gün "devrimci savaş " başlatılabilir anlayışını kendi içinde taşımaktadır . (Bilhassa ek notları da hesaba katarsak). Fakat İK yoldaş, Lenin' in DD tezini gayet iyi bilmektedir . (Bkz : Genel Eleştiri ."5- Şafak revizyonistleri Leninist DD öğretisini tahrif ediyorlar) Eh, Leninist DD öğretisi ile , yüce ML olan MZ'un ML HS tezini nasıl olupta uzlaştırmalı ? İK yoldaş, bu iki tez arasındaki çelişmeyi (birinin diğerini yok etmesini) gayet iyi görüyor ve her iki öğretiyi de ML olarak kabullendiği için bulduğu çözüm "çağ tespiti"dir . "Günümüzde ise artık hiç bir y-s (ve tabii sömürgelerde de) beyaz rejimlerin uzun süre istikrar içinde olacağı söylenemez . DD gerek dünya açısından gerekse tek tek ülkeler açısından (bazı istisnalar olsa bile) fevkaladedir . Emperyalizmin toptan çöküşe , sosyalizmin ise bütün dünyada zafere ilerlediği çağımızın tipik bir özelliğidir bu. " (Başkan Mao'nun Kızıl Siyasi İktidarlar öğretisini iyi kavrayalım . ", SY, s. 17) Biz şu anda hem DD öğretisini hem de HS tezini savunmaktayız . Dolayısıyla hiç birini savunamama durumundayız.

Yine İK yoldaş, MZ'un HS tezini ML olarak değerlendirmesinin bir sonucu olarak 15-16 Haziran işçi hareketinden çıkardığı dersler arasında "Dördüncüsü 15-16 Haziran direnişinin bastırılması devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını , şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak işçi ayaklanmalarının kırlık bölgelere çekilmediği takdirde bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi . PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi " (SY.s.274) görüşü mevcuttur .

15-16 Haziran hareketinden böyle bir ders çıkarmak için , bu hareket bize ... veri vermekte mi? Yok . 15-16 Haziran'da proleterya-burjuvazi arasında ciddi bir savaş, iktidarı ele geçirmek için bir kapışma yoktur . İK ... bu sonuca varabilmesinin tek sebebi MZ'un HS tezi konusundaki görüşlerini 15-16 Haziran işçi hareketine atfetmesidir . Gerek İK yoldaş bura... PDA gibi pasifistlere "şehirlerde ayaklanma hazırlama" şerefini deyim ... bağışlamakta , gerekse biz, bu sefer HK pasifistlerine karşı ay... yapmakta ve bu yanlış görüş temelinde yeni görüşler geliştirmekteyiz. "... sınıfı" adına "işçi sınıfına" savaşma, nasıl olsa yenileceksin deme ... gelişmekteyiz. Bu hata düzeltilmez ve üstünde ısrar edilirse vara... yer HS çığırtkanlı sağcılık olacaktır . Ve bunun pratikte sol'culu... yol açması kimseyi şaşırtmamalı. (Proudhoncular ve Blanquistlerin Komün ... daki durumları . Teoride ettikleri lafların tam zıddını uygulamaya ... meleri)(Bir de yanlış hatırlamıyorsam teşkilatın gövdesinin şehirlerde ... "subjektif hata" olarak tespit edilmişti , ki aslında gelişme ken... inden bir gelişme idi . Sınıf mücadelesinin şehirlerde daha keskin olma... sonucu .)

... DEMOKRATİK HALK DEVLETİ :

... Marks ve Engels "Komünist Liganın Merkez Komitesine Hitap " Mart , 1850, ... s.175, İng. okunmalı . Bilhassa s.178 deki küçük burjuva program . "... taktik"te bahsi geçen Cumhuriyetin küçük burjuva cumhuriyet olduğu akıl... ...tulmalı) Nedir MZ'un HD'nin özellikleri :

... burjuvaziyi yok etme değil, onunla uzun süreli bir arada olma ve sermayeyi ... lama siyaseti.

... proletaryaya grev hakkı yok .

... feodalizm yok edilecektir (ve bu yok ediş BDD 'i limitine götürme , topra... milllileştirme şeklinde değil, toprağın özel mülk olarak dağıtımı şeklin... yapılacaktır . .

... emperyalizmden bağımsızlık (ve SB ile dostluk)

... sermayeyi sınırla - feoralizmi yok et - proletaryayı pasifleştir . (Ve em... ...alizm çağında emperyalizmden bağımsızlığı göz bebeğin gibi koru). İşte ... burjuva program . İşte MZ'un programı . Yoldaşlar III No'lu yazıda(s.4) ... olmayan mükemmel bir alıntı yapıyorlar .

"... bütün bir yeni demokrasi aşaması boyunca bu çelişmeler , bu farklı ... daha da büyümeyecek ve hepsinin ortaklaşa sahip olduğu taleple... önüne geçilmeyecektir . Böyle bir şeye izin verilemez . Bu taleplerin ... birine uyumu sağlanabilir. " Al sana ; MZ'un radikal küçük burjuvazinin ... ...lcisi olduğuna dair daha ne isteniyor . "Yanlış"ları savunan MZ değil ... görüşlerinde küçük burjuvazinin programını - cahilliğimiz nedeniyle - ... yerek yanlış yapan bizleriz .

. Buharin'in Proletarya diktatörlüğü şartlarında kapitalistlerin " barış ... geçişi " tezine Stalin ile birlikte ve haklı olarak hücum ederiz , ... mükemmel küçük burjuva programı ; "küçük bir hata " .

. "Devlet sektörünü", "sosyalist sektöre" dönüştüren faktör nedir ? O dev... , emeğin sermayeye karşı savaşında , emeğin bir aracı olması . MZ, ... daki siyasetini tespit eder , emekle sermayeyi uzlaştırır , sermayeyi ... lar , burjuvaziyle uzun süre bir arada olur , biz bu devlet sektörünü ... yalist sektör ilan ederiz ! Bu siyasetin kaçınılmaz eki , BDD'den SD'e ... girişilmemesidir.MZ,tam da buna uygun davranınca "problematik","Lui... Chi lafla Halk Devletini Proletarya Devleti ilan ediyor "vs.

.1949 da "sanayiye ağırlık ", 1957'de "tarıma ağırlık" . Bir zıttan diğerine.

Ve Kooperatifleşme hareketi , benim görüşümce, aşırı yoksulluk durumunda bu... yoksul köylülerin kendiğinden giriştikleri bir hareketti . MZ, bu hare... zengin köylülere yöneltmek , kırlarda sınıfların kutuplaşmasını , yok... köylülerin ve orta köylülerin proletaryanın peşinden gelmesini sağlamak

yerine , yoksul köylülerle- zengin köylüleri uzlaştırmaya girişmiştir . MZ'un Demokratik Halk Devleti kelimenin tam anlamıyla , teori ve pratiğiyle mükemmel bir küçük burjuva devletidir .

D. KÜLTÜR DEVRİMİ

MZ;' yaklaşık her 10 yılda bir Kültür Devrimi yapmalıyız." diyor . Yani bunu toplumun gelişmesinin bir kanunu olarak görüyor . Yoldaşların eleştirisi , MZ'un Çin'in o günkü şartlarında gerekli olan Kültür Devrimini genelleştirdiği yönündedir . Böylece yoldaşlar ,küçük burjuvazinin iktidarda kalabilmesi için gerekli olan , bu iktidarın sürebilmesi için bir şart , gereklilik , kanun olan bu mükemmel buluşu deyim yerindeyse piç ediyorlar .

Açıktır ki toplumun gelişmesinin kanunları geneldirler ve her toplumun gelişmesinde kendilerini gösterirler. Tabii ki her ülkenin farklılıklarına uygun olarak , farklı şekillere bürünerek . Ve yine açıktır ki , bu kanun proletaryanın yönettiği bir toplumda kendini göstermez (Sovyetler Birliği) . Pekala, MZ'un bu tespiti, bu bulduğu kanun saçma bir şey midir ? Değil ! DHD kurulur .1949. 1957"Büyük İleri Atılım " ile her şey altüst edilir .

1966-69 "BPKD" ile aynen
1976'da ise Teng ile şürekası iktidarı ele geçirir.

"Yaklaşık her 10 yılda bir", Çin siyaset ve ekonomisi şöyle bir"düzenlenir", ne zaman ki bu yapılmaz "sağcılar" (burjuvazi) iktidarı ele geçirir .Yani MZ'un kanunu pratiğin deneyinde de doğruluğunu ispatlamıştır .

MZ'un "yanlışlığı " bu kanunu proletarya önderliğindeki, sosyalist bir ülkeye atfetmesidir . Fakat bu "yanlışlık" olarak MZ'a atfedilemez. MZ'u anlamak ML'lerin görevidir . MZ kendi görevini mükemmel bir şekilde yerine getirmiştir . Asıl yanlışlığı yapan ve bu muazzam buluşu kavramayan biziz ! Şöyle bir düşünelim : küçük burjuva yaşayan bir çelişmedir (Marks) ve küçük burjuva ekonomi çözülmekte olan bir ekonomidir . Eğer iktidar , bu sınıfın tutarlı bir temsilcisi ise , o "yaklaşık her 10 yılda bir" (Çin'de) ekonomiye ters düşecek , bu süreç içerisinde iktidarı da, ekonominin çözülmesine paralel "yozlaşacak ". Yaklaşık her 10 yılda bir, siyaset ve ekonomi yeniden ayarlanmalı , eşitlik sağlanmalı , yani hem burjuvazi , hem de proletarya yeni şartlarda kontrol altında tutulmalı, ve hep böyle ... taa ki "Komünizme " (?) kadar ! Devletin ekonomiye etkisinin 3.türü . (Buradan bizim ekonomi ile siyasetin tıpatıp birbirine uyması gerektiğini savunduğumuz gibi bir anlam çıkarılmamalı !)

Ve BPKD, dünya çapında öğrenci gençliği ayağa kaldırmıştır . Bu da es geçilmemeli !

IV- DKH'NİN BAZI SORUNLARI

A- MZ/ HO ŞI MİN / KİM İL SUNG / CHE GUEVARA / EH

Önce : Marks'ın küçük burjuva platformu , Alman burjuvazisinin devrimci potansiyelini yitirdiği şartlarda yazılmıştır . Dolayısıyla ona emperyalizm şartlarının küçük burjuvaziye dikte ettiği milli sorunu ilave etmeliyiz . "Tutarlı" küçük burjuva , milli bağımsızlık taraftarı olmak zorundadır . Dolayısıyla emperyalizm ile işbirliği taraftarı olan herkese düşmandır . Sosyalist ülkelerin mevcudiyeti şartlarında , güçlü emperyalizme karşı güçlü ise, milli bağımsızlığına el uzatmayan sosyalist ülkelerle işbirliğinden yanadır . Böyle ülkelerin yokluğunda içine kapanıklık , kendi gibi ülkelerle işbirliği , kendinden zayıf ülkelerle "dayanışma' ,emperyalistleri birbirine oynama , vb.

Şimdi bana yoldaşlar Mao ile Ho arasında bir fark göstersinler ? Ho'nun vasiyetinde "sosyalist kamp" taki ayrışmaların onu üzmesine değinmesi mi ? Ho'nun ülkesinin milli bağımsızlığı için ABD gibi bir dev ile savaşırken

...ünden "destek " (?) i reddetmemesi mi ? Burada zerre kadar farklılık mevcut değil . O halde Ho, neden yüce ML ilan edilmez ?

...bize açıkça göstermektedir ki , doğunun ezilen uluslarının emperyalizme ... yürüttüğü mücadelede şahlanan köylülük, sayısının gücüyle proletaryayı ...muştur . Sorun şu veya bu önderin "ihaneti", "hatası" sorunu değil,toplum ...gelişmenin gerekliliği sorunudur . MZ, Ho, Kim(?) bu gerekliliğin ..., radikal küçük burjuvazinin kelimenin tek anlamıyla mükemmel temsil...dir .

...talin, 19. Kongredeki konuşmasında " K ve demokratik partilerimize " de ...mekte .) (Benim görüşümce geri (ve bağımlı) ülkelerde de burjuvazi dev...imci potansiyelini yitirmiştir .- Stalin'e göre de 19.Kongre). Bu ülkeler ...BDD'de proletaryanın en büyük rakibi küçük burjuvazidir , ve büyük ihti...allo pek çok ülkede devrimin başını da çekecekler , çekiyorlar . Nikaragua, ...Salvador . Geleceğim bu konuya) Ve Mao'nun radikal küçük burjuvazinin ...cilcisi olduğu o kadar doğrudur ki , Arnavutluk'u milli bağımsızlığa ka...uran radikaller , kendi devrimlerini Mao'nun diline tercüme ettiler . ...ğu Avrupa'daki Halk Demokrasilerine, Dimitrov'a değil . Bir yoldaşın dedi... gibi Dimitrov okunmalı) EH'nın bugün MZ'a karşı başlattığı saldırı tama... görünüşte düne zıttır, gerçekte EH ve AEP daha hala MZ'un tutarlı takip...ridir .

...H, MZ'un "kırlardan şehirlere " tezine, HS tezine"karşıdır". EH, anarşist...leri "polis ajanı" ilan eder, gel gelelim "Emperyalizm ve Devrim" kitabında "...devrimci eylem " hakkında konuşurken bu ikisini de savunur .

...EH, MZ'un diyalektiğini "eleştirir " , hem kendisi cahilliğini ispatlar, ...le üstüne MZ'u haklı durumuna sokar .

...EH da şahane bir ideologdur ve proletaryanın theizmi(tek tanrıcılığı) ...ideoloji temelinde Atheizm (Allaha inanmama fikri) ile yenmesini savunur . ..., bir Atheisttir . Biz ise Komünistiz.

...MZ , bilime karşı şarlatandır . EH da öyle (Emperyalizm ve Devrim) .MZ'un ...ları çelişme doludur . EH'kilerde . MZ, siyasette geniş mezheplidir. EH ...da öyle. (İstediği kadar solcu çıkışlar yapsın . MZ da yaptı. Şartlar adamı ...lar böyle .) (1957-60 daki geniş mezheplilik)

...EH'nin milli devletinin , halk devletine , bunun da proletarya diktatör...lüğüne dönüşmesi aynen MZ'un halk devletinin uğradığı dönüşmelerdendir . ...Anlaşılmaz türden (Foto Çami- Arnavutluk Bugün, No: 2(51) 1980)

...EH da Arnavut tipi "Kültür Devrimi" yapmıştır . BPKD'inden esinlenerek ve ...BPKD'nin görüşlerini üç aşağı beş yukarı savunmuştur . AEP Tarihinin son ...bölümü .

MZ, DKH'nin ve Stalin'in yazılarını "saklamıştır ". EH da . vs, vs, vs.

Bu sıralarda AEP (ve Arnavutluk) hakkında görüşler şöyle : Dün ML(sosyalist ...), bugün troçkist, revizyonist , vs. (Kapitalist. Ama kapitalizmin ne ...kadar geliştiğini bilmiyoruz.)

...neye dayanarak ediliyor ki bu laflar? Nedir ki AEP'nin siyasetinde ve ekono...sinde kapitalist dönüşüm? Bu adamlar düne kadar toprağı millileştirmemiş...lerdi . Toprağın özel mülkiyeti temelinde , kendilerince kooperatifler kur...dular. Ve üstüne 1976 da toprağı millileştirdiler.(Al sana:Proletarya diktatör...lüğü var, kooperatifler kurulmuş, toprak sosyalleştirilmiyor da millileştiri...liyor ?) Ekonomilerinin artık sosyalist olduğunu ve buna uyan yeni sosya...list anayasa yaptıklarını ilan ettiler . Bu anayasada yabancılara Arnavutluk...ta yatırım yapmayı yasakladılar . (Bu anayasa elimde yok. Okumalı ve incele...meli) .. Nedir ki Arnavutluk'ta gerçekte tam zıdda dönüş , görünüşte değil. ...Dün MZ yüce ML , bugün MZ karşı devrimci türünden görünüşte değişiklikler ...değil. (Ve bu değişikliğin altında yatan sebebler de tamamen küçük burjuva -

dır. Düne kadar emperyalistlerle doğrudan ilişkiye girmeden , bunu MZ'un Çin'i üzerinden yürütebilmekteydi . Bugün ise Çin, Teng'in Çin'idir. Çin ile ilişkiler aynı seviyede aynı şekilde yürürse milli bağımsızlık tehlikeye düşer. Halihazırda parti içinde Çin ajanları da ortaya çıkmış. Çin ile ilişkiyi kesmek lazım. Mao konusunda ne yapmalı . MZ'u yüce ML olarak savunmaya devam edersek parti de Çin taraflılarının eline oynar . "MZ'u savunan " Hua, Teng ile kapışmak zorunda kalırsın ve bu, partide bölünme ihtimalini artı - rır. "En iyisi" MZ'u reddetmek. Ve ne kadar büyük şans ki, bu hareket tarzına (özü değiştirmeden ve gayet kolaylıkla bir zıttan öbürüne atlayıvermek) zorlanan , hareket tarzı bu olan sınıf da küçük burjuvazidir .)

B- Sovyetler Birliği'nde revizyonizmin zaferinin ÇKP, AEP tarafından 'izahı' (ve bizim de alıp kabul ettiğimiz izah) "revizyonist ihanet ","kaleyi içten fethetme", "sinsi mücadele" , vb. dir(idi) Aslında bu "izah"lar hiç bir şeyi izah etmemekte . Stalin tarafından eğitilen (ve düne kadar yönetilen) koskoca Bolşevik Partisi, sosyalizmi inşa etmekte ve sosyalist eğitimden geçmekte olan Sovyet proletaryası ve emekçileri nasıl olur da bu "içten fethetmeye" , "bürokratlaşmaya", vs. seyirci kaldı ? Sebebler ekonomide , Sovyet toplumundaki sınıflardan küçük burjuva eğilim taşıyanların (kollektif köylüler, aydınlar) bu eğilimlerinin yıkıcı gücünde aranmalı .

C- II. Dünya Savaşından sonra dünya çapında revizyonizmin zaferi de aynı şekilde incelenmeli .
Emperyalistler kendi ülkelerinde işçi sınıfına küçük burjuva yaşam tarzını vermeye zorlandılar ve bunu sağlayabildiler . Geri ülkelerde ise uyanan milli bilinç reformcu burjuvazinin peşine takıldı , bu yönde emperyalistler reformculara , milli devrimci hareketi bastırmakta yardımcı oldular. Bu ülkelerde "barışçı" bir gelişme dönemine girdiler . Bu dönemde bu ülkelerde kapitalizm görülmemiş bir hızla büyüdü (Pazarların daralması ve sermayenin büyümesi nedeniyle) . Dolayısıyla bu ülkelerde işçi sınıfının safları köylülükten yeni kopmuş işçilerle doldu . İşte MZ'un bu tür ülkelerde en büyük önder olabilmesi bu nedenledir ve tabii ki köylülerin ve küçük burjuvazinin gücü nedeniyle .

D- Ve bugün her türden revizyonizmin sorguya tutulması , herşeyin didik didik edilmeye başlanmasının nedeni de ekonomidedir . Emperyalist dünya ekonomisi 1974 de iyi bir sallandı , bugün ise büyük yıkımlara yol açmakta olan çok derin bir krizin (üretim, değişim ve mali alanların tümünde birden) içindeler . Bu sınıf mücadelesini kızıştırmakta, yer yer devrimlere yol açmakta . İşte DKH'nin içinde bulunduğu durum da bunun bir yansıması . Bu kargaşılığın ardından kızıl güneş yeniden doğacak !

E - Yoldaşlar, DKH içindeki bugünkü ayrışmanın MZ'u savunanlarla, MZ'u reddedenler (EH takımı kastediliyor) arasında olduğu görüşündeler . Açıktır ki böyle bir kutuplaşma söz konusudur . Fakat buraya kadar yazdıklarım da (ve daha önceki yazımda) pek açık olmasa da gösterebildiğim gibi bu kutuplaşma küçük burjuvaziye özgü bir kutuplaşmadır ve sadece şekildedir . İçeriğe hiç mi hiç el atılmamaktadır . MZ ile EH'nın yakın akrabalığına değindik. İsterseniz bu kutuplardan başka birer örnek daha verelim.

MZ taraftarları arasında en ateşli MZ savunucusu ABD'deki Devrimci Komünist Partisidir . (bildiğim) .

EH taraftarları arasında ise Kanada KP-ML var. (KKP-ML, İngiltere KP-ML(Britanya Devrimci KP-ML yeni adı) İrlanda KP-ML , bunlar aynı adam tarafından kurulmuş partiler . AEP'nin KKP-ML'i kardeş parti ilan edip, BDKP-ML hakkında susması, tamamen faydacı mantığın ürünü. Rezillik bu kadar olur) Nedir şimdi bu partiler arasındaki fark ki? Bunların her ikisi de sol çocukluk hastalığından müptela, ve o kadar çok birbirlerine benzerler ki , her ikisinde de azınlık milliyetten unsurlar ağırlıkta . Bunların ikisi de düne kadar a - teşli MZ savunucusuydu. Bunlardan biri eldiven değiştirir gibi MZ'u çöplüğe

...dır. İşte büyük fark ! Ama bugün yine de aynılar . "Ne kadar farklıysalar o kadar aynılar " (Fransız ata sözü)

DKH'ndeki ayrışmalar konusunda benim görüşüm yoldaşlarınkinden farklı . Bütün bu her şeyi didik didik edişler , aranışlar, bolca yazılar , her kafadan sesler doğum sancılarından (daha doğrusu yeniden doğum sancılarından) başka bir şey değil .

Bugünlerde pek çok parti acele tarafından bir program yazılmasını ve peşinden bu program temelinde enternasyonal parti kurulmasını öneriyorlar . Bence bu yanlış. 30 yıla yakın DKH'nde oportunizmin hakimiyeti söz konusudur . 40 yıla yakın sürelik DKH belgeleri gizli kapılar ardında saklanmıştır . DKH'nin belgeleri daha hala gizlidir , yayınlanmamıştır .Ve halihazırda yayınlanmış yazılar piç edilmektedir . Yılların birikmiş tozunu temizlemek, Bolşevizmi yeniden diriltmek . Bilimsel sosyalizmin bir bilim olduğunu kavramak ve dolayısıyla onu öğrenmek. (Bunun için gizli belgeleri , yayınlanmayan yazıları ortaya çıkarmak , yayınlanmış yazıların Stalin döneminde yazılmışlarla karşılaştırmak, vb. gerekli . Önümüzdeki dönem öğrenme ve deyim yerinde ise boğaz boğaza kapışma dönemidir . (Program ancak bu dönemin görevlerinin yerine getirilmesinin ürünü olabilir . Şimdiden program talebiyle piyasaya çıkmak bu dönemin ve bu dönemin görevlerinin üstünü örtmeye yarar .)

V MZ VE ÇİN DEVRİMİNİ NASIL DEĞERLENDİRMELİ (Dolayısıyla EH ve AEP'ni de.)

Birincisi : Bilimsel sosyalizm , bilimsel sosyalizmin öğretmenlerinden (M-E-L-S) öğrenilmemiş , MZ ve Çin Devrimini öğrenmek ve kavramak imkansızdır .

İkincisi : Stalin'in ve Komintern'in Çin Devrimi üzerine elimizdeki yazılarının hakkı verilmelidir .

Üçüncüsü : Komintern'in önerileri ile Çin'in pratiği arasındaki tezatlar tespit edilmeli ve ÇKP'nin Komintern'in izinden yürüdüğü havası verilmemelidir.

Dördüncüsü : MZ, kendi yazılarından , elimizdeki mevcut olanlarla , görüşlerinin gelişmesi içinde ele alınmalı , bu görüşler ÇKP kısa tarihi ve Komintern'in önerileri ile "tamamlanmamalıdır ". Sorun , MZ bir ML'dir görüşünden hareketle "Çin şartlarında doğruydu ", "problematik", "genelleştirme hatası" vb. ile geçiştirilmemeli , sunulan tezler , oldukları gibi alınmalı ve hangi sınıfların görüşlerini yansıttığı kavranmalıdır .

VI- MZ DEĞERLENDİRMEM

MZ yaşayan bir çelişmedir . O çelişmeye tapar ve yazıları çelişmelerle doludur . O bilime karşı şarlatanca davranır. O, siyasette geniş mezheplidir. O, çağımızda devrimci potansiyelini yitirmemiş geri ülkelerin radikal küçük burjuvazisinin en yüce teorisyeni, devrimcisi ve devlet adamıdır . MZ'u karşı devrimci ilan eden yaygaralara katılmayacağım. Onu yücelten , ondan bir şey veremeyeceğini bekleyen bizlerdik .

EH konusunda da aynı görüşteyim. Ve Arnavutluk'u kapitalist, AEP'ni kapitalizmi restore eden parti , dolayısıyla şiddet yoluyla yıkılması görüşlerine katılmıyorum. Arnavutluk K'leri mevcut demokratik imkanları sonuna kadar kullanmalı, bu sırada ML teorinin gücünü devreye sokmalıdır . Ancak ve ancak AEP, K'leri katletmeye giriştiğinde şiddet sorunu devreye girer .

VII- KONFERANS

- MZ'u bir bütün olarak ele almalı (EH böylece ele alınmış olur)
- Devrimci durum ve 4. ders konularında getirdiğim sorunları mutlaka ele alıp sonuçlandırmalı .
- Dünyada durum ve T'de durumu ele alıp, taktik kararlara varmalı .
- DKH'nin birliği konusunda karar almalı .

Darbe öncesi , 1980 başı
(YD Konferansına)

Bu yazı Yurt dışı Konferansına yazılan yazının Konferansa sunulan özetini ve bunlara Konferansın verdiği yanıtları içermektedir.

Bu bölümle ilgili tartışmada , engellendiği için Konferansa katılamayan bir yoldaşın yazılı görüşleri okundu . Bu yoldaşın getirdiği tezler kısaca şöyle idi :

- "Mao Zedung'un izlediği çizgi ile Komintern'in Çin için önerdiği çizgi arasında bir uyum yoktur . Mao Zedung'un teori ve pratiği DHD aşamasında ML değil küçük burjuva teori ve pratiktir .

-" Mao Zedung ve Stalin "sovyet aşaması" na geçiş konusunda ayrı düşünmektedir . Mao Zedung'a göre sovyet aşamasına geçiş ,her şeyden önce ekonomik bir sorundur. Ekonomik gelişme izin vermedikçe, sovyet aşamasına geçilemez . Stalin için geçişte önemli olan işçi sınıfının ve emekçilerin örgütlenme ve bilinç düzeyidir .

- " Çin'de kurulan sovyetler Komintern'in sözünü ettiği sovyetler değildir . Bu "sovyet iktidarında" demokratik devrimin limitine , toprakların millileştirilmesine kadar bile gidilmemiş , topraklar dağıtılmıştır .

- " Mao Zedung Lenin'in devrimci durum /devrimci dalga üzerine öğretisini kavramamıştır . Devrimci durumun iradi bir şekilde yaratılabileceğini savunmuştur .

- " Mao Zedung DHİ'nın programında ,emekle sermayenin uzlaştırılacağını savunmuştur . Bu onun küçük burjuva olduğuna açık bir örnektir ."

Tartışma yazısını savunan yoldaşlar , bu tezlere karşı şu görüşleri savundular :

- Mao Zedung'un izlediği çizgi ile Komintern'in izlediği çizgi arasında uyum olmadığı tezi , belgeler karşısında çürüyen bir tezdir. Bu tezi getiren yoldaş, 1927 de Stalin'in Çin devriminin perspektifleri ile ilgili görüşleri ile 1930 larda uygulanan siyaset arasındaki temeldeki uyumu kavramamaktadır . Aynı şekilde yoldaş , 1927 ile 1935 arasındaki farkı , hem Çin , hem de enternasyonal alandaki farklılıkları görmemektedir .

- Geçiş konusunda (sovyet aşamasına geçiş konusunda) Mao'nun Stalin'den ayrı düşündüğünü gösterir bir belge, en azından 1930 'larda yoktur . Çin'de 1931' de kurulan sovyetlerin başkanlığına Mao Zedung seçilir .

O dönemde , Çin 'de kurtarılmış bölgelerde kurulan , başkanlığını , Mao Zedung'un yaptığı sovyet hükümetinin kurulması ile izlediği siyaset , Komintern karar ve direktifleri ile uyum içindedir .

- Uzun süreli halk savaşı teorisi , Çin devriminin gelişme süreci içinde , bu devrimin tecrübelerinden yola çıkarak , Mao Zedung'un geliştirdiği bir teoridir . Çin'de devrimin askeri stratejisi, Sovyetler Birliği'nkinden değişiktir. Mao Zedung, Çin'deki devrimden yola çıkarak , devrimin zafere ulaşması için Halk Savaşı stratejisini (askeri stratejisini) geliştirmiştir . Bunu reddetmek , çok kötü bir inkarcılıktır .

- Toprakların millileştirilmemiş olması , Çin'in somut şartlarından kaynaklanan bir olgudur . Ve doğrudur . Sorun öncelikle geniş köylü yığınlarının anti-emperyalist-anti-feodal devrime kazanılmasıdır . Eğer köylü yığınları henüz millileştirme için mücadeleye hazır değillerse , ve fakat toprak ağalarının topraklarına el konulup , köylülere dağıtılması için mücadeleye hazır iseler , o zaman bu araç kullanılarak , köylü yığınlarının devrim mücadelesine katılması doğrudur . Çin'de de bu yapılmıştır . Bu Komintern'in o dönemdeki direktifleri ile de uyum içinde olan bir siyasettir .

- Mao Zedung devrimci durumun iradi olarak yaratılabileceğini savunmamıştır.

[illegible]unluğu , Çin'in somut şartlarında , başından itibaren silahlı mücadelenin [illegible]bilir ve gerekli olduğudur . Stalin de Çin devriminin en önemli özelliklerin-[illegible]birinin , Çin'de silahlı devrim ile, silahlı karşı devrimin başından iti-baren karşı karşıya gelmesi olduğunu söylemektedir . Çin devriminin pratiği Mao Zedung'un haklı olduğunu göstermiştir .

Mao Zedung'un DHİ programında , emekle sermayenin çıkarlarının uzlaştırılabi-[illegible] şeklindeki görüşü yanlış, anti-Marksist -Leninist bir görüştür . An-[illegible] bundan yola çıkılarak , genel "küçük burjuva " değerlendirmesine varmak [illegible]lıştır . Bu tezi savunan yoldaş, ML'lerin ilkesel hatalar yapamayacağından [illegible] çıkmaktadır . Bu yaklaşım yanlıştır .

[illegible]malar sonunda , Mao Zedung'un da, Enver Hoca'nın da "küçük burjuva ra-[illegible]lleri" olduğunu savunan yoldaştan görüşlerini daha açık , anlaşılır ve de-[illegible] olarak yazmasının istenmesi kararlaştırıldı .

Alıntı, "TKP/ML içindeki iki çizgi mücadelesinin bazı belgeleri ", Bolşevik Partizan Belgesel yayınları 3, s.90-92

Bu yazı X yoldaşın Konferans hakkında bilgi veren mektubudur.

Değerli kardeşim,

Geçen günler içinde burada merkezi konferansa hazırlık olarak YD konferansını yaptık . Bu konferansın sonuçlarını yakında sana göndereceğim . Konferansta senin gönderdiğin yazıların konferans gündemi ile ilgili olan bölümlerini de okuduk. Okunan bölümlerle ilgili ilk tepki "anlamama" şeklinde bir tepki oldu . Arkadaşların önemli bir bölümü , getirdiğin tezlerin içeriğinden çok, bu tezlerin nasıl getirildiği üzerinde durdular. Gerçekten de yazdıklarını deyim yerinde ise "telgraf stili" yazıyorsun . Bu yazdığın düşüncelerin anlaşılır olma niteliğini zayıflatıyor . Bunu daha önce sana yazmıştım . Bu konuda daha dikkatli ol. Yalnızca kendin için yazmadığını , senin sorunları görmenin yeterli olmadığını unutma .

Konferans - sonuçlardan da göreceğin gibi - iki konuda - tartıştığı her iki temel konuda - senden ayrı sonuçlara vardı .

Sen AEP konusunda ve EH konusunda bunların hiç bir dönemde komünist olmadıkyarını , kb radikal bir yapıya sahip olduklarını düşünüyorsun .

Konferans ise , AEP ve EH konusunda , bunların geçmişte tüm ağır hatalarına rağmen ML olduklarını , bugün ise hatalarını sistemleştirerek anti-ML bir çizgiyi savundukları görüşünde . AEP'nin bugün bütünü ile yozlaştığınının söylenemeyeceği , eldeki verilerle bunun bugün ispatlanamayacağı görüşünde.

Sen MZ konusunda da , onun hiç bir zaman ML olmadığını , mükemmel bir kb radikali olduğunu düşünüyorsun .

Konferans ise MZ konusunda , 3 bölümlük Mao değerlendirmesindeki görüşler doğrultusunda bir görüşte birleşti .

Görüşüme göre her iki konuda da Konferans doğru sonuçlara varmıştır .

Kavrayabildiğim kadarıyla sonuçlardaki bu köklü farklılık , sorunlara yaklaşımdaki köklü farklılıktan kaynaklanıyor .
Sen AEP ... Mao Zedung'u değerlendirirken , onların yaptığı bazı önemli hata ve sapmalardan yola çıkarak , bu gibi hataları yapanların ML olamayacağını düşünüyorsun . Öyle ise : "Mükemmel kb radikalidir"ler!!!

Ben bu düşüncede değilim. Eğer soruna senin yaklaştığın gibi yaklaşırsak, bugün bütün dünya tarihinde MELS dışında ML bulamayız ! ML'ler hata, ağır hata, ilkesel hata yapabilirler. Bu mümkündür . İlkesel hata yapan birinin ML olamayacağını düşünmek, görüşümce ML'in kavranmasının süreç işi olduğunu kavramamaktan kaynaklanan bir hatadır . ML'in kavranması ve uygulanması onca kolay bir iş değildir . Biz bunu kendi pratiğimizdenoldukça iyi bilmekteyiz. Bir kişi veya partiyi değerlendirirken , bunu hep hatırda tutmalıyız. Bir kişi veya partiyi değerlendirirken , onları "yer ve zaman " boyutları içinde somut olarak ele almalıyız. Bunu yapmazsak varacağımız sonuç yanlış olacaktır . Bir parti ve kişiyi değerlendirirken görelikleri de doğru koymalıyız- kimle ne için karşılaştırıyoruz ? - Özellikle de kendi durumumuzu sürekli göz önünde bulundurmalı , dikkatli davranmalıyız . Bunu yapmazsak varacağımız sonuç yine yanlış olacaktır . Varacağımız teori "biz dahil herşey boktan" teorisi olacaktır.

Bugün uluslararası planda Kanada'da Bolşevik Birlik, ABD de Bolşevik Lig gibi gruplar yukardakine benzer sonuçlara varıyorlar . Tek farkla , kendilerine "boktan" demiyorlar !

Bugün sorun gerçekten de DKH'nin geçmişini incelemek , bugününün köklerini bulup çıkarmaktır. Ama bu yapılırken inkarcılığa düşmemek gerekir . Her şeyi ne ise öyle değerlendirmek bugün esas sorundur. Düne kadar kafamızda idealize ettiğimiz şeyler, bugün kafamızdaki ideale uymadığı için onları kaldı-

rıp "kaka" olarak bir kenara atmak- bu en kolay yoldur- ML bir tavır değildir. Senin yazılarında yaklaşımında böyle bir hava var. Ve bu, günden güne sistemleşiyor. Tartışmamamız çok kötü . Birbirimizden öğrenecek çok şey var. Önümüzdeki dönemde mutlaka seninle tartışma imkanı yaratmaya çalışacağım. O zaman yukarda yazdıklarım üzerine daha geniş konuşuruz. Bu arada yazılarınla ilgili olarak da yazmaya çalışacağım. Bugüne kadar yazmamam, ihmal ya da önemsememeden değil. Bir sürü işin içinde kaybolup gitmekten .

Şimdilik şu sorunlar üzerine düşün :

- Felsefe konusunda MZ.'u ve EH'yı "ideolog" olmakla suçluyorsun . Ama "felsefi" eleştirilerinde sorunları ortaya koyarken , sınıf mücadelesi ile bağını, bunun sınıf mücadelesi içinde anlamınının ne olduğunu ortaya koymuyorsun . Örneklerle "anlaşılır" olmaya çalışmıyorsun .

- MZ konusunda , Komintern - Stalin bir yanda / MZ öbür yanda bir ikilem kuruyorsun . Bunların arasında köklü çelişmeler olduğu görüşünü savunuyorsun . Ama bunu ispatlayacak bir şey getirmiyorsun .

- Yer yer "bilinci belirleyen maddi varlıktır " sorununu tek yanlı ele alıyor, sosyalizmin inşasında "bilinç" unsurunun muazzam rolünü red eder duruma düşüyorsun.

- Bütün yazılarında tezlerini ispatlamak için fazla çaba sarfetmemen dikkati çekiyor. Adeta ben dedim/oldu havası içindesin .

Selamlar ...

Bu yazı X yoldaşın mektubuna cevaben yazılmış,yoldaşla görüşme imkanı doğduğ için bitirilmemişti

Değerli yoldaş,

Mektubuna yine kısa bir cevabım ve darbe sonrası yapılması öngörülen toplantıda yoldaşlara (MK'nde) faydalı olacağını ümit ettiğim bazı görüşlerimi yazıyorum. Yazının kısa ve telgraf stili olması bir bakıma kaçınılmaz . Bir bakıma da iyi , herhalde yoldaşların fazla yazı okuyacak vakitleri yoktur . Ayrıca yazılar verdiğim referanslarla birlikte okunursa daha anlaşılır hale gelir . Yani yoldaşlar biraz da kabahati kendi teorik eksikliklerinde aramalı ve klasikleri incelemeye itilmeli. Daha geniş ve böylece daha kolayı referans vermek yerine bizzat referanslardan alıntı yapan bir yazı da(Mao üzerine) hazırlayacağım . Bu "biraz" (?) zaman alacak .Ayrıca daha bazı referans eksikliklerim var. Ve sorun diyalektik bilimi gibi Marksizmin temel taşlarından biriyle ilgili olduğundan pek sabırsız olmak yerine , şimdilik referans göstermek bence daha yerinde , Şu andaki seviyemle Mao ile "gırgır" geçebilirim . Fakat bu sorunu çözmekten kaçınmak olur . Konumuza dönersek :

I- YAKLAŞIM SORUNU :

Birincisi : Yaklaşım olarak bahsini ettiğin şey aslında bir "ön bilgi" "temel" (premise) dir .

Sen ilk başta bir kategori belirtmektesin . "ML". Ve peşinden soru hazır. Kim,hangi parti ML, kim hangi parti ML değil ? Buna senin verdiğin cevap : İlkesel hata yapanlar da ML olabilir : Bolşevik Union'un verdiği cevap;(senin demene göre) ağır ilkesel hata yapan ML olamaz !

Yani hem senin, hem de BU için sorun hiç bir inceleme yapmadan cevaplanmış vaziyette . Sana göre MZ'un "ML" olduğu açık bir şey . (Bu arada mesela Brejnev'i niye "ML" ilan etmezsin anlaşılmaz !) BU'ya göre de KP ler nasıl üye edinecek, nasıl gelişecek , vb. anlaşılmaz bir şey !

Bir ara bana K yoldaş "ML olmanın ölçüsü nedir ? Stalin'in saydığı prensipler mi , "Mao klasik midir ", vb. sorular soran bir mektup yazmıştı . Ona verdiğim cevapda kişileri - partileri "ML" veya "değil" kategorilerine koyarken öyle her derde deva ölçüler, prensipler aramanın sakat olduğunu belirtmiştim . En basitinden : Bir işçi yoldaştan " ML'in prensipleri" ni dört dörtlük veya yaklaşık bilmesini ve uygulamasını nasıl beklersin ? Daha yeni kurulmuş bir partiden bunu nasıl beklersin ? vb. (Anlaşılan benim mektuplar sana ulaşmıyor . Ben K yoldaşa benim görüşlerimi sana,ve senin de bana ulaştırmasını (onun üzerinden mektuplaşma ile-bunun taşıdığı mahsurlara rağmen) söyledim . Bu yönden pek insiyatif gelmedi . Halbuki bu mektubun mesela beni "yaklaşım" sorununu daha ciddi incelemeye itti , hem bana faydası oldu, hem de sana ve partiye daha faydalı olacaktır, ümit ederim.)

Tabii ki bu "ön bilgi"leri ileri sürmekte de bir metod yatmakta . O da metafizik metod. Bilim toplayıcılık dönemin de tamamen metafizikti . Herşeyi "ölümsüz", "değişmez " kategorilere koyardı . Tabii ki bizzat bilimin gelişmesi bu kategorileri yıktı ve yıkmakta . Birincisi her şey belli bir gelişmenin ürünü . Şimdi sen onları ölümsüz kategorilere yerleştirirsen , bunların ilişkisini , birbirine dönüşmesini anlayamazsın , bu kategorilere konan şeylerin sürekli değişmekte , hareket halinde olduklarını anlayamazsın . İkincisi , bu kategoriler birbirlerine dönüştükleri için , aynı zamanda birbirlerine geçmekte dolayısıyla , ne o , ne bu kategoriye girmeyen , hem o hem bu kategoride olan işlemler piyasaya çıkmakta , vs. Şeyler somut olarak"ya o , ya bu " şeklinde kategorilere konmamalı, somut olarak hareketleri içinde ele almalı. O zaman bir de bakmışın ki "dönüşüm dönemi " (geçiş aşaması ?) içindeler . (Mesela "Sovyet hükümeti ", 1917 Rusya'nın içine girdiği durum. "Biz" diyor

...nin "sosyalizmi hedeflediğimiz anlamda sosyalistiz , yoksa ekonomimiz ...yalist değil" "Dönüşüm dönemindeyiz". "Bu dönemde proletarya diktatörlüğü ...ldır " diyor . Bizim hepimizin kafasında olan : Proletarya önderliğinde ...lk devleti kurup ,bu devlet aracılığıyla sosyalizme yönelmektir - Mao böy... yapmadı mı ? Tabii ki bunun adına sosyalist devrim yapmak derler ,biz ...meyiz. Bunun adına proletarya diktatörlüğü talep etmek derler , biz bilme... İşte küçük burjuvaların dünya komünist hareketine attıkları kazık ! ...lk devletlerini kuruyorlar , ve peşinden "halk sosyalizmi inşa etmekte ...duklarını" ilan ediyorlar . En son Nikaragua"da kuruluyor böyle bir sos...lizm ! (YD konferansının "Mao"yu düzeltmesi : önce halk devleti , sonra ...i köylü diktatörlüğü, sonda proleter diktatörlüğünde böyle olmalıydı (?) ...boşa çaba . Yukardaki gayet basit gerçeği gözden gizliyor . Bize mi düş... Mao'yu düzeltmek, hem de ölmüş bir kişi. Ona ders vermek . Bize düşen onu ...lamaktır . Ve bu değindiğim husus anlaşılmalı .)

...incisi : Bir bütün olarak metodun "tarihi metod". Bu metod da hakiki ge... ...meyi , tüm sıçramaları zikzakları ile takip etmek, dolayısıyla önemsiz ...ayları da ele almak gerekir . Çin tarihi konusunda bunu yapmanın imkansızlı... hemen sırıtmakta . Çünkü ÇKP belgeleri hemen hiç yok . Üstelik Çin'i in...leyeceksen onu dünya emperyalist zincirinin bir halkası olarak görmek ve ...ün dünyadaki gelişmeyi detayıyla takip etmen gerekir. (Benim Kıbrıs konusun...daki görevimi yerine getirememem de bilinçsiz olarak bu metodu uygulamaya ...lışmaktandır . Kıbrıs tarihini incelemeli, bu tarih Türkiye ve Yunanistan tarihi ile ilişkili ele alınmamış anlaşılmaz . Emperyalist güçlerin bu ülke...lerdeki durumu . Kıbras ortadoğuda batmayan bir uçak gemisi . Dolayısıyla orta doğu ülkeleri ve bu ülkelerdeki emperyalist ilişkiler ... Ve bunları kavrayabilmek için doğru bir teorik temele sahip olmalı . Küçücük bir Kıbrıs koca bir ilişkiler okyanusu . Bilinçli girmezsek içinde boğulur gideriz.)

Senin MZ yazında esas olarak tarihi bir sıralama . Tabii ki bu pek çok zik...akları vb. içerdiğinden ilişkiler görülmeye çalışılsa da bu imkansızlaşıyor. Bilhassa da bu teorik eksikliklerle- özellikle de küçük burjuvazinin niteli...ini kavramamak- birleşince tarihi sıralama hakikaten bir sıralamadan öte...ye gitmiyor . Bir de bu mevcut "ön bilgi" , daha doğrusu ön yargı ile birle...şince , tüm bu çaba MZ'a özür bulmaya dönüşüyor . "Eğilim" "hata" "problema...tik" Çin'in somut şartları " , vs, vs.

İşin ilginç yanı , bu metodun bugün MZ, EH kutuplaşması dışında kalan her kişi ve parti tarafından kullanılması . Hakikaten herkes araştırıyor, herkes eksiklik hissediyor . Dolayısıyla bu eksikliği gidermek için aşırı uca (tarihi metod) gidiliyor . Burada iyi olan şey herkesin araması , kötü olan ise : Bu araştırmanın bu aşırıya gitme eğilimi , "her şeyi tam yapma" çabasıyla kısır döngüye girmesi , doğru sonuçlara varmanın da aşırı derecede zorlaştırılması . Bu metod temelinde , mesela sen (ve Alman ve Avusturyalı yoldaşlar) ve "mücadele içinde " (Kanadalılar) farklı sonuçlara varmaktası...nız . Onlar EH'ya daha meyilli , siz MZ'a . (Bence BU'nun kullandığı metod da bu, duyduklarımdan . Belgeleri elime geçince BU hakkında görüşlerimi yazarım.)

Herkes arıyor . Aradıkları oranda Komünist nüveyi içlerinde taşıyorlar . Fakat tohum için uzun süre meyve vermemek ölümcüldür .

BENİM METODUM ise Marks'ın "Siyasi politiğinin eleştirisi " ve "Kapital" de kullandığı "mantıksal metod'a benziyor . Marks mantıksal metodda ekonomik kategorilerin (sosyal- maddi olan ekonominin fikirde yansıması olan kategoriler) gelişmesi , en basitinden en karmaşığına birbirine yolaçışları , birinin diğerine geçmesi , vb. takip ediliyor . Bu açıktır ki aynı zamanda tarihsel metoddur . Çünkü fikirsel kategoriler hakiki tarihi gelişmenin yansıması olarak ortaya çıkmakta , Fakat burada tarihi , tarihi metodun talep ettiği en ince noktalarına kadar takip etme gereği yoktur . Aynı zamanda üç aşağı

beş yukarı aynı tarihi verilerden hareket edip farklı sonuçlara varmak, birisi "yeni bir gerçek" ile ortaya çıktığında toz oluvermek, yok o öyle olmadı da böyle oldu, vb. kısır döngüleri içinde kaybolmakta yok .

Ve bu "mantıksal" ve aynı zamanda "tarihsel" olan metod, aynı zamanda diyalektik de .

Benin kullandığım metod da buna benzer bir metod. Ekonomik kategoriler yerine teorik temellerin belirlenmesi ve bunların gelişmesinin takibi. (Ref: Marks, Kapital'in Almanca 2. baskısına önsöz, Engels "K.Marks Siyasi ekonominin eleştirisine katkı, adlı makalenin 2, bölümü . (Ayrıca Anti-Dühring'de Engels'in yaptığı aynı şey. Dühring'i teorik olarak çürütmek. Sadece onun Dühring'in gelişmesinin takip etme sorunu yok .)

TEORİ: Eldeki mevcut veriler , mevcut işlemi izah etmeye yeterli ise , bu işlemi kavramamızı sağlayan bu izah, o işlemin teorisini oluşturur . Ne zaman ki o işlemle ilgili yeni fikirler, yeni gerçekler ortaya çıkar ve bu mevcut teoriyi kullanılmaz hale getirir, o zaman HİPOTEZler ortaya atılır . Ve ne zaman ki yeni gerçekler, yeni bir izahı mümkün kılarlar o zaman eski teori "yok edilerek ' değil üstesinden gelinerek (yani eski teori yenide yok edilmesine rağmen yaşayarak) aşılır ve yeni teori oluşur . (MZ'un PRATİKÇİLİĞİ işte ML teoriyi hipotez seviyesine indirgemektedir . Ona göre Marksist teori bizim pratiğimizle ispatlandığı için doğrudur . İşin aslında Marksist teori, tüm insanlık tarihinin pratiğine (mümkün olduğunca) dayanmakta ve bu pratik (tarihi ve o günün) içinde her adımında doğruluğu denenmektedir . Bak: KAPİTAL. Bu nedenle de doğrudur . Ne zaman ki yeni olgular ortaya çıkar ve Marksist teori o konuda "üstesinden gelinmelidir", onu yapmak bizim görevimizdir . Lenin'in yaptığı gibi.)

Bu metodu kullanırken açıktır ki ML teori kavranılmamış hiç bir yere varılmaz. Bu görev yerine getirildimi, MZ konusuna aşağıdaki şekilde yanaşmalı:

1- MZ'un felsefesi incelenmeli . Burada MZ'un teorik temelini , nüve halinde bulabiliriz . Ve de en saf şekliyle . Çünkü felsefe "bilimlerin bilimi" olup "saf teori", "saf düşünce " alanında kalmaktadır . Bu konuda halihazırda yazdıklarım mükemmel değilse de yeterli bilgi vermekte MZ hakkında .

2- ML teori ve (1) temelinde şimdi MZ'un tüm diğer tezleri gayet anlaşılır bir şekilde karşımıza çıkar . Burada Halk Savaşı , Halk Devrimi ve Halk Devleti , BPKD veya "Proletarya diktatörlüğü"altında sosyalizmin inşası ,.. gayet rahat bir şekilde görülür . Şimdi bu varılan sonuçları hem MZ'un Çin'inin pratiğinde , hem de dünya devrimlerinin pratiğinde deneyebiliriz de . Bu her adımda yapılmalı . Bu deneyiş öyle detaylar içinde kaybolmamalı ve varılan sonuçların pratikte denenmesinde pratiğin "yanlış" aktarıldığını savunanlar katiyetle "öyle olmadı da böyle oldu" ile işi geçiştirmeyip benim tüm yaptıklarımı yapma, çalışmamın temelinin teorik olduğunu kabullenmek zorunda kalırlar .

Bu görev daha yerine getirilmiş değil. Dolayısıyla halihazırda vardığım sonuçları yazmam bilimsel olarak yanlış bir tavır ise de , bugünkü şartlarda gerekliydi. Ve en azından senin kafanda bir kaç ? ve bilhassa bir kaç ! yaratabilinse mükemmel bir iş gördüler demektir . (Biraz da ilginç bir gevezelik: TZE, öğretmen demek. Antik çağın Çin'inde bir TAO TZE var. Mao'nun "doğru" bulduğu , değer verdiği bir filozof. Anlayabildiğim kadarıyla - bir ansiklopediden- 'antik çağın yüce skeptisizmi' olarak bahsini ettiği filozofiyo sahip Tao. Ve Çin'deki diyalektik TAOİZM temelinde . Skeptikler her şeyin değişmekte olduğunu - dolayısıyla her şeyin kendi içinde zıttını taşıdığını - kavrıyorlar . Ve buradan vardıkları sonuç hiç bir şeye karışmamak , onlar nasıl olsa hareket ediyor,değişiyor , vs. Tao'ya balık tutarken gelip bir bölgenin yöneticiliğini teklif ediyorlar. "Herkesi kendi başına bırakın, tabiatı da , o zaman onlar en iyi şekilde birbirleriyle uyum halinde yaşarlar"vs. diyor .)

II- Bizim DKH içinde aldığımız ÇKP(MZ) ve AEP(EH) takipçisi partiler arasında ortaya çıkan ayrışma bugün şu ana parçaları doğurmuş vaziyette . MZ taraftarları - EH taraftarları ve MERKEZCİLER . MZ - EH kutuplaşması tamamen şekilsel , içi boş bir zıtlaşma . İçerik olarak her ikisi de aynı. MERKEZCİLER ise bu zıtlaşmaya şu veya bu şekilde karşı çıkanlar. DKH'indeki mevcut "karmaşıklığın " böyle bir kalemde geçiştirilmesine karşı olanlar ve araştırma , incoleme , sorunları bilimsel olarak çözme , vb. talep edenler . Merkezciler , 1- araştırma, vb. talep ettikleri ve bu yönde ciddi olarak çaba sarfettikleri oranda komünist bir nüve taşımakta , 2- Bu görevi yerine getirme çabası bilinçsiz bir şekilde ve dolayısıyla pek çok tökezlemeyi içerdiği ve tohumun meyve vermesi geciktiği oranda çürüme, kokuşma eğilimi göstermekte , kendilerine özgü çizgiler geliştirmekteler . 3- Bu çizgiler farklı olmakta ve merkezciler arasında da farklılaşmaya yol açmakta . (Biz, Al, Av - Kanada) .

Bunun dışanda MZ-EH kutuplaşması da "kesin", "ölümsüz" değil. Hem saflaşmada yer alıp sallanan partiler var , (Şili) hem de saflaşmadaki partiler bölünmekte (Portekiz). Açıktır ki parçalanma dönemleri Çeşitlilik in bolca görüldüğü dönemlerdir . Dolayısıyla BU gibi "Her şey boktur" teorisi taraftarları da piyasaya çıkmakta (senin demene göre) Daha pek çok çeşitlerin piyasaya çıkmaları da normal, beklenmesi gereken bir şey.

MZ ve EH taraftarlarına göre , onların teorik temelleri tamamdır . "Bütünlükçü teorileri" mevcut (hah hah .. seyret bunları . Binbir tane MZ, binbir tane EH taraftarları çıkacak piyasaya . Çünkü hiç bir şeyler yapmasalar , bu bütünlükçü teori içindeki bolca çelişmeleri "gidermeye" zorlanacaklar . Bu halihazırda mevcut aslında , kimse bu bayların üstüne gidip "biraz yardımcı " olmadığımızdan "birlik " şakşakçılığı yapabiliyorlar . Sadece şak şakçılık !)

Merkezcilerin ve merkeze düşme eğilimi gösterenlerin teorik temelleri de,bu temelin eksikliğininini bilincinde olmasalar da farkında olmalarıdır, hissetmeleridir .

III- YD Konferansı vardığı tüm sonuçlara rağmen bu eksikliği "hissetmekte" Bu kendini "askıya almak" ,"yoldaştan görüşlerini istemek ", vb. de gösteriyor ki bu KP'nin teorik içerik bakımından en zengin bölgesel konferansıydı sanırım .

Partiyi bu eksikliğimizin , bu negatif temelimizin bilincine ulaştırmak. Bunu işçilere resmen ilan etmek . Ve bu negatif temelimizi , ML'in pozitif kavranması ve uygulanmasına dönüştürmek için örgütlü, disiplinli , sağa sola sallanmayan adımlar atmak . BUGÜN genel teoriyi dört dörtlük kavrayan ve bunu kendi pratiğine dört dörtlük uygulayıp bu pratiğin özelliklerini ortaya çıkaran partiler değil (çünkü böyle partiler yok benim bildiğim) , bugün eksikliğini kavrayıp onu gidermek için doğru adımlar atan partiler ML'dir Komünist olma şerefine layıktır . Bu eksiklik temelinde var olan güçleriyle mücadeleye atılan partiler (ve MK'leri) den dört dörtlük talep edenler , kendileri ne yaptığını bilmeyen çok bilmişlerdir .

"Hah hah" diyecek tüm oportunistler ve küçük burjuva devrimciler ,"hem teori, hem pratikte eksikliklerini ilan eden ML baylara bakın hele ". Evet , biz böyle ML'leriz ve üstüne iddia ediyoruz ki , ancak ve ancak bu eksikliğin bilincinde olanlar (bu eksikliği özüre dönüştürüp "yeni" bir çizgi haline getirmeyenler) , bunu gidermek için örgütlü, disiplinli bir şekilde ilerleyenler, bu eksiklik sonucu kaçınılmaz zaaf ve yenilgiler karşısında paniğe kapılıp , aklını kaybedip "suçlu" arayıp, vb. saflarını bozmak yerine , saflarını bozmadan , alnı açık , dimdik yürüyenler , hem ML bilimini kavramaktaki eksikliğininin bilincinde olup bu eksikliği gidermeye yönelenler, hem de öğrenilen genel teorinin pratikle birleşmemiş bolca palavra olduğunu gayet iyi bilenler , işte bu "cahiller" bugün komünistlik şerefine layık olanlar .

IV- İşte bu disiplini sağlayabilmek için MK 2.toplantısında aldığı karara uygun olarak darbe sonrası toplantısını yapmalı. Darbe sonrası çalışma ile ilgili alacağı acil kararlar dışında konferansın yapılıp yapılmayacağını belirlemeli ve bence tüm imkanları zorlayarak bu Konferans yapılmalı . İcabında YD'da . ÇÜNKÜ :
Birincisi, I.Konferans tam da DKH'inde teorik bir sallantının hüküm sürdüğü , sınıf mücadelesinin hızla gelişmekte olduğu bir dönemde toplanmasına rağmen bunu kavrayıp buna uygun kararlar almadı . MK'ne koyduğu "bu konferansın kararları değiştirilemez " vb. türünden kararlar MK 'nin elini kolunu bağladı . Mesela : Her türden oportunistlerin teorik saldırısı karşısında pek çok görüşlerimizin savunulmazlığı açıkça sırıtır oldu . MK bunlara Konferansa sadık kalarak cevap verebilmek için sirk canbazına döndü ve bizzat kendisi "geniş demokrasi"nin uygulayıcısı haline geldi . MUTLAK MERKEZİYETÇİ bir MK yerine herşeyi "paylaşmak " çabası gelişti . Tabii ki bu şartlarda daha 2,5 sene önceden gerilla savaşına başlanılmalıydı fikrini açıkça olmasa da savunmaya başlayan yoldaşlar ortaya çıkmaya başladı . (Tabii ki 2,5 sene sonra)

Bu duruma bir son verilmeli . Partide mutlak merkeziyetçilik uygulanmalı ve MK mutlak otoriteye sahip olmalı . Ümit ederim darbe bunu herkese kavratmıştır . Denilecek ki sen demokrasiyi ortadan kaldırıyorsun . Buna bazıları MK , Konferans kararları içerisinde mutlak otoriteye sahip olacak dolayısıyla demokrasi de uygulanmış olabilir diyecek . Yok. Ben hakikaten "demokrasinin çiğnenmesi" taraftarıyım . Şöyle ki parti,içinde bulunduğu şartlarda , (karşı devrimci saldırı. muhtemel bölünme) 2.Konferansı toplamalı .(Bu bile mümkünse) . Bu en azından , muhtemel bölünmeyi asgariye indirmek için gerekli . Bu Konferansta alınan kararları uygulayacak MK, bu açık . Fakat , Konferans MK'ne bu kararları da çiğneme yetkisi tanımalı . Açık ki MK bunu mümkün olduğunca (daha fazla değil) demokratik olarak yapacaktır . Mesela genişletilmiş MK toplantıları . (Bu arada SB'nun MK adına iş yaptığı unutulmamalı .) Yani otorite SB'da yoğunlaşmalı . (Araştırmalar da MK tarafından belirlenen teorik yönden ileri yoldaşlardan oluşturulan komisyonlar tarafından yapılmalı . Tüm parti üyelerini işin içine sokmaya MK yukarda değindiğim karar nedeniyle , bilinçsiz olarak , zorlandı . Bu "içe dönük çalışma" anlayışı tüm parti üyelerini "ML teori üstadı" görmek veya öyle yetiştirmeye yönelmek havası yaratmakta . Mesela MK'ni "iflah olmaz engel" gören yoldaşın vardığı sonuç bu ('içe dönük çalışmayla ilgili ') (gerçi MK'nin kitle çalışması talebini nasıl izah eder yoldaş bilinmez ya.) Bence parti üyeleri basit ML eğitimden (M/E/L/S'in eserlerinden) geçirilmeli ve böylece daha ileriye doğru ilerletilmeli . Bu eğitimi de MK yönetmeli . 1.Konferans kararlarıyla MK otoritesinin iyice sınırlanması , bunun da etkisiyle MK'nin otoritesinden vaz geçer duruma düşmesi , bir de farklı yönlerde çıkan farklı eğilimlerin mevcudiyetiyle birleşince tüm üyeler araştırmaya itildi . "MK'nin teorik eksikliğini dde ilave etmek lazım " denilebilir . İyi ama her eksikliğin , teorik eksikliğin de üstesinden gelmek için planlı , disiplinli ve soğukkanlı ilerlemek lazım . "Acele Konferansa yetişsin" de yok . MK'nin önderliği altında atabileceğimiz adımı atmak var .) Açıktır ki , bilhassa darbeden de sonra , birleştirilebilecek ve disiplinli bir şekilde çalışmaya sürebilecek yoldaşlar , teorik eksikliğin ve bu nedenle kaçınılmaz olarak pratik hataların doğacağının bilincinde olan "cahil" yoldaşlar olacaktır . "İflah olmaz'cı " türünden çok bilmişlikleri içinde herkesten de çok cahil olan yoldaşlar bu tutumlarında ısrar ederlerse hemen kopacaklardır . Onlara en azından cahillikleri kavratılıp birlik korunmaya çalışılmalı . Bölünmeden kaçar , korkar değilim . Bölünme oldumu partiyi güçlendirmeli ve teorik düzeyi de birazcık yüksek olmalı . Hemen şimdi bir bölünme partiyi paramparça yapacak - karşı devrimin saldırısının arttığı bir günde - ve düzeyi de lüzumundan fazla alçak olacak (hem teorik - hem pratik) . Bunu önlemek için gerekli esneklik gösterilmeli . Fakat ASLA yukarda değindiğim MK'nın mutlak otoritesinden taviz verilmemeli. Bu olmamış hiç bir yere varılmaz .

V- Sınıf mücadelesi ve onun yansıması (ondan türemiş) olarak siyasi mücadele :

Bu konuya konferansa gönderdiğim yazıda değindim ve referans da verdim . Onlar olarak "ekonomik, siyasi ve diğer yansımalar , tıpkı insan gözündeki gibi-dir . Yoğunlaştırıcı bir mercekten geçerler ve dolayısıyla ters yüz GÖRÜNÜR-LER, kafaları üstünde durarak . Sadece onları bizim için düzeltecek , ayakları üstüne koyacak sinir mekanizması mevcut değil...

...Halihazırda mevcut olan ve birbirleriyle savaşmakta olan sınıflar arası mücadele de, hükümet ile muhalefet arasındaki mücadelede yansıtılır , fakat yine ters yüz edilmiş şekliyle , artık doğrudan değil fakat dolaylı sınıf mücadelesi olarak değil fakat siyasi prensipler için savaş olarak .."(Engels'den C. Schmidt'e . 27 Ekim 1890)

Sınıf mücadelesi ve onun yansıması , ondan türeyen siyasi prensipler için mücadele :

İşgücü , bu işgücü emek işlemi ile ürüne yatırılır . Ne zaman ki ürün META olarak ortaya çıkar orada işgücü, DEĞER haline gelir . DEĞER'i yaratan Cevher işgücüdür . İŞ gücünün değer haline gelmesi demek , onun doğrudan üreticiye yaramaması, dolaylı,değişimle üreticiye yaraması demektir . Yani DEĞER İLİŞKİLERİ dünyası YANSIMA kategorisine girer ve bu nedenledir ki , META ların dünyası karmakarış, herşeyin kafası üstünde durduğu bir dünyadır. Bu DEĞER kendini nasıl ortaya koyar , fenomonal,olgusal şekli nedir. DEĞİŞİM DEĞERİ, zaten ilk değeri , değişim değeri olarak görürüz . (ki bu değerin fenomonal şekli, değişim şekli KUTUPSAL ŞEKİLLERDEN- esitlik şekli , relatif şekli - meydana gelir . Bu kutupsal şekiller arasındaki ANTAGONİZMA 3 aşamada gelişir ve kendini açıkça meta-para-meta bölünmesinde ortaya koyar . ÇELİŞMELER ise relatif şekil içinde görürüz . Bizzat bu kutupsal şekilleri, bir bakıma yaratan, onlar arası antagonizmayı geliştiren bizzat bu çelişmeler, çelişmelerin neden olduğu hareket,gelişmedir .) Bu Kapital'in birinci bölümünden bir "kısaltma". Burada kullanılan metodu- ki bu en basit ekonomik ilişkileri elealıyor - bu yansıma meselesini biraz daha anlamak için kullanalım.

İşgücü yerine "halihazırda mevcut olan ve birbirleriyle dövüşmekte olan sınıflar arası mücadele. "

Değer yerine : "siyaset " .

Değişim değeri yerine : Siyasi şekiller,hükümet ve muhalefet; partiler; (kitlesel) ayaklanma, Sovyetler ; ... koyduğumuzda , siyasetin ekonomiden türediğini , onun yansıması olduğunu ve bu temelde birbirlerini etkilediklerini anlamamızın büyük önemi ortaya çıkar . O zaman "KD Raporu" yazıp sadece Parti ve Ordu faaliyetlerine yer veren yoldaşların , "taa baştan gerilla savaşına hazırlanmalı " deyip, Partinin kitlelerden kopukluğundan MK'ni sorumlu tutan yoldaşların, işte bu ilişkiyi anlamayıp , kendini herşeyin kafası üstünde durduğu siyasi gerçeklere hapsedenlerin teorisi olan ve KÜBA'da en bariz şekliyle karşımıza çıkan Halk Savaşı teorisinin , kitlelerden en uzak ucunu "her an gerilla savaşı " taraftarları oluşturuyorsa , "Gerilla savaşına hazırlık dönemi" tezlerinin ise , daha hala bu hapislik içinde kitlelere en yakın ucu oluşturduğunu anlayabilmeleri için bunu anlamak şarttır . Yazdığım tüm yazılara rağmen YDK, MZ'un "teori ve pratik" kitabını , bu meşum, DKH'ne atılmış gelmiş geçmiş en büyük kazıklardan (bizim cahilliğimiz sayesinde) biri olan (ve benim yazdıklarımın anlaşılmayıp, kendi içinde çelişkiler ile dolu bu kitap nasıl "anlaşılıyor" bilinmez !) bu kitaba dayanarak kadrolara diyalektik öğretilirse, bu konu ömür boyu da anlaşılmaz .

Bu yazı TKP/ML II. Konferansı için yazılmıştı.Konferans tarafından hiç dikkate alınmamıştır.

Değerli yoldaşlar,

Elinizdeki yazıyı geçtim partimizin konferansına ve partili yoldaşlara, hatta genel olarak tüm işçilere dahi sunmayı pek istemezdim . Okurken farkına varacağınız gibi kalitesi çok düşük ..Fakat şartlar kişiyi istemediği şeyleri yapmaya da zorlar. Elinizdeki bu yazı , partimizin şartlarının beni zorlaması nedeniyle sizlere sunuluyor .

I- MZ'un ele alınmasında MZ'un felsefesine " MK iflah olmaz " (MKİO) cı yoldaşların verdikleri önemi paylaşıyorum . Bilhassa bu konuda, 1- Bizim MZ'u "geliştirmemiz"- K'daki çelişmeyle ilgili yazı , 2- MKİO'cı yoldaşların bu "geliştirmeyi " daha da "ileri"ye götürdüklerini görünce .

Felsefe konusunda bugüne kadar dağınık olarak yazdığım yazılar kanımca X yoldaşın sorunları kavramasına ve K'taki yoldaşlara izah etmesinde faydalı olacaktır. Bu konuda , aşağıda yazdığım yazılarda esas olarak X yoldaşa hitaben yazılmıştır . Yoldaş bu yazıyı daha önce yazdıklarımla birlikte aldığında daha iyi kavrayacaktır sözlerimi. Diğer yoldaşlara da anlaşılır olması için gayret ettim . Fakat sorun geniş ve yoldaşlar anlamakta güçlük çekecek- lerdir .

1- ÇELİŞME SORUNU :

İnsanlar olayları incelerken ilk başta görünüş'ün farkına varırlar .Kapitalizmin gelişmesi bu görünüşteki zıtlığı (sınıflar) o kadar bariz bir hale getirdi ki , Marks'tan önce Fransız tarihçileri "sınıf mücadelesi teorisi"ni ortaya koymuşlardı bile .

Olgulara yüzeysel yaklaşım, en fazla yüzeyde görebildiği farklı bir kaç nitelikleri ortaya koyar ve bunlardan hareket ederek tanımlamalara girişir. Halbuki bu görünüşün "ardına" gitmek , şeyleri , hareketleri , yani ilişkileri içinde ele almak gereklidir .

Şeyleri hareketleri , ilişkileri içinde ele aldığımızda onların hiçte yüzeysel olarak bakıldıkları zaman göründükleri kadar basit olmadıklarını,bin bir çeşit nitelikleri içlerinde taşıdıkları ortaya çıkar . Ki bu niteliklerin , eğilimlerin bazıları birbirlerine taban tabana zıt tır. Şeyleri hareke- te iten , işte yüzeyde görünmeyen , fakat içlerinde barındırdıkları zıt niteliklerin bir arada mevcudiyetidir . Zıt nitelikler , eğilimler , şeylerin içinde mevcut ise , bunlardan biri diğerini yok etmeye çabalar . Şeyleri harekete geçiren de budur .

Ve içerik,şekillenir: İçteki çelişmeler , kendilerini ortaya koyarlar.(Yansıma değil) Eğer söz konusu işlem (süreç) antagonist karakterde ise , çelişme kendisini antagonist şekillerle ortaya koyar .

Kapitalizmde, üretici güçlerle, üretim ilişkileri arasındaki çelişme, kendini sınıflar arası antagonizma şeklinde ortaya koyar .

Eğer işlem antagonist karaktere sahip değilse , onun içindeki çelişmeler, kendilerini antagonist şekillerle ortaya koymazlar . Tek"bir"şekil, evrensel şekil halinde ortaya koyarlar . KOMÜNİZM .

Birinci türden işlemlerde , içteki çelişmeler üzerinde zıtların (antagonistlerin) mücadelesi yükselirken , ikinci tür işlemlerde bu mücadele, antagonizma ortaya çıkmaz!

İşte MZ'un "çelişme"si aslında ANTAGONİZMA dır . O, içteki çelişmeler temelin de ortaya çıkan antagonizmaya çelişme der . Ve bu yüzeysellik onda o kadar yaygındır ki sürekli "sosyal çelişmeler"den bahis eder .

MZ'un "antagonist çelişme" kavramı da, "çelişme" kavramı gibi boş ve yanlıştır .

(Her ne kadar E.Hoca ve AEP , MZ'a diyalektik konusunda "saldırsalar"da MZ'un diyalektiğini ve onun kavramlarını ve formülasyonunu kullanmaktan hiçte geri durmazlar . Çünkü bu kavramlar ve formülasyon Marksist diyalektiği iğdiş etmiştir ve mükemmel spekülasyon amacıdırlar .)

Yansıma kategorisi ise MZ'da yoktur . Her ne kadar "Yeni Demokrasi" de kullansa da. Ki bu kategori çok önemlidir . Olgular arası ilişki ele alınırken bunun ne tür bir ilişki olduğu kavranmalıdır . Ekonomi ile siyaset arasındaki ilişki yansıma kategorisine girer . Bu ilişkide son tahlilde belirleyici olgu ekonomidir ve siyaset ekonomominin ürünü , onun yansımasıdır . Yansıyan ışık nasıl ters dönerse , ekonomik ilişkilerde , siyaset şeklini alır , yani siyasette kafası üstünde dururlar.

2- NİCELİĞİN NİTELİĞE DÖNÜŞMESİ: İdealistlerin tersine "göklerde kendi başına dolaşan " nitelik veya niceliklerin olmadığını , bunlara şeylerin sahip olduklarını biliyoruz .

Her şey bin bir türlü niteliğe sahiptir . Ve niceliğin niteliğe dönüşmesi kanunu , o şeyi herhangi bir niteliği ile ilgili olarak incelediğimizde ortaya koyar kendini . Nitelik ve nicelik bir arada, birliktedirler.(1) Her bir nitelik ölçülebilir. (Nicelikle ilgili bazı kavramlar : miktar, artış azalış, kuvantum, derece , standart, birim , büyüklük, küçüklük,...) Herhangi bir niteliğin (şeyin niteliği) saf, basit, nicel artışı sonsuza kadar gitmez. Öyle bir an gelir ki , basit nicel artışlar bu niteliği zıttı bir niteliğe dönüştürürler . Dolayısıyla (basit nicel artışta, tam zıttı; nitelik değişikliğe yol açar .)(2) İşte niceliğin niteliğe dönüşmesi budur .

İnsanlar yaşarlar.Bu yaşamı ölçebiliriz. Zaman standardı ve yıl birimiyle . Yaşamın miktar olarak artışı- her insana göre değişen - belli bir ana geldi mi , yaşam , ölüme dönüşür . Yani basit miktar artışı (yılların artışı) yeni bir nitelik yaratır .

MZ'un "çelişmenin birincil ve ikincil yönleri"ni ele alırken verdiği ("A veB") örnek'te yapılan şey, Hegel'i deli eden tedriciliktir . Yukardaki örnekte gördüğümüz gibi yaşam, ölümü içinde barındırır . Bunlar özdeştirler . Birinin diğerine dönüşmesiyle ispatlandığı gibi . Fakat olay, yaşam burada azalıyor; ölüm orada çoğalıyor şeklinde olmaz (tedricilik) . Sürekli çoğalan yaşamdır. Ve ölümü içinde nüve, embriyo halinde barındırır . Yaşamın miktar artışı belli bir ana geldiğinde "ani olarak" , "patlama şeklinde" ölüme dönüşür. (Değerli X yoldaş, eğer MZ'un örneğine göz atarsan benim haklı olduğumu görürsün: önce "birincil-ikincil" der, sonra bunun kuvvetlerindeki artış ve azalış sorunu olduğunu söyler . Sonra"yeni ve eski " ve "daha küçük, daha büyük" der. Eğer daha hala birincil, ikincil dese aynı kavramları kullanırdı . En önemlisi de tüm mantık silsilesi benim tespitimi doğrulamakta .) Aslında MZ'un yaptığı basit bir nicelik karşılaştırma işlemidir . Malum olduğu üzere , şeyleri birbirleriyle nicel olarak karşılaştırabilmemiz için , onların ortak bir niteliğive buna bağlı olarak ortak standart ve birimleri olmalıdır . MZ'un "çelişmenin birincil ve ikincil yönü" ile ilgili örneklerine bakarsanız dikkatlice MZ'un aslında , farkında olmadan basit bir karşılaştırma işlemi yaptığını görürsünüz. Proletarya ve burjuvazi , ortak bir nitelikleri -güç- temelinde nicel kıyaslanırlar !

İlave olarak : Sadece niceliğin niteliğe dönüşmesini görmek yeterli değildir. Nicelik artış, niteliği değiştirir . Mesela yaşam, farklı miktarlarıyla, farklı isimleriyle bilinir :bebeklik, çocukluk, erginlik, gençlik, orta yaşlılık, ihtiyarlık, bunaklık. Hepsi de yaşamın farklı halleridirler .

(1- Bir kere daha çelişme sorunu : Çelişme, bir işlemde birbirine zıt, birbirini yok etmeye yönelmiş zıtların bir arada bulunmasıdır,dedik. O halde

"üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki çelişme" de neyin nesi oluyor ? Bunlar , birbirlerini yok etmeye mi çabalıyor ? Bu sorunun ortaya çıkması MZ'un "çelişme kavramından kaynaklanıyor ve bunun en basit cevabı Marks tarafından "Kutsal Aile", "Kritik yorum, no:2" bölümünde burjuvazi-proletarya antitezi incelenirken veriliyor . Yoldaşlar baksın ! Üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişmeden anlaşılması gereken de şudur : Üretici güçler ve üretim ilişkileri KUTUPSAL ZITlardırlar. Üretici güçler, üretim ilişkilerini ortaya çıkarırlar. Üretici güçler pozitif yöndür ve ilk o gelişir. Eğer kutupsal zıtlar birbirlerini telafi etmezse, kutupsal zıt olamazlar . Dolayısıyla negatif yön olan üretim ilişkileri , üretici güçlerdeki gelişmeyi telafi eder . Kapitalizmde üretici güçler sosyalleşmiş, fakat üretim ilişkileri özel kalmışlardır . Bu üretim ilişkilerinin sosyalleşmesini talep eder . (Yani üretim ilişkileri özel lik karakteri ile , sosyallik karakterini (nüve halinde) içinde barındırır .) Üretici güçler ne kadar çok sosyalleşirse üretim ilişkilerinin özelllik karakterinin üstesinden gelme eğilimi de o kadar artar . Yani çelişme "üretici güç, üretim ilişkisi" ilişkisi (antitez) içinde mevcuttur ve fakat bu ilişkinin negatif yönü içinde bulunur.-diyalektik metodu kullandığımızda . (Bkz. Marks, Kapital,1. bölüm-Metalar) (ve "Kutsal Aile- Burjuvazinin +. yön olması , proletaryanın .- yön olması ve insanlığının bilincinde fakat insanlık dışı yaşamakta-çelişme / ve buradan da çıkan somut luk talebidir . Her antitez somut olarak ele alınmalı))

3- NEGASYONUN NEGASYONU :

Bireysel, özel, genel ; tez,anti tez, sentez; ilkel komünizm, sınıflı toplum, modern komünizm : Bu hareketin bir daire şeklinde olduğu , fakat hareket için de gelişmenin ortaya çıkıp , başlangıca dönüşün bir üst seviyede olduğunu ortaya koyan hareketin en genel kanunlarından biridir . MZ'da bu yoktur . ABD DKP "nin MZ'dan verdiği bir referansta MZ, bu kanunu reddetmekte .

Benim görüşümce MZ diyalektikçidir : Her şeyin değişeceğini , doğmuş herşeyin öleceğini bilir . Aynı zamanda görünüşteki zıtları da görür. (Elimdeki kaynaklardan anlayabildiğim kadarıyla "antik çağın yüce skeptisizmi" bu aşamaya ulaşmış bir diyalektik . Ve Çin'de diyalektik ancak bu aşamaya ulaşabilmiş. Tao/Konfüçyüs) . Ve yine MZ, metafizik pozisyona düşmekten kurtulamaz: Herşeyin kendi iç çelişmeleri nedeniyle geliştiğini ileri sürer . Doğru olan bu prensip, şeyler birbirinden kopuk ele alındığında yanlışa dönüşür . MZ'da olan bu. O bu temelde "düşünceyi" de bir işlem , dolayısıyla kendi iç çelişmeleriyle gelişen , ilan eder ve işte MZ'un burjuvaziyi "eğiterek" değiştirme çabasının , Kültür Devriminin "içte devrim yapma" sloganının ardında bu yatar . Ve bunun üzerinden materyalist olan MZ, idealizme düşmekten kurtulamaz. MZ'un "çelişme üzerine " yazısında ortaya koyduğu diyalektiği bir formüldür. AEP'nin daha hala kullandığı bir formül.

Aşağıya "MKİO"cı yoldaşların çelişmelerle ilgili yazısından bazı alıntılar sunuyorum :

-Uluslararası karmaşık ve çetin mücadelenin yarattığı çelişme ile, ülkemizde sınıf mücadelesinin yarattığı çelişme (s.2)

- Çelişmeler ve bunlar arasındaki ilişki ve çelişmeler (s.3)

- Feodal çelişmeler ... anti-feodal çelişmeler (s.3)

- Toplumun üretici güçleriyle , üretim ilişkileri ve alt yapı arasındaki ilişki ve çelişki . (s. ?)

- Alt yapı, üst yapı arasındaki çelişmelerin sınıfsal planda yansıması (s.4)

- Burjuvazi-proletarya çelişmesi (s.4)

- Çelişmenin niteliğini belirleyen çelişme (s.5)

- Çelişkilerin hepsini - örneğin emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizm gibi . notu bizim (yani yoldaşların - bn) (s.6)

-"Emperyalizm , yarı feodal sistem " çelişmesinde , üç farklı nitelikte çelişme vardır . 1- Emperyalizm, 2- Feodalizm, 3- Komprador kapitalizm . Emperyalizm-halk çelişmesi , feodalizm - halk çelişmesi , (s.6)

- Birincisi ; farklı ekonomik sistemleri oluşturan, ya da temsil eden unsurlar bir kefeye konup çelişmenin ana- birincil yönü oluşturulamaz .

- Farklı özellikleri olan ve bir anlamda ayrı ekonomik sistemlere sahip ve ayrı nitelikteki ekonomik sistemleri aynı kefeye koyup baş çelişme oluş - turmak imkansızdır , (s.8)

- Peki komprador burjuvazi hangi çelişme kapsamındadır . (s.9)

- Feodalizm baş çelişmesi - (s.13)

- Komprador kapitalizm ve feodalizm . Bunların sınıfsal planındaki yansıması - (s.16)

Şimdi yoldaşlara kendi ağızlarıyla cevap verelim :

- "Don Kişotca uydurulmuş bir çelişme " - (s.9)
- Mesele içinden çıkılmaz hale sokulmuştur - (s.7)
- Elbetteki çelişmenin "Ç"si, aşamanın "A"sı konusunda bu kadar ciddi ve önemli hatalar ve yanlışlar yapılırsa , bundan sonra gelecek ayrıntılarda daha da ciddi yanlışlar yapılacak ve işin içinden çıkılmayacaktır .

Yoldaşlara dönelim :

- "O halde her aşamanın stratejisinden anlatılmak istenen baş çelişmedir " (s.8) (Bu anlatacağını anlatamayan , bununla ilgili kelimeleri dahi bilmeyen Stalin . "Yareşenko'nun hataları" yazısında "antagonistik sınıf çelişmeleri" ne gır gır mahiyetinde değinen Stalin .)

- Leninist devrim meselesinde baş çelişme tayin edici bir öneme sahiptir , s8. (Kendi devriminin tayin edici sorunuyla ilgili kelimeyi bilmeyen kişi de Lenin .)

Yoldaşların deyimiyle :

- doğrusu bu tür iddialar insanı çileden çıkarır - (s.15)

Değerli x yoldaş : Benim yazdığım yazıları yanında götürürsen kanımca faydalı olacaktır . Bilhassa da Mao Zedung'un kavramları ve mantığıyla hareket ederek yazdığım ilk yazı , onun da "MZ'un diyalektik metodunun birinci anlamı " ve pek çok çelişmeler " bölümleri (MKİO) cı yoldaşlara faydalı olacaktır . Çünkü yoldaşların şu anda görebilecekleri en kolay şey, MZ'un kendi metodu içinde dahi pek çok çelişmelerin olduğu ve bu metodun bir formül olduğudur . Bu konuda yoldaşlar "acaba" diyebilip Marksist diyalektiği M, E, L, S'den öğrenmek - en azından M ve E - herhalde buna olsun kimse itiraz edemez- gerektiği fikrine ulaşırlarsa ileri bir adım atmış olurlar .

Bunun haricinde yoldaşların yaptıkları belli başlı hatalar :

1- MZ'un "her şey çelişmedir " sözü kelimesi kelimesine kullanılıyor . Her şey çelişme . Feodalizm, kapitalizm , emperyalizm , anti- feodal ...

2- MZ'un zıt gördüğü iki kelimeyi bir araya getirip (ki bu kelimelerin her biri de "bir çelişme ") çelişme kurma metodu ("illegal çalışma - legal çalışma ", "demokrasi- merkeziyetçilik " ,) l e bağlı olarak kullanılıyor .

Bunlar formülden öğrenilmiş ve aşırı bir şekilde kullanılıyor .

3- Fakat yoldaşlar MZ'dan pek öğrenememişler . Mesela "baş çelişme " konusunda . Bunun"tayin edici"önemine MZ'a referans vererek değinen yoldaşlar , bizzat MZ'un "Halk saflarındaki çelişmeleri .. " yazısında bunu kullanmadığını görmüyorlar . Aynı şekilde MZ, formülünü hiç bir yerde mantiki sonucuna vardırmaz , kullandığı kavramları sürekli ve tutarlı bir şekilde kullanmaz . Bu nedenle gayet esnektir . Yoldaşlar ise hepimiz gibi , MZ'un kavramlarını tutarlılaştırmak , onları tutarlı bir şekilde kullanmak istiyorlar . Sonuç : lüzumundan fazla basit bir şema . MZ'un bu yönleri konusunda yazdığım yazılarda yeterince örnek var .

Yoldaşlar , "meselelerin içinden çıkılmaz hale getirildiği konusunda gayet haklıdırlar . Ve bence bu konuda asıl sorumluluk P önderi ve teorisyen yoldaşlarındır . Diyalektik konusunda da benim . Felsefe konusunda MZ'un "teori ve pratiğini " temel kaynak veren ve giderek K daki "çelişme üzerine yazısıyla MZ'u " geliştiren " bizleriz . MKİO'cı yoldaşların ideolojik kaynakları da bunlardır .

Her sorun "çelişme ", "temel çelişme " , "baş çelişme " ... ile halledilmeye çalışılıyor . Marksizmin en basit temel doğruları (ekonomi - siyaset ilişkisi) gözlerden kaçıyor .

K'deki yazıda ileri sürülen "temel çelişme " kavramının ardında yatan nedir ?

Devrim siyasettir . Ve bugün T'de devlet komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti.Emperyalizmin güdümünde . Dolayısıyla devrim bu devleti paramparça edecek . Şimdi biz , T'deki ekonomik ve siyasi şekilleri ortaya koyup , devrimin ekonomik ve siyasi hedeflerini belirlemek yerine " çelişme de çelişme" dersek , ekonomi ile siyasetten güzel bir çelişme çorbası yaparsak hakikaten sorunlar içinden çıkılmaz hale gelir . MKİO'cı yoldaşlar bu konuda MZ'u alt üst edip sorunlara çözüm getirmeye çalışıyorlar . "Şu çelişme kavramına alınmadıysa , bu çelişme içindedir , vb. " . Ve daha hala meseleler içinden çıkılmaz halde .

Felsefe konusunda yoldaşlara karşı görevimi yerine getiremediğimin bilincindeyim . Bilimsel sosyalizm bir bilim olarak ele alınmalı diyor Engels . Buna uygun çalışmayı son 1-2 yıldır yürütmekteyim . Ondan önceki dönemler "hurrah metoduyla " (Lenin) çalıştığım dönemlerdi . Kaza, şans beni ciddi bir teorik çalışmaya itti . Ve zır cahillikten,hele hele MZ'un formülleriyle başlayarak diyalektiği kavramak kolay değil . Önümüzdeki dönemde , bazı eksikliklerimi giderip , yoldaşlara diyalektiği öğreten bir yazı ,bununla birlikte MZ'un diyalektiğinin (ve E.Hoca ve AEP) eleştirisi ve bizim K'deki yazımızın özeleştirisini hazırlamaya çalışacağım.

II- DOĞRU'nun gelişmesi , düz bir çizgiye değil, eğri bir çizgiye benzer . Her kim ki bu çizgideki bir noktayı ele alır ve o noktadan sağa veya sola sapan bir adım - daha fazla değil - atar , o YANLIŞ'ın savunucusu haline gelir . Ve hele bu yanlış üzerinde ısrar eder ve bu yanlış yönünde doğru bir çizgi üzerinde yürürse , tıpkı eğriye çizilen tanjantın eğriden uzaklaşması gibi DOĞRU'dan uzaklaşır gider . Her ne kadar atılan ilk adımın sağa mı yoksa sola mı atıldığı çok mühim gözükse de , bunların ikisi de aşırı uca vardıklarında birbirlerine dönüşüverirler . Her ikisinin de bir, yanlış olduğu açıkça sırıtır .

Bugün partimiz içinde bazı yoldaşlar tam da bu şekilde hareket ederek İK yoldaşta, mücadelesini yürüttüğü günlerin objektif ve ideolojik şartlarında anlaşılabilir hatalarını düzeltmek yerine , onları "geliştirip " aşırı uca vardırıyorlar .

İK yoldaş, " modern sanayinin özel ürünü olan proletarya "nın partisini kurarken , bunu başarmanın ancak ML'e sarılarak mümkün olacağını kayıtsız şartsız ortaya koyduğunu ve kendisini THKO, THKP-C gibi kb. örgütler ve on

ların ideolojik yemlikleri Che, Sweezy, Debray vb'den kendini açıkça ayırdığını , Lenin gibi , anarşistlerle değil, "ML'e yakın olan partilerle yürüdüğünü görürüz .

Ve yine bu dönemler "MLi Kruşçof'a karşı , "devrimi reformizme karşı" "savunan " kaynakların "halk savaşı" ve buna bağlı bir yığın tezlerle piyasada at koşturduğu , devrimcileri devrime çağırdığı dönemlerdir .

İşte İK yoldaşın ideolojik hatalarının temelleri bu kaynaklarda ve İK yoldaşın bu kaynaklar tarafından "çağımızın en yüce ML" vb. olarak lanse edi_len MZ'un eserlerini "en büyük ML'in eserleri " olarak ele almasında aranmalıdır .

Bizim açımızdan bugün acilen ele alınması gereken konu " silahlı mücadelenin başlatılması " konusudur . Hepimizin bildiği gibi İK yoldaş , "silahlı mücadelenin başlatılması şartları " ile "Kızıl siyasi iktidarın yaşatılması şartlarını" ayrı ayrı inceler . Silahlı mücadelenin başlatılması ile doğrudan bağıntılı aşağıdaki hataları yapar :

1- Devrimci durum - silahlı mücadelenin başlatılması ilişkisi : DD un sürekliliği sorunu .

Lenin , ayaklanma sorununun ortaya konuşunda , Marksizmi , Blanquizm'den ayıran üç şart sayar : 1- İleri sınıfa dayanmak , 2- Halkın devrimci eylemlerinde artışa dayanmak , 3- Düşmanlar ve ara unsurların sallantısının en üst düzeyde olmasına dayanmak .

İK yoldaş, bizler gibi teorik cahillerden değildi . O, tayin edici unsur olarak kitlelerin devrimci eylemlerinden kopuk ayaklanma başlatılmayacağını , ve kırlarda gerilla savaşı başlatmanın da bir AYAKLANMA başlatmak olduğunu gayet iyi biliyordu .

İK yoldaş Lenininst DD öğretisini Şafak revizyonistlerine karşı tutarlı bir şekilde savunmuştur . Bakınız : "Genel Eleştiri " Bölüm "5"-Şafak revizyonistyeri Leninist devrimci durum öğretisini tahrif ediyorlar ". Kaypak_kaya yoldaş , "kitleleri devrime iten " (Lenin) bu şartlar ve giderek kitlelerin devrimci eylemleri olmamış bir ayaklanma başlatmayı aklından bile geçirmemiştir . O halde neden 12 Mart sonrası gerilla savaşını başlatmaya girişti ? Özeleştirimizde belirttiğimiz gibi şartları doğru değerlendirememesinden mi ? Evet öyle ! Ve aynı zamanda hayır, öyle değil !

"Günümüzde ise artık hiç bir yarı - sömürge (ve tabii sömürgelerde de) beyaz rejimlerin uzun süre istikrar içinde olacağı söylenemez . Devrimci durum ge_rek dünya açısından , gerekse tek tek ülkeler açısından (bazı istisnalar olsa bile) fevkaladedir . Emperyalizmin toptan çöküşe , sosyalizmin ise bütün dünyada zafere ilerlediği çağımızın tipik bir özelliğidir bu . " (Başkan Mao'nun Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım . - Seçme Yazılar , Ocak yayınları ,s. 17)

"Devrimci durumun ülke çapında gelişmesi meselesine gelince : Birinci olarak bu, bütün dünya çapında ve özel olarak ülkemiz çapında mevcuttur . " (age,s. 24)

Özeleştirimizde buradaki sorun çağ sorunu olarak ele alınmakta . Doğru olarak, fakat tayin edici sorun DD sorunudur . Kaypakkaya yoldaşın üstünde durduğu asıl sorun da DD sorunudur . Çünkü o,kitlelerin devrimci eylemlerinden . kopulmaması gerektiğini bilmektedir .

Buradaki DD anlayışı , bugün MKİO'cı yoldaşlar tarafından açıkça DEVRİMCİ DURUMUN SÜREKLİLİĞİ şeklinde ortaya konup, doğruluğunu "ispatlamak" için genişçe bir girişim yapılmıştır . Merkezi önderlik ve özeleştirimiz de savunmak_ta devrimci durumun sürekliliği tezini .

İşte İK yoldaşı 12 Mart sonrası gerilla savaşını başlatmaya iten, tamamiyle

yukarda değindiğim kaynakların etkilemesinin ürünü olan DD ile ilgili bu görüşü ve yine aynı sorun olan "devrimin dengesiz gelişmesi " ile ilgili gö-rüştür . (Ki bu ikincisini MKİO'cı yoldaşlar göremiyorlar ! !)

i) DD sürekli değil mi ? En azından T gibi ülkelerde ?

Genel teorik alanda bu konu tartışma bile götürmez ve cevabı kesin bir Hayır - dır . DD sürekli değildir . Devrimin objektif şartları sürekli yoktur . Devrimci dalga , az veya çok ,sürekli yoktur .

Çünkü hiç bir şey bilmesek de , Diyalektiğin ABC'sinden haberimiz varsa, ve yanlış kuru gürültü,İK yoldaş dönemi gibi sırf nicelik fazlalığıyla bizi etkileme gücüne sahip değilse , veya biz buna karşı duracak kadar [illegible] bilmiş isek - şunu biliriz ki "bu çaptaki gelişmelerde 20 yıl bir günden daha fazla değerli değildir , fakat daha sonra içinde 20 yılın [illegible] günler gelebilir . " (Marks) . Yani "barış günlerinin ", "devrim günlerine " dönüşeceğini , nicel birikimlerin , alttan alta " gizliden gizliye " giden gelişmelerin , nitelik değişikliğe , patlamalara yol açacağını biliriz .

Açıktır ki , her ülkenin , sadece "devrim günleri"değil , aynı zamanda "barış günleri " de, o günün dünya tarihinin somut gelişmesiyle de ilişkili olarak kendine özgü özelliklerine sahip olacaktır . Zaten en büyük problem de bunları görebilmek . Ve bu özel özellikleri görebilmek için genel karakteristikleri , yani teoriyi iyi bilmek şart . Yoksa sağa, sola sallanmaktan [illegible]mayız .

Tüm toplumlarda sınıf mücadelesi , bu mücadelenin gelişmesi şu genel karakteristikleri gösterir : "Barış dönemi" , "devrim dönemine " dönüşür . [illegible] ki kapitalizmin , komünizme dönüşmesinde , "proletarya diktatörlüğü dönemi , bu "geçiş dönemi" , hem kapitalizm , hem de komünizmin karakterlerini [illegible] bir arada barındıran bir dönem mevcuttur , burada da "barış dönemi"nin "devrim dönemine " dönüştüğü , bu iki dönemin özelliklerini bir arada barındıran bir "geçiş dönemi" ortaya çıkar .

"Barış dönemi " , herşeyin "yolunda gittiği " bir dönemdir . Bu dönemde , ekonomi bir canlılık , bir gelişme içindedir . Kitlelerin ihtiyacı [illegible] şiddette " değildir, hakim sınıflar "hükümet bunalımı"[illegible] değildir , kitle hareketleri yaygın değil , anca ve anca tecrübe ile ve kendi eylemleriyle öğrenen kitlelerin öğrenme hızı yavaştır .

"Geçiş dönemi" , işlerin "bozuk gitmeye başladığı " bir dönemdir . Bu dönemde ekonomik krize doğru yöneliş başlar . Bununla bağıntılı olarak kitlelerin ihtiyacı şiddetlenmeye , bu temelde kitleler kendiliğinden eyleme [illegible] larlar , "hükümet bunalımı " kendini göstermeye , böylece [illegible] lar kitleleri tecrübelendirmeye , onları siyasete çekmeye başlarlar . Bu dönemin en üst aşamasında D. Durum ortaya çıkar . Bu döneme [illegible] "[illegible]" dönemi diyebiliriz . DD ile el ele kitleler tecrübe kazanır , kitlelerin görüşlerinde değişiklik ortaya çıkar ("Devrimin subjektif şartları " ve "devrimin başlaması ", "devrimin patlaması " ile "devrim dönemi"ne [illegible] Kitlelerin mevcut otoriteyi tanımaması , onu reddetmesi , [illegible] dönemi . Bu dönemin gelişmeleri en yüksek aşamasına ; [illegible] dilerini yeterince zayıflattığı ; ara unsurların kendilerini [illegible] de teşhir ettikleri , proletarya saflarında en kararlı eylemi destekleyen bir görüşün ortaya çıktığı "an"da , AYAKLANMA yı bir başlatırız . [illegible] yi kontrol edebiliyorsak zafer veya yenilgi. Yenilgi halinde [illegible] çekilmesi .

Elimdeki yazılardan anlayabildiğim kadarıyla ortalık "[illegible]", "entellektüel , vb. " ile dolup taşıyor . Bu tür [illegible] hepimizin bildiği gibi "yaldızlı laf" etmesini severler . [illegible] dip kafa karıştırırlar . Dolayısıyla Engels ile birlikte "[illegible] sı problemi,icad etmeden insanoğlunun pratiği onu [illegible]

somut hayata dönelim !

Mesela MKİO'cı yoldaşlara göre "silahlı mücadele " başından beri bağlantı malı , Neden ? Çünkü yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde "Devrimin objektif şartları ", "devrimci durum " "BAŞINDAN BERİ " var da ondan !

İyi ama bu başından beri " ve bazen de "hemen hemen başından itibaren " biraz cık boş laf değil mi ? Öyle !

Ne zamanın"başından beri " ?

1- Antik çağın "başından beri mi " ? Açık ki değil ?

2- TC kurulalı"beri mi? Nusaybin grevine , Kürt isyanlarına "Deniz, Mahir, Yusuf, vb."nin "silahlı mücadelesi"ne değinildiğine göre belki de ?

3- İK yoldaş "modern sanayinin özel ürünü proletaryanın " partisini kuralı beri mi ?

MKİO'cı yoldaşların bunlardan 2. ve 3. soruya kesin evet , bu dönemlerde DD , DOŞ vardı demesi gerekir . Üstüne "tüm ys-yf ülke" kategorisine soktukları ülkelerde de durumun böyle olduğunu ilan etmeleri gerekir ! Ki benim görüşümce bu tamamiyle yanlıştır . Konferansta yoldaşlar bir aradalar , "doğru her zaman somuttur ", Türkiye ve dünyada "ys-yf" kategorisine alınan ülke gerçeklerine bir göz atsınlar . Bence o zaman benim değindiğim 3 dönemin bu ülkelerde kendini şu veya bu özelliklerle gösterdiklerini göreceklerdir . Bununla ilgili olarak konferans , ideolojik olarak ileri bir yoldaşa acilen yerine getirilmek üzere şu görevi vermelidir :

- Bilhassa 1950'lerden başlayarak Türkiye ekonomisinin gelişmesini şema olarak , tarihe karşı çiz : sanayi -tarım ; ticaret ; maliye . Yavaştan gelişme, hızlı gelişme , duraksama , gerileme , kriz dönemlerini böylece belirle .

- Bunun yanında kitle hareketlerini , örgütlenmesini , yine yıllara göre tesbit et . Tek tek sınıflar nasıl örgütler kurdular , nasıl eylemler yaptılar , ne tür mücadele metodu kullandılar , neler talep ettiler .

- Bunun yanında hükümet değişikliklerini , hükümet bunalımlarını ve ordunun faaliyetlerini ve bilhassa darbelerini, yine yıllarıyla tesbit et .

- Bunun yanında emperyalist güçlerin T'deki çıkarlarının ve etkilerinin , tek tek emperyalist güçler açısından belirle ve bunlar arasındaki çıkar çatışmasını Türkiye konusunda , ve bunun gelişmesini belirle ve kitlelerin anti emperyalist hareketleri .

- Bunlar , kesin, mükemmel olarak değilse de , üç aşağı beş yukarı metoduyla gayet çabuk yapılabilir kanısındayım . Şimdi, tüm bunları deyim yerindeyse saydam bir kağıda yaz ve üst üste , tarih temelinde koy. İşte şimdi Türkiye'nin ne tür dönemlerden geçtiğini , sınıf mücadelesinin ne tipik özellikler gösterdiğini üç aşağı beş yukarı kavrayabilirsin . Hele bunu dünyadaki gelişmeler , Kürt milli hareketi , bu hareketin İran ve Irak'tan etkilenmesi, vs. , vs. ile de birlikte alırsan .

Şimdi son dönemin gelişmelerine bir göz atalım . Son seçimler sonrası döneme.

- Ekonomik kriz içinden çıkılmaz bir şekilde gelişmekteydi .

- Zamlar ve kıtlıklar , kitlelerin ihtiyaçlarını aşırı dereceye yükseltiyordu.

- Son 7 yılın seçim bolluğu, parlamentonun mebus pazarı haline gelmesi ve bolca hükümet değişiklikleri , kitleleri siyasi tartışmalara itiyor, 7 den 70 ine herkes siyaset konuşuyordu. Kitlelerin hükümetlere güveni yok oluyor ve kitlelerde 'devrimci hava' gözleniyordu .

- Devrimin objektif şartları , Devrimin subjektif şartları bir arada hazırlanmaktaydı ("geçiş dönemi") .

İşte hakim sınıflar bunun gayet i/i bilincinde oldukları içindir ki , bir yandan ordu ve polisleri , diğer yandan sivil faşist sürüleriyle halkın üstüne saldırıyor , kitleleri şaşırtmak için "iki aşırı ucun çatıştığını , kendilerinin de bunları ayırdıklarını ilan ediyorlardı .

Darbe öncesi dönem ise, bizzat 'önderleri" tarafından "illegal grev" leri yasaklanan işçilerin grev hazırlığı dönemiydi. Çünkü "toplu sözleşme kilit - lenmiş " idi ve işçilere düşük ücretleri kabul ettirmek imkansızdı . Önderler "legal greve" gitmek zorundaydı . (Bu hain önderlerden metal işçileri , Türkiye'nin en devrimci işçilerinin önderi, darbeden iki hafta önce ,ÖZAL'a"Uzlaştışma " çağrısı yapıyordu) Böyle 100.000 leri içeren bir grevin kitleleri devrime götürmesi ihtimali yüksekti.^ İşte darbe esas olarak buna karşı yapılmıştır .

Darbe öncesi tüm halk dahil , "bunun böyle gitmeyeceğini" biliyordu . Seçenek neydi ? Ya devrim , ya darbe ! İşte bu dönemde bizler , tüm kb. örgütler gibi davrandık .

MK, darbenin gelmekte olduğunu tesbit etti. Buna karşı ne tür bir kitle çalışması yapılmalı ?? Sessizlik .

YD K, devrimci durumun varlığını ve devrimin subjektif şartlarının geride kaldığını tesbit etti. Ve yine sessizlik .

- Daha doğrusu "silahlı mücadele vermeyen örgüt gelişemez", "Silahlı propaganda ve ajitasyon" . Hepimizin sorumlusu olduğu bu tesbitler tamamen kb . dar kafalılığın ürünüdür. Hepimizde mevcut olan , hepimizin sorumlusu olduğu tesbitler . Bu tesbitimin doğruluğunu şimdi daha rahatça görebiliriz . Tüm hatalar yapıldıktan sonra daha iyi görülebilir. Bakalım şimdi:

Dediğim gibi : Herkes bunun böyle gitmeyeceğini biliyordu . Ve az biraz bilinçli her unsur ya iç savaş, ya darbe seçeneğini görebiliyordu . Pekala neden devrim yerine darbe oldu ?

Mevcut devrimci örgütler yeterince silaha sarılmadıklarından mı , yeterince silahlı mücadele vermediklerinden mi? Hayır yoldaşlar . Tüm devrimci örgütler ellerinden geldiğince ve yiğitçe silahlı mücadele verdiler . Ve aynı zamanda görmekteyiz ki , düne kadar silahlı mücadelenin yüceliğinden dem vuran tüm bu örgütler, darbenin gelmekte olduğunu görmelerine rağmen hiç bir şey yapamaz durumda buldular kendilerini ! Darbeyi deyim yerinde ise seyrettiler .

Sebeb? Tüm halk gibi bizzat bu örgütler dahil , önder bir güç, bir parti, bir örgüt olarak değil, sosyal bir güce ihtiyaç duyuyorlardı . Böyle bir güç öne çıkmamış darbeyi önleyemeyeceklerini gayet iyi biliyorlardı . Daha doğrusu hissediyorlardı .

Nedir bu önder güç ? Türkiye'nin "şehir ve endüstri proletaryası " (Lenin) . Bu sınıf, bu önder sınıf , reformist , sarı ve bilumum önderlerinin etkisinden kurtarılsa , onlar mevcut "devrimci havalarının " bilincine ulaştırılsa, ya devrim ya darbe seçeneğinde her şeyin kendi omuzlarında durduğu kavratılsa ve onlar "legalite" safsatasıyla bekletilmese idi , onlar legaliteye rağmen bir grev hareketine kazanılsa idi, bugün Türkiye'de herkes devrim neyin nesiymiş öğreniyor olacaktı !..

Son seçimlerden darbe gününe mevcut şartlarda yapılması gereken, işçileri kitle hareketine ,legaliteyi dinlemeyen grev hareketlerine kazanmak , devrimin gerekliliğini bu hareketler üzerinden onlara kavratmaktı . Görev, akıllı şekilde "kitle hareketi taktikleri " (Lenin) kullanmaktı . "Silahlı propaganda ve ajitasyon" safsatası değil ! "Silahlı propaganda ve ajitasyon" çığlığı bir safsata değil mi ? "Entellektüeller"e fazla bozuk çalan yoldaşlar yaşadı Türkiye'deki somut pratik içinde , şöyle bir baksınlar sınıf mücadelesinin geçmiş ve bugününe! Nedir ki"yeterince silahlı propaganda ve ajitasyon yapılmadı" mı denilecek ? Maraş ve Çorum katliamlarının , İzmir'de

küçük bir işçi ayaklanmasının olduğu, son bir yıldır her gün 20-30 devrimcinin katledildiği Türkiye'de ?

Benim görüşümce biz "günlük çalışma"mızda , parti militanlarını yöneltmemizde, partinin tüm enerjisini önder sınıfı "devrim" seçeneğine kazanmak için harcamayarak hata yaptık . Küçük burjuva terörcü pozisyonlara düştük .

Silahlı mücadeleyi reddediyor? Kim dedi ki ? Ben kitlelerin silahlı mücadelesini savunuyorum . Partinin kendi başına silahlı mücadelesine kayıtsız şart - sız mutlak olarak karşıyım .

Faşistlerin saldırısına karşı elimiz kolumuz bağlı "kitle çalışması"mı yapacaktık yani ? Açık ki değil ! Silahlanacak ve kitlelere "silah, silah ve yine silah" diyecek, kitlelere silahlanmaları gerektiğini kavratacak ve onları bu yönde örgütleyecektik . Bunu ancak kitle hareketi şartlarında yapabiliriz . İzmir , Çorum , Malatya da bu yapılmadı mı? Geç de olsa , yetersiz de olsa. İstanbul-İzmit yakasında , İzmir, Ankara , Adana 'da işçilere kavratılması gereken bu değil miydi ? Bu işçiler , hain önderlerinden kurtarılmamış bu nasıl başarılacak ? Onlar, ekonomik de olsa illegal grev yapmaları gerektiğini kavramamış, onlara silahlanmaları gerektiği nasıl kavratılacak ?

İstanbul-İzmit yakası, İzmir, Ankara , Adana ; daraltırsak bu şehirlerdeki büyük fabrika işçileri , daraltırsak bu fabrikalardaki metal işçileri . Benim görüşümce Türkiye'de ancakişçi sınıfı devrimi başlatabilir ve devrimci eylemleri ile diğer halk sınıflarını devrimci eylem içine çekebilir . İşçi sınıfının önderliği denen şey de bu zaten . Önde gitmeyen sınıf nasıl önder olacak ki ?

ii) Devrimin objektif şartları ve Stalin'e atıflar

MKİO'cı yoldaşların s.24 de Stalin'in "Leninizmin Esasları " (yoldaşlar, "Leninizmin Sorunları"nı kaynak veriyor) broşüründeki "Devrimin objektif şartları " konusundaki sözlerini kullanış tarzı tamamen sakat (bu tür sakatlıklar yoldaşta çok yaygın .Değineceğim). Stalin bu yazıda :

1- II. Enternasyonal oportunistlerinin , emperyalist ülkeleri , kolonilerden kopuk ele almaya ve kolonilerde "devrimin objektif şartları yoktur " kapitalizm az gelişmiştir veya yoktur , işçi sınıfı yoktur ve bu nedenlerle oralarda devrim olmaz sahtekarlığı , bu sahtekarlık üzerinden "kendi burjuvalarının emperyalist siyasetlerini haklılaştırma çabasına karşı kesin olarak emperyalist sistemde Devrimin Objektif Şartlarının mevcut olduğu,kolonilerde , en gerisinde dahi bir milli uyanışın mevcut olduğu , bunların metropoller ve iktidardaki proletarya tarafından desteklenmesi gerektiği , vb. şeklinde savunulur . Burada değinilen devrimin objektif şartları bundan ibaret . İşçilerin olmadığı , kapitalizmin çok geri olduğu ülkelerde dahi DEVRİM unsurları mevcuttur . Hepsi bundan ibaret .

2- Daha sonra ise "emperyalizmin zayıf halkası " kavramı ele alınır . Hindistan'ın dahi emperyalizmin zayıf halkası haline gelebileceği , zincirin buradan kopabileceğine değinilir . Veya Almanya denir .

3- Daha ilerde ise , 2 ye bağıntılı olan tek tek ülkelerde devrim sorunu incelenir ve Lenin'in "Sol Komünizm "de açıkça formüle ettiği , devrimin objektif ve subjektif şartlarını bir arada ele aldığı "devrimin belli başlı kanunu " referans olarak verilir .

Stalin'in 1' de kullandığı"devrimin objektif şartları" yani emperyalist sistemde bir bütün olarak , geri ülkeler dahil , devrim unsurlarının bulunduğu tesbiti üzerinde kumdan şatolar inşa etmek, işte MKİO'cı yoldaş, Lenin'den yaptığın alıntıda değinilen "Marksist yazın tipleri" de tıpkı bunu yapıyorlardı . "Marks'ı eleştiriyor", "eleştiri hakkı" talep ediyorlardı.

Ha eleştiri hakkı ile yeniden yazmışsın , ha "savunarak ."

iii) "Devrimin subjektif şartı" konusunda ,partiye fizik ötesi güç atfetme eğilimleri mevcut . Ben bu kavrama daha M'E/L/S'de rastlamadım . Bu kavramı kullanırken şunu anlamaktayım : Kitlelerin görüşlerinde bir değişikliğin ortaya çıkması , devrimin gerekliliğini kavramaları . Bunu partinin propaganda ve ajitasyon faaliyetleri ile başarmak imkansızdır . Bunun için kitlelerin kendi tecrübelerine , kendi siyasi ve bilhassa devrimci eylemlerine ihtiyaç vardır . Bu nedenledir ki DOŞ ve DSŞ birbirinden kopuk olarak ele alınamaz .

Bu demek midir ki kitlelerin görüşlerindeortayaçıkması gerekli değişiklik partiden tamamen bağımsızdır ? Açık ki değil . Kitleleri bu fikir değişikliğine yöneltmek, onları devrimin gerekliliği fikrine ulaştırmak için akıllı taktikler kullanmak partinin görevidir . Parti bunu yapmalıdır ve daha fazlasını yapamaz . Nasıl ki hakim sınıflar aynı şeyi tersi istikamette yapıyorlar ve tüm çabalarına rağmen kitle hareketlerinin gelişmesini ve bazen de devrimlerin patlamasını önleyemiyorlarsa !

Ne kitle kuyrukçuluğu ve kendiliğindenciliğe tapma , ne de idealizm ve bunun üzerinden maceracılık ,"sol" çocukluk !

(Not : İK yoldaşın "DOŞ" ile ilgili alıntısında Lenin'in "Karl Kautsky"si referans veriliyor.Seçme yazılarda . Ben bunu "Karl Kautsky"de bulamadım . E. Hoca , "emperyalizm ve devrim" de bu konuda icat ettiği çorbada "sol komünizm" ve "II. Enternasyonal'in Çöküşü"nü referans veriyor. 2. den olabilir . İK yoldaşın referansı ve belki DSŞ konusuna da orada değinilir ?)

2- "Devrimin dengesiz gelişmesi " kanunu ve silahlı mücadelenin başlatılması sorunu arası ilişki :

Pek çoğumuzun bildiği gibi , Çin Devrimi kendi gelişmesi içinde , kendine özgü bir karakteristik sergilemiştir . Çin Devriminin dengesiz gelişmesi. Aşağıda İK yoldaşın okuyamadığı , Komünist Enternasyonal Yönetim Kurulunun ÇKP MK'ne bu konuda yazdığı mektupları sunuyorum . (...) li yerler elimdeki kaynakta atlanmıştır .

6 Kasım 1930 tarihli mektup :

"1- Li Li San yoldaş, Çin'deki bugünkü devrimci kabarışın en önemli özelliklerinden birini dikkate almadı . Ülkedeki devrimci hareketin gelişmesinin dengesizliği . İşçi hareketinin örgütlenme ve bilincinin genişliği, derinliği ve derecesi ülkenin çeşitli yörelerinde çokça değişiktir .

2- KEYK'nun analizlerine karşıt olarak , Li Li San'ın görüşleri, köylü hareketinin, endüstri işçilerinin hareketi (abç)ni genişlik ve hız olarak çok fazla aştığı gerçeğini görmedi . Bu bir icad değil. İşçilerin mücadelesi ülkenin en ücra, en geri yörelerine yayıldı , fakat şu hatırlanmalı ki, bütün olarak işçilerin hareketi , tayin edici endüstriyel bölgelerde bile köylü hareketinin gerisinde kaldı . (...)

Shangai ve Wuhan'daki kendiliğinden grev mücadelesi yavaş gelişiyor, partimiz güçlü ekonomik ve siyasi grevlerin örgütleyicisi ve önderi haline gelmeyi başaramadı ; Shangai ve Wuhan'daki Mayıs ve Ağustos eylemlerinde sadece önder yer aldı , proletarya çok kötü örgütlüydü . (...)"

26 Ağustos 1931 tarihli mektup

"3- Çin'de devrimci hareket dengesiz gelişiyor ; Sovyetler 10 milyonlarca kitleli topraklarda iktidarı ele geçirmişken, ülkenin daha geniş parçasında devrimci krizler kitleleri KMT ve emperyalistlerin iktidarını devirmek için doğrudan mücadeleye götürmedi. "

Hepimizin bildiği gibi Çin Devrimi Milli Birleşik Cephe aşamasındaki gelişmesi içinde muazzam bir tarım hareketi yaratmıştı . Çan Kay Şek darbesinin nedenlerinden biri de bu gelişmeydi . Çan Kay Şek darbe sonrası , emperyalistlerle de el ele vererek şehirlerdeki işçi hareketini köreltebilmişken, kırlarda tarım hareketi köylülerin gerilla savaşına kadar vararak hızla gelişiyordu ve giderek Sovyet bölgelerini yaratıyordu . (ÇKP önderliğinde .)

İK yoldaş, bu konudaki görüşlerini MZ'un eserlerine dayanarak oluşturmuştur . İşte MZ'un sözleri : " Japon emperyalizmine karşı taktikler Üzerine " yazısının "Milli Birleşik Cephe" bölümünde . C.1

"Çin'in ekonomi ve siyasetinin eşit olmayan gelişmesi, onun devriminin eşit olmayan gelişmesine yol açar . Bir kural olarak devrim , ilk önce karşı devrimci güçlerin göreceli olarak zayıf olduğu yerlerde başlar , büyür ve zafere ulaşır , ki bu arada onların güçlü oldukları yerlerde , ilerde daha başlayacaktır veya çok yavaş büyür . Çin Devrimi için durum uzun süre böyle oldu . Görülebilir ki , ilerde bazı aşamalarda genel devrimci durum daha fazla büyüyecek fakat eşit olmama (dengesizlik - bn) varlığını sürdürecek . Eşit olmamanın genel bir eşitliğe dönüşmesi çok uzun zaman , çok büyük gayret ve partinin doğru bir siyaset uygulamasını gerektirecek . "

İK yoldaş "devrimin dengesiz gelişeceği" fikrini MZ'un eserlerindeki bu, vb . yazılara dayanarak oluşturmuştur . Eminim yoldaşlar da benimle uyuşacaklar ki İK yoldaş bu görüşe tamamiyle "fikirsel data'ya , yani MZ'un bu yazılarına dayanarak varmıştır . Çünkü Türkiye'deki işçi hareketi ve köylü hareketinin geçmişine ve o gününe dayanarak bu sonuca varmak imkansızdır ! TC tarihinde - benim bildiğim kadarıyla - Kürt milli kurtuluş hareketleri dışında TC ekonomi ve siyasetini devirmeye yönelmiş kitlelerin devrimci hareketi mevcut değildir . İK yoldaş bu satırları yazdığında. İşte İK yoldaşın sözleri :

"İkincisi, ülkemizde devrimin dengesiz gelişeceği gerçeğinden dolayı, ülke çapında yaygın bir örgütlenmeyi biz kendimiz de istemeyiz, öncelikle ve özellikle devrimin ilk kabaracağı alanlarda örgütlenmeye önem veririz , daha doğrusu vermeliyiz. ", s. 24- Seçme Yazılar .

"... devrimin dengesiz gelişmesi gerçeğinin ve iktidarın kırlardan parça parça alınacağı tezinin ...",(SY, s.27)

"İkinci nokta : Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin önemli bir özelliği de , ülkede iktisadi yapının (ekonomi- bn) DENGESİZ (aç-İK) oluşudur . " s.30

"...devrimin öncelikle gelişmeyeceği bölgelere kuvvetlerimizi dağıtmak faydadan ziyade zarar getireceği için , kuvvetimizin yettiği ölçüde devrimin öncelikle gelişeceği bölgelerde örgütlenmeyi ve silahlı mücadeleyi savunuruz." s. 344. (Tersi belirtilmedikçe altı çizilen yerler benim .)

" " devrimin dengesiz gelişeceği " gerçeğine de aykırıdır " s. 350

Buradan da görüleceği gibi İK yoldaş , bugün pek çok yoldaşın tersine elindeki "fikirsel veriler'i mükemmel bir şekilde kullanır. Deyim yerindeyse İK yoldaşın hataları bile okurlarında küçüklük hissi yaratır .

MZ, "ekonomik ve siyasi " dengesizliğe değinir . Fakat İK yoldaş, sadece "iktisadi dengesizliğe " değinir . Nedeni malum. Çin merkezi bir devlete sahip değildi . Türkiye'de ise merkezi bir devlet var , yani MZ'un değindiği "siyasi dengesizlik " yok. (Böylece ülkenin dengesiz iktisadi, sosyal ve siyasal yapısının bir sonucu olarak devrimin, yani silahlı mücadelenin de dengesiz gelişeceği , ülkenin bazı bölgelerinde daha önce , bazı bölgelerinde daha sonra gelişeceği tezi , bu doğru tez reddediliyordu." .(Bu satırların yeni farkına vardım)) Ve İK yoldaşın, MZ'u "yüce ML", "çağımızın en yüce ML'i" olarak gördüğü göz önüne alınırsa , MZ'un yukarda değindiğimiz alıntısına dayanarak "dengesiz gelişme" olgusunun tüm "yarı sömürge-yarı feodal" ülkele-

re atfetmesinden normal bir şey de yok, çünkü MZ'un meseleyi koyuşu buna zemin bırakmakta . Ve giderek MZ'un "devrim, karşı devrim güçlerinin görecel zayıf olduğu yerlerde devrim başlar " sözleri de "kırlardan şehirlere" için mükemmel bir veri ! (Devrim nerede, neden, nasıl başlar ?)

İktisadın dengesizliği meselesi ise yoldaşlar da bilir ki kapitalist gelişme içindeki tüm ülkelerde , en gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi kırlar aleyhine mevcuttur . Dolayısıyla İK yoldaşın ideolojik olarak hata içinde olduğu ve onun kırlardan şehirlere "silahlı mücadelenin başlatılması" konusunda bu görüşün temel taşlarından birioldugu sanırım görülmektedir .

Ve yine de IK yoldaş bu hatası içinde dahi , bize yardımcı olmakta. Ne diyor İK yoldaş : "devrimin öncelikle gelişeceği bölgelerde örgütlenme ve silahlı mücadeleyi savunuruz . "

Pekala , bundan 2-3 ay önce YD.K neyi tespit ediyordu ? Kitle mücadelesinin esas olarak şehirlerde geliştiğini , şehirlerin kırlık bölgelerden daha hızlı geliştiğini ! Ve bu tespit tam da Engels'in "Almanya'da devrim ve karşı devrim" kitabında "modern devrimlerce ispatlanmış bir olgu " olarak bahsini ettiği , devrimlerin önce şehirlerde patladığı gerçeğine de uygundur . (Bkz. bu kitabın 1. bölümü) Bizdeki gelişme de bu yöndeydi ve hepimizin bildiği gibi İRAN'da olan da buydu ! Ki bu olgu partinin gövdesinin kendiliğinden bir şekilde şehirlerde ortaya çıkmasında da görülebilir . (Partinin gövdelerinin şehirlerde ortaya çıkışını "subjektif hataya" bağlamak tamamen sakat)

Geriye daha hala bir problem kalıyor ! "Halk savaşı" stratejisi kendini yarı sömürge, yarı-feodal ülkelerde ispatlanmıştır (?) "halk savaşının" zafer kazandığı veya sürmekte olduğu ülkelerdeki tecrübeleri red mi ediyorsun ?

Bunun cevabı :

1- İK yoldaşta: "Üçüncü nokta : Emperyalizmin fiili işgali altında olan bir ülkede de devrim, kırlık bölgelerden şehirlere doğru gelişir . Bu ülke , ister feodalizmi yok edememiş geri bir ülke olsun,isterse gelişmiş kapitalist bir ülke olsun . İşte 2.Dünya savaşında Fransa " (s.32)

2- Bu sözleri edebilecek yoldaşlar eminim dünya çapındaki bu savaşları yakından takip etmektedirler . Bu ülkelerin şartları nelerdir ? Bu ordular nerelerde ve nasıl ,oluşturuluyor ? DKH'ine karşı tutumları nelerdir? vs. Eğer, pek yakından takip edemedikleri sonucuna vararlarsa ben az biraz takip edebildim . Vietnam, Laos, Kamboçya, Endonezya, Filipinler, Malezya , Tayland,Hindistan ...., Afganistan , İran (Kürdistan), Irak (Kürdistan),Mozambik, Zimbabwe, Namibia, Angola, Sahara, Eritre , Bolivya, Venezuella, Ekvator, Nikaragua, El Salvador, Küba, Lübnan, Filistin, Oman ..... talep edilirse "üç aşağı beş yukarı" olarak mevcut olan görüşlerimi sunarım .

3- ŞEHİRLERDE AYAKLANMA ve PDA ve HK

İK yoldaşın yukarda iki temel konudaki hatalı görüşleri temelinde oluşturduğu "üç şart"ın olduğu yerlerde silahlı mücadeleyi başlatmak ... görüşleri, İK yoldaş 15-16 Haziran hareketlerinden ders çıkarırken de onu etkilemekte "dördüncüsü 15-16 Haziran direnişinin başlatılması devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını , kırlık bölgelere çekilmediği taktirde bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi . PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte , şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi ." (age, s.274) "Ülke çapında bir bütün olarak düşman bizden güçlü olduğu sürece , şehirlerdeki politikamız , esas olarak "kuvvet toplamak ve fırsat kollamaktır . Ve zaman zaman ayaklanmalar düzenleyerek köylük bölgelere çekilmektir . " (s.376)

Şimdi burada mevcut olan :

1) Şehirlerdeki ayaklanmayı kırlara çekme fikri : Birincisi : Ayaklanmayı

bizim düzenlememiz şekliyle tamamen sakat . Ayaklanmayı biz düzenledikmi ayaklanma sonrası zafer işçilerin olmalıdır. Yoksa biz ayaklanma falan dü - zenlemeyiz. İkincisi : Eğer işçiler , Paris işçileri gibi , Komünücüler gibi "gökleri fethetmeye " kalkışırlarsa , yani bir şehirde zamansız, kötü zaman seçmiş bir ayaklanma ortaya çıkarsa biz bu ayaklanmanın en ön saflarında olu ruz. Ve katiyetle de "onu kırlara çekmeye " çabalamayız. Neden? Çünkü bu a- yaklanma sırasında düşmandan kazanılmış mevzileri savaşmadan düşmana teslim etmek, kırlara çektiğimiz unsurlar dışında daha hala geride kalan geniş yığınları savaşmadan yenilgiye , karşı devrimin zulmüne terk etmek anlamına ve giderek şehirde tekrar çalışma yapabilmenin hemen hemen imkansızlaştırıl- ması anlamına gelir de ondan . Engels , "Almanya'da devrim ve karşı dev- rim" kitabının 13. bölümünde bu tür görüşlere hiçte hoşa gitmeyen laflar edi- yor .

2) Dün İK yoldaş PDA pasifistlerine "bugün de biz HK'na "şehirlerde ayaklan- ma düzenleme " şerefini bağışlamaktayız .

Son dönemde biz bunu yaparken işçi sınıfının genel grev silahina karşı çıkan pozisyonlara düştük . Bu kadar saçmalık fazla ! Hem işçi sınıfının partisi ol, hem de tamamıyla işçi sınıfına özgü mücadele metodunu HK tipinden aklı- evvellere terket. Hem işçi sınıfının partisi olarak "halk savaşı", "silahlı mücadele" çığlıkları at, hem de işçilere "nasılsa yenileceksiniz" de. İş lafa geldimi hakikaten büyük yanlışlar yapabiliyoruz. Ya pratikte ? Kimdi İz- mir 'de en ön saflarda savaşan? Çorum, Malatya? karşı devrimin saldırısı kar şısında geçtim kırlara çekilmek, bizzat şehirlerin ta içine gittik . Yanlış- mıydı bu? Hayır. Kitleler savaşma potansiyelini tüketinceye kadar biz onların en önünde olmalıyız, ki o zaman yenilgi sonrası biz orada muazzam bir dev - rimci potansiyel, ve bizim devrimci tabanımız mevcuttur .

Nerede kitleler "gökleri fethetmeye" girişirler, karşı devrimin saldırıları- na karşı savaşırlarsa , orada biz onların bu potansiyelini sonuna kadar yöne_ tir, alınan en küçük mevziyi bile savaşmadan düşmana vermeyiz. Yoldaşların pratikte yaptıkları da bu. Bir de buna bir toprak işgali şartlarında, önce orduyu çevirip geri çekilmeye zorladığımız , daha sonra ordu büyük bir güçle tekrar geldiğinde , savaşıp savaşmama seçeneğimiz - ki bunu kitlelerin seçe- neğine bırakarak belirlememiz kelimenin tam anlamıyla mükemmel - mevcutken savaşmamayı seçmemiz. İşittiğim bu olay da doğru ise şu sonuca varmak yanlış mı? Pratik, somut hayat bizi görüşlerimizin tam tersini yapmaya zorluyor. Bana yoldaşları tanımak nasip olmadı ama, anlayabildiğim kadarıyla yoldaş- ların pratik ön duyusu mükemmel.

Şimdi genel grev meselesine bir göz atalım .

Malumunuz olduğu üzere grev silahı işçilere özgü bir silahtır. Ve Rus pro- letaryası 1905 devriminde bu silahı hem devrimi hazırlamak , hem önder işçi kesiminin , geri işçi kesimini , hem de dağınık yaşayan,harekete geçmesi için şehirlerden bir itişe ihtiyacı olan köylüleri harekete geçirmek için kullanmıştı . Ekonomik ve siyasi grevlerin özel bir karışımını (Bkz. 1905 Devrimi üzerine dersler - Lenin) ve 1905 Devrimini , burjuva demokratik içeriğine rağmen proleter devrimi yapan olgu da buydu ! Dolayısıyla bizim işçilerin grev silahını ve giderek siyasi genel grev silahını reddetmemiz katiyetle söz konusu olamaz . Söz konusu edilen bu silahın piç edilmiş şekil leri olmalı ve bu silahı piç edenlere karşı tutarlı ve akıllı bir şekilde savunulmalıdır . Bu silahı kimler , ve nasıl ve ne için kullanıyor ?

1- Tüm emperyalist ülkelerde tüm sarı ve reformist , "komünist" sendika ağaları "bir günlük", "bir saatlik" vb. "genel grevleri ", hem ekonomik talepleri , hem de reform talepleri için , hem işçileri sakinleştirmek, hem de kendi siyasi çıkarlarını geliştirmek için kullanıyorlar .

2- İlk defa Nikaragua'da, daha sonra da El Salvador'da atılan "3 günlük genel grev" çağrısı . Bunlarda birincide, Somoza ile Sandinistalılar (küçük

burjuva) arasında savaş, işçileri ya Somoza ya Sandinista seçeneği ile baş başa bırakan boyutlara varmıştı . Bağımsız örgütlerine sahip olmayan işçi - ler Sandinista'yı desteklediler, ve böylece Sandinista'nın zaferini garantile diler. Şimdi de Sandinista -burjuva koalisyon hükümetinin ordularıyla savaş - mak zorunda kalıyorlar . Bunlardan ikinci de "darbeye karşı savaş" ilan eden küçük burjuvazi işçileri kazanamazlarsa işlerin pek iyi gitmeyeceğinin farkına vararak , kendileri esas olarak kırlık bölgelerde ve silahlı , şehirlerde ki işçilere , cuntanın silahlarıyla komuta ettiği şehirlerdeki işçilere "ilerdeki ayaklanma aracı olacak genel greve hazırlık için 3 günlük genel grev" çağrısı yaptı . Bakunistlerin İspanya'da yaptıkları türden. İşçiler silahlı karşı devrimin karşısında ellerinde güllerle "genel grev" yapacak ? (Bkz . 1873 İspanya devrimiyle ilgili olarak "Bakunistler iş başında" - Engels)

3- Ya HK? Elimdeki yabancı dilde çıkardıkları yayınlardan anlaşılan bu baylara göre daha Mayıs ayında "genel grev" "ilerisi için slogan" olmaktan çıkıp hayata geçirilmek için slogan haline gelmişmiş. Bu laflar edildiğinde işçilerin grevleri daha hala legalite sınırları içinde kalmaktaydı . Ve daha hala bu kakavanların "hayata geçirilmekte olan" sloganları hayata geçirilecek . Bu kadarı yeter , işçilerin genel grev mücadele metodunu böylesi uzak görüşlü şaklabanların eline bırakmamak gerektiği sonucuna varmak için.Kaldı ki,bir de "genel grev"le ilgili "talep"(!!) listesine bir göz atarsanız bu bayların reformcu özlerinin pis pis sırıttığını görürsünüz . Seçimlerde yaptıkları gibi herşeyi alt alta sıralamaktalar . 141-142 nin kalkması, "talep " edilir = reform, işçiler iktidara gelir = devrim, bir de üstüne "hediyesi" köylülere toprak da verilecek ! Yoldaşlar da tutturmuşlar " HK , toplu ayaklanma hayalleriyle genel grev çağırıyor " diyorlar . İşçi sınıfının mücadele metodları kenara itilmemeli . Hele hele bunların bir avuç reformcu tarafından çarçur edilmesine göz yumulmamalı . Bunlara bakarak değil, hakiki sınıf mücadelesine bakarak tavır takınılmalı . Bu bayların tavırları da anca böyle kavranabilir. Halk savaşı diye yeri göğü inletip işçilere "nasılsa yenilecek-siniz" dememeli. Pasifist pozisyonlara düşmemeli . Pratikte silahlı mücadele-de -kitlelerin-! - doğru tavır takınıp , teoride tozu dumana katmamalı. Hayatı kafamızdaki kalıplara uydurmak için değil , hayatın gelişmesini ve bizden talep ettiklerini kavramak için kafa yormalı . Taktik kavramı ile esneklik kavramının el ele gittiği kavranmalı..

III- MKİO'cı yoldaşların E.Hoca ile arası nasıldır ? Çünkü yoldaşlarda E.Hoca "usülü" alıntı yapma hataları mevcut . Örnekler :

1- Stalin'in Çin ile ilgili tezi referans veriliyor , peşinden aç parantez Çin, vb. ile vb. Stalin'in ağzına tıkılıyor .

2- Diyalektik konusunda Stalin'le Lenin'in başını gelenlerde gördük .

3- Devrimin objektif şartları konusunda Stalin'in bir paragrafı üzerine kumdan şato inşa edildiğine değindik .

4- Bunların hepsinden önemlisi de aşağıdaki tavırdır . Yoldaşlar , "baştan beri silahlı mücadele"yi haklılaştırmak ve "MÖ'deki sağcıları" "teşhir etmek" çabasındalar .

i) MZ otoritesi nasıl kullanılıyor .

"MZ'da önce kitleleri ülke çapında kazanalım ardından politik iktidarı kuralım teorilerine karşı çıkıp şunları söylemektedir ." "Önce kitleleri ülke çapında ve bütün bölgelerde kazanmamız ve ardından politik iktidarı kurmamız gerektiği yolundaki teoriler Çin devriminin bugünkü durumuna uygun düşmemektedir . Bu teori, bir çok emperyalistin çekişme alanı olan Çin'in yarı sömürge bir ülke olduğu gerçeğini anlamamaktan ileri gelmektedir."s.18

İyi ama burada yoldaşların rakibi "barışçıl mücadele yollarına " dalmış,

sağcı ve hantal "MÖ" ! MZ'dan yapılan alıntı ise "Bir kıvılcım bütün bir bozkırı tutuşturabilir" yazısından ve MZ'un rakipleri ... GEZGİNCİ GERİLLA teorisyenleri . Neden bu ortaya konmaz ??

ii) Lenin otoritesi nasıl kullanılıyor ?

"Oysa M. önderliğin devrimci savaş dönemine denk düşen bu aşamaların ilkinin görevlerinin **nicelsel**, barışsal temelde ele alınması, onun hala devrimci dönemin mücadele biçimleriyle kendini sınırladığının açık belirtisidir ve onun hala kapitalist ülkelerdeki uzun evrim sürecinden ve bunun gereklerinden kopmadığının kanıtıdır ."Devrim dönemleri , barış içinde evrim denen dönemlerden yeni iktisadi koşulların (abç) derin buhranlar ve güçlü kitle hareketleri doğurmadığı dönemlerden kesinlikle şu bakımdan ayrılır ; devrim dönemlerinde mücadele biçimleri kaçınılmaz olarak daha çok çeşitlidir ve KİTLELERİN (abç) doğrudan doğruya devrimci çarpışmaları (aç. yoldaş) önderlerin millet meclisinde , basında, vb. giriştikleri propaganda ve tahrik (ajitasyon-bn) hareketlerinden daha üstündür . "(Marksizm'de gerilla savaşı - s.113-114) Görüldüğü gibi Lenin devrimci savaş dönemlerinde yani devrim döneminde devrimci çarpışmaların , yani silahlı mücadelenin (aç-b) önemi ve bunun barışçal plandaki mücadelelerden daha etkili ve daha üstün olduğunu belirtmektedir ." s.20-21.

Burada da görüldüğü gibi "KİTLELERİN devrimci çarpışması "nın yerini kimin yürüteceği belirlenmeyen "devrimci çarpışmalar ", "silahlı mücadele" alıyor. Burada sorun basit bir "kitleler " kelimesini düşürme sorunu değil - dir. Yoldaşlara göre Türkiye'de devrimci durum süreklidir, devrimci dalga az çok, sürekli mevcuttur . Dolayısıyla Türkiye sürekli olarak Lenin'in bahsini ettiği "devrim dönemi" içindedir, kitlelerin devrimci çatışması ve devrim yapmaya girişmişliği süreklidir. Gel gelelim yoldaşlar kendi sözlerine kendileri de inanmıyorlar , "kitlelerin devrimci çarpışması"nın sürekli mevcut olmadığını gayet iyi görüyorlar. Ve buna rağmen silahlı mücadelenin başından beri başlatılmasını talep edersen , bu silahlı mücadelenin kitlelerden kopuk olacağını hisseder ve farkında olmadan Lenin'i çarpıtma konumunda buluverirsin kendini . Ve işte MZ'dan yapılan alıntının gezginci gerilla teorisyenlerine karşı edildiği gerçeğinin de, deyim yerindeyse gözlerden gizlenmesinin ardında yatan bu. Silahlı mücadele kitlelerin devrimci çarpışmasından kopuk olursa ve kırlarda olursa bu silahlı mücadeleyi sürdürenler gezginci gerilla olmak zorundadır .

IV- Darbe sonrası pratik çalışmamız : Bunu "hurrah" metoduyla tespit edemeyiz. Somut durum, geçmiş ve çevremizdeki ülkeler ve giderek dünyadaki durumla ilişkili olarak ele alınmalı . Bu gün duruma baktığımızda

-"Devrimci durumun objektif olarak mevcut olduğunu "(Lenin) görürüz . "İktisadi bunalım" artmakta yani kitlelerin ihtiyacı aşırı derecededir. Bu kitlelerde "devrimci hava"yı mevcut kılmakta .

- Cunta tüm birlik ve dosdoğru gider gözükmesine rağmen Türk hakim sınıfları arasında çatlaklar gözlenebiliyor . Emperyalistler arası Türkiye üzerine birlik de aynı durumda . Ve cunta bizzat kendi karşı devrimci faaliyetleriyle kitleleri siyasete çekiyor, onları karşısına alıyor . Bu gelişmeyi önlemek için Kemalizm ve din kardeşliği , küçük mülkü de koruma yaygarası yapıyor.

- Bugün hem şehirler, hem de kırlar sakin.Bu,kırların, şehirlerde kendilerine destek ve önder görmemiş kımıldayamadıkları gibi kımıldayamayacaklarını da sergilemekte .

Dolayısıyla görev kitle hareketi taktiklerini kullanmaktır. İşçi sınıfına "tek sendika'nın kazıklanması önlenmeli , kitleler en basit ekonomik ihtiyaçlarını savunmak için dahi olsa harekete geçirilmeli ve örgütlenmeli."Karşı devrim saldırıyor, legal dernekte çalışamayız." Bu safsata- çalışacağız. İşçilerin sendikaları dağıtıldı, yarı-legal, illegal sendikalar kuracağız, kül -

tür faaliyetleri, kahvehaneler, evlerde toplantı, mahalle aralarında gençlik, ne yolla olursa olsun kitlelere ulaşmalı , onlara yakın geçmişi ve bugünü izah etmeli , onları harekete geçirmeliyiz. Köylüleri ko-oplarda , vb. örgütlemek, legal, yarı-legal örgütlerini kurmak,- köylerde kitle toplantıları yapmak kanımca daha kolay olacaktır .

Bu çalışmayı yapan örgüt , hele hele bunu yaparken ülke çapında , bugünün şartlarında dahi siyasi gazetesini çıkarıp kitlelere, en azından bilinçli unsurlara ulaştıran örgüt, hele hele bu gazete geçmişi izah eden , kendi hatalarını ortaya koyan , bugünün ve geleceğin sınıf mücadelelerine yol gösteren bir gazete olursa , ilk başta tüm devrimciler ve giderek ileri kitlelerin hepsi bu örgütün çevresinde toplanacaklardır . Bunu başarmalıyız .

Bu tür çalışmanın ikincil plana düşmesi ihtimali var mı ? Bence bu ihtimal mevcut . Sebebi de Türkiye kırlarının son 6 yıldır sürekli bir ajitasyona ugratılmasıdır . Benim buradan anlayabildiğim kadarıyla Türkiye kırları siyasete kazanılmış vaziyette . Ayrıca Kürt milli hareketi ve bu hareketin İran ve Irak'taki gelişmelerden etkilenmesi söz konusu. Bu ihtimal in hakikat e dönüşmesi demek , Türkiye kırında tarım hareketinin ve/veya Kürt bölgelerinde Kürt milli hareketinin kitlesel bir güç olarak ortaya çıkmasıdır . Bu ihtimal,bir icad değilise-ki buna ancak siz orada karar verebilirsiniz - bunun sonuçlarına karşı en iyi nasıl hazırlanmalı ? Yukardaki şekilde !

Böyle bir çalışmaya hemen "silahlı mücadeleyi reddetme " damgası hazır . Bence ancak böyle bir mücadele kitlelerin silahlı mücadelesini hazırlar ! Ve üstüne bugünün Türkiye'sinde silahlı örgütü olmayan ve bu örgütü aracılığıyla yukardaki çalışmanın önündeki engelleri temizleyen ve gelecekteki kitlelerin silahlı mücadelesinin önder kesimini bugünden hazırlamaya girişmeyen örgüt pek bir yere varamaz . Bu tür ordu örgütlenmesi şeklinin eski içeriği - emperyalizm öncesi - komploculuktu . (Blanqui, anarşistler , kb teorisyenleri) Bugün ise bu örgüt şekli komünistlerin kullanabileceği bir örgüt şekli ve bu tür örgütlerin mücadelesinin içeriği komünist , yani kitlelerle birlikte silahlı mücadele , onların önder kesimlerini "başından beri" hazırlama şeklindedir . Dolayısıyla bu örgüt üyeleri , bu yeni içeriği kavramalı, "halk savaşı" başlamadı diye yeni teoriler icad etmeye girişmemelidirler . (Bu olgu militarizmin aşırı büyümesinin ürünü .)

Ayrıca Türkiye'deki merkezi ordu yenilmemiş devrim zafere ulaşamaz Son yıllarda devrimci eylemlere katılanların büyük çoğunluğu 15-20 yaş kategorisinde . Bu yoldaşlar arasında askerlik dönemi gelenler , işçilerin , köylülerin üzerlerine sürüldüklerinde , ölümü dahi göze alıp , komutanlarını kurşunlamak yönünde eğitiliyor mu ? Askerden önce örgütlenip , askere gittiklerinde , bulundukları yerlerde tüm sempatizanlar. örgütleniyor mu ? Bizzat ordu içinde ! Bu yapılmalı . Orduyu, sadece parçalamanın değil, bazı kesimlerini kazanmanın ön hazırlıkları yapılmalı . Kıbrıslı komünistleri desteklediğimizi söylüyoruz . Nasıl ? Kıbrıs'a gönderilen asker arasında çalışmamız var mı ?

V- Partinin durumu

Tüm partili yoldaşlar , hepimiz , halk savaşı taraftarı olarak , halk savaşı sempatisiyle yetiştik . Şimdiki halk savaşı daha hala patlamadı, "silahlı mücadele", "başından beri" başlamadı Merkezi önderlik hücuma uğramakta . Bilhassa da YD. Bu hücumun altında yatan şey, tam da bu halk savaşçılığıdır Yoldaşlar halk savaşının başlatılmamasının nedenini somut gelişmelerde aramak, halk savaşı anlayışının hatalarını tespit etmek yerine , tam da hatalarımızı "geliştirerek" halk savaşı anlayışımızı savunmaya çabalıyorlar . Bu çabaları içinde halk savaşı anlayışımızın tutarlı bir uygulanılışının bizi

KİTLELERDEN kopuk Gezginci gerilla pozisyonlarına düşüreceğini hissetmelerine rağmen , objektif olarak çarpıtma yapar konumuna dahi kendilerini düşürüp bu anlayışımızı "geliştirerek" savunmakta ısrar ediyorlar .

Açıktır ki "balık baştan kokar " . Dolayısıyla bunun asıl sorumluluğu parti önderi. yoldaşlarda ve benim gibi kendilerine verilen teorik görevleri yerine getirmeyen yoldaşlardadır . Fakat , bunu tespit edip durmak yetmez . Mesela merkezi önderliğin "içe dönük çalışma" çağrısının ne anlama geldiğini de anlamalıyız . Bence bu çağrı parti önderi yoldaşların , son dönemin ideolojik mücadelesi içinde gayet iyi farkına vardıkları teorik geriliklerinin üstesinden gelmek için Partiden izin isteyişinden başka bir şey değildir . . Ee ne yapmalı ? Bence, bu yoldaşlara bu izni vermekten başka yolumuz yoktur . Parti işçi sınıfının yolunu aydınlatacaksa , bu yoldaşlar da partinin yolunu aydınlatmakla yükümlüler ve bu görevlerini teorik gerilik şartlarında tutarlı bir şekilde yerine getiremezler . Teorik gerilik nedeniyle bugün göremedikleri şeyler yarın pratik ve ideolojik mücadele içinde gözlerine ağaç dalı gibi battığında , bizim de yolumuzu aydınlatacak bir şekilde görüşlerimizi değiştirmemiş partiyi yönetemez , geliştiremezler . Dolayısıyla parti militanı yoldaşlar da gelişemez, teorik gerilik ve yanlışlık içinde karanlıkta yürür ve dolayısıyla kendiliğinden bir şekilde faaliyette bulunan sınıfsal eğilimlere ve burjuvazinin etkilemesine karşı duramazlar . İşte MKİO'cı yoldaşlar . Bu yoldaşlar anlayabildiğim kadarıyla tahsilden nasibini almamış parti militanı yoldaşlar . Parti içi ve sınıf mücadelesinin gelişmeleri açık bir şekilde kendilerine ulaştırılmadığı için , bu onlara kavratılmadığı için, gayet bozuk çaldıkları entellektüellerin en kötü özelliklerini içeren yazılar yazmak ihtiyacını hissediyorlar .

MK'ne mutlak otorite verilmesi konusunda daha önce yazdım .

X yoldaşın , üstün körü tartıştığımız planına katılıyorum . Görüşümce bugün yapabileceğimizin en iyisi odur . Bunu derken tekrarlayayım . Parti önderliği teorik olarak geridir . Dolayısıyla onlara ta genel sekretere kadar mutlak otorite verilmemiş , parti programı ortaya çıkıncaya kadar bu yoldaşlara görevlerini - önderlik - yapmanın şartları yaratılmamış bir yere gidemeyiz. Yok şunu değiştirdin , yok bunu değiştirdin . Hesap ver , özeleştiri yap... Duyan duymayan ortalık Leninlerle dolup taşıyor sanacak . Cahiliz, cahilliğimizin bilincinde hareket edersek ilerleyebiliriz . Ki biz cahilliğimiz içinde HK, HY, .. ve bilimum çok bilmişin " bütünlüklü çizgisinin " üstesinden gelecek kadar , bu bayları çoluk çocuğun maskarası yapacak kadar da ilerlemiş vaziyetteyiz . Ve önümüzdeki dönemde çıkarılacak gazete ile bunu yapmalıyız da .

Komünist tipi bir yayın işe yaramaz . Tüm araştırma bitecek, ondan sonra bir Komünist ? Yok, hem günlük gelişmeleri analiz eden, hem rakiplerimizle makalelerle hesaplaştığımız , hem de parti içinde farklı görüşlerin hesaplaştığı bir yayın lazım. ISKRA- PRAVDA türünden . Araştırmalar da broşür olarak çıkartılır ve gazetede tartışılır .

Yoldaşın "mahkemeye çekildiği"ni işittim . Mükemmel ? Kimi mahkemeye çekiyoruz ki ? Bugün iyi kötü bir partimiz varsa bu yoldaş olduğu için var . Bugün teoriyi bilen , yol gösterebilen , ... bir yoldaş varsa o da bu yoldaş. Mutlak otorite bu yoldaşa verilmelidir . Başka benim bildiğim kadarıyla kimse partiyi ileriye götüremez !

Burada "kitlelerin sevgilisi önderler" sorununa eğilmeli . Birincisi bu yoldaş YD'deki işçilerin sevgilisidir . İkincisi , benim görüşümce daha hala lüzumundan fazla vaktini kitle çalışmasında harcıyor . Ve mesulü ileri çıkmakta geciken bizleriz . Üçüncüsü, teorik çalışmayı kitlelerle birlikte yürütmeyi başaracak adamı daha analar doğurmadı . Teorik çalışmak demek "mürekkep yalamak" demektir . Ben eminim böyle teorik üstadların yetişmesi burjuva siyasetçilerinden daha da usta siyasetçilerin , proleter siyasetçilerin yetişmesi için pek çok sınıf bilinçli işçi hayatlarını feda etmeye dünden razıdır . Böyle önderlerini kendi hayatları pahasina korumayı boşu boşuna

üstlenmez onlar . Dördüncüsü , kitlelerle kaynaşmış, kitlelere önderlik götüren yoldaşlar parti militanı yoldaşlar da böyle bir öndere ihtiyaç duymaktalar . Bu iki tür çalışmayı çorbaya çevirip , kitle kuyrukçusu pozisyonlara düşmenin alemi yok .

- "Tarihi eylem" yani "sağcıları parti dışına atmak " ??? . Yoldaşlar , yavaş yavaş M/E/L/S den paragraflar öğrenmeye başladılar. Gayet iyi. "Parti oportunist unsurlardan arınarak gelişir " O halde bölünmeye neden karşısın ? Değilim. MK'ne ve giderek SB ve giderek .. yoldaşa mutlak otorite verilmemiş bölünme taraftarıyım . Fakat , bugün yoldaşların geriliği şartlarında , doğru-dürüst bir"parti içi mücadele " yürütülmemiş , bugünkü haliyle , bugünkü Türkiye'de partiyi bölmek, yukardaki önerimi kavramamak , hiç de ML değil , dogmatizmdir .

....

Bu yazı TKP/ML(B) II. Konferansı öncesi MK'ndeki yoldaşlara yazılmıştır. Konferansta da okunmuştur.

BİR YOLDAŞIN MEKTUBU -KONFERANSLA İLGİLİ

Konferansla ilgili

1- Karar tasarılarını (KT) 23.1.82 tarihinde , kısa özet şeklinde işittim . Ve hemen "tepemin attığı"nı eminim takdir edersiniz . Derhal konferansa birşeyler yazma kararına vardım. Ve görüşlerimi , yazılardan daha genişçe bir şekilde konferansa sunabilmek için hazırlamakta olduğum broşürün geri kalan kısmının planını çıkarıp, buradaki arkadaşlara geçirmeyi ,onlar görüşlerimi doğru bulmasalar da bu görüşleri yazıdan daha geniş olarak konferansa benim için sunmalarını hazırlamayı düşündüm. Buna paralel yazılmış yazılar size ulaşacaktır . Fakat zaman darlığı, belge olmaması, vb. bu çabanın boşa çaba olduğunu çabucak gösterdi .

2- Kaldı ki görüşlerimi tezler halinde sunmam en ileri yoldaşların bile düşünce tarzımı anlamalarını güçleştiriyor : 2. parti konferansı öncesi YD konferansına yazdığım tezlere getirilen eleştirilere bakılırsa bu görülür.Dolayısıyla en iyi yol , broşürü bitirmek ve parti ve çevresine sunmak .

Dolayısıyla konferansa benim partinin görüşlerini KÖKTEN reddeden böyle bir broşür hazırladığım , şu anda bu broşürü bitirme imkanım olmadığı, hazırlandığında parti ve çevresine sunulacağı duyurulmalı .

3- Başka bir tavır takınılacaksa eminim konferans sebeplendirecektir .

4- Yazışmanın faydasına bir yoldaştan (X) - 1 yıldan önce- aldığım bir mektuba cevaben değinmiştim . Tekrarlayayım . Ve bence derhal bir yazışma sistemi kurun- benimle yazışma sistemi- . Ve en azından legal belgeleri süratle ele geçirebileyim . Yazışmamızın bence epey faydası olacaktır .

5- Kompüterlerle ilgili yazıyı Almanlarla birlikte okuyasınız diye ... yazdım .Getirilen eleştiriler aşırı derecede sakat ve boş. Elinizdeki o yazı, ilerde tüm KP lerin programlarına temel alacakları bir yazı, daha doğrusu böyle bir yazının ön şekli . Onun sayesinde "demokrasi " havarilerini yıkacağız ve "proleter demokrasi"sinden dem vuranları da yıkacağız . Düşünün bir üzerinde,bakalım kafanıza dank edecek mi bir şeyler !

6- Karl Marks ve F. Engels'in "Komünist Ligasının MK'ne hitap" ,Londra,Mart 1850 yazısının derhal Türkçeye tercümesi ve BP'da basılması ! Mümkünse klasiklerin demokratik burjuvazi ile,kb devrimciliği ile kb sosyalizmiyle ilgili yazılarının toparlanması ve üyelere ulaştırılması !

7- Tarihteki büyük adamlar değerlendirilirken onlar tarihin ürünü olarak görülmeli ve ortaya konmalı, Marks'ın Louis Bonapart'a yaptığı gibi . Yoksa doğruyu al, yanlışı at ; MZ'un Stalin'i %70, %30 değerlendirmesinin aynısı olur . Ve Avusturyalı yoldaşların bu iş % işi değil demesiyle bir şey değişmez ! Eğer Thelman 'ın Rosa 'yı değerlendirişini örnek alıyorsanız (BP/1 veya 2 de basılan) unuttuğunuz nokta Rosa'yı üreten sınıf mücadelesi ve Rosa'nın buradaki yeri ile MZ'u üreten sınıf mücadelesi ve MZ'un buradaki rolünün farklılığıdır . Önce tarihi temeli bul, sonra doğru-yanlışa geçersin . Tarihteki büyük adamlar ve partiler , açıktır ki , belirli sınıfların , sınıflararası ilişkilerin mutlaka mükemmel bir ürünü, yansıması değiller , "iyi veya kötü" birer yansımaları (Engels- partilele ilgili olarak) dırlar . Hataları olabilir .

Böyle yaklaşırsanız soruna "büyük ML" ilan ettiğiniz birine "büyük hata"- "partide sınıflar vardır ", "burjuvazi vardır " demeye varan "büyüklükte" atfetmek konumuna düşmekten kurtulursunuz . MZ , "hata" filan yapmıyor!Hata yapan bizlerdik . Şu anda siz de hala sürdürmektesiniz hatayı.

Şu meşhur "DMLH", "DKH"nin bugün üretmiş olduğu akımları sayarken 1-MZD,2-EH,

3-Bolşevik Union,4-In Struggle (5-Bizim takım),bunların hepsinin aynı kökenli, aynı ideolojik kaynaklarla işe başlamış olduğunu, bunlar arası mücadelelerin de kaçınılmaz olarak bu kaynaklarla dolup taşmış kafalarla başlatılıp sürdürülüyor- her ne kadar onların üstesinden gelmeye çalışarak bile olsa) unutmayın . Hepiniz arasındaki zıtlıklar tamamen yüzeysel maalesef. Şu anda bildiğim kadarıyla bizzat bu ideolojik kökenin - kb sosyalizmi- üstünden gelmeye çalışan bir tek ben varım etrafta. Hiç de iç açıcı bir durum değil !! Aramızda farklılığın gelişmesinin nedenleri benim gayet "şanslı" biri olmama bağlanabilir . Sizler günübir mücadele vermek zorunda iken , dolayısıyla da mevcut görüşlerinize ister istemez dayanırken , ben "sakin sakin" çalışmamı yapıyordum. Tabii fazla sakin olmamın bir nedeni de sürekli teması örgütleyememememiz.

Sizin şu anda en büyük dayanağınız - hataların üstünden gelmek için - "ML ilkeleri" ortaya koymaya kararlı olmanız . Bunda hiç tavizsiz , elinizden geldiğince de olsa hiç tavizsiz ilerlediğiniz müddetçe farklı şekillerde de olsa, gelip aynı yere dayanacağız . Aslında şu ana kadar yaptıklarınızı, şöyle bir kenara çekilip , benim sözlerimi de hatırlamaya çalışıp bir gözden geçirirseniz , yahu nasıl oldu da biz bunu göremedik diyerek varacaksınız benim sonuçlara . Ha gayret . ML klasiklerin okunması, yayılması, kavranmaya çalışılması. önce bunları ele alın , s onra tekrar konuşuruz . MZ konusunda - sorun sadece "MZ" değil, proletaryanın demokratik burjuvaziye kuyruk edilmesi,burjuva demokrasisi içinde eritilmesi... Ve Marksizmin üstündeki tozları şöyle bir silkmek.

Bu yönde tüm başarılar sizin olsun !
Yakında uzunca görüşmek ümidiyle -...

Bu yazı TKP/ML(B) II. Konferansında üyeliğimle ilgili tartışmaları içeriyor.

(16) : Şimdi benim diyeceğim yani partinin kurulma aşamasında ya da bir parti kurulurken ideolojik birlik olanların alınmasının gerekli görülmesi gayet doğru bir şey. Buna karşı geldiğim falan yok.Yalnız tartışmalar içerisinde gözardı edilen ve hatta bazı arkadaşların belirtmesi gerektiğini beklediğim bazı sorunlar vardı . Bunların ortaya konulması şu açıdan gerekli. Bu (8) no'lu arkadaşın belirttiği meseleyle ilgili bir şey. Şimdi şu tartışılıyor; mesela sınır meselesinde deniyor, Mao Zedung konusunu çok iyi tartıştık, en uzun boylu tartıştığımız konu bu . Ve çeşitli arkadaşlara,değişik görüşte olan arkadaşlara imkanlar da verildi, yazılarını hazırlasınlar, yazsınlar. Bunlar yapılmadı ya da yani bu arkadaşların boynuna düşen , omuzlarına düşen bu, yaptılarsa yaptılar, yapmadılarsa bu şekilde kaldı. Fakat bilinen bir şey var. Özellikle bu , Mao Zedung'u küçük burjuva değerlendiren ya da felsefi konularda bir takım eleştirisi olan arkadaşların ki eski partili arkadaşların bir takım yazıları vardır . Ve bu yazılar az buz da değildir . Yani şu veya bu şekilde içeriğini tartışmıyorum ama en azından 300-400 sayfalık yazılar halinde çeşitli konularda toplanmıştır bu yazılar . Şimdi bu yazılara MY tarafından ne derecede

(1) : O kadar da değil .

(16) : Neyse tamam yanlış şey vermiş olabilirim . Fakat epey yazı olduğu ortadadır . Bu yazılara MY tarafından ne derece karşılık verildiği,bu yazılardaki görüşlerin ne derece çürütüldüğü, bunun da ortaya konması gereklidir . Yani şu denirken, işte haksızlık falan aslında yoktur ortada, yazılma imkanı oldu, yazanlar yazdı, yazmayanlar yazdı bitti. Öğrenmek istediğim diğer bir şey ki, bu yazıların kaç kişi tarafından görüldüğü ve bunu söyleyen arkadaşların bu şekilde haksızlık falan yoktur, yazı imkanı verilmiştir diyen arkadaşların gerçekten bu yazıları gördüğü ve bu yazılarda belli şeyleri eleştirip eleştirmediğidir. Esas olarak değinmek istediğim, şuna bakmamız lazım, mesela karar tasarısında olan şey, işte tartışma içimizde yapılmıştır ve bu tartışma için imkan herkese verilmiştir . Bu imkan dahilinde artık tartışma sonuçlandırılabilir, kapatılabilir. Çünkü herkes istediği kadar tartışma ortamını bulmuştur. Bu herkes için geçerli midir, değil midir, tartışılmalıdır. Bence bu şekilde ele alınırsa özellikle bu ideolojik birlik konusunda yani parti teşkilatının oluşturulmasında tek tek kişilere ne şekilde , özellikle tek tek kişilere somut olarak yaklaşılma gereği de ortaya çıkmış olur . Bence bunun getirilmesi gerekliydi. Yani tartışmanın, tartışma imkanının herkese yeterli derecede verilip verilmediği. Tabii bir de şunun belirtilmesi lazım, bunun imkan derecesi. Bunun imkan derecesi de tartışılır . Ne kadar imkan dahilinde idi bazı kişiler için , bu da tartışılan bir konudur . Bu konuda aslında görüş belirtilirse iyi olur . Yani arkadaşlar şu konuda açıklar mı: Herkese yeterli derecede tartışma şeyi verilmiştir, imkanı sağlanmıştır . Bu anlamda biz esas olarak belli bir hata yapmış olduğumuz görüşünde değiliz. Bu konuda görüş belirtilirse iyi olur .

(17) : Şimdi WBK 'dan yoldaşın getirdiği bürokratlık eleştirisi üzerine ben bir iki şey söylemek istiyorum . Bu konuda çünkü (1) no'lu yoldaş soruna değinmeye çalıştı ama görüşüme göre anlayışını bilmem ama tam olarak cevap vermedi . Benim bildiğim bizi birleştiren bir tüzük var . TKP/ML'in tüzüğü.Bizim 2. Konferansa hazırlık konferansında yurtdışında yaptığımız hazırlık konferansında getirdiğimiz eleştiriler tüzüğe eklenerek (...) geçerlidir . Sorun, bu tüzük geçerli mi değil mi? Eğer arkadaşların kafasında bu tüzük yok-

muş gibi bir anlayış varsa bu konuda bir tartışılması gereklidir . Eğer bu tüzüğün varlığından ve bu tüzüğün bizi bağlayıcı olduğundan hareket ediyorsak görüşüme göre burda alınan karar tasarısında konferansın yetkileri şudur , Merkez Yönetiminin veya Merkez Komitesinin yetkileri şudur, tek tek komitelerin yetkisi şudur, vs. şeklinde tespit yapmaya gerek yoktur . Çünkü bunların tümü orda tüzükte vardır . Burda tartışılan sorun şu, benim kavradığım ancak hangi anlayışın yönüyle yazıldığını da bilemem yalnız kavradığım şey şu:Bugün yeniden bir örgütlenme durumundayız. Yeni bir karar tasarısı sunulma durumunda konferansa , konferansta arasında ideolojik birlik olanlarla yeniden örgütlenme (...) Ve bu yetkinin yeni üyeliklerin gözden geçirilme yetkisinin de Merkez Yönetime verilmesi, sadece bu konuda . Bunun dışında yeniden örgütlenmeye gidildiğinde geçerli olacak şey, üyelikleri gözden geçirdikten sonra bizim için geçerli olacak şey yine tüzüktür . TKP/ML'in tüzüğüdür . Bizim getirdiğimiz eleştiriler eklenerek o tüzük . Eğer böyle bir anlayış yoksa bu konuda tekrardan tartışılmalıdır . Bunun dışında görüş ayrılıklarının sınırı konusunda görüşüme göre bu sınırı biz eğer doğru bir şekilde tespit etmeyecek olursak , bizim içimizde belirli bir dönem Stalin'e gelen eleştiriler sorun olmuştur . Bu sorunu biz tartışmamışızdır , yani nasıl tartışmamışızdır ? Mao Zedung sorununu tartıştığımız kadar tartışmamışızdır. Gerek içimizde gerek dışımızda . Mesela bu konuda içimizde herhangi bir şey çıkıp derse ki Stalin benim için sorundur. Stalin'in şu konudaki, şu konudaki görüşleri sorundur ve ben bu anlamda Stalin'e klasik denilmesine de karşıyım dediği andan itibaren ne yapacaktır ? Sadece sorun şeye indirgenmemeli, tartışıldığı, tartışılmadığı, vs. sorununa indirgenmemeli . Belirli konularda bizi bağlayan ideolojik temeller olmalı. Bu sorun görüşüme göre geçmişte 72'lerden bizim neyi savunup savunmayacağımız konular için de geçerlidir . Bu konuların içinden çıkarmalıyız. Bugüne kadar en azından görüşümüz olan konuları tespit edip , problem olan konuları tespit edip çıkarma durumunda olmalıyız . Mesela bunlardan bir tanesi 1972'de kurulan parti miydi değil miydi ? Bu zamana kadar TKP/ML denen teşkilat parti olarak varlığını sürdürdü mü sürdürmedi mi? Bu konuda tavır takınmalıdır . Mesela bir birlik aranmaya çalışılmalıdır . Veya ne bileyim ben, İbrahim komünist mi değil mi ? Bu sorunlar bizim etrafımızda var . Bugün bu konferansın içinde olup olmadığını bilemem görüşleri ama etrafımızdaki insanların çoğu diyor İbrahim, Narodnik idi. Bilmem TKP/ML şuydu buydu . Bu konularda gerçekten bir görüş birliği yok. Bu konferansta bunlar aranmalı. Belirli bir minimumda birleşmeye çalışmalıyız . Sadece Mao konusuyla veya 57-60 la o konuda sorun yok diye (...) kalmamalı . Bu konuda somut karar tasarısını tartışmaya geçtiğimiz zaman hangi konularda birlik aradığım, hangi konularda birlik aramadığım konusunda tekrardan görüş belirtirim . (16) no'lu yoldaşın getirdiği bir sorun var . Bu sorun da önemli. Mesela somut olarak yoldaşın bahsettiği yoldaş, görüşlerini, içeriği yanlış veya doğru bu ayrı bir sorun,görüşlerini yazılı hale getirdi . Ama bu görüşler parti çevresinde tartışılmadı. Yani bizzat daktiloya çekilip , 3 sayfalık, 5 sayfalık veya 100 sayfa, 200 sayfa önemli değil, görüşler basılıp teşkilatın çevresine dağıtılıp böyle böyle anlayışlar da var şeklinde bir tartışmaya girilmedi . Bu anlamda bu arkadaşın görüşleri bu Konferansta , ikinci hazırlık konferansa getirilmişti , bu görüşleri okunmuştu orda , ancak bu konferansa katılan arkadaşlar , bir de bu konferansa katılıp gittiği yerde anlattıysa böyle böyle anlayışlar da var, ne olduğu önemli değil, içimizde şeklinde anlattıysa bilgisi var. Bunun dışında bilgisi yok . Somut belge üzerinde bilgisi yok . Bu anlamda .

(11) : Belge 3'de de var "TKP/ML içindeki çizgilerin bazı belgeleri 3" de arkadaşın bir çok yazısını, özet halinde .

(8) : Konferans sonuçlarında .

(1) : Ama arkadaşın (...)

(11) : Kendi yazdığı değil .

(17) : Yani bu anlamda bu tartışılmış da değil . Bu konuda da biraz kafa yorma lı ve bu konuda benim kişisel , şu andaki,tam netleşmiş durumda değil (...) durumda olan yoldaşlarla doğrudan tartışma imkanı olmadı . Bırakalım teşkilatın etrafında tartışılmasını, bunları ikna edip edilememesi sadece belgeler üzerine olma durumunda oldu . Ama sadece yazıların ona verilmesi , onun yazılarının alınması da , neyse verilmediyse ayrı .

(1) Yani verilmeye çalışıldı ama bizim yazılarımız arkadaşın elinde (...) Mao yazısı var . Son dönemde çıkardığımız mesela (...)

(17) : Yani bu konuda (...) özel durumda olan yoldaşlarla bir müddet daha tartışılmalı .Bunları ikna etmeye, biz eğer görüşlerimizin doğru olduğuna inanıyorsak , biz onu ikna etmeye çalışmalıyız .Belirli bir dönem sonra olur veya olmaz ayrı bir sorun ama özellikle bu yoldaşla doğrudan bir tartışma ortamının olmadığını da görerek ideolojik birlik olanlarla parti teşkilatı kurulmalıdır kararı geçmiş olsa bile ben o yoldaşa özel bir şeyin tanınmasından yanayım . Bu özel durumdan dolayı.

(8): Bunun üzerinde biraz daha bilgi verilsin de ondan sonra alternatif falan filan sürülsün ortaya . O sonraki bir sorun . Önce ne yapılmalı bir kere .

(17) : İyi o zaman bilen bir arkadaş bu somut konuda biraz bilgi versin.

(1) : Arkadaşın Konferansa yazdığı bir mektup var . Ben o mektubu okuyum. Daha sonraki tartışma içinde okuyacaktım.

Yazı - Belge ..

(1) : 6 sayfalık Kompüterlerle ilgili (...) bir yazı yazdı arkadaş. Ben sadece temel tezlerini bana yazılan Türkçe bir mektuptan biliyorum o kadar. Bu yazı çevriliyor . Arkadaşlar bilgi verirler yazı üzerine, bilen arkadaşlar var yazıyı. Ben, o bana verilen bilgi temelinde belli bir iki satır bir şey yazdım yani o kadar . Ve sorunun bu olmadığını ayrıca kompüterlerin de geri dönüşü engelleyemeyeceği filan falan şeklinde bir şeyler yazdım. İki üç satır fazla bir şey değil. Arkadaşın yazdığı mektup bu. Daha önceki bazı yazılarını da bundan önceki konferansta okumaya başlamıştık . Sonra okunmasın falan dendi . Tezler halinde özetlendi filan. Şimdi bu arkadaşla aramızda sorunlara bakış açısı olarak köklü bir farklılık var . Bunlar ufak tefek (...) yani arkadaşla ideolojik alanda işte Marksizm-Leninizm yönünde ilerlemeye kararlıyız. Bunun dışında hiç bir birliğimiz kalmamıştır . Şimdi bu işin bu noktaya gelmesinde kuşkusuz bizim bu arkadaşla tartışma konusunda yaptığımız hataların payı vardır . Biz bu arkadaşın yazılarına doğru dürüst cevap vermedik. İşte ben bir kere gittim. Uzunca konuşmaya çalıştım arkadaşla.

(10) : Bu mektubu arkadaşlara tercüme edemedik .Sen o mektubu eğer ki özünü arkadaşlara aktarırsan iyi olur .

(17) : İki dakika sonra ara vereceğiz . Arada tercüme etsin . Yani tartışmayacağız sorunu, ara vereceğiz .

(1) : Bu arkadaşla bizim tartışma imkanlarımız , doğrudan tartışma imkanlarımız çok sınırlıydı . Yazışma imkanlarımız da oldukça sınırlıydı . Fakat biz,bu sınırlı imkanları da fazla zorlamadık . Bizim bu konuda yani hata yapmadığımız filan falan iddiasında ben değilim . Diğer yandan bu arkadaşın görüşleri de bizim çevremizde yayılıp buna karşı bir mücadele verilmedi , esasında bu yapılmalıydı . Bu yapılmamış, yerine getirilmemiş bir görevdir . Ama yayılmamasının sebebi yazdığı yazıların çoğunun gerçekten (...) yayınlanacak biçimde olmaması . Çoğu bir sürü düşünce atlamalarını içinde barındıran ve ancak çok dar bir çevrenin anlayabileceği bir biçimde yazılmış yazılar . Benim arkadaşa önerim , bu yazılarını biraz daha derli toplu hale getirmesi oldu. Ve kendisinin bunu yapacağını söyledi arkadaş. Şimdi gelinen yerde zaten tüm ayrılıkları broşür haline getirmeyi işte görev olarak koymuş önüne . Bu as -

lında çok iyi bir şey . Ve burda konferanstan bir karar alınmasını istiyor . Bu kararı almalıdır . Almasa da yani MK bu işi yapmalıdır. Bu arkadaşın görüşleri yayınlanmalı ve bu görüşler çürütülmeye çalışılmalıdır . Ve görüşüme göre çürütülmeyecek görüşler değildir bunlar . Bu işin bugüne kadar yapılmaması bizim hatamızdır . Bunu da tespit etmemiz lazımdır . Bu arkadaşla tartışma halinde , tartışma mümkün olsaydı , bu görüş ayrılıklarının buraya gelip gelmeyeceği benim için sorundur . Bilemem.Bunu ancak ilerde tartışma imkanı çıkarsa o belirleyecektir , gösterecektir arkadaşın nereye doğru gelişeceği, ama bugünkü haliyle bu arkadaşla ben aynı örgüt içinde, parti örgütü içinde örgütlenmekten yana değilim . Özel bir durumu bilmem nesi filan falan da göz önüne alınarak . Bu demek değil ki bu arkadaşla temas kesilsin , bu arkadaşla tartışılmasın, vs. Tam tersi. Ben bu arkadaşla yetenekleri bilmem ne göz önüne alınarak çok sıkı, eğer imkan çıkarsa, tartışmaktan yanayım. Ama bu kafayla örgütlenmekten yana değilim arkadaşla . Diğer yandan arkadaşın yazdığı bir takım yazılar var . Bunların önümüzdeki en kısa zaman içinde dağıtılması, diğer yazdığı broşür şeklindeki yazının ise daha geniş de dağıtılıp buna tavır takınılması, bu gecikmiş görevin yerine getirilmesi gereklidir .

...

Bu yazı TKP/ML(B) II.MK'nin I. MK'ne yazdığım Konferansla ilgili yazıma verdiği cevaptır.

KONFERANSLA İLGİLİ MEKTUP HAKKINDA MK 'NİN CEVABI

Burda yoldaşın Konferansa yazdığı mektupla ilgili görüşlerimizi, onun mektubundaki sistem içinde kısaca belirtiyoruz :

1- Konferansa yoldaşın hem kendisinin katılamaması, hem de görüşlerini tam anlamıyla ulaştıramaması önemli bir eksikliktir. Çünkü bu yoldaşın görüşleri üzerine sürdürülecek bir tartışma önemli idi . Aramızdaki görüş ayrılıklarının derinliği böyle bir tartışmanın artık ertelenemez bir iş haline geldiğini ortaya koymaktadır .

2- Yoldaş, anlaşılamamasının nedenini kısa tezler halinde yazmasına bağlıyor. Bunun mutlaka rolü vardır . Fakat esas sorun kısalıkta ve anlaşılamamakta değildir . YD'da 2. Konferansın hazırlığı sırasında anlaşıldığı kadarıyla eleştirilen tezler bugün bizim savunduğumuz tezlerle birçok alanda taban tabana zıt tezlerdir . Derin , köklü ayrılıklar söz konusudur .

Bu ayrılıklar üzerine bütün parti içinde ve çevresinde tartışılmak, bu sorun çözülmek zorundadır . Bu yüzden yoldaşın parti görüşlerini KÖKTEN reddeden broşürü elimize geçtiğinde parti içinde ve çevresinde tartışmaya açılacaktır .

3- Bundan başka her tavır görüş ayrılıklarını gizlemek olur . Bu yozlaşmanın en garantili yoludur !

4- Yazışma imkanları hala çok sınırlı ve kısıtlıdır . Konferansa hazırlanan tasarıların bile yoldaşın eline geçememesi yazışma yolunun şimdilik - en azından bizim kendisine ulaşmamız açısından - çok sınırlı olduğunu gösteriyor . Bu durumda tek kanalla da olsa , yoldaş görüşlerini sistemleştirip yazılı olarak ortaya koymalıdır . Biz bütün yazılarını, bizim eleştirimizle yayınlayacağız . Geçmişten de elimizde biriken bir dizi yazı var. Bu yazıları önümüzdeki dönemde iç organda eleştirileri ile birlikte yayınlayacağız .

Bu yazıları şimdiye kadar yayınlayıp ,üzerinde tartışmamış olmamız önemli bir hatadır .

5- Kompüterlerle ilgili yazı bir dahaki sayımızda eleştirisi ile birlikte yayınlanacak .

6- Öneri dikkate alınacak .

7- Bizim genelde "büyük ML" ilan ettiklerimizin "büyük hatalar" yapabileceği konusundaki görüşümüz ML klasiklerin kendileri dışındaki komünistleri değerlendirmelerine dayanmaktadır . Bizim sorunu sınıf mücadelesinden bağımsız aldığımız tezi ayakları havada bir suçlamadır . Eğer biz,mesela MZ'u 1956' dan sonra da ML den çok önemli sapmalarına rağmen olumlu değerlendiriyorsak, onun 1956 dan sonra da "revizyonist " olarak değerlendirilmesine karşı çıkıyorsak, bu onun sınıf mücadelesi içinde oynadığı rolden,Kruşçef revizyonizmine karşı o dönemde tavır takınan ender komünistlerden biri olmasından bağımsız bir olgu değildir .

Yoldaş, DKH'ndeki akımları sayarken , bunların hepsinin aynı ideolojik kökenli olduğunu söylüyor . Beş akım sayıyor . Ve bizi de oportunistlerle aynı akımlar içinde ele alıyor . Bizim de diğerlerinin de ideolojik kökeninin küçük burjuva sosyalizmi olduğunu söylüyor .

Kuşkusuz bizimle oportunistleri aynı kefeye koymak, aradaki nitelik farkını gözlerden gizlemek , sadece oportunistlerin işine yarar . İlginç olan yoldaşın bu tezinin yeni bir tez olmamasıdır . KB sosyalizmi suçlaması şimdiye dek genellikle ML tüyler takınan modern revizyonistlerin ML'lere yönelttiği suçlama olmuştur . Eğer "ideolojik akrabalık" tan söz edeceksek , yoldaşın tezleri modern revizyonistlerle ideolojik akrabalık içindedir . Bu konuda sa-

vunduğu tezin kökü modern revizyonistlerdedir .

Yoldaş bizde olumlu tek şey olarak "ML'in ilkelerini" ortaya koymaya kararlı olmamızı görüyor . Ve biz böyle oldukça da , eninde sonunda bir noktada birleşeceğimizi söylüyor .

Eğer bizim kökümüz , ideolojik temelimiz küçük burjuva sosyalizmi ise, bizim Marksizm-Leninizmin ilkelerini ortaya koyma kararlılığımız hiç bir şey ifade etmez . Yoldaş bu konudaki tezlerini yeniden gözden geçirmelidir .

Bugün için ayrı dilleri konuştuğumuz , dünyaya ayrı pencerelerden baktığımız, aramızda ideolojik birliğin olmadığı bir olgudur .

Yeniden bir ideolojik birliğin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini mücadele belirleyecektir .

MK

Bu yazı X yoldaşla TKP/ML(B) II. Konferansı sonrası yaptığımız görüşmenin tutanağıdır.

( ) ile yapılan toplantının sonuçları

Tartışmanın nasıl yürütüleceği konusunda: (.) nin önerisi: belli konularda, örneğin dkh, MZ,vs. tartışma yürütülmesi ve buradan ayrılık noktalarının çıkartılması; ( ) nin önerisi ise önce genel teorik tartışma(sorunun içeriğinin önce konmasının faydalı olacağı açısından) idi. Genel teorik tartışmada da ( ), felsefe ile başlamayı, sonra sırayla tarihi materyalizm, bilgi teorisinde pratiğin yeri, diyalektik (özellikle çelişmeler, buna bağlı olarak MZ sorunu) ve sonra da devrim sorunun ele alınabileceğini önerdi.

Genel teorik tartışma ile başlandı.

Felsefe: Tartışmada sistem olarak önce ( ) nin görüşlerini söylemesiyle işe başlandı. Buna karşılık (.) kendi görüşlerini ortaya koyacağını söyledi ve aynı zamanda (.), felsefe konusunda p.nin eksikliğine ve var olan sığ bilgisine dikkat çekti ve fakat bu eksikliğin acilen giderilmesi gereken bir eksiklik olarak kavranmadığını, sorunun bugünkü görevimiz açısından felsefe tartışmasının önemini ortaya koyma sorunu olduğunu belirtti.
( ): Sorun tarihi materyalizmin kavranması sorunudur. Felsefe tartışmasından anlaşılan bizim filozofluk yapmamız değildir. Biz filozof değiliz. Engels' in de dediği gibi felsefe ölmüştür. Esas alınması gereken tarihi materyalizm ve diyalektiktir. Sorun ekonomi ile siyaset ilişkisinin genel hatlarıyla ortaya konulması sorunudur.
Materyalist dünya görüşü denilen şey maddeyi birincil, düşünceyi bunun yansıması olarak ele almaktır. Maddenin kendini ortaya koyuş şekli harekettir.
Diyalektik de hareketin en genel kanunlarını inceleyen bilimdir:1-Niceliğin niteliğe, niteliğin niceliğe dönüşmesi,2-Zıtların birliği 3-Yadsımanın yadsıması,4-Dairesel hareket.
Zıtların birliği konusunda MZ'a gelince:"Çelişmeler Üzerine"de hem diyalektik hem de metafizik bir şema vardır. Antagonist çelişme , antagonist olmayan çelişme kavramları sakat kavramlardır. Stalin bunlara bir yerde " " için de değinir. Çelişme, bir ilişki içindeki zıt yönler arasındaki ilişkidir. Antagonizma bu çelişmelerin kendini ortaya koyuş şeklidir. İlişki→2 zıt yön, bunlar arasındaki ilişki → bu çelişmeyi ortaya çıkarır.
Engels'e göre en basit ilişkiden başlarız. Zıtları tek tek ele alırız, bunların birbiriyle ilişkisini ele alırız, o zaman çelişmeler kendini ortaya koyar. Daha sonra çelişkiler çözülür, bu da yeni bir ilişki ortaya koyar.
Bunun MZ açısından önemi şöyledir: MZ,somut bir şeyden başlar; toplumu ele alır, toplumda sınıfları ele alır. Bunlar arasında çelişmeler ortaya koyar. Meselenin ekonomik temeli ortaya konmaz. Bu spekülatif bir yaklaşımdır. Marksist yaklaşımda toplumdaki ekonomik şekiller ele alınır, daha sonra sınıflar incelenir→ siyaset → devrim ele alınır.
MZ, diyalektikçidir:her doğan şeyin öleceğini kabul eder; MZ metafizikçidir: hareketi sınırlar içine hapseder, şematikleştirir. Ve diyalektiği işine geldiği gibi , spekülasyon aracı olarak kullanır. Sonuç olarak MZ'un felsefi yazıları Marksist yazılar değildir.

MZ'un materyalistliği konusunda bilgi teorisi: Onun bilgi teorisinde ele aldığı konu basit bir şeydir, psikolojiye indirgediği bir konudur. Öğrenim metodunda bilginin dışardan alınması düşüncenin buradan oluşması görüşü materyalisttir fakat kolayca idealizme dönüşebilir. MZ, öğrenme metodunu doğru ⇄ yanlış, deneme, yanılmaya indirger.(bunu maymunlar da yapar).
MZ, pratiği doğrunun ölçütü olarak alır ve aşırı uca koyar, teorinin rolünü küçümser. Marksizmi bu şekilde denenmesi gereken bir şey olarak ele alır. Pratikten sadece bireylerin ve bugünün değil, insanlığın pratiği anlaşılmalıdır. MZ açısından buradan çıkan sonuç burjuvaziyi eğitim tavrıdır ki, bu idealist bir konumdur.

(.) : Başta getirilen genel tanımlara p. içinde karşı çıkanın olacağını sanmıyorum. Sorun bu genelin somuta indirgenmesinde, bunun kavranıp uygulanma -

sındadır. Felsefe tartışmasının önemi üzerinde durulmalıdır. P. içinde felsefe konusunda inceleme ve tartışma , Marksist felsefenin en genel ilkelerinin incelenmesi şeklindedir. Bu sınırlı olmak zorundadır. Bütün çarpıtmalar en sonunda buna dayansa da, çarpıtmalar kendini sonuçlarda sınıf mücadelesinde gösterir. Bence bu,sınıf mücadelesi ile bağı içinde süreç içinde öğrenilmelidir. Felsefi sorunları öne çıkarma bizi akademik bir tartışmaya götürür. Bu noktalarda aramızda bir ayrılık olup olmadığına bakmalıyız. Senin felsefeye eğilmen somut durumunun bir sonucu mudur? Yoksa anlayış önce felsefeden başlayalım anlayışı mıdır?

( ) : Partinin önder kesiminin meseleleri bütünlük içinde kavraması gereklidir. Ancak böyle bir çekirdeğe sahip olursak hata aza indirgenir, böyle bir çekirdeğe sahip değilsek, kompüterler üzerine yazıma verilen cevapta olduğu gibi aşırı derecede tökezlemeler olur. Bu anlamda en azından çekirdek kadro tarihi materyalizmi kavramalıdır. Bunun için felsefe, sonra siyasi ekonomi üzerine bilgi verilmeli, daha sonra sınıf mücadelesi konusuna eğilinmeli. Burada bunu yapabilirim. Bu sistemle Marksizmin en tutarlı bir şekilde öğrenilmesi mümkündür.

(.) : Hepimizin kendimizi bir bütünün parçası olarak ele alması gereklidir. Kendi durumunda, burada böyle bir eğitim diye meseleye yaklaşmak doğru olmaz. P.nin eğitimi bir olmak zorundadır.
Öğrenimde bilimin en son geldiği yerden başlarız. 3 basamak Marksizmin ortaya çıkışıyla bağıntılıdır. M/E önce felsefe konusunda işe başlıyor. Bu böyle olmak zorundadır. Mantıki olarak Marksist dünya görüşü ile işe başlandı. Felsefe açısından hesaplaşma belli bir aşamaya gelince ekonomi politik ve ekonomi politiğin siyasi sonuçları üzerinde durdular. Marksizmin temeli atıldıktan sonra Marksizmin öğrenilmesine Marksizmin geldiği yerden başlanıyor. Örneğin Lenin "Halkın Dostları Kimlerdir" ile işe başlar(ML ilkelerden yani Marksizmin sonuçlarından)
Biz tabiiki Lenin gibi berraklığa sahip değiliz. Ama bu, onun izlediğini izlememek anlamına gelmez. Sınıf mücadelesi için çıkardığı sonuçlardan başlamak zorundayız. Bunun temeli hakkında fazla bilgimiz olmasa da, sonuçları savunduğumuz zaman ister istemez o temele gideriz. Marksizmin ortaya çıkışı ile bugünkü durumu karıştırdığından önerin yanlıştır.

( ):Rus Marksistlerinin gelişmesini ele alırken Phlehanov'u geçtin, kitabı tarihi materyalizm üzerinedir.
Hareketimizin merkezine proletaryayı koyarsak doğru yere varırız anlayışı yanlıştır. Bilimin gelişmesi ayrı şey, bilimin pratiğe uygulanması ayrı şeydir. Senin önerdiğin bilimin pratiğe uygulanmasıdır.
Genel olarak kadroların yetiştirilmesinde SBKP tarihi üzerine eğitime karşı değilim. Ama çekirdek için orada kalmamalı.

(.):P. içinde kimse burada kalalım demiyor. Ama sorun SBKP tarihi ile başlanması. Neden SBKP tarihi çekirdek için esas alınamaz?

( ) : SBKP tarihinde sorun esas olarak tarihi bir gelişme içinde ele alınıyor. Genel kanunlardan ziyade, pratikle ilişkili olarak hareketin genel kanunları ortaya konuyor. Çekirdek kadro açısından soyut teorinin hızlı bir şekilde kavranılması gereklidir.

(.) : Bugünkü durumumuzda partinin kadroları arasında bir ayrım yapmak için elde yeterli veri yoktur. Sorun, partinin bugünkü durumunu doğru değerlendirip değerlendirmeme sorunudur. P kadroları arasında yönetici-kadro ayırımı yapmak için yeterli veri yoksa, önce bütününün eğitime sokulması gerekir. Bunun içinden teorik çalışma yapacaklar ortaya çıkacaktır.
Kollektif bir eğitimden geçilmediği için durum böyledir. Bugün çekirdek şudur diyebilecek durumda değiliz.
Bu değerlendirmem yönetici kademedekilerin hepsi tarafından savunulmuyor.

( ): P. nin bir platformu vardır. Ve yanlışlarla doludur. Buna karşı mücade-

le ne olacak?

(.) : Bu süreç içinde platformun düzeltilmesi şeklinde olacaktır.

( ) : Her siyasi hareketin bir mantığı vardır. Örneğin MZD meselesinde bu mantığın nasıl işlediği görülüyor. Platform kendini ayakta tutmak zorunda ve bunun için her halt yenebilir, böyle bir gelişmeye mani olacak şey nedir?

(.) : Yanlışları bulup çıkartmamazı SBKP eğitimi engellemez. Bugün hem bizim açımızdan hem de dünya açısından sorun ML nin geliştirilmesi değil, önce öğrenilip kavranması ve savunulmasıdır. Geliştirmek için önce bilmek gereklidir. Hatalar görüldüğünde üstünden gelinir.

Burada örgütlenme meselesi ve ayrı görüş savunanların durumu ile ilgili şu bilgi verildi:
(.) : Esas olarak platformu kabul edenleri yeni üye olarak alırız. Eski üyeler açısından durum tam olarak böyle değildir. Platformla aynı fikirde olmayanların atılması idari tedbirdir. Bizim işimize yaramaz. Ayrı görüşler üzerine tartışmak gereklidir. Fakat sınırsız tartışmadan yana değiliz. Belli bir noktada ayrılık noktaları anlatılır. Duruma göre örgütsel birliğin temeli ortadan kalkabilir.
Partinin genelinin tartışmaya sokulmasında belli kurallar vardı. 1/3 meselesi şimdı yoktur. Görüşler ortaya sistemli bir şekilde konunca tartışmak için engel yoktur. Platformu hareket halınde kavrıyoruz.

Bu bölüm sonunda ( ) şimdiki yapılan şekliyle eğitimde anlaştığını belirtti.

Diyalektik ve tarihi materyalizm ve Mao :

(.):Görüşüme göre kavramlara takılmamak lazımdır. Belli kavramların kullanılması sakattır anlayışı doğru değil. Yöntem üzerine: Mao'nun felsefi yazılarını incelerken hangi bağıntıda yazıldığına mutlaka bakmak lazımdır. 37/38 de yazılan iki yazı, p. içinde 2 ayrı sapmaya karşı yazılmış yazılardır.
MZ meselesinde neyi temel alacağımız konusunda anlaşmamız gereklidir. 1-Mao nun sağlığında Çin resmi basınında çıkmış belgelere birinci derecede dayanılmalıdır. 2- Mao'nun sağlığında çıkan ÇKP belgelerinde Mao"nun sorumluluğu vardır, fakat bunlar Mao olarak değerlendirilmemelidir.

( ): Sorumluluk hissetmesi gereken bir komünistin kendi adına savunulan görüşlere karşı tavır takınması gerekir.

(.) : Tavır takınması tabiiki iyidir. Fakat sorumluluk meselesini ortaya getirmek sorunu çözmez.

Mao'nun şematizmi üzerine:

(.) : Şematizm var biraz ama felsefeyi basit bir şekilde anlatmaya başladığında böyle bir şeye düşülebilir.

Bilgi teorisi üzerine(Mao"nun bunu psikolojiye indirgemesi) :

( ): Bilgi teorisi daha geniş bir şeydir.

(.) : Bu yazıya değerinden daha fazla değer atfetmekten ileri geliyor.

( ): Bu yazılar ÇKP'nin ve "DKH" nin teorik temelini oluşturuyor.

(.) : Yazıların yazıldığı dönemde ÇKP'de SBKP tarihinin kaynaklı eğitimi yapılıyordu. Bu bakımdan bu yazılar, en azından yazıldığı dönemde teorik temel oluşturmuyor.

Tarihi matıryalizm, Kompüter yazısına verilen cevap üzerine:

( ) : Toplumsal gelişmelere cevap vermek gerekli . Gözlerimizin önünde bir gelişme söz konusu sınıfımız açısından önemli bir konu.
Partinin bu konuda geri olması, bunu ele alması önünde bir engel değildir. Partinin eğitimi süresinde somut gelişmelere tavır almalıyız. Gelişmelere

tavır takınmak gerek, bunlar sınıf mücadelesini etkilemektedir.

(.) : Her soruya şu anda cevap verecek durumumuz yoktur. Bu noktada tercih konusunda anlaşmamız lazım. Bu meselenin tartışılması bizim için ne kadar gereklidir? Revizyonizmin esas saldırısı , ML'in en temel ilkelerine geliyor. Sorun öncelikle ML'i geliştirmek değil, öğrenip savunma sorunudur. Bununla uğraşmak bizim işimizi saptırır. Somut gelişmelere görebildiğimiz kadarıyla tavır takınırız.
( )nin koyduğu şekliyle bu bir KP programı sorunu değildir. Programa konacak şey "tekniğin en son sözü" şeklinde olmalıdır.

Yazının içeriği üzerine tartışma:

( ) : Tarihi materyalizmde ekonomi temeldir, siyasi, felsefi, dini, vs. gelişmeler bu temel üzerine olur. Bunlar karşılıklı birbirlerini ve ekonomiyi etkiler. En son tahlilde ise tayin edici olan ekonomidir. Ekonomide de üretim esas, değişim yansımadır. Ve dağıtımla birlikte de sınıflar ortaya çıkar Verilen cevapta ilişki ortaya konuyor, fakat en son tayin edici olan ekonomidir denmiyor.

(.) : En son tayin edici demek ne demektir? Bunda anlaşmalıyız. Sosyalizmin inşasi için tayin edici olan proletarya diktatörlüğüdür. Proletarya diktatörlüğü şartlarında teknik tayin edici hale gelebilir. Ve SSCB'de gelmiştir de.
Program niteliğinde bir yazıda siyasete değinmeden komünizmin teknik temelini tartışmak sakattır.
Her teorik çalışmanın belli bir şeye hizmet etmesi konusunda anlaşamıyoruz. Eleştirinin özü: Bugünün temel görevlerinden yola çıkılmıyor. Ve sorun bilinç unsurundan ayrı ele alınıyor.

Tartışmanın sonunda ( ) nin yazısına yazılan cevaba karşı bir cevap yazmasına, özel bir yazışmadan sonra bunun yayınlanmasına karar verildi.( ) partinin somut durumundan dolayı tartışma olmasından yana değil. Ve "tartışma"yı gündeme getirenin kendisi olmadığını belirtti!

Devrim, devrimci durum üzerine tartışma:

Burada ( ) nin K.da yayınlanan yazısına (.) nin eleştirileri üzerine tartışıldı.

(.) , yazıda 12 Eylül öncesi tartışmasında (K7, s.13) p.nin rolünün küçümsendiğini; Bolşevik Parti olmamasının bizim açımızdan çıkartmamız gereken en önemli ders olduğuna yazıda değinilmediğini getirdi. ( ), bu eleştiriye karşılık yazısında devrimin objektif, subjektif şartları konusundaki çarpıtmaya karşı tavır almanın söz konusu olduğunu, yazının genelinde p.nin rolünün küçümsenmediğini ,"devrimin subjektif şartları ve parti" bölümünde bu meseleyi tartıştığını getirdi.

Parti-sınıf ilişkisi üzerine tartışma:

(.),parti-sınıf ilişkisi hakkında ( ) nin genelde getirdikleriyle hemfikir olduğunu ve fakat AEP ve ÇKP için söylediklerine katılmadığını getirdi. Ayrıca yazıda "İK, ÇKP nin köylülerden oluşmasını doğru buluyor" şeklindeki yorumda yapılan çarpıtmaya dikkat çekti. Parti, köylülerden oluşuyor demekle , p.nin çoğunluğu köylülerden oluşuyor demek arasında fark olduğunu belirtti.

ÇKP üzerine tartışmada ( ), ÇKP nin burjuva demokratik iktidarın başında bir parti olduğunu söyleyerek , bu partinin doğrudan yönlendirici değil, bizzat yönetimde olmasına dikkat çekti ve bunu imkansız gördüğünü getirdi. (.), proletaryanın kendi iktidarı için her türlü imkanı kullanması gerektiğini, sorunun bu iktidarın nimetlerinden doğru olarak yararlanıp yararlanmama sorunu olduğunu savundu. Yazının tartışması sonunda ( ) nin devrimin objektif ve subjektif şartları ile ilgili genel olarak getirdiklerine (.) nin katıldığı tesbit edildi ve genel olarak anlaşılan noktalar aşağıdaki şekilde formüle edildi:

1- Parti, modern sanayi proletaryası partisi olmalı. Özellikle p. inşasının 2.aşamasında p.nin çoğunluğu köylülerden oluşabilir. Bunun düzeltilmesi hedef olarak konulmalıdır. Ve böyle bir durumun kaldırılması için mücadele edilmelidir. Geri ülkelerde p. çoğunluğunun köylülerden oluşacağı diye bir kural yoktur.

2- Burjuva demokratik devrimin zaferi ile birlikte burjuvaziye, demokratik burjuvaziye karşı mücadele başlar . Proletaryanın bağımsız örgütlenmesi şarttır.

3- Burjuva demokratik devriminden sonra proletarya ve burjuvazinin yanyana olduğu bir iktidar teorik olarak mümkündür. Bu tamamiyle şartlara bağlıdır.

DKH üzerine:

(.) bu konuda DKH nin durumu üzerine bilgi verdi. Tartışmada ( ) , Kominform un gevşekliğine dikkat çekti ve AEP/ÇKP nin neden Kominforma alınmadığını sordu. (.), bu konuda; Kominform'un pek fazla gevşek de olmadığını , örneğin YKP nin Kominform'dan çıkarıldığını söyledi. AEP/ÇKP nin Kominform'a alınmamasında kavradığı kadarıyla Kominforma iktidar partileri veya iktidara ortak olan partilerin alındığını; '47 de de ÇKP nin iktidar partisi olmadığını, daha sonra da Kominform'un genişletilmediğini getirdi. AEP için ise, o dönem Yugoslavya içinde bir federasyonlaşma durumunun olduğunu, AEP'nin Kominform'a alınmamasının bu nedenle olabileceğini söyledi. Herhalükarda bunların kendi için de sorun olduğunu ortaya koydu.
57/60 üzerine tartışmada , ( ) bu toplantılara DKH nin toplantısı denmemesi gerektiğini getirdi . (.) kavramlar üzerine tartışmanın doğru olmadığını belirtti.
Mao üzerine tartışmada : , ( ), Mao'nun ağır sanayinin gelişmesi için tarımdan fon aktarılmasını getirdiğini , bunun Troçkinin görüşü olduğunu , Mao'nun ağır sanayiye ağırlık verilmesinden bahsettiği yerlerin ise, iki ayak üzerine yürümekten bahsettiği yerler olduğunu getirdi. (.) buna karşılık ağır sanayinin gelişmesi için fon aktarılmasının Marks tarafından da getirildiğini, sanayinin gelişmesinin bu şekilde olacağını ayrıca iki ayak üzerinde yürümenin de ML bir ilke olduğunu savundu. Yapılan hataların ML lerin hataları olduğunu getirdi. ( ) ise, bunların Marks'ın sözünü ettiği küçük burjuvalar olduğunu , senelerdir.iktidarda olmalarının görülmesi gerektiğini ileri sürdü. (.), ÇKP ve AEP nin ML yi kavradıkları ölçüde uyguladıklarını ve bizim onlara layık oldukları değerden daha fazla değer (DKH nin başını çekme gibi) verdiğimize dikkat çekti. ( ), AEP konusunda Stalin'in AEP'e isim değişikliği önerdiğinde, onu demokratik bir parti olarak gördüğüne dikkat çekti. ( ), tezini "Arnavutluk'da milli devrim oldu. Proletarya hemen hemen hiç yoktu. K. unsurlar vardı. K. unsurların görevi burjuva demokratik harekete katılmak, içinde erimemekti fakat onlar eridiler" şeklinde ortaya koydu. ( ), bugün ML hareketten bahsetmenin doğru olmadığını, ML e saygılıysak, kendimize Marksizm'i öğrenen kişiler dememiz gerektiğini getirdi. Bir yandan ML ilkeleri öğrenelim derken, diğer yandan bunları bilmeden nasıl olupta kişileri büyük ML ilan edebildiğimizi sordu. (.), buna karşılık hiç bilmiyoruz demenin doğru olmadığını, kavradığımız ölçüde ML yi uygulamamız gerektiğini getirdi. Ayrıca bugün dkh nin belli bir platformu olmadığını ve bu platformun çıkarılma çalışmasının her parti tarafından teorik çalışmanın merkezine konması gerektiğini, üzeri küllenen ML ilkelerin ortaya çıkarılarak, bunlar ışığında ülke somutuna inilmesi ve tek tek ülkelerin parti programlarının çıkarılması gerektiğini getirdi.

GDS üzerine yapılan kısa bir konuşmada, ( ), GDS'in teorik çalışmaları sınıf mücadelesinin gelişmesi ile bağıntılı olarak ele almama durumları olduğunu düşündüğünü belirtti. Kesin bir iddiası olmamasına rağmen düşündüğünün GDS'in aşırı bir uca vararak "parti inşasında 1.aşama uzun zaman alır" şeklinde parti inşa teorisi inşa ettiği , olduğunu söyledi. "P. inşası sorununda, GDS, on yıldır uğraşıp çekirdek oluşturamayınca, kendi zaafını teori

haline getirmektedir. Çekirdek kendi içine kapanma eğilimi içindedir.Ve bu sekterliğe varıyor" şeklinde gördüklerini getirdi.

( ) ile aradaki çelişmelerin çözülmesi üzerine :

(.) bu konuda aradaki çelişmelerde tayin edici olanların bugünün esas görevleriyle ilgili olanlar olduğunu getirdi. ( ) nin görüşlerini sistemli bir şekilde ortaya koyması gerektiğini , tartışma sonunda ikna olunmazsa, örgütsel ayrılığın gündeme gelebileceğini belirtti. Ayrıca ( ) nin yazılarını ikna edici bir şekilde yazmasının, hipotez şeklinde olmamasının ve kanıtlar getirmesinin gerekliliğine dikkat çekti. Karşılıklı ikna ortamının ortadan kalkmadığını, tartışmada yoğunlaşmamız gerekenin felsefe, vs. değil siyasi konular olması gerektiğini belirtti.

( ) ile esas tartışmanın, bu ara GDS ile tartışmada yoğunlaşıldığından, 6 ay kadar sonra olabileceğini getirdi.

Bu arada ( ), Kompüter yazısına verilen cevaba bir cevap yazacak, ayrıca kronolojik olarak, eskiden yazmış olduğu yazıların kısa özetini hazırlayıp 1 ay içinde gönderecek. Bu, K da yayınlanarak partiye bilgi verilmiş olacak.

.....

16/7/82

III. BÖLÜM

Bu bölüm 1981 de yazılmış olan Bir Broşür Notları ve bu broşür notlarının içerdiğikonularda daha sonra yazılan yazılardan oluşuyor.

Bu yazı Bir Broşür Notlarıdır.

Değerli yoldaşlar,
Aşağıdaki yazı hazırlamakta olduğum bir broşürün notlarıdır. Bu haliyle sizlere göndermemin nedeni ihtiyacınız olduğu ve size faydalı olabileceğini düşündüğümdendir. En kısa zamanda broşürü de hazır etmeye çalışacağım. Yazıyı bu haliyle işçilere sunmak rezilce bir iş olur. Hiç yoktan iyidir diyorsanız hazırlanan bir broşürün notları olduğunu belirterek Bolşevik Partizan'da basabilirsiniz.

BÖLÜM X. DEVRİM
DEVRİM NEDİR?

Her bir kavramın içini boşaltmak ve böylece onu Kuran-ı Kerim'in bir fetvasına dönüştürmek, kendini kızıla boyamaya çalışan küçük burjuva devrimcilerinin hoşlandıkları bir metoddur. Bu nedenle böyle ilginç ve her "devrimci"nin bolca kullandığı dolayısıyla herkese malum(?) bir başlangıç yapmak zorunlu oluyor.

Devrim toplumun bir hareket şeklidir: Hareket diyalektiktir. Diyalektiğin temel kanunlarından biri de zıtlar üzerinden harekettir. Toplum da herşey gibi hareket halindedir. Ve o da "zıtlar üzerinden" hareket eder.
"Hareket de sadece geçmiş yönünden değil, aynı zamanda gelecek yönünden ele alınır. Bu "tedriciler"in anladıkları cahilce bir şekilde değil, fakat diyalektik olarak "...bu büyüklükteki gelişmelerde 20 yıl, bir günden daha önemli değildir" diye yazdı Marks Engels'e " fakat daha sonra 20 yılın cisimleştiği günler gelebilir" "...Gelişmenin her bir aşamasında, her bir anda, proletaryanın taktikleri insanlık tarihinin bu objektif olarak kaçınılmaz diyalektiğini dikkate almalı..." (Lenin-K.Marks-Lenin,C1,s.34. İng.)
"Barış dönemleri"nin tam zıddına "devrim dönemleri"ne dönüşmesi:
Çok büyük diyalektik üstadı olan parti çoğunluğu ise "yarı-sömürge-yarı-feodal"(?) ülkelerde sürekli devrimci durumun olduğunu, dolayısıyla "devrimin başlatılmasını ilan ederken, toplumun bir tek hareket şekline sahip olduğunu ilan ediyorlar, zıtlar üzerinden hareket kanunu reddediyorlar, ve böylece onlar hareketi imkansız kılıyorlar!

Zıtların birbirine dönüşmesi kaçınılmaz olarak bir geçiş aşaması dönemini gerekli kılar.

"Teorik olarak, kapitalizm ile komünizm arasında, bu iki sosyal ekonomik şeklin de özelliklerini, yönlerini birleştiren belirli bir geçiş döneminin mevcudiyeti konusunda hiç bir şüphe olmaz.
...Bu geçiş özelliğiyle belirlenen bütün bir tarihi çağın gerekliliği sadece Marksistler değil, fakat gelişme teorisini az biraz bilen herhangi bir eğitilmiş şahsa da malumdur." (Lenin, C3,s.289 "Proleter Devrimleri çağında Ekonomi ve Siyaset"İng.)

İşte devrimci durum dönemi de "barış dönemi"nin "devrim dönemi"ne dönüştüğü bir geçiş dönemidir.

Devrim yığın eylemidir: "Tekrarlıyorum, 10 milyonlarca halk talebe göre değil fakat şiddetli ihtiyaç tarafından sürüklendikleri zaman devrim yaparlar." (Lenin, C2, s.165,"1.Tüm Rusya Köylü Temsilcileri Kongresine Hitap" İng.)

"Sömürgelerde ve Avrupa'da küçük milliyetlerin ayaklanmaları olmaksızın,BÜTÜN ÖNYARGILARIYLA küçük burjuvazinin bir kesiminin devrimci patlamaları olmaksızın, siyasal bilince varmamış proleter ve yarı proleter yığınların toprak ağaları, kilise ve krallığın baskılarına karşı, milli baskıya karşı hareketleri olmaksızın sosyal devrimin MÜMKÜN OLABİLECEĞİNİ sanmak SOSYAL DEVRİMİ REDDETMEKTİR. Sanki bir ordu bir yerde safa girecek "biz sosyalizm istiyoruz" diyecek, bir başka ordu bir başka yerde safa girecek "biz sosyalizmden yanayız.!" diyecek ve bu sosyal devrim olacak! Ancak böylesine gülünç , böylesine kakavan bir görüşe sahip olanlar İrlanda ayaklanmasına "putsch" dur diye kara çalabilirler. (İşte ben devrimin işçi ve köylü ayaklanmalarından başka

bir şey olmadığını söylediğimde, bunu "toplu ayaklanma" taraftarı ilan edenler, bizim tam da bu görüşlere sahip olduğumuzu sanıyorlar. Halbuki işçi ve köylü ayaklanmalarını "toplu ayaklanma" ilan edip, bu "toplu ayaklanma"nın içini tam da böylesi kakavanca görüşlerle dolduranlar parti çoğunluğundan yoldaşlardır!)
"Kim ki saf bir sosyal devrim beklemektedir, asla muradına eremeyecektir.Böyleleri devrimin ne olduğunu anlamamış lafta devrimcilerdir"(Parti çoğunluğu türünden)

Lenin yoldaş daha sonra şöyle devam ediyor:

"1905 Rus Devrimi bir burjuva-demokratik devrimiydi. Halkın BÜTÜN hoşnutsuz sınıf, gurup ve unsurlarının katıldığı bir dizi savaşı içeriyordu. Bunlar arasında en kaba önyargılara, en belirsiz, en acaib mücadele araçlarına kendini kaptırmış yığınlar vardı. Japon parası alan küçük gruplar vardı; vurguncular, maceracılar, vs. vardı. Fakat OBJEKTİF olarak yığın hareketi (abç) Çarlığın belini kırıyor, demokrasiye yol açıyordu. Bu nedenle, sınıf bilincine varmış işçiler devrime önderlik ettiler."

Lenin yoldaş Avrupa'da da durumun farklı olmayacağını söylüyor:

"Avrupa'da sosyalist devrim her türlü ezilen ve hoşnutsuz unsurların mücadelesinin patlak vermesinden başka bir şey OLAMAZ..."(İ.Kaypakkaya,Seçme Yazılar, s.359-60)(abç)

Kaypakkaya yoldaş, bu alıntılardan sonra, sorunu gerilla gruplarına kimin katılıp katılmayacağı sorununa dönüştürür. Çünkü İ.Kaypakkaya yoldaş devrime katılacak herkesin ne yaptığını bilen kimseler olmasını talep eden Şafak revizyonistlerine karşı yazmakta ve aynı zamanda İ.Kaypakkaya yoldaş için devrim silahlı mücadeledir.

"...devrim, yani silahlı mücadelenin..." (s.304)

(Ve böylece İ.Kaypakkaya yoldaş, Lenin'in gayet açıkça belirttiği devrimin yığın eylemleri olduğu tesbitine değinmez bile, ve yanlış içinde kaybolup gider.)

Devrim silahlı mücadele değildir. Silahlı mücadele, devrimin ürettiği mücadele şekillerinden biridir. En önemli mücadele şekli haline geldiğinde bile böyle kalır.Devrimin-yığın eylemlerinin ürettiği bir mücadele şekli. Bu hatayı kökenleriyle ilerde tekrar ele alacağım.

Parti çoğunluğu için de "Devrim kitlelerin eseri olacaktır"! İşte bu nedenle olsa gerek ki, parti çoğunluğunun kitle hareketlerini ciddi olarak ele almak, gelişme yönünü belirlemek, örgütlemek,vb sorunu yoktur. İşte bu nedenle olacak, işçilere "toplu ayaklanma"yı yasaklarlar,şehirler kaynarken, kırlara gidilmediğinden dert yanarlar, kırlarda köylüler nasıl harekete meyilli umursamadan gerilla savaşı talep ederler....

Devrim, toplumun bu hareket şekli, kendiliğinden bir harekettir : Bu güne kadarki toplumun hareketinin kanunları da tıpkı doğanın kanunları gibi kendilerini kör gereklilik, dış gereklilik olarak ortaya koyarlar. Her ne kadar toplumu oluşturan tek tek bireyler bilinç sahibi iselerse ve yaptıkları her şey de beyinlerinden geçmekte ise de, daha halâ toplumsal örgütlenmelerinin hükümdarı , kontrol edicisi haline gelememişlerdir. Toplumun hareketinin kanunları, kendilerini onların kontrolünden bağımsız bir gereklilik olarak ortaya koyarlar. Ki devrim de tarihin hareketinin bir kanunu olan sınıf mücadelesi kanununun kendini ortaya koymasından başka bir şey değildir!

"Marks'ın görüşüne göre, şimdiye kadarki bütün büyük olaylar bilinçsiz bir şekilde meydana gelmiştir, yani olaylar ve bunların sonuçları istenerek meydana gelmemiştir; tarihteki sıradan aktörler(abç) ya değişik bir şeye erişmek istemişlerdir, ya da eriştikleri şey önceden görülemeyen çok değişik sonuçlara yol açmıştır"(Engels'den Berlin'de W.Sombart'a,11.3.1885,C3,s.505)

"Böylece diyalektik hem dış dünyadaki hem de insan düşüncesindeki hareketin genel kanunlarının bir bilimi haline indirgenmişti-özde benzer olan fakat ifade edilişinde insan kafasının bilinçli bir şekilde uygulayabildiği ölçüde farklı iki kanun seti, doğada ve yine insanlık tarihinin büyük bölümünde bu koşullar bilinçsiz bir şekilde, harici gereklilik şeklinde, sonsuz sayıdaki tesadüfler şeklinde kendilerini ortaya koyarlar."(Ludwig Feurbach ve...sonu, F.Engels,Peking 1976,s.41,4.Bölüm)

"Buna ek olarak ayrıca başka bir durum mevcuttu. Tarihin büyük hareket kanununu ilk defa ortaya koyan Marks idi. Bu kanuna göre, siyasi, dini, f elsefi ya da herhangi başka bir ideolojik alanda olsun bütün tarihi mücadeleler aslında toplumsal sınıfların mücadelesinin şu ya da bu şekilde birer belirtisidir. Bu sınıfların varlığı ve bunun sonucu olarak birbiriyle çatışması da aynı şekilde ekonomik durumlarının gelişmesi, üretim şekli ve bununla belirlenen ürünlerin değişimi tarafından belirlenir."(Louis Bonaparte'in 18. Brumaire'i ,F.Engels'in 3.Almanca baskıya önsözü,C.1,s.396)

"Üretim araçlarının tohlumun eline geçmesi (abç) ile meta üretimi ve buna bağlı olarak da ürünün üretici üzerindeki hakimiyeti de ortadan kalkar. Toplumsal üretimdeki anarşinin yerini bilinçlice planlanmış örgütlenme alır. Bireysel yaşam kavgası sona erer. Ancak bu noktada(abç) insan nihayet hayvan krallığından belli anlamda ayrılır ve hayvani yaşam şartlarından gerçekten insani şartlara geçer. İnsanlığı çevreleyen ve bu şekilde de onun üzerinde hakim olan yaşam şartları artık insanlığın hakimiyetine ve kontrolüne geçer. İnsanlık artık kendi toplumsal örgütlenmesinin efendisi haline geldiği için ve bunu başardığı ölçüde ilk kez doğanın gerçekten bilinçli efendisi haline gelir. Bu şekilde, insan üzerinde hakim olan doğa kanunları şeklinde insanın karşısına çıkan kendi toplumsal faaliyetinin koşulları insan tarafından bilerek uygulanacak ve insan bunlar üzerinde hakimiyet sağlayacaktır. Doğa ve tarih tarafından dikte edilen bir gelişme olarak insanın karşısına çıkan insanın kendi toplumsal örgütlenmesi artık kendi gönüllü faaliyetinin sonucu olan bir gelişme haline gelecektir. Tarihehakim olan objektif güç artık insanın kendi kontrolü altına girecektir. Ancak bu noktadan itibaren insan kendi tarihini kendisi bilinçli bir şekilde yaratacaktır. Ancak bu noktadan itibaren kendinin harekete geçirdiği toplumsal olaylar daha çok ve artan bir şekilde istediği etkiyi yaratacaktır. Bu, insanlığın gereklilik alanından, özgürlük alanına geçmesidir."(Anti-Dühring,Peking,s.366-7,Bölüm-Sosyalizm-Teoriksona doğru.)

Devrimin tek tek sınıflar ve partilerden bağımsız doğan ekonomik krizin bir ürünü, yine tek tek sınıflardan ve partilerden bağımsız kendiliğinden bir toplumsal hareket, toplumun siyasi hareketi olduğunun tesbiti iki birbirine taban tabana zıt aşırı uçtan hücuma uğrar:
1) Kendiliğindenciler, kuyrukçular: Bunlar kitlelerin devrimci eylemlerinin kendiliğinden eylemler olduğunu ilan edip, bu eylemlerin örgütlenmesi, buna bilinç götürülmesi,vb. ye karşı çıkarlar.(bk."Silahlı ayaklanma ve bizim taktiklerimiz-Stalin,s.50) Mesela menşevikler gibi. Ve yine işçi sınıfı hareketinin ürünü olan anarşizmin tutarlı savunucuları da "otorite" ye düşmanlıkları üzerinden bu konuma düşmekten kurtulamazlar. Tabii ki bunlar ne akla hizmet edip de bir parti oluşturmaktadırlar, o da bilinmez.Ve varacakları yer partinin reddidir.

2)"Parti"ye fizik ötesi(metafizik) güç atfedenler: Bunlar partiyi ve partinin eylemlerini,sınıfın ve tüm halk kitlelerinin ve onların eylemlerinin yerine geçirirler. Mesela parti çoğunluğuna göre "...Partimiz çatısı altında örgütlenen komünistlerin her seferinde daha da dalgalar halinde düşmanın görkemli ama köhne kalelerini sarsması karşısında şaşkınlığa ve ümitsizliğe düşmüştür (cunta-bn)" ("..deki tüm partili ve örgütlü sempatizanlara P.MK.nın duyurusu) Boşuna demiyor cunta biz teröristlere karşı darbe yaptık diye, meğersem haklıymış bu baylar ??? Ve partiye fizik ötesi güç atfeden bu zırvalıklar,

eski MK nın yeni MK tarafından, açıktır ki kabul edilen şu görüşlerinde açıkça dile getirilir:

"Devrim objektif ve subjektif, yani Komünist Partisinin ve insanların iradesinden bağımsız olan koşullar ile partinin ve yöneticilerin örgütleme ve mücadele çizgilerine bağlı olan koşulların bir araya gelmesi ile ortaya çıkan toplumsal bir harekettir."(MK.Kırkaçkını hizibe karşı,s.4)

Bu görüşleri, yeni MK nın açıktan açığa kitlelerden kopuk öncü savaşçısı kanununa karşı mücadele yürüten Bolşevik yoldaşlar da tekrarlıyorlar:

"2-Ülkemizde subjektif durum : Bir devrimci durumun, devrime dönüşebilmesi için, o ülkede Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış, işçi sınıfının en ileri, en bilinçli, en fedakar unsurlarını bağrında toplayan, kendi ülkesinin gerçeklerini ML ışığı altında aydınlatmış, ülkesi için gerekli strateji ve taktikleri doğru tespit etmiş bir öncü örgütün varlığına ihtiyaç vardır"(Bolşevik Partizan,11/1,s.18)

Bolşevik yoldaşlar Markiszmi öğrenmeye kararlıdırlar. Dolayısıyla da öğrenecekler. Fakat bu öğrenme bu döneminde yukardaki türden aşırı derecede cahilce ve çocukça hatalara düşmemek için sundukları her fikir silsilesini mantıki sonuçlarına vardırmayı öğrenmeliler. O zaman daha az hata yapacaklardır.

Mesela buradaki fikrin mantıki sonucu ML bir partinin olmadığı yerde, devrim olmayacağıdır! Bu birincisi bugün sürmekte olan devrimlerle yalanlanır! İkincisi tarihin gelişmesinde olan devrimleri imkansız kılar ve tarihin devrimsiz geliştiği türünden tedricilik şarlatanlığına da açık kapı bırakır ve yine tarihteki devrimler tarafından yalanlanır!

ML partiler olmadan da devrim oldu, oluyor ve maalesef olacakta. Devrim ile parti arasındaki ilişkişundan ibarettir. Devrim partiden bağımsızdır, parti de devrimden ve yine devrim partiyi etkiler, parti de devrimi !

Bolşevik yoldaşlar kitlelerden kopuk öncü savaşçılığına karşı mücadele ederken bu tür teorik hatalarla, mücadele ettikleri parti çoğunluğundan ideolojik olarak kopamadıklarını sergiliyorlar. Bunun nedenleri ilerde ortaya çıkacak.

Burada esas olarak ele alınması gereken konu da devrimin subjektif şarti ile subjektif bir faktör olan parti arası ilişkidir ki bunu da ilerde ele alacağım.

B-DEVRİMİN TEMEL SORUNLARI:

1-Devrimin objektif şartları
2-Devrimin subjektif şartları
3-Bu iki zıttın birbirini etkilediği,birbirine dönüştüğü alan, "aracı" alan, yani kitle mücadelesi (kitlenin mücadele ve örgüt şekilleri)

1-DEVRİMİN OBJEKTİF ŞARTLARI(DEVRİMCİ DURUM)

1-Devrimin objektif şartları, hareket halindeki toplumun hareketinde tek tek gruplardan, partilerden, hükümetlerden, diktatörlerden ve bizzat sınıflardan bağımsız olarak ortaya çıkan objektif, nesnel değişikliklerder, ki bu değişikliklerin tümünün bir arada yarattığı toplumsal duruma da devrimci durum denir.

Her şey gibi bu devrimci durum da, nüve halinden ("barış dönemi"ndeki nüve halinden) ortaya çıkar, doğar ve daha sonra gelişir, yükselerek ve alçalarak , ve eğer devrimin subjektif şartaları da mevcutsa devrime("devrim dönemi"ne) dönüşür, yoksa ölür, yavaş yavaş veya aniden!

Devrimci durumun belirtileri veya devrimin objektif şartları dediğimiz,toplumun hareketinde ortaya çıkan bu objektif değişiklikler nelerdir?

1-Siyasi kriz: hakim sınıfların siyaseti , şu veya bu şekilde bir krize girer ve bu kriz nedeniyle bizzat hakim sınıflar kendi elleriyle kitleleri siyasi

eyleme iterler.

2- Ekonomik kriz: toplumun ekonomik ilişkileri kendi kanunlarının talebi olarak bir kriz dönemine girer. Bu "normal" durumlarda dahi yoksulluk içerisinde yaşayan halkın ihtiyaçlarını her geçen gün daha da şiddetlendirerek onları kendiliğinden eyleme iter.

3-Bu ekonomik ve siyasi krizlerin bir sonucu olarak, halihazırda değindiğimiz gibi kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış ortaya çıkar.

Tüm bu faktörler birbirlerini etkilerler, ve kendileri de hareket halindedirler!

"Marksistler için, bir devrimci durum olmamış, devrimin imkansızlığı tartışma götürmez; dahası her devrimci durum da devrime götürmez. Genel olarak konuşursak devrimci durumun belirtileri nelerdir? Şu üç önemli belirtiye işaret edersek muhakkak ki yanılmayız. (1) Hakim sınıfların hakimiyetlerini hiç bir değişikliksiz korumaları imkansızsa;"üstteki sınıflar" arasında şu veya bu şekilde bir kriz, hakim sınıfların siyasetinde ezilen sınıfların hoşnutsuzluk ve öfkesinin arasından patladığı bir çatlağa yol açan bir kriz varsa .Bir devrimin vuku bulması için "alttaki sınıfların eskisi gibi yaşamak istememeleri" genellikle yetersizdir; "üstteki sınıfların eskisi gibi yaşamaya yeteneksiz olmaları" da gereklidir. (2) Ezilen sınıfların cefa ve ihtiyaçları alışılagelenden daha şiddetli hale büyüdüğünde. (3) Yukarıdaki sebeblerin bir sonucu olarak "barış zamanı"nda kendilerinin soyulmalarına itiraz etmeden müsade eden, fakat çalkantılı zamanlarda hem krizin tüm olayları ve hem de "üstteki sınıfların" kendileri tarafından bağımsız tarihi eyleme çekilen kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış varsa.

Sadece tek tek grup ve partilerin iradelerinden değil, tek tek sınıfların iradelerinden dahi bağımsız bu objektif değişiklikler olmamış devrim genel bir kural olarak imkansızdır. Tüm bu objektif değişikliklerin toplamına devrimci durum denir." (2.Enternasyonal'in çöküşü, Mayıs 1,8,15,1981 tarihli ABD-DKP nin yayın organı "Devrimci İşçi"de Lenin'in toplu eserleri 21.ciltten yapılan yeniden baskı,2.bölüm)(mevcut tercümelerin kötülüğü nedeniyle kendi tercümemi kullanıyorum)

"Kautsky'nin sol muhalifleri gayet iyi biliyorlar ki devrimler "yapıl'amazlar devrimler objektif olarak (yani partilerin ve sınıfların iradelerinden bağımsız) olgunlaşmış krizler ve tarihdeki dönemeçlerden gelişir..." (age.4.bölüm)

2-İbrahim Kaypakkaya ve Devrimci Durum:

"Devrimci durum gerek dünya açısından (abç) gerekse tek tek ülkeler açısından (bazı istisnalar olsa bile) fevkaladedir. Emperyalizmin toptan çöküşe , sosyalizmin ise bütün dünyada zafere ilerlediği çağımızın tipik bir özelliğidir bu.(İK, Seçme Yazılar, Ocak Yayınları,s.17)

"Devrimci durumun ülke çapında gelişmesi meselesine gelince, birinci olarak bu bütün dünya çapında (abç) ve özel olarak ülkemiz çapında mevcuttur" (age s.24)

Kaypakkaya yoldaşın bu görüşlerini 1.Parti Konferansımızda "çağ tesbiti" sorunu olarak ele almış ve ÇKP kaynaklı "yeni çağ" sahtekarlığını reddedip çağımızın daha hala "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" olduğunu savunmuştuk . Fakat buradan da görüldüğü ve bugün gayet iyi kavradığımız gibi, Kaypakkaya yoldaş için asıl sorun devrimci durum sorunuydu! Niye?

Çünkü Kaypakkaya yoldaş Leninist devrimci durum öğretisini gayet iyi bilmektedir, (Bakınız.age.s.346 "5.Şafak revizyonistleri Leninist "devrimci durum" öğretisini tahrif ediyorlar.")Burada Leninist devrimci durum öğretisi Şafak revizyonistlerine karşı tutarlı bir şekilde savunulmakta ve bu yapılırken benim yukarıda Lenin'den yaptığım alıntıya başvurulmaktadır. Yani Kaypakkaya devrimci durum olmamış devrimin "genel bir kural olarak imkansız' olduğunu bilmektedir. İşte yukarıdaki fikirlerin ileri sürülmesinin altında yatan ne -

den bu bilgidir.

Kaypakkaya yoldaşın yukarıdaki görüşlerinin yanlışlığı gayet açıktır.Birincisi genel teorik alanda bu toplumun hareket şeklini bir tek hareket şeklinde sınırlamakta, ve bizzat dünyadaki sınıf mücadelelerinin gelişmesi bu görüşü yalanladı.

İyi ama Kaypakkaya kalibresindeki bir yoldaş nasıl olurda böyle bariz bir hataya düşer?

Çünkü tüm devrimci ve komünistler gibi Kaypakkaya yoldaş da "Kruşçevizme karşı Marksizm-Leninizm'in savunucusu" "reformizme karşı devrimciliğin savunucusu, "Marksizmin en yüksek aşamasının temsilcisi" ÇKP (ve onun kuyruğunda AEP) tarafından "kırlardan şehirlere halk savaşı"na girişmeye, "devrim, yani silahlı mücadele"yi başlatmaya çağrılmakta, bu yönde deyim yerindeyse bombardıman edilmekteydiler !

Hem devrimci durum olmamış, devrimin genel bir kural olarak imkansız olduğunu bileceksin, hem de deliye her gün bayram misali hemen devrimi "yani silahlı mücadele"yi(!) başlatacaksın. Değil mi ya, ne de olsa "Marksizmin en yüksek aşaması" böyle diyor(!)

İşte Kaypakkaya yoldaşın keskin zekasının gözlediği bu çelişmeye bulduğu çözüm de devrimci durumun tüm dünyada , 2.dünya savaşından beri-"yeni çağ"- sürekli olduğu yanlış tesbitidir.

Kaypakkaya yoldaş Leninist devrimci durum öğretisi ile, ÇKP kaynaklı zırvaların birbiri ile çeliştiğini görmekte, fakat ÇKP'yi "Marksizmin en yüksek aşaması" nın temsilcisi olarak, deyim yerindeyse alıp kabul ettiğinden bu çelişmeli sözleri birbirleriyle uyumlu kılmak için yukardaki fikri ortaya koymaktadır.

3-Parti çoğunluğu ve devrimci durum :

Bugün parti çoğunluğu saflarında yer alan ve büyük bir ihtimalle, parti çoğunluğunun önderleri arasında olan yoldaşlar 2.Konferans öncesinde "İK nın ve Partimizin temel görüşlerine indirilen darbe ve bunalımın başlangıcı" başlıklı bir yazı yazdılar. Bu yazının yazarları belirttiğim gibi parti çoğunluğu saflarındadır ve bu yazı onlar tarafından eleştirilmemiş, tam tersine parti çoğunluğunun yurtdışı temsilcisi bu yazıdaki görüşlerin benzeri görüşleri tekrarlamıştır.

Yoldaşlar yazının 16. sayfasında "2-"gerilla savaşına hazırlık" adı altında formülleştirilen "teori" yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemiz statüsü ve gerçekleri aleyhine şekillenmiştir" başlığı altında (başlık dediğin böyle olmalı! devrimin objektif ve subjektif şartları üzerinde duruyorlar. Bu bölümün hemen peşinden de yeni bir başlık atıyorlar:"1- Objektif ve Subjektif durum konusunda"(s.24) Gülelim mi, ağlayalım mı, karar vermek zor. Yoldaşlar, yazılarından da malum ki"entellektüellerden" "bürokratlardan" pek hoşlanmıyorlar. İşte bu nedenledir ki, entellektüellik hastalığından, üç beş kelime okuyup her şeyi bilir kesilme ve sayfalar dolusu zırvalama hastalığından müzdariptirler! 50 büyük sayfa dolusu zırva!

Bu yazının yukarda belirttiğim iki bölümdeki konumuzla ilgili görüşleri şunlardır:(Bu bölümleri olduğu gibi aktarmıyorum, çünkü uzunlar ve üstüne yazının mantık silsilesini kavramak uzun zaman talep eder. Parti çoğunluğu yazıyı kullanmama karşıysa, ve yazının yazarı "benim görüşlerimi doğru aktarmıyor " derse, lütfedip nedenleriyle belirtirler ümit ederim. Okura da söz konusu yazıyı okumasını tavsiye ederim. Bakalım yazının bir yığın zırva olduğu konusunda benimle uyuşacak mı?)

Birinci bölümdeki (s.16 ve sonrası) görüşler şunlar:
1-Devrimin objektif şartları yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerde şunlardır:

a-Sağlam kitle temeli
b-Beslenmek için yeterli kaynak
c-Askeri harekâta uygun arazi

2-"Bir de... devrimin objektif şartları kapsamına giren devrimci durum" var - dır. Ki bu devrimci durum
a-Kapitalist ülkelerde Lenin'e göredir,"zaman zaman" ortaya çıkar.
b-"Yarı-sömürge, yarı-feodal" ülkelerde ise süreklidir,"başından beri" mevcut tur.

3-Devrimci durum yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde sürekli olduğundan orada hemen silahlı mücadele başlatılmalı, kapitalist ülkelerde ise devrimci duru - mun ortaya çıkması beklenmelidir.

İkinci bölümdeki (s.24 ve sonrası) görüşler şunlardır:

4-Stalin yoldaşın, Leninizmin Sorunları, s.28 de de belirttiği gibi "Ekim 1917 den sonra devrimin objektif şartları tüm dünyada mevcuttur".

5-Şu şu şu... nedenlerle yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde "devrimin objektif şartları kapitalist ülkelere oranla daha da elverişli durumdadır","genel olarak dünyada mevcut olan objektif durum yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde daha da mevut "dur.(abç) .Bu nedenle de yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler, "emperyalizmin zayıf halkalarıdır".

6-Tüm bunlar "İbrahim Kaypakkaya yoldaşın..."genel olarak dünyada ve ülkemizde objektif şartlar devrime elverişlidir tezini haklı çıkarıyor.".Sadece İbrahim Kaypakkaya "son derece elverişlidir" ifadesinde kanaatimizce durumu abartmıştır." "Çünkü ... 1972 de ... objektif şartlarkapsamında görüler devrimci durum, ülkemizde sürekli olmasına rağmen... eskiye oranla geriliyordu. "

Görüşler bunlar. Pekâla buradaki mantık silsilesi nedir? Okur işin içinden çıkamazsa kabahati benim görüşleri yeterince açık olarak sunmamamda veya kendi "aptallığında" aramasın. Çünkü her iki "hata" da yazının yazarına özgüdür. Bir de sahtekarlık.

Yazının yazarı, devrimin objektif şartlarıyla ilgili görüşlerini anlaşılması imkansız bir hale getiriyor, bunu bizzat devrimin objektif şartları kavramının içini boşaltarak, tamamıyla boşaltarak, bazen de bir yığın saçmalıklarla doldurarak ve bu kavramı kullandığı yerde neyi kastettiğini böylece gözlerden gizleyerek başarıyor!

Yazar 4 türlü devrimin objektif şartları kavramına sahip.Bunlar şunlar:
1. (1) de kullanılan ve "yarı-sömürge,yarı-feodal" ülkelerde geçerli olan devrimin objektif şartları safsatası. Bu üç şart Kaypakkaya'nın, Mao'nun görüşlerini alt üst ederek, onlara tutarlılık, sistemlilik kazandırma çabasının ürünü olarak tesbit ettiği, "kızıl siyasi iktidarın var olması"nın 7 şartından 3 ü, "silahlı mücadeleyi başlatmanın şartları" olarak gördüğü 3 şarttır. Her ne kadar Kaypakkaya devrimi silahlı mücadele ile eşitlese de hiç bir zaman bu 3 şarta "devrimin objektif şartları" dememişti, çünkü saydığı 7 şarttan biri olarak devrimin objektif şartları ve bunların toplamı olarak ele aldığı devrimci durum, Leninist içeriğiyle devrimci durumda vardır, Kaypakkaya'nın tüm dünyada fevkalade ilan ettiği devrimci durum .(Bakınız,s.4,s.381,..)Dolayısıyla Kaypakkaya bunları "devrimin objektif şartları" ilan etmez ve bundan titizlikle kaçınır. Çünkü Kaypakkaya'nın amacı, yazının yazarının tersine kavram karışıklığı yaratmak, yeni kavramlar icat etmek değildir. Bizim Kaypakkaya savunucularının yaptıkları ise tam da budur. Ve Kaypakkaya'yı kendilerinin seviyesine indirmek.

Kaypakkaya yoldaşın bu konudaki görüşleri ilerde ele alınacak, burada tesbit etmemiz gereken yazarın birinci devrimin objektif şartları kavramının bizzat kendi icadı olduğu ve bu mücit de biraz cahil olduğundan icadının bir yığın palavradan ibaret olduğudur. Leninist devrimci durum öğretisiyle uzaktan ya - kından ilişkisi olmadığıdır.

2.(2) de sunulan Leninist devrimci durum ve dolayısıyla devrimin objektif şartları öğretisi. Ve tabiiki yazar Lenin'den devraldığı bu öğretiyi acele ta rafından piç etmeye girişir. Kapitalist ülkelerde" dönem dönem ","yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerde "başından beri" devrimci durum vardır! Böylece yazar bizzat Lenin'den alıntı yaparak bize sunduğu ikinci devrimin objektif şartla rı görüşünü de Leninist içeriğinden yoksun bir safsataya dönüştürmektedir.Çün kü Lenin'in ortaya koyduğu devrimci durum, tüm ülkelerde zaman zaman, dönem dönem ortaya çıkar. Devrimci durumun sürekliliğini ilan etmek, o ülkede toplu mun hareketsizliğini ilan etmektir, çünkü hareket diyalektiktir , yani zıtlar üzerinden harekettir. "Barış dönemi", "devrim dönemi"ne dönüşür ve "devrimci durum" dönemi de bu zıtların birbirine dönüştüğü bir geçiş döneminden ibarettir!

Yazar, ideolojik mücadelenin zorlamasıyla devrimci durum sorununa eğilmeye zorlanmış ve bizzat pratikte emperyalist ülkelerde süren durgunluk karşısında oralarda devrimci durumun olmadığını kabule zorlanmış(ki oralarda da bugün gözümüzün önünde bir devrimci durum doğmaktadır) fakat kendi küçük burjuva devrimcisi konumundan vaz geçemediğinden, kendisini doğuran Türkiye'de-ki o, emperyalizme bağımlı tüm ülkelere "yarı-sömürge, yarı-feodal" diyor- ve tüm "yarı-sömürge, yarı-feodal" ülkelerde devrimci durumun sürekliliğini ilan etmiştir. Ne zamandan beri süreklidir bu ülkelerde devrimci durum? "Başından beri" ?!

Yazar, oportunistlerden hem çarpıtma, hem de lastik gibi olma sanatını gayet iyi öğrenmiştir. Biraz da Marksizmi öğrense fena etmez!

Ne demektir "başından beri"? Antik çağın "başından beri"? Tanzimatın "başın - dan beri", Jön Türk devriminin "başından beri", Cumhuriyetin "başından beri"? seç seç al. İyi ama niye bu "yarı-sömürge, yarı-feodal" ülkeler böylesine aca ib, tek bir hareket şekline sahipler? Nasıl olur da bu imkansız olan naneyi yerler? Çünkü efendim "bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde, bu ülkelerin sosyo-ekonomik yapısı gereği kriz sürekli mevcuttur. Yönetilenler, yönetenlerden sürekli hoşnutsuzdur, yönetenler, başından beri yönetemez durumdadır, yığınsal eylemler başından beri şu ya da bu oranda mevcuttur. Bütün bunlar ülkemizin statüsü gereğidir."(s.17.age)

Bu görüşlerin saçmalıklarını, ekonomik krizin sürekliliğinin,"başından beri" bizı yönetemez durumdaki bayların daha hala bizi yönetmelerinin, üç beş grev veya toprak işgalini devrimci durumu simgeleyen seviyede bir "yığın eylemi" olarak ele alınmasının vs.vs. tüm bunların saçmalıklarını ortaya koymaya ge - rek var mı? Yok! Çünkü bizzat yazar bunu kendisi yapmış vaziyette! Nasıl mı? Kaypakkaya yoldaşda dünya çapında böyle bir "statü" tesbit edip tüm dünyada devrimci durumun fevkalâde olduğunu ilan ediyordu. Yazar ise bunu daraltmak, sadece "yarı-sömürge, yarı-feodal" ülkeler için böyle bir statü tesbit etmekten başka bır şey yapmıyor ve bunu yaparken de böyle "toptancı statü" tesbitinin sakatlığını kendisi teslim ediyor!

Toplum, yazar, hareket halindedir. Kendine devrim yapma, kendine kitlelere önderlik yapma görevini bahşeden kişi bu hareketi ciddi olarak incelemekle yükümlüdür. Toptancılıkla bir yere varılmaz!

Ve görüldüğü gibi yazar, Kaypakkaya'nın ateşli savunucusu yazar, Kaypakkaya'yı değiştirmektedir. Hem de değiştirdiğini de ilan etmeden, yani sahtekarlara özgü bir şekilde.

Kaypakkaya'ya göre devrimci durum dünya çapında mevcuttur ve bu "yeni çağ"ın, 2.dünya savaşı sonrasının tipik bir özelliğidir.

Yazara göre, devrimci durum dünya çapında mevcut değildir. Sadece yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde mevcuttur ve o da "yeni çağ"da değil, "başından beri" ...

3-Yine (2) de ima edilen ve yazarın devrimin objektif şartları ile ilgili bi-

rinci ve ikinci görüşlerini birarada bulunduran bir devrimin objektif şartları görüşü. Yani (devrimin objektif şartları (1)) + (devrimin objektif şartları (2)) = (devrimin objektif şartları (3)). "Devrimin objektif şartı kavramına giren devrimci durum" safsatasıyla ima edilen budur. Yani (safsata(1)) +(safsata(2)) = (safsata(3)).

Tabii yazar "devrimin objektif şartı" dediğinde bu 3 tür safsatadan herhangi biri ima edilebileceğinden, okurun kafası biraz döner.

Kaldı ki bir de dördüncüsü var.

4-(4) (5) (6) da ortaya konan ve fakat içeriği belirtilmeyen"devrimin objektif şartları" safsatası. Bu "devrimin objektif şartları"nın içeriği belirtilmiyor, çünkü birinci devrimin objektif şartları görüşü sadece "yarı-sömürge, yarı-feodal" ülkelerde vardı, ikinci devrimin objektif şartları" görüşü ise sadece yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerde "başından beri" sürekli vardı, kapitalist ülkelerde ise "zaman zaman" ortaya çıkardı. Bu devrimin objektif şartları ise tüm dünyada ve Ekim 1917 den beri sürekli var!!

Yazar itiraz edecektir "Benim 4.devrimin objektif şartları görüşüm içerik sahibidir, Stalin'den yaptığım alıntıdan ortaya konan içeriğe sahiptir" diyecektir. Pekâla o zaman Stalin'e başvuralım:

Yazarın alıntısı, Stalin'in "Leninizmin Temelleri" kitabının 3. "Teori" bölümünde, 3,"Proleter devrimin teorisi" şıkkından alınmıştır. Bu şıkkı konumuzla ilgili olarak inceleyelim; burada tüm yazısında Stalin,2.Enternasyonalin teorik dogmalarını eleştirmekte, onları tarihin çöplüğüne atmaktadır. Birinci olarak yazarın alıntı yaptığı yerde 2.Enternasyonalin şu dogmasına hücum edilmektedir: 2.Enternasyonale göre tek tek ülkelerde devrim için objektif şartların mevcut olup olmadığı araştırılmalıdır. Buradaki "objektif şartlardan" anlaşılan nedir? Endüstrinin yeterince gelişip gelişmediği, dolayısıyla proletaryanın çoğunlukta olup olmadığı, ülkenin kültür seviyesi ve ülkede demokrasinin mevcut olup olmadığı,vs., yani her bir ülkenin ekonomik, siyasi, kültürel gelişmelerinde vardıkları objektif konum. 2.Enternasyonale göre bu gelişme yeterli değilse, yeterince proletarya yoksa, vs. devrim için objektif şartlar olgunlaşmamıştır, devrim olabilmesi için kapitalizm geliştirilmelidir. vs.vs.

Mesela bu temelde Kautsky , Lenin'i proleter devrimin imkansız olduğu Rusyada devrim yaptığı için suçlar, geri bir ülkede proletaryanın iktidara gelmesini imkansız ilan eder ve Ekim devrimine darbe, vs. diye hücum eder. Tıpkı bizim parti çoğunluğu gibi 2.Enternasyonal de geri ülkelerde proleter devrimi imkansız görmektedir. Ve buradan giderek, kolonilerin de emperyalizme bağımlılığının teorisi yapılır. Stalin ise, emperyalizmin bir dünya ekonomik sistemi yarattığını, dolayısıyla ekonomik olarak çok geri bazı ülkelerin proleter devrimine bir engel olmayacağını, kaldı ki emperyalist zulme karşı ezilen milletlerin de milli devrim için ayaklanacağını ve bu devrimlerin de proleter devriminin bir parçası haline geldiklerini ortaya koyar.

İşte Stalin'in burada ele aldığı objektif şartlar bunlardır:Bir ülkenin o günkü ekonomik, siyasi, kültürel objektif konumu!

Fakat bu objektif şartlar ile, gerek benim bu bölümün başında ortaya koyduğum ve gerekse yazarın ele almaya çabaladığı devrimin objektif şartları , Lenin'in ortaya çıkan "objektif değişiklikler" diyerek gayet açıkça ortaya koyduğu , bizzat bu belirlenmiş ekonomik, siyasi, kültürel seviye temelinde ve bizzat bu seviyeleriyle bu ekonomi, kültür ve siyasette ortaya çıkan değişiklikler, devrime götüren değişikliklerle ne alâkası var ? Sadece aynı terimlerin kullanılması!(not 2)

Kaldı ki bizzat Stalin yazısının aynı bölümlerinde giderek devrimin ilk olarak nerede başlayacağı sorusunu soruyor ve devrimin emperyalizmin zayıf halkasında başlayacağını ve bu zayıf halkanın geri bir ülke olan Hindistan olabileceği gibi ileri bir ülke olan Almanya da olabileceğine değiniyor. Bu ülke -

lerde gelişmelere, değişmelere dikkat çekerek! (Bizim şarlatanlar gibi Stalin'in yukarda ele aldığı devrimin objektif şartlarını "yarı-sömürge,yarı feodal"ülkelerde " daha da mevcut" ilan edip, tüm "yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeleri"emperyalizmin zayıf halkası ilan etmiyor. Kaldı ki bu objektif şartlarileri ülkelerde "daha mevcut"tur. Çünkü oralarda proletarya daha çoktur, tabii bunu derken bu türden objektif şart aramanın-devrim için- hatalığının hali hazırda Stalin tarafından belirtildiği unutulmamalıdır! Ve daha sonra da devrimin ortaya çıkması için gerekli ve bizim değindiğimiz objektif şartlara da Lenin'in Sol Komünizm"inden bir alıntıyla değiniyor!

Yani Stalin'in bu yazısında "objektif şart kavramını iki farklı içerikle kullandığını görmemek için kör veya görmek istemez olmak gereklidir.

Şimdi gelelim yazarın çok savunduğu Kaypakkaya'yı bir kere daha piç etmesine. Kaypakkaya'dan kullanılan alıntı şu: " Genel olarak dünyada ve özel olarak Türkiye'de objektif şartlar devrime son derece elverişlidir" Alıntı yeri verilmiyor! Fakat alıntı DABK kararlarındandır(SY,s.319) Burada Kaypakkaya'nın değindiği , tüm dünyada mükemmel gördüğü "objektif şartlar" neyin nesidir? Kaypakkaya'nın mantık silsilesini az biraz bilen her kişi bunların tümünün bir arada devrimci durumu oluşturduğu objektif şartlar olduğunu görecektir. Kaldı ki, daha önce Kaypakkaya'dan yaptığımız alıntılar ve bir deşu alıntının "devrimci durum gerek dünya çapında, gerekse ülke çapında son derece elverişlidir" (s.381) yoldaşların yaptığı alıntıyla neredeyse kelime kelime aynılığı da bu gerçeği anlamak için yeterlidir. Ve bizzat yazar da tam da burada aklı sıra Kaypakkaya'yı eleştirirken "objektif durumkapsamında görülen devrimci durum" demeye zorlanıyor! Niye bu çorba?

Çünkü yazar daha önce gördüğümüz gibi Kaypakkaya'nın devrimci durumla ilgili görüşlerini değiştirmiştir, şimdi ise bizzat kendi elcağızıyla değiştirdiği görüşleri savunmaya çabalamaktadır! Dolayısıyla Kaypakkaya alt üst edilir, devrimci durum deyimi yerine objektif şart deyimini kullandığı bir yer bulunur ve bu yazarın 4 türlü objektif şart çorbası içinde kaybedilerek bu konuda değiştirilen Kaypakkaya, aynı konuda savunulur.Hem de Stalin'in şahitliğinde!

Ortalığı toza dumana katıp "teorik ışık" saçan önderler varken, proletaryanın düşmana ne ihtiyacı var ki...

Bu "teorik ışık"lardan bir de yurtdışındaki parti çoğunluğu saflarından bir örnek verelim. İşçi Köylü Kurtuluşu Mayıs 1981 Özel Sayı,s.15 de belirtildiğine göre, Lenin'in "üç belirtisi" birer "sonuç"muş, bu sonuçları doğuran da "kriz". Bu yoldaşın krizden anladığı "ekonomik ve siyasi kriz" dir. İyi ama bizzat bu yazının yazarı Lenin'in Basle Manifestosunda devrimci durumun "kısaca ekonomik ve siyasi buhran" olarak belirtildiğini de biliyor, çünkü kendisi bunu tekrarlıyor! O halde? Devrimci durumun sonucu devrimci durum! Allah akıl dağıtırken siz nerdeydiniz be gardaşlar??

Ve Lenin daha sonra bu "kısaca ekonomik ve siyasi buhran" olarak belirtilen devrimci durum konusunu açıp şu meşhir "üç belirtiyi" ortaya koyuyor. Ve bu "üç belirtinin" ikisi benim daha önce belirttiğim gibi ekonomik ve siyasi krizin ta kendisidir. Ne neyin sonucu ki?

Şimdi de devrimci durum konusundaki görüşlerimizi Türkiye tecrübesinde ele alalım.

1-Siyasi bunalım: Koalisyon dönemleri, mebus pazarı, bunalımın "oya ihtiyaç" şartlarında ortaya çıkıp hakim sınıfları seçim kampanyalarıyla kitleleri kendi elleriyle siyasete çekmeye zorlaması, partilerin "özel ordu" beslemesi, bu orduların kullanılması ile kitlelerin siyasete çekilmesi...
2-Ekonomik buhran: Parti çoğunluğunun "döviz darlığı" vb.ye atfettiği, fakat aslında kapitalizme özgü aşırı üretim hastalığını sergileyen kapitalizmin krizi. Kapitalizme bağımlı kılınmış olan tüm diğer ekonomik ilişkiler-ataer-

kil üretim, küçük meta üretimi, feodal üretim-in sarsılması. Her geçen gün artan ihtiyaçlarının kitleleri kendiliğinden eylemlere itmesi.
3-Ve halihazırda belirttiğimiz gibi ekonomik ve siyasi krizin sonucu olarak kitlelerin yığın eylemlerinde hatırı sayılır bir artışın görülmesi, ki darbenin en büyük nedeni "grev patlaması" korkularıydı. (Bakınız Milliyet 12 Eylül)

Bu kitle eylemlerinin gelişme yönü otoriteye karşı eylemler şeklindeydi, ve yer yer bu tür eylemler patlak vermekteydi-Tariş. Fakat yine de eylemler esas olarak otorite sınırları içerisindeydi! Yani subjektif şartlar, kitlelerin ve bilhassa ileri sınıfın, proletaryanın görüşlerinde bir değişiklik, ölümü göze alarak otoruteye karşı devrimci eylemlere geçme, kitle eylemlerinin,devrimci kitle eylemlerine dönüşmesi ortaya çıkmamıştı.

İşte bu nedenledir pek çok silahlı grup, darbenin gelmekte olduğunu görmelerine rağmenbir şey yapamaz "ya darbe", "ya devrim" seçeneğine -ki seçenek darbe öncesi buydu- devrim ile cevap veremez haldeydi. Çünkü devrimi kitleler yapacak, onu üç beş silahlı önder yapamaz. Darbe öncesi Türkiye'nin ihtiyacı önder bir sınıf, sosyal bir güçtü! Kararlılığı, cesareti, tutarlılığıyla toplumun tüm diğer sınıflarını harekete geçirebilecek bir sosyal güç...

Darbe öncesi gelişmeler açıkça gösterdi ki bu görevi üstlenebilecek bir tek sınıf var Türkiye'de , o da proletaryadır,bizim sınıfımız.

2-DEVRİMİN SUBJEKTİF ŞARTLARI

a) Parti - Sınıf İlişkisi :

1- Bizim proletaryadan anladığımız fabrika işçisi, şehir proletaryası, modern sanayinin ürünü olan modern proletaryadır.

Bu sınıf ile onun partisi, sınıfın hareketi ile partinin hareketi, sınıfın eylemi ile partinin eylemini eşitlemenin saçmalığı sanırım herkese malûmdur.Dolayısıyla bir kaç alıntıyla geçeceğim.

"Fakat proletaryanın diktatörlüğünü, partinin diktatörlüğüyle aynılamak ne anlama gelir?
O, birincisi, sınıf ile parti, bütün ile bütünün parçası arasına eşit işareti koymak anlamına gelir ki bu saçma ve mantıksızdır. Lenin, hiç bir zaman partiyi ve sınıfı aynı anlamadı ve anlayamazdı da. Parti ile sınıf arasında bütün bir seri parti dışı proleter kitle örgütleri var ve onların ardında tüm bir proleter sınıf kitlesi durmaktadır. Bu parti dışı kitle örgütlerinin ve daha da fazlası işçi sınıfının tüm kitlesinin rolünü dikkate almamak, partinin, proletaryanın parti dışı örgütlerini ve bir bütün olarak proleter kitlelerin yerini alabileceğini düşünmek,partiyi kitlelerden koparmak, partinin bürokratlaşmasını aşırı uca taşımak, partiyi hiç yanılmaz bir kuvvete dönüştürmek, partiye "mechayevizm","arakcheyevizm"i tohumlamak demektir."(Stalın, KEYK 7.genişletilmiş oturumu 1926 "Zinoviev'e göre P.D." bölümü,"Muhalefet Üzerine" s.589.İng.)

"...proletaryanın gelişmesi, dünyanın hiç bir yerinde sendikalar üzerinden, sendikalar ve işçi sınıfının partisi arasındaki karşılıklı etki üzerinden başka hiç bir şekilde ilerlememiştir ve ilerleyemez de." (s.373)

"Dolayısıyla bir bütün olarak, biz formal olarak Komünist olmayan, esnek ve göreceli geniş ve çok güçlü proleter bir alete (Sendika-BN) sahibiz ki onun aracılığıyla parti sınıf ve kitlelerle yakından bağlanır ve onun aracılığıyla, partinin önderliği altında, sınıf diktatörlüğü uygulanır...(s.371)
Ki bu diktatörlük
"Şehir proletaryasının diktatörlüğüdür" s.372(Lenin,SE,C3 veya "Sol Komünizm" Devrimciler k.d.sendikalarda çalışmalı mı" bölümü)

"Bu dünya kurtarıcısı eylemi yerine getirmek proletaryanın tarihi görevidir. Bu eylemin tarihi şartlarını ve dolayısıyla da onun tabiyatını kavramak ve böylece eylemi yapacak olan sınıfa, bugün ezilmekte olan sınıfa kendi eyle -

minin karakter ve şartlarının bilincini ulaştırmak, bu bilimsel sosyalizmin proleter hareketin teorik ifadesinin görevidir."(Engels, Anti-Dühring,İng. s.370-Peking baskısı-"Sosyalizm, ütopik ve bilimsel" bölümü)

Daha 1848 lerde, demokratik burjuvazi(küçük burjuvazi) kendini "kızıla boyamaya" çalışmakta ve böylece işçileri peşine takmaya çalışmaktaydı. 1848 devriminin yenilgisinden hemen sonra yeni bir devrim beklemekte olan ve Alman proletaryasının kazanacağı devrimin zaferinin üstüne geçici olarak demokratik burjuvazinin oturmasının kaçınılmazlığını tesbit eden Marks da proletaryanın demokratik burjuvazinin peşine takılmasını önlemek için ,proletaryanın her yerde örgütlenmesini, bu örgütlenmeyi merkezileştirmesini, devrimle silahlanan proletaryanın silahlarını asla teslim etmemesini ve ancak böylece burjuva demokratik devrimin ilk zaferiyle "anarşiye son" diye bağırmaya başlayacak olan demokratik burjuvazinin zorlanabileceğini ve devrimin sürekli kılınabileceğini söylüyordu.(bak.Marks-Engels,"Komünist Liga'nın Merkez Komitesine Hitap", London, Mart 1850, SE,C1,s.175)

Bu "kızıla boyama"nın en yüksek teorik şekli de demokratik burjuvaziden oluşan partilere, komünist partisi, proletaryanın partisi, proletaryanın öncüsü tabelalarını asmaktır! Bu şahane teorinin mücidleri Mao ve Enver Hoca'dır. ÇKP nin ve AEP nin birer demokratik burjuva partileri olduklarını ilerde ispatlayacağım. Burada tesbit etmemiz gereken şudur ki: eğer proletarya ile,bu sınıfın partisini eşitlemek saçmalıksa, küçük burjuvazi ile proletarya partisini eşitlemek, saçmalığın dik alâsı, daha doğrusu demokratik burjuvazinin kendini kızıla boyama çabasıdır !

2-İbrahim Kaypakkaya ve Parti-sınıf ilişkisi:

Kaypakkaya yoldaş kurmak istediği partinin hangi sınıfın partisi olacağını TİİKP program taslağını eleştirirken gayet açık olarak ortaya koyuyor.

"Biz, işçi sınıfı hareketiyiz, onun öncü müfrezesiyiz. Köylü hareketi asla değil" (SY,s.36)

"...Oysa proletarya, mülkiyetle bütün bağlarını koparmıştır. Modern sanayinin özel ürünü ve asıl ürünüdür. Modern sanayinin gelişmesiyle birlikte gelişir, ve güçlenir...İşte biz bu sınıfın öncü müfrezesiyiz."(SY,s.37)

Ve o proletaryanın bağımsız örgütlenmesinin ateşli bir savunucusudur.

"Mihrici dev güç anlayışı, proletaryanın bağımsız siyasi örgütlenmesini yani proletarya partisini reddetmek demektir." (SY,s.405)

Daha önce belirttiğim gibi, modern sanayi ve modern proletarya şehirlerde yoğunlaşmıştır. Kırlarda proletarya, Komünizmin temsilcisi bu sınıf bulunamaz. "belirli bir asgari miktarda" proletaryanın bulunduğu bir ülkede "proletarya partisi" işçi sınıfının öncü müfrezesi olduğunu iddia eden her parti bir şehir partisi olmak zorundadır. Çünkü işçi sınıfı hareketi şehirlerde süregelen bir harekettir. İşçi sınıfı şehirlerdedir. Ve bu parti bu işçilere dayanmak zorundadır.

Yukarda belirttiğim gibi, tam da böyle bir parti kurmak için yola çıkan Kaypakkaya yoldaş, aynı zamanda ÇKP den etkilenerek, kırlarda çalışmayı esas almayı, kırlarda silahlı mücadeleyi başlatmayı ve partiyi bu silahlı mücadele içinde inşa etmeyi savunmaktadır. Bu görüş kendi içinde "işçi sınıfının öncü müfrezesinin" kırlarda, köylülerden oluşturulması anlayışını nüve olarak taşır. Ve kaçınılmaz sonucu köylülerden oluşan "işçi sınıfının öncü müfrezesidir".

"Devrimin temel gücünün köylüler olduğu yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde proletarya partisinde kaçınılmaz olarak köylüler çoğunluğu teşkil edecektir. Bunu reddetmek, gerçekte devrimin temel gücünün köylüler olduğunu reddetmektir." (SY, s.400)

İşte ÇKP nin sözlerini Marksist olarak kabullanıp yola çıkan Kaypakkaya yol-

daş, ÇKP nin köylülerden oluşmasını doğru ve kaçınılmaz görerek bu konuma düşmektedir. Ki bu konum, köylülüğün demokratik burjuvazinin en geniş kitlesini oluşturduğu hatırda tutulursa, kendini "kızıla boyamak" isteyen küçük burjuvazinin konumunun ta kendisi olduğu da kolayca görülür.Mao'yu alt üst eden Kaypakkaya yoldaş, Mao'nun açıkça ortaya koymadığı gerekçeleri açıkça o taya koyuyor!

Fakat Kaypakkaya yoldaşın bu konumu çelişmeli bir konumdur.Ki bu çelişme şurada açıkça sırıtmaktadır.

"İşçi-Köylü adlandırması(abç) pratikte de, sadece burjuva demokrasisi ile proletarya demokrasisi arasındaki kesin farkı silerek, proletaryanın sınıf bilincini bulandırmaya yarar."

Bir yandan köylü adlandırmasının-hepsi bu, adlandırma-proletaryaya ne kadar zararlı olduğunu tesbit et, öbür yandan köylüleri proletaryaya önder et,partinin çoğunluğunu köylülerden oluştur!?

3-Parti çoğunluğu ve Parti-sınıf ilişkisi:

Parti çoğunluğu Kaypakkaya yoldaşın bu konumda birbiriyle çelişen iki fikre biri diğerini reddeden iki görüşe sahip olduğunun farkında değildir.Ve bunlardan ikincisini "işçi sınıfının öncü müfrezesinin " kırlarda oluşturulması fikrini savunuyor.

"...Merkez Komitesi... örgütlenmeyi her bölgenin kendi insiyatifine bıraktı. ...En seçkin kadroların önemli bir bölümü kırlara kaydırılmadı.Stratejimize göre birinci derecede olan yerlerde bile ağırlık şehirlerin içindeydi. Örgütlenmede kırlarda gücümüzü oluşturan yoksul köylülük değildi. Şehirlerde de işçi sınıfı esas dememize rağmen gücümüzün esasını işçi sınıfı oluşturmuyordu. Örgütlenmede hakim olan şey kendiliğindencilikti..."(Partizan,No:14,s.69)

Fakat partinin kırlarda inşası fikri, proletarya partisini inşa fikri değil, bir köylü partisini inşa fikri, köylüleri partileştirme fikridir, varacağı yer kaçınılmaz olarak budur. Kaypakkaya yoldaş,/bu sonuca daha da açık bir şekilde varıyor.

"Marksist-Leninistlerin köylüler arasında örgütlenme politikası açıktır. Her köyde köy parti komiteleri örgütlemek" (SY,s.333)

Yoldaşlar itiraz edeceklerdir "biz yoksul köylülere dayanacağız" diye. Kaypakkaya yoldaş da öyle diyor:

"Bütün bu örgütlenme faaliyetinin amacı yoksul köylüler ve tarım işçileri arasında partiyi ve halk silahlı kuvvetlerini inşa etmektir."(SY,s.333)

İyi güzel de, buna cevabı da Kaypakkaya yoldaş veriyor!!

"Peki yoksul ve aşağı-orta halli köylülerin de proletarya demokrasisi için mücadele etmesi neyi gösterir? İşçi sınıfı ile bunların arasında bir fark olmadığını mı? Hayır! ...Öte yandan bunlar proletaryanın vazgeçilmez önder rolü olmadan burjuva demokrasisinden bir adım bile öteye ilerleyemezler.Bugün ülkemiz şartlarında ise, proletarya önderliği olmadan değil proletarya demokrasisine geçmek burjuva demokrasisini bile son sınırına kadar genişletemezler."(SY, s.37-38)

Yoldaşlar itiraz edeceklerdir "bizim partide köylüler çoğunlukta olacak ama işçiler de olacak"

Öyle, sorun da tam bu ya! Eğer proletarya bağımsız örgütlenmesini oluşturamazsa, kaçınılmaz olarak B.D.D. de demokratik burjuvazinin kuyruğu konumunda bulacaktır kendini !!

Yoldaşlar ne tür bahaneyle piyasaya çıkarlarsa çıksınlar,Kaypakkaya'da çelişmeli olarak, kendilerinde ise ilke olarak mevcut bu görüş, proletaryayı örgütsüz, dağınık bırakmaya, bilhassa da proletaryanın bir parti olarak örgütlenme

sini imkansız kılmaya çalışan ve böylece onu kuyruğuna takmayı düşleyen kü - çük burjuvazinin kendini kızıla boyama çabasından, bunun teorisini yapmaktan başka bir şey değildir.

Zaten yoldaşlar kendi ağızlarından partinin üyelerinin esas olarak küçük burjuva unsurlar olduğunu ilan ediyorlar. İşte bu görüşler bu küçük burjuva un - surların sınıf görüşüyle, yani kendiliğinden bir şekilde, dört elle sarıldıkları görüşlerdir!

Dolayısıyla parti çoğunluğu ile mücadele, küçük burjuva devrimcileri ile mücadeleden başka bir şey değildir! (NOT 1)

Parti çoğunluğu daha bugünden işçilere genel grevi yasaklıyor, ayaklanmayın, nasıl olsa yenileceksiniz diyor, biz sizin partiniziz, bakın kırlarda sizin partinizi kuruyoruz diyor, yarın da "demokratik halk devrimi" zafere ulaştı, "anarşiye son" diyecek, "özü proletarya diktatörlüğü olan halk sınıflarının ortak diktatörlüğü " kuruldu diyecek, grevleri yasaklayacak (ÇKP), işçilerin burjuvazi ile çıkar özdeşliğini ilan edecek (ÇKP)...Daha doğrusu tüm bunlar rüyalar aleminde yaşayan küçük burjuvazinin ham hayalleridir ! Çünkü Türkiye proletaryası bağımsız olarak örgütlenecek, silahlarını asla terketmeyecek ve devrimi sürekli kılarak burjuva demokratik devrimini sosyalist devrime dönüştürecek, devrimi proletarya diktatörlüğü, şehir proletaryasının diktatörlüğü ile taçlandıracak ! İşte biz Bolşeviklerin görevi budur ve bizim tüm görevlerimiz, ele aldığımız her iş bu amacımıza tabii kılınacaktır!

b-DEVRİMİN SUBJEKTİF ŞARTLARI VE PARTİ:

1-Devrimin subjektif şartları kitlelerin görüşlerinde mevcut otoritenin devrilmesi taraftarı bir görüşün ortaya çıkması ve böylece onların ekonomik ve siyasi kitle eylemlerinden devrimci kitle eylemlerine geçmesi ve bu devrimci kitle eylemlerinin giderek mevcut otoriteyi devirecek veya alt üst edecek kadar güçlülük kazanmasını içeren, kitlelerin fikir ve hareketlerinde ortaya çıkan değişiklikler, yani subjektif değişikliklerdir.

Bu değişiklikler partinin propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinin sonucu olamaz ve değildirler. Bu değişiklikler kitlelerin kendi siyasi tecrübelerinin onlara kazandırdığı derslerin ürünüdür. Kapitalizm tarafından ezilen bilimden uzak tutulup, karanlıkta bırakılan kitleleri ancak ve ancak mücadele eğitir.

"Sadece tek tek grup ve partilerin iradelerinden değil, tek tek sınıfların iradelerinden dahi bağımsız olan objektif değişiklikler olmamış devrim, genel bir kural olarak imkansızdır. Tüm bu objektif değişikliklerin toplamına devrimci durum denir. Böyle bir durum 1905 de Rusya'da ve tüm devrimci dönemlerde Batı'da mevcuttu, her ne kadar bu zamanlarda devrim olmadıysa da. Niye devrim olmadı? Çünkü her devrimci durum devrim doğurmaz, devrim, yukarda bahsedilen objektif değişikliklerle, subjektif değişikliklerin yani devrimci sınıfın kriz dönemlerinde dahi devrilmedikçe asla düşmeyen eski hükümeti kıracak (veya alt üst edecek) kadar kuvvetli devrimci kitle eylemleri yürütme yeteneğinin bir arada bulunduğu bir durumdan doğar.
Devrim üzerine Marksist görüşler işte bunlardır, pek çok defa geliştirilen, tüm Marksistler tarafından tartışma götürmez olarak kabul edilen ve biz Ruslar için 1905 tecrübesiyle özellikle bariz bir şekilde doğrulanan görüşler" (2.Enternasyonal'in Çöküşü...daha önceki referans,2.Bölüm)

"Proleter öncü ideolojik olarak kazanıldı. Esas şey bu. Bu olmamış zafere doğru ilk adım dahi atılamaz. Fakat bu daha hala zaferden oldukça uzaktır. Tüm sınıf, geniş kitleler, ya öncüyü destekleme veya en azından ona karşı sempatizan bir tarafsızlık ve düşmanı destekten men etme pozisyonuna geçmeden önce öncüyü belirleyici savaşa sürmek sadece aptalca değil ayrıca canice olur. Sadece propaganda ve ajitasyon tüm bir sınıf, emekçi halkın geniş kitleleri, sermaye tarafından ezilenlerin böyle bir tavır almaları için yeterli değildir. Bunun için kitlelerin kendi siyasi tecrübeleri gereklidir. İşte sadece Rusyada değil, ayrıca Almanya'da da karşı durulmaz bir güçle doğrulanan tüm yüce devrimlerin belli başlı kanunu böyledir.(abç) Sadece bilhaber ve genellikle cahil Rusya kitlelerinin değil, aynı zamanda aydın ve iyi eğitilmiş Almanya kitlelerinin de kararlı bir şekilde komünizme yönelmeleri için 2.Enternasyonal şövalyeleri ve hükümetlerinin tümden iğrençliklerini ve burjuvaziye boyun eğişini ve pratik işe yaramazlığını kendi acı tecrübeleriyle farkına varmaları gerekiyordu, farkına varmalıydılar ki aşırı karşı devrimcilerin diktatörlüğü(Rusya'da Karnilov, Almanya'da Kapp ve takımı,vs.) proletarya diktatörlüğünün kaçınılmaz olarak tek alternatifidir."(Lenin,SE, C2,s.408 veya"Sol Komünizm..."in "Yüce Britanya'da..." bölümü)

"...devrim kitlelerin siyasi tecrübesi tarafından meydana getirilen, asla sadece propaganda ile ortaya çıkmayan, işçi sınıfının görüşlerinde bir değişiklik olmamış imkansızdır."(s.401, age)

"Kitlelerin gerçek eğitimi onların bağımsız siyasi ve bilhassa devrimci mücadelelerinden koparılamaz. Sömürülen sınıfları sadece mücadele eğitir. Sadece mücadele ona gücünün büyüklüğünü açıklar, görüş seviyesini genişletir, yeteneklerini güçlendirir, zihnini temizler, iradesini şekillendirir. Bu nedenledir ki, karşı devrimciler dahi 1905 yılının, mücadele yılının, "deli yıl"ın, pederşahi Rusya (abç)yı kesin olarak gömdüğünü teslim etmek zorunda kaldılar" (Lenin, SE, C1, s.783 "1905 Devrimi Üzerine Ders")

"Bu kolayca anlaşılabilir,çünkü en iyi öncü bile onbinlerin sınıf bilincini

iradesini, arzusunu, hayalini ortaya koyar., halbuki büyük yükseliş ve tüm insan yeteneklerinin sarferdildiği anlarda devrimler, sınıfların en keskin mücadelesi ile tahrik edilen onlarca milyonun sınıf bilinci, iradesi, arzusu ve hayaliyle yapılır." (Lenin, "Sol Komünizm" "Bazı Sonuçlar " bölümü, SE,3 s.410, İng.tabiiki!)

Dolayısıyla devrimin subjektif şartları kitle eylemlerinin, mevcut otoriteyi devirecek kadar güçlü devrimci kitle eylemlerine dönüşmesini ve bunu mümkün kılan kitlelerin ruhi yapılarının mevcut otoriteyi devirme taraftarı bir ruhi yapıya dönüşmesini içeren subjektif değişikliklerdir ve bu değişiklikler proletaryanın partisinden bağımsızdırlar!

Ben, bunu, halihazırda devrimin kendiliğinden bir hareket olduğunu belirterek ve Lenin'den de devrimin, devrimin objektif şartlarıyla devrimin subjektif şartlarının bir arada bulunduğunda ortaya çıktığını belirttiği alıntıyı yaparak ortaya koymuştum.

Aynı fikir Stalin'in Bolşevik Partizan 12/1 de aktarılan "Rus Komünistlerinin Strateji ve Taktik Sorunu Üzerine" başlıklı yazısında işçi hareketinin iki yönünü incelerken bu söz konusu değişiklikleri "hareketin nesnel yönü" olarak belirtmesinde görülebilir!

Partiler eğer bugün var, yarın yok gelip geçici bir grup değilse, toplumdaki sınıfların, iyi veya kötü siyasi yansımalarıdır. Bizim PARTİ kavramından ima ettiğimiz ise proletarya partisidir. Bu parti de tüm partiler gibi subjektif bir faktördür, fakat devrimin subjektif şartı değil!

Daha önce belirttiğim gibi Bolşevik yoldaşlar devrimin subjektif şartlarıyla proletarya partisini eşitlemekte ve böylece partiye , bir avuç öndere fizik ötesi güç atfeden, parti ile sınıfı ve giderek tüm kitleleri eşitleyen bir konuma düşmektedirler.

"2Ülkemizde Subjektif Durum:

Bir devrimci durumun devrime dönüştürülebilmesi için, o ülkede Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış, işçi sınıfının en ileri, en bilinçli, en fedakar unsurlarını, öncü unsurlarını bağrında toplayan, kendi ülkesinin gerçeklerini Marksizm-Leninizm ışığı altında aydınlatmış, ülkesi için geçerli stratejiyi ve taktikleri doğru tesbit etmiş bir öncü örgütün varlığına ihtiyaç vardır. Ancak böyle bir örgüt, kendiliğinden gelişen harekete bilinç unsurunu götürebilir, hareketi belli hedefler doğrultusunda birleştirir, genelleştirir, yönlendirir. Ancak böyle bir örgütün işçi sınıfı ve ezilenler içinde önderliğini gerçekleştirdiği şartlarda devrim gerçekten zafere ulaşabilir, gerçek hedefine doğru sosyalizme ve Komünizme varma doğrultusunda durmaksızın, kesintiye uğratılmaksızın sürdürülebilir"(Bolşevik Partizan Sayı:11/1,s.18-19)

Ve yoldaşların bu başlık altında ele aldıkları tek konu Türkiye'deki partilerdir.

Bu partiye fizik ötesi güç atfetme, parti ile devrimin subjektif şartlarını eşitleme fikri kendini taban tabana zıt, iki aşırı uçta ortaya koyabilir. Koyuyorda.

1) Parti çoğunluğu: devrimci durumun nasıl olsa var olduğunu ilan eden,"başından beri" var olduğunu ilan eden bu yoldaşlar, partiyi de az biraz örgütlersek devrimihemen başlatmayı öneriyorlar. Çünkü böylece devrimin hem objektif hem de subjektif şartları mevcut hale geliyor! Evlere şenlik! Cuntaya bayram!

2) Bolşevik yoldaşların, yukarda ortaya konan ve israr edilirse kaçınılmaz olan, devrimci durum varsa bile, eli ayağı düzgün bir parti yoksa devrim olmaz fikri. Bu fikir parti çoğunluğunun "Bu tesbit Partinin ve örgütlerinin hazır olup olmamasına göre yapılmıştır" (Partizan Sayı:14, s.66) "...hala parti hazır olmadığı için "barışçıl mücadele esastır" tesbiti yapılıyordu" (age,s.70-71) türünden eleştirelerine görünüşte haklılık kazandırır.

Bu "haklılık" sadece görünüştedir. Çünkü eleştiri(1) temelinde ve (2) ye karşı yapılmaktadır ki, bu iki fikir de bir ve aynıdır: Partiye fizik olanı güç atfetme, partiyi devrimin subjektif şartlarıyla eşitlemek.

Devrimin subjektif şartlarıyla partiyi eşitleyen bu iki zıt görüşün üstesinden gelmenin tek yolu, devrimin subjektif şartları ve parti ile ilgili doğru görüşleri kavramaktır.(1) e sarılıp (2) yi reddetmek, (2) ye sarılıp (1) i reddetmek imkansızdır!

Fakat Bolşevik yoldaşlar parti olmaması, devrimci durumun devrime yol açmayacağı konusundaki görüşlerinin peşinden, düşündükleri şeyin devrimden ziyade "devrimin gerçek zaferi" dedikleri, devrimin proletarya diktatörlüğü ile taçlanması sonucuna ulaşamayacağı olduğunu belirterek, birincisi, bizzat kendileri parti olmasa da devrimin vuku bulabileceğini teslim ediyorlar, çünkü konu devrimin vuku bulması değil, devrimin şu veya bu sonucu doğurmasına dönüşüyor ikincisi, gayet önemli bir noktaya parmak basıyorlar, o da şudur ki, eğer proletarya kendini parti olarak örgütleyemezse kanı, canı, kararlığı cesareti ile kazandığı devrimin zaferini, kendini parti olarak örgütlemiş sınıfların ellerine teslim eder, onların kuyruğu haline gelir ve dolayısıyla da devrimin proletarya diktatörlüğü ile taçlanması imkansız hale gelir!

Ve açıktır ki, devrimin subjektif şartlarının partiden bağımsızlığını tesbit etmek, devrim için gerekli olan subjektif değişikliklerin,yani devrimin subjektif şartlarının ortaya çıkması için partinin kitleleri etkileyemeyeceği, bu yönde hiç bir çalışma yapmaması demek değildir. Tam tersine,Parti kitlelerin genel kitle eylemlerinden devrimci kitle eylemlerine geçmesinde yardımcı olmalı, kitlelerin kendiliğinden hareket ve bilincine plan ve bilinç götürmeli ve bunları mevcut teori ve program temelinde şekillendirdiği stratejik hedefe doğru yöneltmelidir.

"Bu durum(devrimci durum-BN.) uzun süre yaşayacak mı, ne kadar daha çok şiddetlenecek? Devrime yol açacak mı- Bu bizim bilmediğimiz ve hiç kimsenin bilemeyeceği bir şeydir.Cevap, sadece devrimci hislerin gelişmesi ve ileri sınıf proletaryanın devrimci eyleme geçişi sırasında kazanılacak tecrübelerle sağlanabilir. Bu yönde "hayaller" veya onların inkarı üzerine hiç bir konuşma olamaz, çünkü hiç bir sosyalist (bundan sonraki değil de)bu savaşın (yarınki değil de.) bugünkü devrimci durumun bir devrim üreteceğini garantilemedi. Bizim tartıştığımız tüm sosyalistlerin tartışma götürmez ve esası görevleridir. kitlelere devrimci durumun mevcudiyetini ifşa etmek, onun genişliği ve derinliğini açıklamak, proletaryanın devrimci bilincini ve devrimci kararlılığını coşturmak, onun devrimci eylem safına gitmesine yardım etmek ve bu amaçla devrimci duruma uygun örgütler kurmak" (Lenin,2.Enternasyonal'in çöküşü,2. bölüm)

2-İbrahim Kaypakkaya ve devrimin subjektif şartları ve Parti :

Kaypakkaya yoldaş, devrimin subjektif şartlarına sadece bir yerde, Leninist devrimci durum öğretisini savunurken değinir.

"Partinin varlığı ve örgütlenme seviyesi sadece devrimin subjektif şartlarıyla ilgilidir."(SY,s.348)

Ve burada da bunun üzerinde durmaz.
Parti ve ordu'ya ise devrimin subjektif şartları değil, sadece "subjektif şartlar" der.

"Eksik olan şey "sağlam bir parti örgütü" ve "oldukça güçlü bir kızıl ordu" dur. Bu iki şart da subjektif şartlardır, yani bizim çabalarımızla gerçekleşecek şeylerdir."(SY,s.21)

Kaypakkaya yoldaşın devrimin subjektif şartlarına değindiği yazıları "kitle temeli"-üzerine yazılardır. Fakat o bunu devrimin subjektif şartları olarak değil "silahlı mücadeleyi başlatmanın" "kızıl siyasi iktidarın varolabilme-

sinin"şartlarından biri olarak ele alır.

Dolayısıyla Kaypakkaya yoldaşın bu konudaki görüşlerinin eleştirisi, köylü gün hareketi ve "devrim yolu" incelendiğinde yapılırsa daha faydalı olacaktır Çünkü diğer şartlarla ilişkili olarak ele alınabilecektir.

Ve aşağıda parti çoğunluğunun bu konudaki görüşleri Kaypakkaya yoldaşın bu konuda söylediği ve söylemediği şeylerin zararlarını görmemize yetecektir.

3-Parti Çoğunluğu ve devrimin subjektif şartları ve Parti:

"Yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip ülkemizde silahlı mücadeleyi başlatmanın temeli olarak kapitalist ülkelerde olduğu gibi devrimin objektif ve subjektif şartlarının birlikte devrime uygunluğu değildir.

Bizde olan şudur: Devrimin objektif şartları ve bu kapsama giren devrimci durum ülkemizin yapısı gereği başından beri zaten mevcuttur. O halde ülkemiz için devrimci durum ya da devrimin şartlarının uygunluğu diye bir şart, silahlı mücadelenin başlatılmasının şartı olarak getirilemez. Geriye ikinci özellik kalıyor. Subjektif şartların uygunluğu sorunu. Eğer ülkemizde Parti ve Ordu asgari bir şekilde örgütlenmişse kısa bir ajitasyon/propaganda çalışmasından sonra silahlı mücadeleye başlanabilir.

O halde kapitalist ülkelerde silahlı mücadeleye girişmenin şartı olarak objektif ve subjektif şartların(özellikle devrimci durum ve parti) birlikte uygunluğu temel alınırken, bizim gibi ülkelerde devrimci durum ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı ve bunun sonucu olarak faşizmin sürekliliği dolayısıyla sürekli elverişlidir. Bu anlamda bizde aranan koşul objektif durum değil, Parti ve Ordunun asgari örgütlülüğüdür." (İ.K'nın ve Partimizin Temel Görüşleri,s.19)

"Marksizmin ABÇ sini bilen herkes bilir ki devrim objektif ve subjektif şartlar temelinde ortaya çıkar...
Ne diyor İK yoldaş ülkemizde devrimin objektif şartları olarak a)sağlam kitle temeli b)askeri harekata uygun arazi c) beslenme için yeterli ekonomik kaynaklar.ve bunlara devrimin objektif şartları diyor. Ayrıca devrimci durumu da o bjektif şart kapsamında görüyor. Ki bu da doğrudur. Lenin de böyle görüyor. Bunu başlangıçta açıklamıştık.

<u>Subjektif şart olarak ne görüyor: Ordu ve Parti</u> (abç) Ve hatta kızıl siyasi iktidar için ordu ve partinin sağlamlığından ve güçlülüğünden bahsetmiyor.Oysa silahlı mücadele için bu şartların oldukça güçlü olmasına gerek yoktur. Yani İK devrimin olabilmesi için devrimin objektif ve subjektif şartlarını hesaba katıyor..."/age,s.27-28)
"Buradan çıkan sonuçları şöylece sıralayabiliriz.
1-Yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip ülkemizin gerçekleri gereği, silahlı propaganda <u>başından beri</u> (abç) esastır..."(age,s.22)

Yani yoldaşlara göre:
1-Devrimin subjektif şartları parti ve ordudurlar.
Bu görüşün devrimin subjektif şartlarıyla partiyi eşitlediği ve böylece partiye fizik ötesi(metafizik) bir güç bahşettiği, kitlelerin eylemlerinin yerine partinin eylemlerini, dolayısıyla bir avuç önderin eylemlerini geçireceğini daha önce belirtmiştim.(not 3) Bu tesbitim yoldaşların aşağıdaki görüşlerinde açıkça ortaya çıkmaktadır.

2-Devrim, devrimin objektif şartları ve devrimin subjektif şartlarının " bileşimi sonucu ortaya çıkar. Bizimki gibi "yarı-sömürge,yarı-feodal " ülkelerde devrimin objektif şartları "başından beri" mevcuttur. Dolayısıyla devrimin subjektif şartları, yani parti ve ordu, asgari olarak mevcut oldumu devrim ortaya çıkar. Devrim, yani bir kaç önderin silahlı mücadelesi!

Malum olduğu üzere bu yoldaşlara göre dünyada iki tür "sosyo-ekonomik yapı" ya sahip ülke vardır "kapitalist" ve "yarı-sömürge, yarı-feodal" ve görüldüğü gibi bunlardan ikincisinde devrim için her şey "başından beri" hazırdır. Tek eksiklik bizim parti çoğunluğu türünden önderlerin oluşturacağı parti ve si -

lahlı örgütlerdir, bunlar az biraz örgütlendimi, devrim yani "silahlı mücadele" de başlar.

A benim hakikaten çok cesur yoldaşlarım, o sizin allahın her günü başlatacağınız silahlı eylemlere devrim denilmez, onlara bir kaç küçük burjuva önderin terörist eylemleri derler! Sizin ikiz kardeşlerinizden bilhassa Güney ve Orta Amerika'da bulunur. Onlar sizin gibi bir silahlı mücadele başlatır"devrim" yaparlar, fakat kitleler seyirci kalır dolayısıyla gamarı yerler, iki aynısı, üç aynısı, dört, beş derken bir de bakarsın piyango vurur! Yani toplum zaten devrimin eşiğindedir ve bu devrimcilerin eylemleri de devrimin doğrudan sebebi yani devrimi başlatan bir olay haline gelirler. Bunun en saf şeklini El Salvador'da gördük. (Polonya'da ise bir işçinin işten atılması toplumu devrimin eşiğine getiren "doğrudan sebeb" görevini gördü)

Yoldaşların bu görüşleriyle birlikte, onların esas olarak şehirlerdeki küçük burjuva ve genç unsurlar olduklarını ve köylerde köylülerden oluşan bir parti inşa etmeyi planladıkları da akılda tutulursa, yoldaşların "öncü örgüt" teorisinin bin bir çeşitinden birini bize sundukları kolayca görülebilir.

Ve aynı zamanda "başından beri" hoşnutsuz ve devrimci kitle eylemleri yapmakla meşgul, hem de "başından beri" yönetemez durumda olan hakim sınıflarca yönetilen "yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler"in kitlelerinin tüm bunlara rağmen bir türlü devrim yapamayan beceriksiz keratalar olmasının nedeni de anlaşılır? Parti çoğunluğundaki yoldaşlar türünden önderler "parti ve ordu" kurmamış devrim kimin haddine? Fukara kitleler ne yapsın ki? Zaten devrim denilen nane de önderlerin "silahlı mücadelesi..."

Eğer okur, benimle birlikte bu görüşlerin küçük burjuva devrimciliğine özgü olduğu kanısındaysa yanılıyor. Bu görüşler gayet "Leninist"tirler. İşte parti çoğunluğunca bunun ispati !
a)Kapitalist ülkelerde devrimci durum ile devrimin subjektif şartlarının, yani partinin uyumluluğu aranmalıdır. Bu nedenle, bu ülkelerde parti sabırla barış içinde inşa edilmelidir. Eğer parti böylece inşa edilmişse ve devrimci durum da ortaya çıkarsa devrim olur. Yoksa olmaz. Bu kapitalist ülkelerde devrim ve "Komünist partilerin uzun bir barışçıl mücadeleyle şekillenmesi, ya da güçlenmesi teorisidir."(age,s.28) İşte Lenin, Stalin, vb. yi alt üst edip öğrenebileceğimiz devrim ve parti öğretileri bu kapitalist ülkeler için geçerlidir. Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde geçerli değildir, malumunuz olduğu üzere onların bu ülkeler konusunda pek bilgisi yoktu, hatta Stalin Çin devriminde de görüldüğü gibi hatalıydı!

b) Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde Mao üstaddır, onun görüşleri de bizim (2) de sunduğumuz görüşlerdir ve buralarda parti "silahlı mücadele içinde inşa edilir" Kaypakkaya'nın deyimiyle "Barış içinde örgütlenme kof bir örgütlenmedir"(İK, SY,s.345) "Barış içinde"den anlaşılan silahlara sarılıp, gerilla savaşına girişme dışındaki her şeydir, mesela Lenin'in partisi "kof bir partiydi!!

(a) daki safsata Lenin'e atfedilir,(b) deki safsata da Leninizmin ilerletilmesi ilan edilir,şimdi catechum, yani rakibinin ağzına kendi safsatanı tıkayıp onun doğru veya yanlış olduğunu da kendi safsatanla "ispat" etmenin zemini hazırdır.

Her kim ki Leninist devrim ve parti öğretisini savunur, bu (a) yabenzer görülüp "kapitalist ülkelerde geçerli" bizde geçersiz ilan edilir. Bunu bir türlü kabul etmeyenler de "toplu ayaklanma hayali besleyen"-ki "toplu ayaklanma'yı da kendilerince ve şapşalça bir içerikle doldururlar, ileride göreceğiz"revizyonist"-"troçkist"tir.

Kim demiş parti çoğunluğu bir avuç şarlatandır diye?
Ve parti çoğunluğu bir kere daha Kaypakkaya'nın ne kadar tutarlı savunucuları olduklarını da ispatlamaktalar.

Kaypakkaya yoldaş, "Marksizmin en üst aşaması" olarak alıp kabul ettiği Mao'nun çelişmelerle dolu anti-Marksist görüşlerine bir tutarlılık, bir anlam kazandırmaya ve böylece kendine klavuz etmeye çabalamıştır. Bu yöndeki çabaları ve bu çabanın ürünlerinin Lenin ile çatışmasını önlemek için daha önce gösterdiğim gibi devrimci durumu tüm dünyada ve 2.Dünya savaşından beri mevcut ve fevkalâde ilan etmiştir. Ve Lenin'den devrimci durum üzerine yaptığı alıntıda Lenin devrimin subjektif şartlarına da değinir ve dolayısıyla Kaypakkaya yoldaşın Lenin'in devrimin subjektif şartlarından neyi anladığını da bilmesi gerekir. Ve o bu konu üzerinde titizlikle durmaz.Fakat onun üzerinde titizlikle durduğu şey, Mao'ya dayanarak tesbit ettiği "silahlı mücadelenin başlatılması" "Kızıl siyasi iktidarın var olabilmesi" şartları olarak tesbit ettiği 7 şarta sadece"şart" ve "subjektif şart" deyip onları Lenin'in kullandığı "devrimin objektif şartları" 'devrimin subjektif şartları" kavramlarından ayırmasıdır!

Şimdi çıkıyor ortaya Kaypakkaya'nın ateşli savunucuları, Kaypakkaya'nın titizlikle birbirinden ayırdığı bu kavramları birbiriyle bir güzel karıştırıp, Leninizmin şahane bir revizyonunu ortaya çıkarıyor ve bunun "şerefini" de Kaypakkaya'ya mal ediyorlar.

Kaypakkaya yoldaşın hataları, bu şanlı Komünist atılımın, Mao ve ÇKP nin anti Marksist görüşlerinden etkilenmesinin ürünüdürler. Biz, yoldaşımızın talebine uygun olarak bu hataların kökenlerine kadar gidip, onların üstesinden geleceğiz.

Size gelince siz ki bu hataları küçük burjuva devrimciliği temelinde geliştirmek ve sistemleştirmekle meşgulsunüz, bu yönde Kaypakkaya ve Leninizme yaptığınız o büyük katkılarınıza sahip çıkınız, kendi şarlatanlık ve revizyonlarınızı Kaypakkaya'ya mal etmekten vaz geçiniz !

3-KİTLELERİN MÜCADELE VE ÖRGÜT ŞEKİLLERE VE PARTİNİN TAKTİKLERİ

1- Devrimin objektif şartlarını incelerken, devrimci durumun bir belirtisi olarak kitle eylemlerinde hatırı sayılır bir artışa değindik; devrimin subjektif şartlarını incelerken de, devrimin subjektif şartlarının kitlelerin mevcut otoriteyi yıkacak kadar güçlü kitle eylemleri yürütebilme yeteneği ve bunu mümkün kılan devrimci ruh olduğunu gördük.

Buradan kolayca görülebileceği gibi devrimin subjektif şartları ve dolayısıyla devrim, devrimci durumun bir ürünüdür ve devrimci durumun devrimin subjektif şartlarını üretmesi kitlelerin mücadelesi, kitle eylemleri üzerinden,kitle eylemleri aracılığıyla olmaktadır.

Eğer saf, soyut komünizm, kitleler tarafından yürütülen pratik siyasi faaliyet seviyesine yükselecekse, ancak ve ancak kitlelerin malı haline geldiğinde pratik bir güç haline gelen teori, pratik bir güç haline gelecekse, partimiz propaganda gruplarından, kitlelerin pratik siyasi faaliyetini yönetecek bir parti haline gelecekse yani bolca laf yapan devrimci bir grup olarak kalmayacaksa, kitlelerin mücadelelerine doğru bir şekilde yaklaşmayı öğrenmek zorundadır. Ancak ve ancak kendi tecrübeleri sayesinde öğrenebilen kitleleri, kendi mücadeleleri üzerinden devrime ve komünizme yöneltmeyi becerebilmelidir.

Burada kitlelerin mücadele ve örgüt şekillerini ve bunlara partinin nasıl yaklaşması gerektiğini, yani bu sorunla ilgili taktiklerini nasıl tesbit etmesi gerektiğini inceleyeceğim.

Bu soruna doğru yaklaşımı mümkün kılan iki temel fikir vardır.
1-Parti, mücadele ve örgüt şekilleri konusundaki görüşlerini, kitlelerin mücadelesi, kitlelerin eylemleri üzerinde yükseltmelidir. Kitleler ne taleplerle harekete geçiyor? Bu hareket esnasında ne tür örgütler oluşturuyorlar? Tüm bunların gelişme yönü ne? Tüm bunları nasıl olur da daha ileri şekillere doğru itebiliriz...

"Baştan başlayalım. Bir Marksistin mücadele biçimleri sorununu incelemesi için neler gereklidir? En başta, Marksizm, hareketi herhangi tek ve belirli bir savaş biçimine bağlamamakla sosyalizmin bütün ilkel biçimlerinden ayrılır. En çeşitli mücadele biçimlerini kabul eder. Fakat onları "icat" etmez; hareketin(x) kendi içinden, kendiliğinden doğan devrimci sınıf mücadelesi yöntemlerini genelleştirmekle, örgütlemekle, bilinçli kılmakla yetinir.(abç) Bütün soyut formüllerin, bütün doktriner reçetelerin mutlak biçimde düşmanı olan Marksizm, hareketin geliştiği, kitlelerin bilincinin ilerlediği, ekonomik ve siyasi bunalımların şiddetlendiği ölçüde (abç) savunmanın ve saldırının git - tikçe daha çeşitli yeni yöntemlerini doğuran kitle mücadelesinin dikkatle ele alınmasını ister. (abç) Bu nedenle Marksizm, mutlak biçimde hiç bir mücadele şeklini reddetmez. Hiç bir zaman belli bir anda var olan ve olanaklı bulunan mücadele biçimleriyle sınırlı kalamaz, toplumsal konjoktürdeki bir değişimin kaçınılmaz olarak yeni, belirli bir dönemin militanları için henüz bilinmeyen mücadele biçimleri ortaya çıkaracağını kabul eder. Bu bakımdan Marksizmin kitlelerin pratiği okulunda öğrenim yaptığı söylenebilir,(abç) "sistem mücid"lerinin çalışma odalarında keşfettikleri mücadele biçimlerini kitlelere önere - rek onlara ders verme iddiasında değildir(abç)Örneğin, Kautsky toplumsal devrim biçimlerini incelerken, gelecek bunalımın bize şimdiden göremeyeceğimiz yeni mücadele biçimlerini getireceğini biliyoruz diyordu."(Bolşevik Partizan 11/1, s.27,Lenin'den alıntı)

Not:(Ve okurdan ricam, Lenin'in "Sol kanat komünizmi..." kitabının "Bazı Sonuçlar" bölümünün şu satırlardan sonrasını, bu konuyu akılda tutarak okumasıdır: "Bir bütün olarak tarih ve özel olarak devrimler tarihi,her zaman içe - rik olarak daha zengin,daha çeşitli, çok şekillidir..."

2-Mücadele ve örgüt biçimleri konusundakı görüşlerimiz-taktiklerimiz-bizzat kitlelerin mücadeleleri üzerinde yükselmeli. İyi ama bu kitle mücadelesi neyin üzerinde yükseliyor?

Bu kitle mücadelesi, her bir toplumun o anda ulaştığı objektif konumu temelinde, bizzat toplumun ekonomik, siyasi kültürel olarak o anda vardığı somut koşullar üzerinde yükselir, ortaya çıkar! Toplumun bu objektif konumunu bilmeden, bu toplumdaki kitle eylemlerine de bir anlam vermek, onların gelişme yönünü görebilmek açıktır ki imkansızdır.

Toplumun ekonomik,siyasi, kültürel konumunu belirlemek, tüm bu faktörlerin birbirleriyle ilişki içinde ve tarihi olarak ve aynı zamanda o anda somut olarak ele alınmasını gerektirir. Dahası var, ülkenin o andaki ekonomik, siyasi, kültürel konumu sadece ülke içinde bir incelemeyle belirlenmez, bu onu çevreleyen tüm ülkelerin, giderek tüm dünya ülkelerinin ekonomik,siyasi, kültürel konumunu ve birbirleriyle ilişkisini de incelemeyi gerekli kılar!

"İkinci olarak Marksizm, mücadele biçimleri sorunun tarihi yönüyle ele alınmasını gerektirir. Bu sorunu somut ve tarihi şartları hesaba katmaksızın ortaya koymak, diyalektik materyalizmin ABC sini bilmemektir.Ekonomik evrimin değişik anlarında, politik durumdaki, ulusal kültürdeki, var olma koşullarındaki vb. çeşitli koşullara bağlı olarak, farklı mücadele biçimleri birinci plana geçer, başlıca biçimler halini alır, ayrıca ikinci derecedeki, yardımcı yöntemler de değişir. Hareketin vardığı noktadakisomut koşulları incelemeden belirli bir mücadele biçimi kabul etmek sorunu ortaya çıktığında, evet vaya hayır diye cevap vermeye çalışmak, Marksizmin alanının tamamiyle terketmek demektir." (BP,11/1,s.28)

"...bir toplumdaki mutlak olarak tüm sınıflar arasındaki ilişkilerin objektif olarak ele alınması ve dolayısıyla bu toplum tarafından ulaşılmış gelişmenin objektif seviyesi ve o toplumla diğerlerinin ilişkisinin ele alınması, yalnızca bu ileri bir sınıfın doğru taktiklerinin temeli olarak hizmet edebilir.Aynı zamanda tüm sınıflar ve tüm ülkeler statik olarak değil, dinamik yani hareketsiz değil, hareket halinde görülür (ki bu hareketin kanunları her bir sınıfın ekonomik var oluş şartlarıyla belirlenir "(Lenin,SE,C.1,s.54 "Karl Marks" başlıklı makale"Proletaryanın sınıf mücadelesinin taktikleri" bölümü)

[(x):partinin değil, sınıfların, kitlelerin, bizzat onların kendi hareketi]

"Açıktır ki, kitleler arasında devrimci bir hava ve bu havanın büyümesini sağ layan şartlar olmadan, devrimci taktikler hiç bir zaman için eyleme dönüşmeye cektir. Rusya'da uzun ve acılı tecrübe bize devrimci taktiklerin yalnızca devrimci bir hava üzerinde inşa edilemeyeceği gerçeğini öğretmiştir.Taktikler devrimci hareketlerin tecrübeleri yanında, bir devletteki(ve onu çevreleyen devletlerdeki ve bütün dünyadaki bütün devletlerdeki) bütün sınıf güçlerinin etraflı ve tamamiyle objektif bir değerlendirmesine dayanmalıdır."(Lenin, SE,c3,s.384,"Sol Komünizm ...,"Burjuva parlementosuna katılmalı mıyız?" bölümü)

2-Parti çoğunluğu ve kitlelerin mücadele ve örgüt şekilleri ve Partinin tak - tikleri:

İdeolojik mücadelenin gelişmesi ve Bolşevik yoldaşların 2.Parti Konferansında parti çoğunluğunu bu konuda az biraz zorlaması, onları bu konuda tavır takınmaya "silahlı mücadele" ve örgüt şekillerini her şart altında ve kendi anla - dıkları şekliyle elden düşürmeyişlerini yeni lafazanlıklarla haklılaştırma çabasına itmiştir !

Görünen odur ki, bu yoldaşlar, bizimle birlikte 1,(1) deki fikri benimsemektedirler:
"en çeşitli mücadele biçimlerini kabul eder, fakat onları "icat" etmez, hareketin kendi içinden, kendiliğinden doğan devrimci sınıf mücadelesinin yöntemlerini genelleştirmekle, örgütlemekle, bilinçli kılmakla yetinir." Ancak..." (Partizan, s.14, s.64-65)

Bu "Ancak" çok önemli ve ona döneceğiz !

Yoldaşlarda bizim (1) inci fikri ortaya koyarken Lenin'den yaptığımız alıntıya değiniyor ve dolayısıyla oradaki fikirlerle uyuşuyorlar ! Yani onlar da bizim gibi "kendiliğinden (abç) doğan devrimci sınıf macedelisinin" "kitle mücadelesinin, kendiliğınden ortaya koyduğu "yöntemleri", mücadele ve örgüt şekillerini "genelleştirmek, örgütlemek, bilinçli kılmakla" yetinecekler!?

Fakat darbe öncesi Türkiye'sinde "kitle mücadelesi" şehirlerde yoğunlaşmıştı. İşte tam da bu nedenledir ki, merkezi önderlik örgütlenmeyi kendiliğindenciliğe terk edince -(yoldaşların görüşü) kendiliğınden bir şekilde parti örgütleri şehirlerde ortaya çıktı. Bizzat parti çoğunluğu, şehirlerdeki bu kitle mücadelesinin kendiliğinden bir ürünüdür. Tüm bunlara rağmen parti çoğunluğu, şehirlerdeki bu mücadeleyi pasif olarak seyretmekte olan kırlara çekilmeyi önermekte, partinin örgütlerinin şehirlerde olmasından dert yanmaktadır! Niye? "Strateji"leri "devrim yol"ları böyle talep ediyor da ondan!(bak.age, s.69 "Birincisi...vs.)

Hem (1) deki görüşü savunmak, hem de kitle mücadelesi şehirlerde yoğunlaşmış iken, partinin çoğunluğunu, hem de en iyi unsurlarını kitle mücadelesinin hemen hemen hiç olmadığı kırlık bölgelere göndermeyi savunmak imkansızdır. Ya (1) deki görüşü savunacak ve dolayısıyla taktiklerini şehirlerde sürmekte olan kitle mücadelesi üzerinde şekillendireceksin-ki biz bir proletarya partisiyiz ve küçücüğüz!-ya da masa başında tesbit ettiğin, "icat ettiğin" "strateji"ye, "devrim yol"una bizzat sınıf mücadelesinin yalanladığı bu safsatalara sarılacaksın. İkisi bir arada olmaz! İşte yoldaşların "Ancak"ı ve peşinden gelenler..:

"Ancak" ekonomik evrimin değişik anlarında politik durumdaki, ulusal kültürdeki, var oluş koşullarındaki vs çeşitli koşullara bağlı olarak farklı mücadele biçimleri birinci plana geçer, başlıca biçimler halini alır. Ayrıca ikinci derecedeki yardımcı yöntemler de değişir."(Lenin, Partizan Savaşı makalesi)" (age.s.65)

Yoldaşlar da benim 1-(2) inci fikri ortaya koyarken Lenin'den yaptığım alıntıya değiniyorlar. Yani onlar da benim gibi toplumumuzun vardığı objektif konumu, dolayısıyla tek tek sınıfların konumu ve bunlar arasındaki ilişkiyi (ekonomik, siyasi, kültürel) ve toplumumuzun diğer toplumlarla ilişkisini e-

le almayı, tüm bunların bugün nerede ve ne durumda olduğunu belirlemeyi ve böylece de partinin taktiklerini-1-(1) i dolayısıyla kitle mücadelesini de göz önüne alarak-tesbit etmeyi savunuyorlar?

Maalesef hayır! Yoldaşların kafalarında olan tek şey "silahlı mücadele" safsatalarını "devrim yolu" safsatalarını, Lenin şahitliğinde haklılaştırmaktır.

Lenin'den yapılan bu alıntının doğruluğunu ispatlamak için kullanıldığı görüşler şunlar:(not:alıntılar tersi belirtilmedikçe,sayfa 65-6,P 14 dendir)

"Ülkemizin bugün içinde bulunduğu ve toplumsal yapısını belirleyen "(yoldaşlara göre "yarı-sömürge, yarı-feodal" olarak) "ekonomik, kültürel, siyasi, vs. şartların değerlendirmesi sonucu" belirli-bir an-tarihi dönemin şartlarına uygun düşen" (yani tesbit edeceğimiz bir stratejinin geçerli olacağı bir tarihi dönem !) "devrimci sınıf mücadelesine damgasını vuran esas mücadelenin silahlı mücadele biçimleri olacağını tesbit etmeliyiz."

"Ancak bunu mutlaklaştırmamalı, gelişmenin bazı evrelerinde taktik olarak (aç-yoldaşlar) (yani yukardaki tesbititüm bir stratejik dönem boyunca geçerli bir tesbit olarak gördüklerini tekrarlıyorlar, hem de altını çizerek!) "barışçıl veya başka mücadele biçimlerinin" (Bunların "çok çeşitli" mücadele şekli bilgisi aslında iki türden ibarettir:silahlı, silahsız!)"mücadelinin esas yöntemleri haline gelebileceğini kabul etmeliyiz."

Bunun peşinden "devrim yolu" safsataları "konusunda" da "aynı şekilde" davranmamız öğütleniyor. "Devrimin yolu" "bugünkü şartlarda" (yani yukarda belirtilen, "yarı-sömürge, yarı-feodal"lik şartlarında) "kırlardan şehirlere, uzun süreli halk savaşı"dır, "toplu ayaklanma"yolu (s.42) "reddedilmelidir". "Fakat "bu mutlaklaştırılmamalıdır", "bir takım özel şartların bir araya gelmesiyle" "bir dizi tali etkenin ve uluslararası gelişmenin de etkilemesiyle"(s.42) toplu ayaklanma gündeme gelebilir." "Ama bu istisnai bir durumdur" "Komünistler ilerde bu tip özel durumların meydana gelebileceğini reddetmezler."

Bu "silahlı mücadele" safsatasının Lenin şahitliğinde nasıl haklılaştırıldığı daha hala okura malum olmayacaktır. Çünkü mantıksızlığın mantığını, daha doğrusu sahtekarlığın mantığını anlamak pek kolay bir iş değildir. Ben okura yardımcı olmaya çalışacağım.

İlk olarak: yoldaşların "devrimin yolu" tesbitleriyle "mücadele şekli" tesbitleri bir ve aynıdır! Bunların farklı şeylermiş gibi ortaya konması, "mücadele şekli icad eden" mücidler olduklarını saklamak için icat etmek zorunda kaldıkları koskoca bir sahtekarlıktır. Bu sahtekarlık şu şekilde yapılmakta:

Halk savaşı kavramı aslında bir çeşit savaş şeklini ancak ve ancak, şu veya bu nedenlerle "halk'a dayanabilen parti ve grupların "halk"ı örgütleyip, harekete geçirerek sürdürdükleri bir savaş şeklini ifade eder! Bu yoldaşlara göre ise, bir yerde "teori", başka bir yerde "strateji" adını taktıkları, aslında bunlardan hiç birisi olmayan halk savaşı, devrimin yoludur. "Devrimin yolu, halk savaşı stratejisidir." Yoldaşların bu halk savaşı, işin aslında kendilerinin başlatacakları ve sürdürecekleri, ve kendileri gibi deliye her gün bayram diyen köylüler varsa onların da katılacağı, bir "silahlı mücadele'dir. Fakat her halükarda, bu halk savaşı bir "silahlı mücadele", "küçükten büyüğe" "kırlardan şehirlere" doğru gelişen bir "silahlı mücadele"dir!

İşte "devrimin yolu" bu "silahlı mücadele"nin yoludur! Ve daha önce de gösterdiğim gibi, işin aslında bu silahlı mücadele yoldaşların "devrim"lerinin de ta kendisidir!

Yoldaşlara göre devrim ile "silahlı mücadele", silahlı mücadelenin yolu ile, devrimin yolu olan halk savaşı bir ve aynıdır. İşte tam da bu nedenledir ki, onlar devrimi başlatmalarından, devrimi zafere ulaştırdıkları ana kadar, bu "belirli tarihi dönem için geçerli" gördükleri halk savaşına "strateji" demekteler! Onlara göre halk savaşı "uzun süreli" olacaktır, ve bu uzun süre bo -

yunca sürekli olacaktır. Süre uzun olduğu için de halk savaşı stratejidir- (Not:Onların stratejiyi piç edişleri böyle olmakta. Strateji konusunda Bak: BP 12/1,s.135-Stalin'den)

Buradan kolayca görülebilir ki, yoldaşların halk savaşı ile silahlı mücadeleleri bir ve aynı şeyler, "devrimin yolu olarak halk savaşı stratejisi" safsatası ile "belirli bir tarihi dönemiçin geçerli" "silahlı mücadele" tesbiti, bu mücadele şekli tesbiti, bir ve aynı şeylerdir !

Mevcut farklarl-halk savaşının peşine "strateji"yi, "silahlı mücadele"nin peşine "belirli bir tarihi dönem için geçerli"yi yapıştırmalarıdır ki, bu ikisi de onlara göre aynı şeydir!

2- Halk savaşını nedenlendirirken "ülkemiz yarı-sömürge, yarı-feodal" demeleri, "silahlı mücadele"yi esas mücadele şekli tesbit ederken "ülkemizin ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel, vs. şartlarının değerlendirilmesi sonucu" demeleridir,ki bu değerlendirmenin sonucu "ülkemiz yarı-sömürge, yarı-feodal"dir diyorlar, yani bu ikisi de aynı şeydir!

Yani bu "büyük" farklılıklar yoldaşların ardında gizlendikleri, aslında kendi kafalarında hiç de mevcut olmayan, okuru şaşırtmak için kullandıkları sözde farklılıklardır. Zaten bunu "mücadele şekli" tesbitiyle "devrim yolu" tesbitini "aynı şekilde" ele almamızı önererek de teslim ediyorlar. Kaldı ki bu konunun doğrudan ele alınmadığı bir yerde bu gerçeği açıktan açığa ortaya koyuyorlar:

"...devrimin yolu olarak halk savaşı...Bu nedenle... temel mücadele biçimi savaş, temel örgütlenme biçimi ordu..."(age,s.41)

Şimdi ikinci olarak , Lenin'in 1-(2) deki fikrini nasıl kullandığını daha yakından takip edebiliriz.

Lenin'in buradaki fikrinin toplumu ve toplumlar arası ilişkinin hareket halinde görülmesi, sınıflar arası ilişkinin hareket halinde görülmesi ve dolayısıyla bu hareketlerin her an somut olarak ele alınması, incelenmesi ve taktiklerin, mücadele ve örgüt şekilleri konusundaki görüşlerimizin ancak ve ancak bu incelemeye dayandırılarak tesbitini talep ettiği açıktır. Ve yine açıktır ki bu, her toplumun tarihi gelişmesi ve dolayısıyla milli karakterlerinin de dikkate alınması demektir!

Yoldaşlara göre ise Lenin'in bu fikirlerine, ortaya koyduğu bu taktik kurallara şöyle yanaşılmalıdır:

Bir ülkenin "toplumsal yapısını belirleyen ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel vs. şartları" değerlendirilmeli (tabii bu değerlendirme sonucu toplumsal yapıyı ya "kapitalist ülke" ya da "yarı-sömürge, yarı-feodal ülke" diye belirlenmeli),"bu değerlendirmenin sonucunda" "belirli bir tarihi düzenin şartlarına" "uygun düşen" (ve tabii ki bu değerlendirmenin sonucu olan 'toplumsal yapı" ya da uygun düşen) "esas" "mücadele şekli" tesbit etmeli.

Fakat bu "belirli bir tarihi dönem"de geçerli olan mücadele şekli mutlaklaştırılmamalı! Hümme Hâşâ! "gelişmenin bazı evrelerinde" ortaya çıkabilecek "özel durumlarda" "taktik olarak" başka mücadele şekillerinin de esas hale gelebileceği kabullenilmeli!

Mücadele şekillerinde böyle bir"taktik" değişikliği reddetmeyiz. "Ama" mücadele şekillerini de "bu özel durumlara göre değil,somut şartlara göre"(yani "toplumsal yapıyı belirleyen ekonomik..vs. şartlara" göre, yani "toplumsal yapı"ya göre)tesbit ederiz!

Mesela Türkiye'nin "ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel,vs. şartlarının değerlendirmesi sonucu, Türkiye yarı-sömürge, yarı-feodal olduğu için, bu günden devrimin zaferine kadar ki dönem için geçerli esas mücadele şekli silahlı mücadeledir! Ama biz bunun taktik olarak "barışçıl ve başka" mücadele şekilleri

ne yerini terk etmesini, bu ihtimali reddetmeyiz. Bu ihtimali reddedersek Marksist olmayız!

Yani bu yoldaşlara göre bir "toplumsal yapı" tesbiti yapılır, ondan sonra da bu toplumsal yapıya uygun mücadele şekli, taa ki bu "toplumsal yapı" devrim ile değiştirilinceye kadar geçerli bir mücadele şekli tesbit edilir. Bunlar böylece toplumu, sınıflar arası ilişkiyi hareket halinde görmek yerine hareketsiz olarak görüyorlar, gördükleri tek şey "toplumsal yapı" tesbitleridir. Ve aynı zamanda taktik'in sorunu olan mücadele şekli sorununu, "strateji"ye dönüştürüyorlar, yani imkansız bir iş başarıyorlar.

Mesela bunlara göre Türkiye Kemal paşa döneminde yarı-sömürge, yarı-feodaldi bugünde öyledir, devrim oluncaya kadar da böyle olacak, dolayısıyla tüm bu dönemde esas mücadele şekli silahlı mücadeledir.

Ve bunun üzerinden, her toplumun tarihi gelişmesinin, dolayısıyla milli karakteristiklerinin, kendine özgü milli özelliklerinin dikkate alınması gerekliliğinde mevcut olan binbir çeşitliliği, binbir farklılığı kendi icatları olan "kapitalist ülke" "yarı-sömürge, yarı-feodal ülke" farklılığına indirgiyorlar.

Yani bir yandan toplumu hareket halinde görmeyi reddedip, her anda sınıflar arası ilişkinin somut durumuna bakarak taktiklerin belirlenmesi ve bunu yaparken milli özelliklerin de dikkate alınması yerine, bir kere bir "toplumsal yapı" tesbit edip, buna uygun uzun süreli devrimin zaferine kadar geçerli bir mücadele şekli tesbit ediyorlar ve bunu yaparken sadece ve sadece "kapitalist ülke" "yarı-sömürge, yarı-feodal ülke" farklılıklarını dikkate alıyorlar-kaldı ki bu ülke çeşitleri, "toplumsal yapı" tesbitleri de kendi icatları safsatalardır!

Ya "taktik olarak" değişik mücadele şekillerinin ortaya çıkabileceği ihtimalini kabul etmeleri?

Bu, birincisi yukardaki şarlatanlığı haklılaştırmaz. İkincisi mücadele şekli mücidi olduklarını saklamak için icat etmek zorunda kaldıkları boş bir laftır, üçüncüsü, dolayısıyla da güzel bir spekülasyon aracıdır.

Mesela şu meşhur "halk savaşı strateji"sinin bir alt aşaması olarak icat edilmiş olan "Gerilla savaşına hazırlık dönemi"(GSHD) ile ilgili sözlere bir bakın:

"Eski MK, GSHD nin taktik olarak barışçıl mücadelenin" esas " olduğu dönem olarak tesbit etmişti. O tesbit edildiği dönemde doğru olan bir tesbitti." Ve fakat "bu dönemde bile temel örgütlenme ordu örgütlenmesidir"s.70

"Bugün" (darbe sonrası ve daha hala GSHD) "taktik olarak da mücadelenin silahlı biçimleri ön plandadır. Yani esastır" Ve fakat "bu gerilla savaşını hemen başlatmak anlamına gelmez" s.68

(Not: Okur benim parti çoğunluğunun görüşlerini pek açık olarak ortaya koyamadığım kanısına, gayet haklı olarak varabilir. Fakat eğer parti çoğunluğunun kendi görüşlerini, kendi yazılarından okumak zahmetine katlanırsa, benim onların görüşlerine kendilerinden daha saygılı olduğumu, daha açık bir şekilde ortaya koyduğumu göreceklerdir. Parti çoğunluğunun elindeki silahlardan birisi de anlaşılması imkansız, birbirinden kopuk, nereye çekersen, oraya giden laflar etmek ve böylece ortalığı toza dumana karıştırmaktır. Ben bu tozu dumanı az biraz da olsa yatıştırdığım görüşündeyim. İlerde bu görevime devam edeceğim. Bu arada Leninizmi az biraz bilen her bir yoldaş, parti çoğunluğunun Leninizmi savunma adına, onu saçmalık derecesine düşürdüğü ve böylece onu gözden düşürme çabalarına katkıda bulunduğunu sanırım görebilir!)

Sonuç olarak parti çoğunluğunun mücadele ve örgüt şekilleri konusuna, Lenin üzerinden el attıklarında vardıkları yer, mücadele şekli mücidliğidir. Zatan kitlelerin yerine kendilerini, kitlelerin mücadelesi yerine, kendi mücadelelerini -silahlı türünden- geçiren ve bunu da devrim ve kendi mücadeleleri için çizdikleri ayakları yere basmaz plana da "devrim yolu" diyen, küçük burjuva devrimciliğinin, bu konuda da mücidlik pozisyonuna düşmesinden başka bir şey imkansızdır !

NOTLAR

(Not:1) a-Parti çoğunluğundan yoldaşlar proletaryayı küçük burjuva denizinde boğmak için yeni "teori" icadına da hız kazandırdılar.Sahte Mücadele Sayı:56 daki "Yaşasın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelesi" başlıklı yazıdan okuyalım:

"Şimdi Türkiye'de "niye bu noktaya gelindi" sorusuna cevap veren iki büyük, iki karşıt teori vardır...
Bugüne nasıl ve niçin gelindiğini açıklayan iki büyük teoriden biri, general - ler cuntasının dile getirdiği teoridir...
Bunun karşısında duran büyük teori kampında ise...
bir çok farklılıklarına rağmen, Kaypakkaya'ların , Gezmiş'lerin, Çayan'ların, ve işkencede, darağacında, grevde, tarlada, derste, sokakta,Maraş ve Çorum katliamlarında, Fatsa, Diyarbakır ve Tunceli operasyonlarında şehit düşmüş binlerce, onbinlerce halk evladının, işçının, yoksul köylünün, öğretmenin ve tüm gerçek yurtsever ve demokratların teorisidir."
b-Daha önce alıntı yaptığım ve 2.Konferans öncesi basılan "A.İbrahim Kaypakkaya'nın ve Partimizin Temel Görüşlerine...vs...." başlıklı yazıda da şunları okuyoruz:
"Ve eğer kastedilen temel teorik görüşlerimizin derinleştirilmesi ise bu da anlamsızdır. Çünkü temel teorik görüşlerimizin derinleştirilmesi yalnızca GSH (Gerilla Savaşına Hazırlık-BN) döneminde değil, bir bütün olarak MDD(Milli Demokratik Devrim-BN) süreci boyunca devam edecektir. Ve bu anlamda parti inşası, ordu inşası giderek derinleştirilecektir. Bunu GSH dönemi yle sınırlamak bu dönemin asıl görevlerini unutup, iki ayağını bir pabuca sokma anlamındadır. Ve havada su döğmek temelindedir."s.23
c-Ve yine bu yoldaşlara göre ordu, parti örgütlemesi yapmalıdır.
"Ordunun doğrudan doğruya parti örgütlenmesi yapması doğru ilkesi de bunun sonucu değil midir?"(age,s.21)

Malumunuz olduğu üzere, geri ülkelerde kızıl ordu, esas olarak köylü ordusu - dur -mesala Rusya'da öyleydi-ve yönetiminde işçiler ve proletarya partisi olduğundan proletarya hegemonyasının ve işçi-köylü ittifakının cisimleşmesinden ibarettir. Anca ve anca Mao gibi "Komünist Partisi" adını taktıkları bir halk partisi inşa etmekte olanlar böyle bir örgüte "proletaryanın partisi"ni, yani proletarya partisi maskeli, bir halk partisi kurma görevini verebilirler!Parti çoğunluğunun yaptığı işte budur.

Kaypakkaya yoldaş ise, Mao'da.ı, Mao'nun Çin Kızıl ordusunun görevlerini saydığı bir alıntı yapıyor-bak SY s.363. Mao Kızıl Ordunun görevleri arasında 'partinin örgütlerinin kurulması" görevini de sayıyor, fakat Kaypakkaya bu alıntıya dayanarak gerilla gruplarının görevlerini sayarken parti örgütlerini kurma görevine hiç de değinmiyor! Çünkü o, Kastrocu "gerillalar partiyi kurar" safsatasına karşı idi. Onun hatası Mao'nun bu "dikkatsizliği" üzerinde kafa yormamasıdır !

Not2-Birden fazla içeriğe sahip pek çok terim vardır, mesela, metafizik, ideo loji, diyalektik...Burada da, Stalin'in "objektif şart" kavramını iki tür içe rikte, fakat her seferinde içeriğini doldurarak kullandığını görüyoruz.1-Toplumun ekonomik, siyasi kültürel konumu,ki bunun geriliğini veya ileriliğini devrimin bir şartı görmek 2.Enternasyonale özgüdür. Yani Stalin bu kavramı "devrim için objektif şartlar " şeklinde kullanırken 2.Enternasyonal'in bu konudaki görüşlerini ortaya koymaktadır. 2.Enternasyonalin talep ettiği bu "devrim icin objektif şartlar" Marksistler açısından "devrim için"şart filan değildir. 2.si de benim bu bölümün başında ortaya koyduğum, belirli bır toplumun hareket şeklinde ortaya çıkması gerekli olan-devrimin vuku bulması için -değişiklikler.

Not 3- Partiyle sınıfı eşitlemenin bürokratlaşmayı aşırı uca ulaştırmak olduğunuStalin'den yapılan alıntıdan göstermiştim,ilave etmem gereken şudur ki, aşırı bürokrasi kendi içinde kitlelerin en geri önyargılarına boy eğen kitle kuyrukçuluğunu, kitleleri bu temelde partinin peşine takmayı da içerir. Parti çoğunluğuna bir bakınız bunun ne kadar doğru olduğunu görürsünüz: bir yandan parti içi ideolojik mücadele iki çızgi aşamasına geldiğinde bile "parti disiplini" sayesinde parti içi ideolojik mücadele parti sempatizanlarından gizlenir ve tam da bu şekilde parti sempatizanları ideolojik olarak geri bırakılır öbür yandan, sağ olsun bu gerilik, tam da onun üzerinden "silahlı mücadele" "parti" "İbrahim" vs. ajitasyonuyla parti sempatizanları, bizzat kendilerinin birhaber bıraktığı bu yoldaşlar Bolşeviklere karşı saflara kazanılır !! Ondan sonra da bu cahilliği korumak şart olduğundan, onların Bolşeviklerle temasını önlemek bir gereklilik ve bunu sağlamak için namıssuzluğun dik alası bile mübah hale gelir(!)

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE VE ÖRGÜT ŞEKİLLERİ (1980 de yazıldı)

i) İşçi Ayaklanmaları - Genel Grev

"Dördüncüsü 15-16 Haziran direnişinin bastırılması, devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını , şehirlerde zaman zaman ortaya çıkan işçi ayaklanmalarının kırlık bölgelere çekilmediği taktirde bastırılmaya mahkum(abç) olduğunu gösterdi . PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi . " (İK, Seçme Yazılar , s. 274)

"Burada önemli bir ilke (aç-İK) hatası söz konusudur . Köylüler , sadece kendi kuvvetleri ile (aç- İK) Kızıl Siyasi İktidarı kurabilir ve yaşatabilirler. "Başlıca sanayi şehirlerinin " hepsinde gericiler kesin hakimiyet kursalar ve işçi sınıfı hareketini uzun bir süre tamamiyle bastırsalar dahi , köylüler yine de Kızıl Siyasi İktidarı kurup yaşatabilirler ve bu imkansız bir şey değildir " (age, s. 26)

"7- Şehirlerde (büyük şehirlerde) stratejik savunma dönemlerinde kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak esas , ayaklanmalar düzenlemek talidir . "(age,s.393)

""Bastırılmaya mahkum" yani sonu başından belli bir harekete girişmek aptallık olacağına göre ... " (age, s.341)

"Ülke çapında , bir bütün olarak düşman bizden güçlü olduğu sürece , şehirlerdeki politikamız, esas olarak "kuvvet" toplamak ve fırsat kollamak"tır. Ve zaman zaman ayaklanmalar düzenleyerek köylük bölgelere çekilmektir. "

İK yoldaşın görüşleri bunlar . Yani :

1- Devrim ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamaz.

2- Köylüler kızıl siyasi iktidarı kurabilir ve yaşatabilirler . Yani , köylü ayaklanmaları başarı kazanabilir . Fakat

3- İşçi ayaklanmaları kırlara çekilmezse bastırılmaya mahkumdur.

4- Bastırılmaya mahkum bir harekete girişmek aptallıktır. Ama

5- Şehirlerde zaman zaman ayaklanma düzenleyip kırlara çekilmeliyiz.

6- Şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirmek hayaldir. PDA'nın böyle bir hayali vardır .

Önce bu görüşlerin kendi içlerindeki mantık silsilesini tespit edelim.

Birincisi : İşçi ayaklanmalarını , şehirlerdeki (hele hele de büyük şehirlerdeki) ayaklanmaları kırlara çekmek fikri üstünde fazla düşünülmeden ileri sürülmüştür . Şöyle ki , i) "büyük şehirler ", işçilerin yerleşme merkezleri esas olarak batıda, ii) tüm "stratejik savunma dönemi" boyunca da karşı devrimci ordu ayakta ve bizden güçlü iii) bizim üs alanlarımız , gerilla faaliyeti yürüttüğümüz yörelerde "en geri " kırlık bölgeler , yani doğuda - işin aslında esas olarak Kürt bölgeleri ! Bu şartlarda "ayaklanmanın" yani ayaklanmış işçilerin "kırlara çekilmesi" en iyi ihtimalle içi boş bir laf, uygulanamaz bir tespit değil midir ! İstanbul'daki ayaklanmacı işçilerin, karşı devrimci ordu ayakta iken , Tunceli'ye çekilmesini bir düşününüz ! ! !

İkincisi ; bu içerik olarak boş olan "işçi ayaklanmalarının kırlara çekilmesi" fikri , işin aslında , devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağı -ve kırlarda başarıya ulaşacağı - fikrinin kaçınılmaz sonucu olarak ileri sürülmüştür. Devrim ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamaz , iyi ama işçi ayaklanmaları, yani şehirlerdeki ayaklanmalar da önlenemez ; bu paradoxtan

"devrimci" kurtuluş yolu ... ayaklanmayı kırlara çekmek ....

Üçüncüsü ; başından sonucu belli bir işe kalkışmak aptallıksa , işçi ayaklanmalarının yenilmeye mahkum olduğu da başından biliniyorsa , işçi ayaklanmaları düzenlemek aptallık olmaz mı ? Olur ! Ama İK yoldaş düzenlenmesini talep ediyor ... Kırlara çekmek için . Ama bu da aptallığı ortadan kaldırmıyor.

Dördüncüsü ; PDA (veya daha sonra HK) ya "şehirlerde ayaklanmalar " yani, işçi ayaklanmaları üzerinden iktidara gelme "hayali " atfetmek hakikaten sakattır! Yok onların öyle "hayalleri " !!

Şimdi de buradaki fikirlerin , muhtemel sonuçlarına , bizim pek çok kereler vardığımız ve propagandasını ettiğimiz sonuçlara bir bakalım :

Birincisi ; eğer işçi ayaklanmaları yenilmeyemahkum ise , bizim partimizin işçiler arasında bunun propagandasını yapması, "ayaklanmayın yenilirsiniz" demesi gerekir !

Bu dendide. Genel grev aleyhine yapılan propagandanın temel taşını bu oluşturuyordu . HK, PDA, vb. nin "genel grev" çağrıları , işçiler TKP'nin peşinde iken yapılan bu çığırtkanlık içi boş bir çığırtkanlıktı . Ama biz bu "genel grev " çığırtkanlığına yukardaki temelde karşı çıktık ! Çünkü adına layık bir "genel grev", yani siyasi genel greve dönüşmesi gereken bir genel grev , gelişmesi içinde "işçi ayaklanmalarına " dönüşmelidir ! Ama "işçi ayaklanmaları " yenilmeye mahkum .. "işçi ayaklanmaları"üzerinden iktidarı ele geçirmeyi "hayal etmek " troçkistlik, ..çünkü ys-yf ülkelerde devrim ilk başta şehirlerde başarı kazanamaz... Sonuç , genel grev üzerinden işçi ayaklanmalarına karşı propaganda idi.

İşte buna rezalet derler !

İkincisi ; bu fikirlere sadık kalanlar , kaçınılmaz olan işçi ayaklanmaları patlak verdiğinde , tam da ayaklanma sırasında işçilere "yenileceksiniz, kırlara çekilin " diye propaganda yapmak zorunda kalacak ve bozguncular "şerefine" ulaşacaklardır . Ayaklanma sırasında bu tür propagandalarla işçilerin karşısına çıkan bir örgüt, o şehirdeki işçiler arasında bir daha tutunamaz !

Üçüncüsü ; ayaklanmayı biz başlatırsak ve ayaklanmacı işçilerin tümü değil de ayaklanmayı düzenleyen bizim yoldaşlarımız "kırlara çekilir " ise , bu, ikinciden de büyük bir rezillik olur .

İşçilere genel grevi ve ayaklanmayı yasaklayan ; onlara işçilerin nasılsa yenileceğini , ama köylülerin zafer kazanacağını propagandaeden; ayaklanma düzenlerse de , veya ayaklanmalar kendiliğinden patlak verdiğinde bizzat ayaklanma içinde "kırlara çekilme " yani bozgunculuk propagandası yapan, yani İK'nın mevcut görüşlerini eylemlerine kılavuz yapmaya kalkışan bir partinin sadece ve sadece lafta bir proletarya partisi olacağı , eylemleriyle proletarya saflarını bozmak , moral olarak yıpratmaktan başka bir şey yapamayacağı sanırım yeterince açıktır !

Bu yazı Devrimci Durum konusunda "İşçinin Sesi"nin bir eleştirisidir. Yazı M.Çayan'ı da ele alıyor ve daha önce BP s.14/15 te basılmıştı.

2.Makale

Devrimin Objektif şartları[1] (Devrimci Durum) ve İşçinin Sesi Revizyonistleri

Devrimci Durum konusunda en çok lafazanlık eden, devrimci durum konusundaki görüşleriyle en çok övünen siyasi akım İşçinin Sesi'dir.

Tüm bu lafazanlıklar R.Yürükoğlu'nun "Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye" kitabıyla başladı ve o kitaptaki görüşler temelinde sürdürüldü.

Görelim bakalım bu övünmeler Lenin'in devrimci durum öğretisinin doğru bir savunması üzerinde yükselen haklı övünmeler midir, yoksa bu öğretiyi revizyona tabi tutan revizyonist övünmeler mi, yani bir revizyonist grubun-İşçinin Sesi-kendisini diğer bir revizyonist gruptan -TKP-MK- ayırmak ve böylece "güneşin altındaki yer'ini almak için icat ettiği şu büyük farklılıklar mı?

Makalemize yüce öğretmenimiz Lenin'den kendi öğrendiklerimizle başlayalım:

I- Devrimin Objektif şartları (Devrimci Durum)

Devrimin objektif şartları, hareket halindeki toplumun hareketinde tek tek gruplardan, partilerden, hükümetlerden, diktatörlerden ve bizzat sınıflardan bağımsız olarak ortaya çıkan objektif, nesnel değişikliklerdir, ki bu değişikliklerin tümünün bir arada yarattığı toplumsal duruma da devrimci durum denir.

Devrimci durumun belirtileri veya devrimin objektif şartları dediğimiz, toplumun hareketinde ortaya çıkan bu objektif değişiklikler nelerdir?

1- Siyasi kriz:hakim sınıfların siyaseti, şu veya bu şekilde bir krize girer ve bu kriz nedeniyle bizzat hakim sınıflar kendi elleriyle kitleleri siyasi eyleme iterler.

2- Ekonomik kriz:toplumun ekonomik ilişkileri kendi kanunlarının talebi olarak bir kriz dönemine girer. Bu "normal" durumlarda dahi yoksulluk içersinde yaşayan halkın ihtiyaçlarını her geçen gün daha da şiddetlendirerek onları kendiliğinden eyleme iter.

3- Bu ekonomik ve siyasi krizlerin bir sonucu olarak, halihazırda değindiğimiz gibi kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış ortaya çıkar.

> "Marksistler için, bir devrimci durum olmamış, devrimin imkansızlığı tartışma götürmez, dahası her devrimci durum da devrime götürmez. Genel olarak konuşursak devrimci durumun belirtileri nelerdir?Şu üç önemli belirtiye işaret edersek muhakkak ki yanılmayız. (1) Hakim sınıfların hakimiyetlerini hiç bir değişikliksiz korumaları imkansızsa, "üstteki sınıflar" arasında şu veya bu şekilde bir kriz, hakim sınıfların siyasetinde ezilen sınıfların hoşnutsuzluk ve öfkesinin arasından patladığı bir çatlağa yol açan bir kriz varsa. Bir devrimin vuku bulması için "alttaki sınıfların eskisi gibi yaşamak istememeleri" genellikle yetersizdir, "üstteki sınıfların eskisi gibi yaşamaya yeteneksiz olmaları " da gereklidir. (2) Ezilen sınıfların cefa ve ihtiyaçları alışılagelenden daha şiddetli hale büyüdüğünde. (3) Yukardaki sebeplerin bir sonucu olarak "barış zamanı" nda

kendilerinin soyulmalarına itiraz etmeden müsade eden, fakat çalkantılı zamanlarda hem krizin tüm olayları ve hem de "üstteki sınıfların " kendileri tarafından bağımsız tarihi eyleme çekilen kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış varsa.

Sadece tek tek grup ve partilerin iradelerinden değil, tek tek sınıfların iradelerinden dahi bağımsız bu objektif değişiklikler olmamış devrim genel bir kural olarak imkansızdır. Tüm bu objektif değişikliklerin toplamına devrimci durum denir. "(2.Enternasyonal'in Çöküşü)

"(Basle Manifestosu tarafından- ÇN) kısaca "ekonomik ve politik kriz" diye tanımlanan ... devrimci durum ..."(Lenin, 2.Enternasyonal'in Çöküşü)

"Kautsky'nin sol muhalifleri gayet iyi biliyorlar ki devrimler "yapıl'amazlar devrimler objektif olarak (yani partilerin ve sınıfların iradelerinden bağımsız) olgunlaşmış krizler ve tarihdeki dönemeçlerden gelişir." (age.)

"Devrimin temel yasası, bütün devrimler tarafından ve özellikle 20.yüzyıldaki üç Rus devrimi tarafından doğrulanan devrimin temel yasası şudur: devrim olabilmesi için , sömürülen ve ezilen yığınların, eskiden olduğu gibi yaşamanın olanaksız olduğu bilincine varmaları ve değişiklik istemeleri yetmez; devrimin olması için, sömürücülerin eskiden olduğu gibi yaşayamaz ve hükümeti yürütemez duruma düşmeleri gerekir. Ancak "aşağıdakilerin" eski tarzda yaşamak istemedikleri ve " yukardakilerin" de eski tarzda yaşayamadıkları durumdadır ki , ancak bu durumdadır ki, devrim başarıya ulaşabilir. Bu gerçeği başka biçimde şöyle ifade edebiliriz: (sömürüleni de, sömüreni de etkileyen) bir ulusal bunalım olmadan devrim olanaksızdır." (Lenin, Sol Komünizm)

II- R. Yürükoğlunun Devrim/ci Durum tanımları :

1.tanım :

" Her dört yanlışta da (bilinçli çarpıtmalar dışında) devrimci durum hakkındaki Leninci anlayışı eksik ya da yanlış bilmek önemli bir yer tutuyor. Onun için bu anlayışı kısaca görmekte yarar vardır.

Devrimin nesnel ve öznel koşulları ve devrimci durum kavramları "Marksçı-Leninci tarih anlayışı"ndan çıkarılır. Tüm tarih, insan eyleminin sonucudur. Ne var ki , insan bu eylemini kendi dışında belirlenmiş tarihsel koşullarda yürütür. İcinde yer aldığı ortama bağımlıdır. İşte, tarihi yapanların (yığınların) istek ve iradeleri dışında oluşmuş tüm koşullara nesnel koşullar (objektif koşullar) denir.

Nesnel koşulların temeli , özü, Marks'ın deyimiyle herşeyin altında bir kızıl şerit gibi uzanan ekonomik koşullardır. Bu temel koşulla birlikte, tüm toplumsal , siyasal , iç ve dış koşulların toplamı nesnel koşulları oluşturur. Nesnel koşulların devrim için olgunluk derecesi kendini sınıf çelişkilerinin keskinlik düzeyi ile açğa vurur.

Öznel öğe (subjektif faktör) insan eylemidir, bilinçli davranışlardır. Devrimci süreç açısından öznel öğenin, birbirleriyle çok yakın etkileşme içinde üç göreceli bağımsız unsurdan oluştuğunu söyleyebiliriz. Bunlar 1) yığınların devrimci bilinci, devrim için kararlılıkları, 2) başta işçi sınıf ı olmak üzere tüm emekçilerin örgütlülük düzeyi, 3) bir anlamda hepsinin yansıdığı şey olarak komünist partisi, onun yöneticilik yeteneği ve doğru siyasetidir.

Devrimci durum, asıl belirleyici olan nesnel koşullar temelinde , nesnel ve öznel elverişli koşulların birleşmesiyle varılan, olağan ortamlardan farklı bir aşamadır. Yüksek sınıf savaşımını dışa vuran nesnel bir durumdur.

Devrimci duruma ilerde daha geniş değineceğiz. Şimdi , devrimci duruma ve devrime yol açan nesnel koşullar ve öznel öğe arasındaki ilişkileri görelim." (EZHT, s.98-99)

Bu laf salatasını biraz incelersek "devrimci durum hakkındaki" "Leninist anlayışı" değel ama R.Yürükoğlu'nun devrimci durum anlayışının bir çeşitini görebiliriz. (Not 1)

R.Yürükoğlu'na göre bir "devrimin nesnel (objektif) koşulları" var. Bir de bu devrimin objektif koşullarından farklı olarak, devrimin objektif ve subjektif koşullarının birleşmesi olan "devrimci durum" var.

"Devrimci durum .. nesnel ve öznel .. koşulların birleşmesiyle varılan ..bir durumdur."

Lenin'in R.Yürükoğlu'nun bu kitabında kullandığı alıntıdaki tarifi ise gayet açık : "Tüm bu objektif değişiklerin toplamına devrimci durum denir." Devrimin subjektif şartları veya R.Yürükoğlu'nun dilini kullanırsak "öznel koşullar", "öznel öğe" "subjektif faktör".. bunlar Devrimci Durumun Leninist tanımı içine girmezler !

Devrimin subjektif şartlarının Lenin'de ayrı bir tanımı vardır, göreceğiz.

Devrimin objektif şartları, devrimci durum varken,
devrimin subjektif şartları da varsa ,... devrim olur !
"Devrimci durum" değil !

İşte Lenin :
".. devrim, yukarda bahsedilen objektif değişikliklerle , subjektif değişiklerin .. bir arada bulunduğu bir durumdan doğar."

Lenin, "Marksizm ve Revizyonizm" adlı makalesinde Marksizme düşman akımların Marksizm adına piyasaya çıktıklarını ve bu nedenle bu akımlara revizyonizm adının takıldığını anlatır.

R.Yürükoğlu da "Leninci anlayış"adına Lenin'in devrimci durum tanımını çarpıtarak revizyonistler safındaki "şerefli" yerini alıyor!

(Not 1: R.Yürükoğlu'dan yaptığımız ve yapacağımız alıntılar, R.Yürükoğlu'nun kitleleri kazıklayıp maksimum kâr peşinde koşan fabrikatörlerin bolca adi mal üretmesi gibi, bolca yeni yeni kavramlar ve anlayışlar ürettiğini göstere cektir. Biz bu kavramlar ve anlayışlar üzerinde fazla durmayıp, her seferinde ele aldığımız konu ile ilgili saçmalıkları sergilemeyi, diğer saçmalıkları da ilgili konuyu ele aldığımız zamana bırakmayı uygun gördük. Saçmalıkların tümü ne değinmek ise, okur kusura bakmasın ama, bizim görevimiz olamaz ! Yazar imkansız olan bir şeyi üstlenemez!

Kaldı ki böyle bir çaba dahi okur için de zaman kaybından başka bir şey olmazdı. Gerekli olan R.Yürükoğlu türü revizyonizmin özünü sergilemektir.Biz bunu yerine getireceğiz.)

2.tanım

"Nesnel koşullar ve öznel öğe üstüne bu girişten sonra"devrimci durum"a dönelim ve Türkiye'de devrimci durum yoktur diyen birinci yanlışa gelelim.

Devrimci durum, devrim olabilmesi için gerekli toplumsal ve siyasal koşulların . toplamıdır. "Devrimler hiçbir zaman hazır biçimde doğmazlar, Jupiter' in kafasından ortaya fırlamazlar..Her zaman , önce huzursuzluk, bunalımlar, hareketler, baş kaldırmalar, devrim başlangıçları süreci yer alır."(6) İşte bu bunalımlar döneminin adı devrimci durumdur.

Devrimci durum iç ve dış koşulların yarattığı karmaşık bir bütünden doğar ve giderek olgunlaşır. Devrimci durumun oluşma anı ve gelişme hızı ve bu dönemdeki toplumsal savaşımın biçimleri çeşitli etkenlere bağlıdır. Bunların başlıcaları , çelişkilerin keskinlik derecesi, devlet aygıtının içinde bulunduğu durum, devrimci sınıfın saldırısının şiddeti, yığın hareketinin genişlik ve derinlik derecesi, uluslararası durumdur.

Lenin, devrimci durumun varlığını gösteren üç belirti saymıştır : 1) Ezilen

sınıfların, sıkıntı ve çilelerinin "olağan"ın üstüne çıkması sonucu, artık eskisi gibi yaşamak istememeleri, 2) "Üst sınıflar" arasında şu ya da bu biçimde kendini gösteren bir bunalımın varlığı, yönetici sınıfın siyasetinde bunalım(ki bunlar halkın öfke ve nefretini giderek daha fazla açığa vurmasına yardımcı olur) , 3) Üstteki iki nedenden dolayı, olağan zamanlarda çilesine sessizce katlanan yığınların eyleminde göze batar bir yükselmenin ortaya çıkması. (7)

Devam edelim. "Yalnızca tek tek grup ve partilerin değil, tek tek sınıfların bile isteğinden bağımsız olan bu nesnel değişimler(yukarıya aldığımız belirtiler- R.Y.) olmadan genel kural olarak devrim olanaksızdır. Tüm bu nesnel değişimlerin toplamına devrimci durum denir."(8)

Görülüyor ki Lenin, örneğin siyasal bilinç düzeyi ve yığın savaşımı gibi içinde büyük ölçüde öznel unsurlara sahip belirtiler taşıdığı halde , devrimci durumu "devrimin nesnel koşulu" olarak koyuyor. Çünkü bunlar büyük ölçüde insan irade ve isteğini yansıtıyorlar ama yine de insan irade ve isteğinden bağımsızdırlar. Siyasal bilinç düzeyindeki sıçramalar ve yüksek yığın savaşımı gibi unsurlar hiçkimsenin isteğiyle dışardan sokulamazlar, devrimci krizin nesnel koşullarına bağlı olarak ortaya çıkarlar. Bu nedenle devrimci durum, devrimin nesnel koşuludur. Hiçbir örgüt , parti, hatta tek bir sınıf, kendi isteği ve çalışmasıyla devrimci durum yaratamaz.

Bir ülkede devrimci durum ve onun üç belirtisi somutta kendini şu oluşumlarla dışa vurur: 1) Çeşitli sınıf güçleri arasında şiddetli savaşım , 2) Toplumsal yaşamın çeşitli alanlarında anarşi, 3) Maddesel değerlerin yıkıma uğraması.(Bak. K.Zaradov,Leninizm ve Kapitalizmden Sosyalizme Geçişin Çağdaş Sorunları, ilgili bölüm)

Böylece devrimci durumun çerçevesini Lenin'e dayanarak çizmiş oluyoruz. "
(EZHT, s.101-102)

Bu 2.tanımda ilk göze çarpan, bu tanımın 1.tanımdaki saçmalık üzerinde , devrimin objektif koşulları ile devrimci durumu ayıran ve devrimci durumu devrimin objektif ve subjektif şartlarının birleşmesi olarak tanımlayan saçmalık üzerinde inşa edildiğidir.

Kişi isterse "allami Cihan" olsun, bir saçmalığı kendine temel alarak ancak daha fazla saçmalık icat edebilir.

Dolayısıyla R.Yürükoğlu'nun burada da saçmalayacağı açıktır. Saçmalıyor da.

"Lenin , devrimci durumun varlığını gösteren <u>üç belirti</u> saymıştır " diyor R.Yürükoğlu ve bu belirtileri kendine göre sıralıyor.

Ve hemen peşinden Lenin'i okuyoruz:

"<u>Tüm bu nesnel değişimlerin toplamına devrimci durum denir.</u>"

R.Yürükoğlu , Lenin'in bahsini ettiği "üç belirti"nin "devrimin objektif şartları"olduğunu daha hala idrak edemediği için kendisi böylesi komik bir duruma düşüyor !

Bu satırlarla , 1.tanımının ve tüm düşünce silsilesinin saçmalığını kendisi teslim ediyor ya, bu olgunun farkında bile değil bizim "büyük teorisyen" !

Şimdi R.Yürükoğluna olumlu yaklaşmaya , 1.tanımın revizyonist karakterini , 2.tanımın da bu 1.tanımı içinde taşıdığı için revizyonist olduğunu unutmaya ve R.Yürükoğlu'nun bu 2.tanımının Lenin'i doğru yansıtan bir tanım olduğunu söylemeye zorlayabiliriz kendimizi.

Çünkü R.Yürükoğlu Lenin'in "üç belirtisi"ne değiniyor. Ve biz olumlu çabamızla bu "üç belirti"nin devrimin objektif şartları olarak anlaşıldığını ve bunların"toplamının devrimci durum" olarak adlandırıldığını kabul edebiliriz .

Gelgelelim R.Yürükoğlu bizim böylesi bir çabamıza müsade etmemeye, Leninist devrimci durum tanımını anlamadığını ve revizyonistlikten vazgeçmediğini ispatlamaya çok kararlı.

İlle de "sağa kaymış dünya komünist hareketi" (İşçinin Sesi"nden) nin teorisyenlerinden K. Zaradov'a, bir "yoldaş"ına başvuracak !

"Bir ülkede devrimci durum ve onun üç belirtisi somutta kendini şu oluşumlarda dışa vurur:.."

Yani böylece geçtim Lenin'in "üç belirtisi"ni anlamaktan, "belirti"nin neyin nesi olduğunu dahi anlamaktan aciz olduğunu sergileyecek !

"belirti... somutta...oluşumlarla dışa vurur."

Lenin'in "üç belirtisi" yerine K.Zaradov ve R.Yürükoğlu'nun bu "belirtilerin" somutta "dışa vuran" 3 "oluşumları " !

Yörükoğlucayı Türkçeye tercüme edersek : belirtilerin belirtileri...

Lenin kendini pek iyi izah edemedi. Dolayısıyla K.Zaradov ve R. Yörükoğlu el ele verip Lenin'i "daha anlaşılır" kıldılar. Aferin size!

Neymiş efendim? "Böylece , devrimci durumun çerçevesini Lenin'e dayanarak çizmiş.." !

Ne kadar da ALÇAK gönüllü ! Lenin'i "daha anlaşılır" kıldığına hiç değinmiyor!

3.tanım

"Bir başka sonuç da devrimci durumun ancak iktidarı sarsacak çapta güçlü eylem koyma yeteneği ile birleştiği, yani, devrimin nesnel koşulu ile öznel öğenin birleştiği zaman devrim olacağıdır. Lenin devrimin nesnel koşuluyla öznel öğenin birleştiği bu duruma "ulus çapında bunalım" diyor. Demek ki, içinde değişik olgunlaşma aşamaları barındıran bir süreç olan devrimci durumun son aşaması, devrime yol veren aşaması "ulus çapında bunalım" aşamasıdır.Lenin devrimin her zaman ulus çapında bunalımdan doğuşuna "devrimin temel yasası" adını veriyor".(...)
"Öylesi bir durum , "devrime beş kala" durumudur, devrimci durumun ulus çapında bunalım aşamasıdır. "(EZHT, s.106)

Alıntıdaki birinci cümleye üstünkörü yanaşan okur, R.Yürükoğlu'nun ,Lenin'in devrimin objektif şartları(devrimci durum) ile devrimin subjektif şartları bir arada varsa devrim olur, sözlerini savunduğunu sanabılır, fakat azıcık dikkatli yaklaşım bunun hiç de böyle olmadığını sergiler.

Çünkü R.Yürükoğlu , 1.tanımında nesnel koşullarla öznel koşulların birleşmesiyle varılan duruma devrimci durum denir" diyordu ! Dolayısıyla o, birinci cümlede en iyi ihtimalle kendi kendini yalanlar.

Fakat hemen bu yalanlamanın peşinden, tekrar 1.tanıma, fakat başka bir kavramla dönüyor : 'nesnel koşulla öznel öğenin birleştiği bu duruma "ulus çapında bunalım", "devrimci durumun ulus çapında bunalım aşaması" denir diyor- Pardon,Lenin öyle dermiş.....

Yani R.Yürükoğlu herkese nasip olmayan bir işi başarıyor. Hem 1.tanımın revizyonistliğini sergiliyor, hem de "doğru"luğunu savunuyor ..Bu adam hakikaten çok büyük bir adam!...

Hem devrimin objektif şartlarıyla(devrimci durum) subjektif şartları biraradaysa DEVRİM OLUR, hem de bu ikisinin bir arada olduğu duruma "devrimci durum" denir(1.tanım), hem de "devrimci durumun ulus çapında bunalım aşaması"

Kaldı ki ulus çapında bunalım ile devrimci durum aynı şeylerdir.

Lenin'in formüle ettiği devrimin temel yasası şundan ibarettir: Devrimin olabilmesi için , devrimci durum ,"bu doğru başka bir şekilde şöyle ifade edi-

lebilir...ulusal (veya ulus çapında-ÇN) bir bunalım" şarttır.!

Lenin'den alıntılar makalenin girişinde mevcuttur! Lenin'in devrimci durumun belirtileri ile "devrimin temel yasasında" saydıklarını karşılaştırmak bile, devrimin temel yasasının devrimci durumu konu aldığını, devrimci durumu bir şart olarak tesbit ettiğini ve devrimci durumu sömürüleni de, sömüreni de etkileyen "ulusal bunalım" diye tanımladığını gösterir.

Kaldı ki aynı tanım, bizzat devrimci durumun tarif edildiği alıntıda kısaca "ekonomik ve siyasi kriz" sözlerinde görülebilir!

4.Tanım değil ama RY'nin devrimci durum tanımlarının bir şartı

RY'nin devrimci durumu 3 tür tanımına halihazırda değindik . Burada ise RY' den yaptığımız alıntıları ciddi bir çabayla incelemeye kalkıp kafasını iyice karıştırmak gibi bir hata yapmış, daha doğrusu arzulanmayan bir görevi yerine getirmiş okurların kafa karışıklığına sebep olan binbir kaynaktan konumuz açısından en önemli olanını okurun dikkatine sunacağız.

Bu bölümde kullanacağımız RY'den tüm alıntılar , RY'den halihazırda yaptığımız alıntılarda mevcuttur .

RY, devrimci durum konusunu işlerken üç kavrama değinerek işe başlıyor .

"Devrimin nesnel ve öznel koşulları ve devrimci durum kavramları.... "

Yani ,

a) Devrimin nesnel koşulları
b) Devrimin öznel koşulları
c) Devrimci durum

RY, yukardaki alıntıda görüldüğü gibi üç ayrı kavram sayıyor. Ve dolayısıyla devrimci durum ile devrimin nesnel koşullarını birbirinden ayırıyor .Kendi kafasında bu ayrımı yaptığını ispatlamak için de , ilk önce devrimin nesnel koşullarının değil ama'nesnel koşullar' ın tanımını yapmaya girişiyor .

"Nesnel koşullar .... bu temel koşulla (ekonomi-YN) birlikte tüm toplumsal siyasal iç ve dış koşulların toplamı " dır.

Şurası açıktır ki , bir kişi devrimin nesnel koşullarından demvurur vepeşinden devrimin nesnel koşullarını tanımlamaya girişirse , devrimin nesnel koşulları kavramını kullanır "nesnel koşullar"değil.

Fakat RY tam da böyle yapıyor . Bunu yaparken konuyu değiştirdiğine de değinmiyor . Dolayısıyla kafa karışıklığı . Tanımı yapılan şey, "nesnel koşullar" mı, yoksa "devrimin nesnel koşulları" mı?

Nesnel koşulların tanımının hemen peşinden ise devrimci durum tanımı geliyor . Bu tanımın içinde ise iki tür "nesnel koşullar var : " ... asıl belirleyici olan nesnel koşullar temelinde, nesnel ... elverişli koşullar ... " .

Al sana !

Biraz önce "devrimin nesnel koşulları" oluverdi "nesnel koşullar' , şimdi de nesnel koşullar ikiye bölündü .

i)"Asıl belirleyici olan nesnel koşullar " Ve temeli bunlar olan

ii) "elverişli nesnel koşullar" .

RY, bize birincinin tanımını verdi . İyi ama ikincisi birincisinden farklı ise ikinciden ne anladığı nerde ? Yok.

Ve biz okura her ne kadar RY'nin devrimci durum tanımlarından üç tanesini sunduysakta , RY'de devrimci durum tanımın haddi hesabı yok . Mesela:

"Devrimci durum, devrim olabilmesi için gerekli toplumsal ve siyasi koşulların toplamıdır " (abç)

"Devrimci durum , iç ve dış koşulların yarattığı karmaşık bir bütünden doğar ve gelişir. " (abç)

İyi ya "nesnel koşullar"ın tanımı neydi ?

"Nesnel koşullar ... bu temel koşulla (ekonomi-YN) birlikte , tüm toplumsal siyasal iç ve dış koşulların toplamı " (abç) dır.

Yani ,

"Devrimci durum, devrim olması için gerekli" , " nesnel koşullar" dır.

RY , "devrim için gerekli nesnel koşullar " Lenin'in devrimci durum tanımında kullandığı üç belirtidir. deseydi sorun olmazdı . Fakat RY'nin "devrim için gerekli nesnel koşullar"ı ile yine RY'nin "nesnel koşullar"ının tanımları aynı . Zaten ilk başta devrimin nesnel koşullarından demvurup nesnel koşulların tanımına başlamıştı . Ha devrim için gerekli nesnel koşullar demişsin , ha da devrimin nesnel koşulları . Tabii ki tüm bunların,RY'nin tüm"nesnel koşullar"ının Lenin'in üç belirtisi ile hiç bir ilişkisi yok .

Böylece ; RY'nin , RY'ye sadık kalarak ürettiğimiz devrimci durum tanımı şuna dönüşüyor :

Devrimci durum , "devrimin nesnel koşulları"dır . Veya

Devrimci durum , "nesnel koşullar"dır .

Bu kadar yeter herhalde ...

Ama RY'ye haksızlık yapmamak için , başka bir nedenle değil , RY'den başka bir "nesnel"lik daha sunalım : " Devrimci durum , devrimin nesnel koşulu dur. " (abç)

Aslanım benim ! Nasıl da bildi !

Bin tane saçma laf edersen , birinden biri tutar , demiş. Kim demişse . Hem de "nesnel koşullar " değil, "nesnel koşul" !

Okur ayağa kalksın ve RY'nin ML teoriyi bu tutarlı savunuşu karşısında şapkasını çıkarsın . Şimdi de saçmalıklara geri dönelim .

1- Devrimin nesnel koşulları ve devrimci durum ayrı ayrı kavramlar .

2- Devrimin nesnel koşullarını öğrenemedik ama nesnel koşulları "öğretti" bize RY.

3- Devrimci durum tanımı yapılırken nesnel koşullar iki türden karşımıza çıktı . Birinci türün neyin nesi olduğunu öğrenmiştik ya, ikinci türü öğretmiyor.

4- Bir de bakıyoruz ki " devrimci durum , devrim için gerekli " bize öğretilen türden "nesnel koşullar " imiş. Dolayısıyla hem bize öğretilmeyen ikinci tür nesnel koşulların niye öğretilmediği ortaya çıkıyor - gereksizmiş meğersem ! "devrim için gerekli nesnel koşullar " " devrimin nesnel koşulları " olduğununa göre bize öğretilen "nesnel koşullar "ın "devrimin nesnel koşullar"ı ile aynı şey olduğu , dolayısıyla da RY'nin "devrimin nesnel koşulları"ndan demvururken "nesnel koşullar"ı tanımlamaya başlayışının hiç de aptalca bir şey olmadığı, aslında her ikisinin de aynı şeyler olduğu ortaya çıkıyor . Ve tabii ki devrimci durum ile devrimin nesnel koşulları veya nesnel koşulların da aynı şeyler olduğu.

Hem ayrı, hem aynı . Hem farklı , hem ta kendisi , hem öyle , hem böyle .. hem de şöyle.

İşte RY budur !

Devrimci durum tanımını dahi yapamayan, daha doğrusu devrimci durumun tanımını revize etmeden yapamayan bir kişinin, bir örgütün devrimci durum konusunda edeceği tüm sözlerin koskoca bir saçmalıklar yığını olacağı açıktır.

Kaldı ki dahası var.

III- R.Yürükoğlu: "Sürekli devrimci durum" eski safsatasının yeni kaşifi .

"Dokuz Ekim 1976 tarihinde İşçinin Sesi'nde yayınlanan Bunalım Kalıcıdır , yazısında şöyle deniyordu:"Yurdumuzda bunalım geçici değildir..1968'lerden bu yana yükselip alçalan dalgalar halinde gelişen derin siyasal kriz, devrimci durum geçici değildir." (İşçinin Sesi, sayı:200, s.8)

"Oysa Türkiye'de durum farklıdır. 1970 lerle birlikte ekonomiyi ahtapot gibi saran , devletle sarmaşan finans kapital olgusu toplumsal çelişkileri yumuşatmıyor. Tersine azdırıyor. Gerçekten de yurdumuz, özellikle 1968 lerden bu yana sürekli olarak ekonomik, toplumsal ve siyasal bunalımlara sahne oluyor. "Türkiye'de kapitalist sömürü düzeni (...)ekonomik, sosyal, politik, kültürel, moral, tinsel her yönüyle bunalımların burgacında debeliyor. Türkiye 1968'lerden bu yana, zaman zaman ilerleyen, gerileyen ama gıderek yükselen , olgunlaşan bir süreç içinde devrimci durum yaşıyor."(EZHT,s.38)

"Bu nedenle TKP Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş "... işbirlikçi burjuvazinin kendisinin tekelciliğe yükselmesi ..bunalımı kat kat sertleştirmiştir, süregenleştirmiştir" diyor. " (EZHT, s.39)

Yani Türkiye'de

"..bunalım geçici değildir."
"..devrimci durum geçici değildir."
"sürekli .. ekonomik , toplumsal ve siyasi bunalım " vardır.
"bunalım .. süregenleş..miştir."

Yani Türkiye'de devrimci durum süreklidir.

Sadece Türkiye'de mi? Tabii ki değil..

"Günümüzde az ve orta gelişmiş ülkeler dünya kapitalist sisteminin zayıf halkalarıdır. Orta derecede gelişmiş kapitalist ülkeleri ötekilerden ayırıp "önde gelen zayıf halkalar"da diyebiliriz. Çünkü bu ülkelerde kapitalizm sosyalizmin nesnel koşullarını yaratacak denli gelişmiştir. Orta derecede gelişmiş kapitalist ülkeler nesnel koşullar açısından sosyalizme hazırdır. Öteki az gelişmiş ülkelerde ise , sosyalizm, özellikle dünya sosyalist sisteminin gücüne dayanarak geçilecek süreçlere bağlı ileri bir hedeftir." (EZHT, s.21)

"Tüm bu olanaklara sahip olmayan az ve orta gelişmiş kapitalist ülkeler bugün emperyalist zincirin zayıf halkalarıdır." (EZ-HT, s.22)

"Az ve orta gelişmiş kapitalist ülkeler hem emperyalizme olan bağımlılıklarından , emperyalist sömürüden, hem de emperyalist ülkeler arası ilişkilerin yoğunlaşıp (ki buna emperyalist entegrasyon diyoruz), kendilerinin bu çerçeve içindeki rollerinin azalmasından çekiyorlar. Hem de tüm bunlar geri kalmışlığın üstüne biniyor. Dolayısıyla, az ve orta gelişmiş kapitalist ülkeler dün ya kapitalist sistemi içinde kaldıkça giderek artan biçimde tüm çelişkilerin "merkez-toplam" yeri, odak noktası oluyorlar. Ve emperyalist sistemin zayıf halkaları buralarda ortaya çıkıyor. " (EZHT,s.24)

Görüldüğü gibi R.Yürükoğlu'na göre , R.Yürükoğlu'nun tüm 'az ve orta gelişmiş ülkeler'i ve 'az ve orta gelişmiş kapitalist ülkeler'i emperyalizmin zayıf halkalarıdır.

Emperyalizmin zayıf halkasını tesbitteki bu toptancılık bize yeni değildir. Konumuz açısından önemli olan nokta ise şudur: Bir ülkenin "zayıf halka" olabilmesi için , o ülke devrime gebe olmalıdır. Devrime gebelik ise devrimci durumu gerektirir.

Dolayısıyla R.Yürükoğlu'na göre tüm bu ülkelerde devrimci durum vardır. Hem de bu ülkeler sürekli bir şekilde emperyalizmin zayıf halkası olduklarından bu ülkelerde sürekli devrimci durum vardır !

R.Yürükoğlu meseleyi, devrimci durum konusuna 'açıklık getirdiği' Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye kitabında böyle koyması gerekirdi, fakat koymuyor.

Ne olmuş ki, R.Yürükoğlu bu "Leninci " anlayışını , bu yüce keşfini saklayacak değildi ya. "Kankun Konferansı..." nda açıkça ortaya koyuyor:

"Güney'de sürekli kriz..Sürekli açlık, yoksulluk, tüketim darlığı, pazar darlığı...siyasal denge yoksunluğu...keskin savaşlar... ve devrimci dalga. Güney, sürekli kaynayan bir kazandır." (Kankun Konferansı ve Düşündürdükleri,s.29)

Görüldüğü gibi bu sefer de "Güney" adını alan "az ve orta gelişmiş ülkelerde", Türkiye'nin de bir parçası olduğu "Güney"de "sürekli.. devrimci dalga"vardır. "Güney sürekli kaynayan bir kazandır".

Yani tüm "Güney"de , sürekli devrimci durum!

İşte R.Yürükoğlu'nun Leninist Devrimci durum öğretisine "yeni katkısı"da budur!

Gelgelelim bu katkı hiç de yeni değildir. Lenin'e bu katkı, bu "sol"dan katkının tarihi oldukça eskidir.

Türkiye devrimci edebiyatında bu"katkı" 1960 sonları70 başlarında "sol" akımlar arasında gayet iyi bilinen bir "katkı"dır. Bu katkının en tutarlı , en kapsamlı şekline de Mahir Çayan'da rastlanır. Mahir Çayan, "Halk Savaşı" meşhur teorisinin bir türü olan "öncü savaşı " teorisini savunma çabası içinde , Lenin'in devrimci durum öğretisi ile "öncü savaşı'nı bir arada savunmak imkansız olduğu için "emperyalizme bağımlı ülkelerde "sürekli devrimci durum" "teorisini"açık bir şekilde formüle etmiştir. Ve yine bu formül Mahir Çayan'da tüm bu tür ülkeleri emperyalizmin zayıf halkası olarak ele almak ile el ele gitmektedir.

Mahir'den okuyalım:

"Dünya proleter hareketinin zaferini, şehirlerdeki mi, yoksa kırlardaki mücadele mi tayin edecektir? Diğer bir deyişle, kırlar mı esastır yoksa şehirler mi ?Mao Zedung'a göre çağımızın baş çelişkisi, ezilen uluslar ile emperyalizm arasındadır. Bu nedenle kırlar esastır. Mao Zedung ile Lin Piao'nun geliştirdikleri halk savaşı teorisine göre zafere kırlardan şehirlerin kuşatılması yoluyla varılacaktır. "Yeryüzünün tümünü ele alırsak, eğer Kuzey Amerika ile Batı Avrupa'ya dünyanın şehirleri denebilirse, Asya , Afrika ve Latin Amerika da dünyanın kırlık bölgelerini teşkil ederler..Çağdaş dünya devrimi bir bakıma şehirlerin kırlık bölgelerden kuşatılması görüntüsünü vermektedir." Sonucu dünyanın kırlık bölgelerinde yürütülen, ezilen ulusların devrimci mücadeleleri tayin edecektir. Dünyanın şehirlerindeki mücadele, sonucu tayin bakımından ikinci dereceden önemlidir. Çünkü batı "sönmüş bir ihtilal ocağıdır". Emperyalist blokun jandarmalığını üstlenmiş olan Yankee emperyalizmi ve müttefiklerine karşı "köylü" halkların, bu devrimci savaşlarında dünya sosyalist bloku ve kapitalist ülkelerin işçi sınıfları omuzdaşlardır." (MÇ, Toplu Yazılar, s.126)

"Bugün Türkiye gibi emperyalizmin işgali altındaki bütün yarı-sömürge ülkelerde, emekçi halkın sefaleti, hayat şartlarının zorluğu ve sömürülmesi korkunç bir seviyededir. Halkın hiçbir kesimi halinden memnun değildir ve her an patlamaya hazır bir volkan gibidir. Devrim için objektif şartlar haz ırdır. Fakat ülke işgal altında olduğu için devrim için emperyalizme karşı halk savaşı vermek zorunludur. Bu zalim yönetimin yumuşak karnı kırlardır. Bu gerici ve hain yönetim zincirinin zayıf halkası kırlardır. Zafere , temel ve yardımcı alanlarda, kırlarda ve şehirlerde verilecek olan uzun ve çeşitli ara evrelerden geçen bir halk sava şı ile ulaşılabilir. Halk savaşı bir avuç öncünün savaşı değil emekçi halkın savaşıdır. Halk savaşında temel mücadele alanı kırlar olduğu için, köylüler de savaşın temel gücüdür."(age.s.187)

" Dip nottan; (26): Marksist çevrelerde Lenin'in "devrimci durum" teorisi, bugün yarı sömürge ülkelerde tartışma konusudur. Bazıları bunun halk savaşı vermek zorunda olan ülkeler değil de kapitalist ülkeler için geçerli olduğunu iddia etmektedir." (age. s.141)

"Devrim için ve dolambaçlı halk savaşının zorunlu bir durak olduğu, emperyalist hegemonya altındaki geri bıraktırılmış ülkelerin somut pratikleri, devrimci sürecin bu evreleri arasındaki ilişkide değişiklik yapmıştır.

Şöyle ki, emperyalist hegemonya altındaki ülkelerde ,(ister 2.bunalım dönemi-nin emperyalist hegemonyanın dışsal bir olgu olduğu feodal, yarı-feodal ülkelerde olsun, isterse de 3.bunalım döneminde emperyalist hegomonyanın içsel bir olgu olduğu emperyalist-kapitalist üretim ilişkilerinin egemen olduğu geri bıraktırılmış ülkelerde olsun) evrim ve devrim aşamaları, (Çarlık Rusya'sında olduğu gibi zayıf da olsa) içsel dinamikle kapitalizmin geliştiği ülkelerdeki gibi **kesin** çizgilere ayrılamaz. Bu tip ülkelerde devrim aşaması kısa bir aşama değil, oldukça uzun bir aşamadır. Evrim aşamasının nerede bittiğini, devrim aşamasının ise nerede başladığını tesbit etmek fiilen imkansızdır. Her iki aşama içiçe girmiştir.

Bu ülkelerdeki emperyalist hegamonya bağımsız bir milli burjuvazinin gelişmesine engel olduğundan ülke kapitalist bir ülke olsa bile varolan kapitalizm kendi iç dinamiği ile gelişemediğinden çarpıktır, emperyalizme göre biçimlenmiştir. Emperyalist hegamonya toplumun kendi iç dinamiği ile gelişmesine engel olduğu için ülke alt yapı ilişkilerinden üst yapısına kadar, milli kriz içindedir.

Bu milli kriz, tam anlamı ile olgun değildir. Ancak şu veya bu ölçüde vardır. Varolan bu krizin derinleştirilip olgunlaştırılması , tamamen o ülke devrimcilerine bağlıdır.

Özetle söylersek, emperyalist hegemonya altındaki bütün geri bıraktırılmış ülkelerde milli kriz, tam anlamı ile olgunlaşmış olmasa bile mevcuttur. Bu ise devrim durumunun sürekli olarak varolması, evrim ve devrim aşamalarının içiçe girmesi, bir başka deyişle silahlı eylemin objektif şartlarının mevcudiyeti demektir." (age, s.257)

İşte Mahir Çayan: "dünyanın kırları olan "Asya, Afrika , Latin Amerika" emperyalizmin zayıf halkaları, ...bu ülkelerde de kırlar...

Bu ülkelerde Lenin'in devrimci durum öğretisi -önce "tartışma konusu" idi fakat sonra- geçerli değildir, bu ülkelerde devrimci durum süreklidir!

Ve işte R.Yürükoğlu bu "Leninci katkıları" Mahir Çayan'dan"aşırdığı " içindir ki, İşçinin Sesi rakipleri olan TKP MK ile devrimci durum konusunda giriştiği tartışmada TKP MK'ni Mahir ile aynılıkla suçlarken konunun bu yönlerine hiç mi hiç değinmiyor ! (bakınız :İşçinin Sesi, sayı:99,s.4,14 Temmuz,1979)

Yani hırsız, hırsızlık yaptığı eve giriyor, evdeki diğer kişileri evden çalmakla suçluyor, gelgelelim kendisinin "altın" aşırdığı odaya hiç girmiyor. Bu tür tavırlarla hırsızlığını saklayacağını sanıyor.

Hiç duymamışa benzer : "olur böyle vakalar, Türk polisi yakalar." !!

IV - İşçinin Sesi'nin büyük problemi: Sürekli devrimci durumu nasıl yoketmeli?

12 Eylül darbesinden sonra İşçinin Sesi takımının Türkiye'de devrimci durumla ilgili sözlerini bir takip edelim:

" Devrimci durum sürüyor..." TKP Eşgüdüm Komitesi Üst Bürosu, 14 Eylül 1980 (bildiri)

"12 Eylül darbesiyle devrimci durum geçici olarak bastırılmış...(TKP EK, 29 Kasım 1980, bildiri)

"TKP EK'si, 29 Kasım bildirisiyle bu değişikliği saptadı ve devrimci durumun bittiğini , ülkenin gericilik dönemine girdiğini işçi sınıfına ve halkımıza açık yüreklililikle .duyurdu." /TKP 2.Leninciler Konferansı, 1981 kararlar,s.32)

"Faşist iktidar devrimci durumu bir süre için yok etti ama onu yaratan her yönlü bunalımı yok edemedi... Bu nedenle bugün Türkiye'de devrimci durum yoktur ama, ancak devrimle çözülebilir bir durum sürmektedir." (age,s.32/33)

"devrimci durum ...bastırıldı"
"devrimci durum... yok edildi"

Yani devrimci durum yok.

Bak sen hele? Hani "Güney"de Türkiye'nin de bir parçası olduğu"Güney"de ve Türkiye'de devrimci durum sürekliydi?

Şimdi de yok ! O halde? R.Yürükoğlu sürekli devrimci durum safsatasından vaz mı geçti.Yoo... O da yok.

"Dolayısıyla bu ülkeler (tüm az ve orta gelişmiş ülkeler -s.21-bn) ve özellikle gelişmenin en hızlı olduğu orta kuşak ülkeleri, bütün sıkıntıların, çelişkilerin, bunalımların odaklaştığı nokta oluyor. Bu da bizi hepimizin ortak olduğu görüşe getiriyor. Bu ülkeleri dünya emperyalist sisteminin zayıf halkaları yapıyor. Bu nedenle biz orta kuşak ülkelerine emperyalizmin başta gelen zayıf halkaları diyoruz." (Durum ve Görevlerimiz, 1983, s.22, R.Y) (aç-RY)

"Görüldüğü gibi faşizm de Türkiye'nin sorunlarını çözemedi (aç RY) Bunalım kalıcı olduğunu bir kez daha kanıtladı. 12 Eylül faşist darbesi ile devrimci durum ortadan kalktı (abç) , ama TKP 2.Leninciler Konferansının belirttiği gibi , ancak devrimle çözülebilir bir durum sürmektedir." (age. s.36/37)

"az ve orta gelişmiş ülkeler " veya "Güney" daha hala "zayıf halka", dolayısıyla daha hala "Güney"de "sürekli... devrimci dalga"vardır . "Güney sürekli kaynayan bir kazandır". Türkiye de bu "Güney"in bir parçasıdır. Üstüne Türkiye'de daha hala "bunalım kalıcı"dır...

Amma velakin , Türkiye'de "devrimci durum ortadan kalktı" !

Hem sürekli, hem ortadan kalktı! " Va mı bunun başka türlü izahı" !

İşte bu şahane izahın daha şahane bir şeklini , şu meşhur "TKP 2.Leninciler Konferansı"nın ve "TKP EK"nin -yani İşçinin Sesi"nin "devrimci durum ortadan kalktı" "yok oldu" kararını sürekli devrimci durum safsatası konusunda özeleştiri yapmadan yani Lenin'in devrimci durum öğretisini tahrif ettiklerini itiraf etmeden izah etme çabasını üstlenen Emine Engin veriyor :

"İnsanın ölmesi canlı varlığını sürdürmemesi demektir. Devrimci durumun ölmesi de , onun canı olan ekonomik-toplumsal çelişkilerle birlikte ortadan kalkması demektir. Kapitalist toplumda bu ancak devrimle olabilir. (abç)

Baygın insan canlıdır, kalbi atıyordur, nefes alıyordur ve bilinci yerinde değildir. Çağımızda kapitalist toplumda en barışçıl dönemde bile gerçekte devrimci durum ancak baygındır. (abç)

(İS, sayı:147/148, s.14. Emine Engin'in "Devrim için savaşım acilliğini koruyor" makalesinden. 24 Ocak 1981)

"Ölmek" "bayılmak" türünden laf salatasının ardındaki görüş açıktır :Devrimci durum süreklidir. Hem de Emine Engin, R.Yürükoğlu'nun "Güney", "az ve orta gelişmiş kapitalist ülkeler"le sınırladığı sürekli devrimci durum anlayışını, tüm dünya için geçerli kılmıştır !

Emine Engin'den okumaya devam edelim:

"Komünistler gerçeği söyler, ...Komüniste yakışan gerçeği açıkça koymaktır. TKP Eşgüdüm Komitesi de bunu yaptı, devrimci durum bastırıldı dedi"

"Burada da bir parantez açalım. Üretim güçleriyle üretim ilişkileri arasındaki keskin çelişki duruyorsa, o zaman devrimci durumun da durması gerekmez mi? Hayır.

...

Yani her devrimci durumun temelinde ekonomik-toplumsal bunalım yatar ama her ekonomik toplumsal bunalım devrimci durum demek değildir."

"Biz Türkiye'de olan bir devrimci durumun temellerini gösterebilmek için ekonomik toplumsal bunalımı ayrıntılı olarak anlattık. EZHT bunu yaparak binlerce kafayı aydınlattı, Menşeviklerin karanlığından kurtardı. EZHT şunu demedi: Ekonomik bunalım var öyleyse devrimci durum var. Sorunu şöyle koydu: Devrimci durumun ve faşizm tehlikesinin altında yatan ekonomik toplumsal bunalımdır. EZHT'yi bugün bir de faşizm tehlikesi açısından okursak, bu kitaptan daha öğreneceğimiz çok şey olduğunu görürüz." (age)

Yani Türkiye'de devrimci durum yok !

IV- Sonuç: Sağcı öz, solcu lafazanlık.

Devrimci durum süreklidir.
Devrimci durum yoktur.
İşçinin Sesi bu bariz çelişmesini ancak şu iki şekilde çözebilirdi:

1- Sürekli devrimci durum teorisinin Lenin'in soldan revizyonu olduğu teslim edilir . Fakat İS, bunu yapsa bile geriye şu meşhur tanımlar ,Lenin'in sağdan revizyonu kalırdı . Dolayısıyla İS, böyle bir"halt" yemiyor .

2- Sürekli devrimci durum teorisi , tutarlı bir şekilde savunulur, dolayısıyla devrimci durumun sürdüğü ilan edilir ve tüm pratik siyaset de ona göre düzenlenirdi . İS, bunu da yapmıyor . Yapamaz da . Çünkü o, sağcıdır . Engels'in dediği gibi " Böreğin ispatı onu yemektedir ." Yumurta kapıya dayanınca İS, "sürekli devrimci durum "unu "yok" edivermiştir .

Malum olduğu üzere 1960 sonlarında devrimci durumun sürekliliğini savunan devrimciler , sözlerine sadık, dürüst devrimcilerdi . Onlar , sürekli devrimci durum anlayışlarına uygun hareket ettiler . Onlar için sürekli devrimci durum teorisi, Lenin'in bu soldan revizyonu , sol siyasetlerini haklılaştırmak, Lenin' e uygunluğunu "ispatlamak" için gerekli idi .

Onların , teoriyi soldan revizyonu, sol siyasetle elele gitti . Ve bu tür revizyon , sağcı siyasete ancak ve ancak yol açabilir , dönüşebilir.

İS' için ise durum tamamiyle farklıdır .

Onlarda , soldan revizyon sağcı siyasetle elele yürür . Hayatın ispatladığı gibi!

Onlarda solculuk , sağcı özü gizlemeye yarayan bir maskeden başka bir şey değildir.Özleri "sapına kadar sağ" dır!

İşte bu nedenledir ki, İS, bu çelişmeyi çözemiyor , ve çözemez de .

Bu ve bu tür çelişmeler İS'nin ta kendisidir . Onlarsız İS olamaz!

....

DIPNOTLAR:

(1) Devrimin "objektif şartları" ("nesnel koşulları") teriminin uluorta ve gelişigüzel kullanılışı oldukça yaygındır. Bu terimin kullanılışı ile yaratılan karışıklığın temelinde bu terimin iki farklı içeriğe sahip olması yatıyor.

Bu içerikler şunlar:

1- BIR ÜLKENIN "objektif şartları"nın, somut koşullarının, yani bir ülkenin ekonomik, siyasi, kültürel somut koşullarının doğru bir değerlendirmesinin komünistler açısından önemi açıktır.

Fakat Ikinci Enternasyonal oportünistleri BIR ÜLKENIN objektif şartlarını emperyalizm döneminde de "proleter devriminin objektif şartı" olarak ele almaya devam etmek istemişler, böylece yukarıdaki içeriğiyle "objektif şartlar" kavramını "proleter devrimin objektif şartları", "önkoşulları" olarak piyasaya sürmüşlerdir. Böyle yaparak başarmak istedikleri pekçok şey içinde en önemlisi şudur:

Proletarya devrimini sadece sanayinin çok geliştiği, proletaryanın nüfusun çoğunluğunu oluşturduğu ülkeler için bir ihtimal ilan etmek, burjuva demokratik devrimi ile sosyalist devrim arasına Çin seddi çekmek, burjuva demokratik devrimin sosyalist devrime dönüşmesinin gerekliliğini yadsımak. Mesela, bu temelde Kautsky, Lenin'e geri bir ülkede proletaryayı iktidara getirdiği için darbeci suçlamasını getirmişti.

Bu konuyla ilgili olarak Stalin'den birkaç alıntı sunarsak:

"Eskiden proletarya devrimine hazırlık döneminin önkoşullarının tahlili, genellikle tek başına ele alınan şu ya da bu ülkenin ekonomik durumu bakımından yapılırdı. Şimdi artık sorunun bu tarzda alınması yetersizdir. Şimdi sorunu, bütün ülkelerin ya da ülkelerin çoğunluğunun ekonomik durumu açısından, dünya ekonomik durumu bakımından ele almak gerekir; çünkü ülkeler ve ulusal ekonomiler kendi kendilerine yeter birimler olmaktan çıkmışlar, dünya ekonomisi denilen bir zincirin halkaları haline gelmişlerdir; çünkü eski 'uygar' kapitalizm gelişerek emperyalizm olmuştur; emperyalizm ise dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun bir avuç 'ileri' ülke yararına, mali bakımdan köleleştirilmesi ve sömürgeci baskı altına alınmasıdır.

Eskiden ayrı ayrı ülkelerde ya da daha doğrusu, gelişmiş şu ya da bu ülkede, proletarya devrimi için nesnel koşulların varlığından ya da yokluğundan sözetmek adetti. Şimdi, bu görüş artık yetersizdir. Şimdi devrim için, nesnel koşulların dünya emperyalist ekonomi sisteminin tümünde eksiksiz bir bütün olarak bulunup bulunmadığından sözetmek gerekir; çünkü sistem tümü ile devrim için olgunlaşmış ise, ya da daha doğrusu, olgunlaştığı için, bu sistemin içinde sanayi yönünden yeter derecede gelişmemiş bazı ülkelerin bulunması, devrim için aşılmaz bir engel olamaz." (Leninizmin Ilkeleri, s.32)

"Kısaca, genel kural olarak, emperyalist cephenin zinciri, halkaların en zayıf olduğu noktada kırılmalıdır; ve bu noktanın ille de kapitalizmin en gelişmiş olduğu, proleterlerin yüzde şu, köylülerin yüzde bu kadar olduğu bir ülke olması koşul değildir.

Bundan dolayı, proletarya devrimi sorunu karara bağlanırken, belirli bir ülkenin proletaryasının genel nüfusa oranı hakkında istatistik hesaplara, emperyalizmin ne olduğunu anlamamış olan ve devrimden tıpkı vebadan korkar gibi korkan İkinci Enternasyonal yorumcularının verdikleri özel önem tamamıyla büyütülmüştür." (age, s.33)

2- Lenin, devrimci durum tanımında devrimci durumun üç belirtisini, üç objektif değişikliği sayıyor. Bunların, toplumu devrime götüren, devrimin olabilmesi için gereklilik olan, objektif gereklilikler, objektif şartlar olduğunu belirtiyor. Bunların birarada yarattığı toplumsal duruma da devrimci durum diyor. Dolayısıyla biz de, devrimci durum tanımımızda Lenin'in bu üç belirtisine "devrimin objektif şartları" dedik. Devrimin objektif şartları kavramı, devrimci durum konusu ile ilgili olarak ancak ve ancak bu içeriği ile bir anlama sahiptir.

R.Y'nin "devrimin objektif şartları" ve "objektif şartlar" kavramlarını uluorta kullandığı okura malum olacaktır. Bu olgunun kaçınılmaz olarak can sıkıcı bir teşhiri için bakınız:"Dördüncü tanım değil..." bölümü, s.

(2) R.Yürükoğlu'dan yaptığımız ve yapacağımız alıntılar, R. Yürükoğlu'nun kitleleri kazıklayıp maksimum kar peşinde koşan fabrikatörlerin bolca adi mal üretmesi gibi, bolca yeni yeni kavramlar ve anlayışlar ürettiğini gösterecektir. Biz bu kavramlar ve anlayışlar üzerinde fazla durmayıp, her seferinde ele aldığımız konu ile ilgili saçmalıkları sergilemeyi, diğer saçmalıkları da ilgili konuyu ele aldığımız zamana bırakmayı uygun gördük. Saçmalıkların tümüne değinmek ise, okur kusura bakmasın ama, bizim görevimiz olamaz! Yazar imkansız olan birşeyi üstlenemez!

Kaldı ki böyle bir çaba dahi okur için de zaman kaybından başka birşey olmazdı. Gerekli olan R.Yürükoğlu türü revizyonizmin özünü sergilemektir. Biz bunu yerine getireceğiz.

(3) Yarı-sömürge ülkelerde devrimci durumun sürekliliği düşüncesinin izleri İbrahim Kaypakkaya yoldaşta da vardır. Ve daha sonra da bizim tarafımızdan da belli alanlarda savunulmuştur. Bu yanlışın tam değerlendirmesi önümüzdeki geçmişi değerlendirme, özeleştiri sürecinin bir görevidir.

Bu yazı "İşçinin Sesi" üzerine olan yazımıza BP Yazı Kurulunun yönelttiği eleştiri ve bu eleştiriye benim verdiğim cevabı içeriyor.Bu arada GDS de ele alınmış oluyor.

Ve Yazı Kurulu'nun bu eleştirisi partimizin özeleştirisinin ve özeleştiri temelinde partide hesaplaşmanın gelişmemiz için bir önşart olduğunu pratikte ispatlamıştır.

YAZI KURULUNUN NOTU:

oooooooooooooooooooooooooooooooo

Bu yazı yayınlanmadan önce Yazı Kurulu içinde tartışılmış; ve Yazı Kurulundan bir yoldaş, yazının yazarına bazı düzeltmeler yapması önerisi getirmiştir. Yazan yoldaş düzeltme önerileri üzerine belli değişiklikler yapmasına rağmen; iki konuda çelişme çözülmemiştir. Yazıyı yazarın verdiği en son biçimde yayınlarken, yazıyla hemfikir olmadığımız noktaları da belirtmeyi gerekli görüyoruz:

X Bu yazıda bir noktada "devrimin objektif şartları" ile "devrimci durum" kavramı eşitlenmekte; bu iki kavram aynı içeriğin ifadesi olarak kullanılmaktadır. Dipnot 2'de yazar neden ve ne anlamda "devrimci durum"a "devrimin objektif şartları" dediğini açıklamaktadır.

Bu açıklama yapıldığı zaman aramızdaki — bu noktadaki — ayrılığın anlayışlarda olmadığı ortaya çıkmaktadır. Yine de aramızda yazarla yazının hazırlık sürecinde üzerinde tartıştığımız ve ortadan kaldıramadığımız bir ayrılık vardır.

O da, bizim, yazarın tersine, "devrimci durum" kavramının — içeriği doğru olarak duldurulsa bile — "devrimin objektif şartları" kavramı ile eşitlenmesini doğru bulmamamızdır.

Sorun şudur: Tabii ki, "devrimci durum" Lenin'in belirttiği gibi tek tek partilerin, grupların iradesinden bağımsız, objektif bir olgudur. Toplumun hareketinde belirli objektif değişikliklerin belirli belirtileri Lenin tarafından "devrimci durum" un belirtileri olarak ortaya konmaktadır. Ama ne Lenin, ne de Stalin, — bilebildiğimiz kadarı ile — devrimci durum sorununu tartıştıkları hiçbir yerde "devrimci durum"u (devrimci durum objektif bir olgu olduğu halde) "devrimin objektif şartları" olarak adlandırmamışlar, bu iki kavramı aynı içeriği ifade etmek için kullanmamışlardır.

Bu görüşümüzce tesadüfi bir olgu değildir. Çünkü onlar "devrimin objektif şartları" kavramı ile; "devrimci durum"u değil, "sistemin devrim için olgunlaşmış" olduğu bir durumu ifade etmektedirler. Lenin ve Stalin için "devrimin objektif şartları"nın içeriği; emperyalizm çağında emperyalist sistemin bütününde devrimin mümkün hale gelmesi olgusudur. Lenin ve Stalın'e göre emperyalizm çağında, emperyalizmin kendi iç çelişmeleri sonucu, emperyalist sistemin tümünde "devrimin objektif şartları" mevcuttur, yani devrim imkanı vardır. Ama bu imkanın gerçeğe dönüşmesi için devrimin objektif şartlarının varlığı yetmez; bunun ötesinde yine içinde bulunulan toplumun hareketinde "devrimci durum" diye adlandırılan bir durumun ortaya çıkması gereklidir. Her devrimci durum da devrimle sonuçlanmaz. Bu, Devrim ile Karşı-Devrim arasındaki güç dengesine bağlıdır, uluslararası ve ulusal bir dizi faktöre bağlıdır.

Devrimci bir durumun, proletarya önderliğinde bir devrime yol açması ise, proletaryanın bu devrimci durumu kendi önderliğinde bir devrime dönüştürebilecek bir bilinç ve örgütlenme seviyesine sahip olmasına bağlıdır.

Biz kavram fetişisti değiliz. Ama eğer belirli kavramların içerikleri Marksist-Leninist klasiklerde berrak bir şekilde doldurulmuşsa, şimdi aynı kavramların başka içeriklerle kullanılmasının doğru olmadığını düşünüyoruz. Tartıştığımız bağıntıda, devrimin objektif şartları kavramının, devrimci durum kavramıyla eşitlenmesinin gerekliliğini, ve yararını görmüyoruz.

X Yazıda bir başka sorun, yoldaşın Lenin'den devrimci durumun belirtilerini saydığı yerde, Lenin'in kullandığı "bağımsız tarihi eylem" yerine "siyasi eylem" kavramını kullanmasıdır.

Lenin, belirtileri sayarken, bizce bilinçli olarak devrimci durumun belirtilerinden biri olarak "kitlelerin bağımsız tarihi eyleme itildiği" bir durumdan söz ediyor. Burada sözü edilen kitle eyleminin esas niteliği "bağımsız tarihi eylem" olmasıdır. "Bağımsız tarihi" kavramının içerdiği şey, bizim anladığımız kadarı ile, sözü edilen kitle eyleminin düzenin kontrolünden çıkmasıdır.

Lenin, bilinçli olarak ne sözü geçen kitle eyleminin boyutlarını ve ne de somut taleplerini tartışıyor. Boyutlarını tartışmıyor, çünkü boyutu çok büyük olan kitle eylemlerinin "bağımsız tarihi eylem" olmayabileceği durumlar olduğu gibi, boyutu küçük de olsa "bağımsız tarihi eylem" niteliğini taşıyan,bu gibi eylemlerin başlangıcı olan eylemler de olabilir. Somut taleplerini tartışmıyor, çünkü diyelim ki grevin yasak olduğu bir ülkede, ekonomik taleplerle yürütülen bir grev hareketi bile, "bağımsız tarihi eylem" ya da böyle eylemlerin başlangıcı olabilir.

Lenin'in "bağımsız tarihi eylem" kavramının yerine "siyasi eylem" kavramının kullanılması, önce Lenin'in yanlış aktarılmasıdır. Sonra da görüşümüzce onun "bağımsız tarihi eylem"den anladığının ne olduğunun kavranmadığının bir göstergesidir. Çünkü yukarıda da anlatmaya çalıştığımız gibi, sorun siyasi içerikli eylem mi, yoksa ekonomik içerikli eylem mi sorunu değildir.

17.2.1984

B.P., S.14/15, sf.45-46

"Devrimin Objektif Şartları (Devrimci Durum) ve "İşçinin Sesi" Revizyonistleri" makalemize Yazı Kurulu'nun Getirdiği Eleştiriyle İlgili

I

1- Devrimci Durum ile İlgili Olarak Lenin'i tekrar okuyalım

"... Genel olarak konuşursak devrimci durumun belirtileri (abç) nelerdir? Şu üç önemli belirtiye (aLç) işaret edersek muhakkak ki yanılmayız..." (BP,S.14/15, sf.46)

"Sadece tek tek grup ve partilerin iradelerinden değil, tek tek sınıfların iradelerinden dahi bağımsız bu objektif değişikler (abç) olmamış devrim, genel bir kural olarak, imkansızdır.) (a.g.e., sf.46)

Yani; toplumun hareketinde ortaya çıkan "bu objektif değişiklikler" (abç) "devrimci durumun belirtileridirler(abç)"!

Okur, her aptala malum diyecektir!

Fakat, Yazı Kurulu tarafından eleştirilen yazımızda, R.Yürükoğlu'nun devrimci durum ile ilgili saçmalıklarına göz attığımızda onun böylesine basit bir hususta bile saçmalamaktan geri durmadığını göstermiştik.

Şöyle demiştik:

"Gelgelelim, R.Yürükoğlu bizim böylesi bir çabamıza müsade etmemeye, Leninist devrimci durum tanımını anlamadığını ve revizyonistlikten vazgeçmediğini ispatlamaya çok kararlı.

İlle de "sağa kaymış dünya komünist hareketi"nin ("İşçinin Sesi") teorisyenlerinden K.Zaradov'la, bir "yoldaş"ına başvuracak!

"Bir ülkede devrimci durum ve onun üç belirtisi somutta kendini şu oluşumlarda dışa vurur:..."

Yani böylece geçtim Lenin'in "üç belirtisi"ni anlamaktan, "belirti"nin neyin nesi olduğunu dahi anlamaktan aciz olduğunu sergileyecek!

"belirti ... somutta,....oluşumlarla dışa vurur."

Lenin'in "üç belirtisi" yerine K.Zaradov ve R.Yürükoğlu'nun bu "belirtilerin" somutta "dışa vuran" üç "oluşumları"!

Yürükoğlucayı Türkçeye tercüme edersek: belirtilerin belirtileri....

Lenin kendini pek iyi izah edemedi. Dolayısıyla K.Zaradov ve R.Yürükoğlu elele verip Lenin'i "daha anlaşılır" kıldılar. Aferin size!

Neymiş efendim? "Böylece devrimci durumun çerçevesini Lenin'e dayanarak çözmüş..."!

Ne kadar da ALÇAK gönüllü! Lenin'i "daha anlaşılır" kıldığına hiç değinmiyor!"

(B.P.,S.14/15,sf.47)

R.Yürükoğlu bu saçmalıkları hiç değilse biz eleştirmeden icad etmişti.

Bizim Yazı Kurulu ise, R.Yürükoğlu ile gırgır geçen bu satırları içeren makalemizi eleştirirken bizzat kendisi R.Yürükoğlu'

nun yukarıda sergilediğimiz komik pozisyonuna düşüyor.

Okuyalım:

"Toplumun hareketinde belirli objektif değişikliklerin(abç) belirli belirtileri(abç) Lenin tarafından "devrimci durumun" belirtileri olarak ortayakon,maktadır" (B.P.,S.14/15,sf.45)

Toplumun hareketinde ortaya çıkan "objektif değişiklikter" (abç), devrimci durumun belirtilerinin(abç) ta kendisi ise (ki öyledir) bizim Yazı Kurulu da bu "objektif değişikliklerin" "belirtilerinden" dem vurarak, "belirtilerin belirtilerinden" dem vurmaktadır!

Yazı Kurulu, önce eleştirdiği makaleleri okusun-anlaması şart değil- sonra "eleştiri" yapsın!

O zaman saçmalıkları hiç değilse bu türden olmaz!

2- Yazı Kurulu'nun yukarıda ele aldığımız sözlerini içeren birinci eleştirisi, Yazı Kurulu'nun demesine göre anlayış farklılığından kaynaklanıyormuş!

Şimdilik yukarıdaki noktayı hatırlayarak söyleyebiliriz ki, "bu noktadaki" ayrılık Yazı Kurulu'nun anlayış yoksunluğundan kaynaklanmıştır!

Lenin'in bahsini ettiği "objektif değişikliklerin", "belirtilerin" ta kendisi olduğunu dahi anlayamamıştır Yazı Kurulu.

Hele eleştirideki mevcut doğrudan anlayış yoksunluğuna bir bakın:

"Bu yazıda bir noktada "devrimin objektif şartları" ile "devrimci durum" kavramı eşitlenmekte; bu iki kavram aynı içeriğin ifadesi olarak kullanılmaktadır. Dipnot 2'de yazar neden ve ne anlamda "devrimci durum"a "devrimin objektif şartları" dediğini açıklamamaktadır

...

O da ("ortadan kaldıramadığımız bir ayrılık"), yazarın tersine, -"devrimci durum" kavramının içeriği doğru olarak doldurulsa bile- "devrimin objektif şartları" kavramı ile eşitlenmesini doğru bulmamamızdır" (a.g.e., sf.45)

Demek ki ben, devrimci duruma, devrimin objektif şartları diyormuşum!

Benim devrimci durum tanımımı okuyalım.

"1. Devrimin objektif şartları hareket halindeki toplumun hareketinde tek tek gruplardan, partilerden, hükümetlerden,diktatörlerden ve bizzat sınıflardan bağımsız olarak ortaya çıkan objektif, nesnel değişikliklerdir, (buraya kadarki "devrimin objektif şartlarının" tanımı-bn); ki bu değişikliklerin tümünün bir arada yarattığı toplumsal duruma da devrimci durum denir" (A.g.e.,sf.46)

Veya bahsi geçen dip notu okursak:

"Lenin, devrimci durum tanımında, devrimci durumun üç belirtisini, üç objektif değişikliği sayıyor. Bunların, toplumu devrime götüren, devrimin olabilmesi için gereklilik olan, objektif gereklilikler, objektif şartlar olduğunu belirtiyor(buraya

kadarki "devrimin objektif şartları"nın neyin nesi olduğudur-bn). Bunların bir arada yarattığı toplumsal duruma da devrimci durum diyor. Dolayısıyla bizde, devrimci durum tanımımızda Lenin'in bu üç belirtisine "devrimin objektik şartları" dedik (Neye "devrimin objektif şartları" demiş ik? ..." (A.g.e.,sf.51)

Okuduğunu anlayabilen herkese malum olsa gerek. Fakat tekrarlamak zorunda kalıyoruz. Tekrarlıyalım:

Benim "devrimin objektif şartları" dediğim şeyler, Lenin'in "üç önemli belirti", "objektif değişiklikler" dediği şeylerdir!

Lenin'i okuyalım:

"...Genel olarak konuşursak devrimci durumun belirtileri nelerdir? Şu üç önemli belirtiye işaret edersek muhakkak ki yanılmayız .....bu objektif değişiklikler...."(A.g.e.,sf.46)

Yani ben, devrimci duruma "devrimin objektif şartları" demiyorum! Devrimci durumun belirtilerine "devrimin objektif şartları" diyorum!

Bunun iki nedenle gayet açık olması lazım!

Birincisi; "devrimin objektif şartları" çoğuldur, devrimci durum ise tekil. Her ne kadar gramer bilgimiz pek iyi değilse de "devrimci durum" "devrimin objektif şartlarıdır" demiyecek kadar iyi! Yazı Kurulu ise benim " 'devrimci durum'a 'devrimin objektif şartları' dediğimi" iddia ediyor!

İkincisi; benim devrimci durum tanımım ortada:

"...bu değişikliklerin (yani benim "devrimin objektif şartları" dediğim "üç önemli belirtinin"-bn) bir arada yarattığı toplumsal duruma da devrimci durum denir"(A.g.e.,sf.46)

Lenin'i okuyalım.

"Tüm bu objektif değişikliklerin toplamına devrimci durum denir"(A.g.e.,sf.46)

Ve benim tanımım devrimci duruma "devrimin objektif şartları" demediğimi, "devrimin objektif şartları" dediğim şeylerin toplamına devrimci durum dediğimi ortaya koyacak kadar açık.

Ama Yazı Kurulu tutturmuş "devrimci duruma devrimin objektif şartları dedi","devrimci durumu devrimin objektif şartları ile eşitledi(abç)" deyip duruyor.

Ve dahası var!

Eleştirilen makalede, R.Yürükoğlu'nun bin bir zırvasını ele alıp, onun vardığı sonuçlarla gırgır geçmek için şu satırları yazmışız:

"Böylece R.Y.nin, R.Y'ye sadık kalarak ürettiğimiz devrimci durum tanımı şuna dönüşüyor:

Devrimci durum, "Devrimin nesnel koşullarıdır". Veya

Devrimci durum "nesnel koşullar"dır.

Bu kadar yeter herhalde..." (A.g.e.,sf.48)

Bizim Yazı Kurulu'na yetmemiş herhalde!

Daha doğrusu "nesnel koşullar" ile objektif şartlar" farklı yazıldığı için her ikisinin de aynı şey olduğu kavranamamış anlaşılan??

Ben devrimci duruma, devrimin objektif şartları demedim! Ama

devrimci duruma devrimin objektif şartı denmesine karşı değilim!

Eleştirilen yazımda bu da vardır.

"Ama R.Y'ye haksızlık yapmamak için, başka bir nedenle değil, R.Y'den başka bir "nesnellik" daha sunalım: "Devrimci durum devrimin nesnel koşuludur"

Aslanım benim! Nasıl da bildi!" (A.g.e.,sf.48)

İşin "komik" tarafı ne biliyormusun sayın okur?

Bu satırlar, yazımızın "Dördüncü tanım değil ama R.Y'nin devrimci durum tanımlarının bir şartı" başlıklı bölümünden alınmıştır. Ve gerek bu bölüm, gerekse de birinci dip not arkadaşların "devrimin objektif şartları" kavramına itirazları üzerine, itirazları sonrası kaleme alınmıştır!

En iyisi biz Yazı Kurulu'nun eleştirisini Yazı Kurulu'na rağmen ciddiye alalım. Diyelim ki, Yazı Kurulu devrimci durum kavramı yerine devrimin objektif ŞARTI ve devrimci durumun üç önemli belirtisi olan objektif değişiklikler yerine devrimin objektif ŞARTLARI kavramlarının kullanılmasına karşı çıkıyor?

Niye?

Kavramlarda yanlışlık nerede?

Yazı Kurulu'nu okuyalım:

"... devrimci durum objektif bir olgu (abç)

....

(devrimin olabilmesi için-bn) devrimci durum diye adlandırılan bir durumun ortaya çıkması gereklidir(abç)..."(A.g.e.,sf.45)

İyi ama gerekli olan ŞARTTIR!

Yani devrimci durum, devrimin olabilmesi için "objektif" ve şart olan bir şey..."olgu"...

Yani devrimci durum, devrimin objektif şartıdır! Nesnel koşuludur!

Şimdi biz bu kavramı üretirken Yazı Kurulu"na sadık kalmadık mı? Kaldık!

Yazı Kurulu aynı kavramı Lenin ve Stalin'den üretemez mi? Üretebilir!

Devrimci durumun üç belirtisi içinde devrimin objektif şartları kavramı üretilemez mi? Üretilebilinir?

Benim yaptığım da bundan ibaret!

Yok aslında, doğru değil. Benim yaptığım bu değil.

Benim yaptığım, Kaypakkaya, Mahir, Yürükoğlu... vb. aracılığıyla "sol"(?) edebiyatımıza geçmiş olan devrimci durum ile bağıntılı olarak devrimin objektif şartı ve şartları kavramlarının gelişigüzel kullanılmasına bir son vermek çabasıdır!

Makalemizdeki, arkadaşların itirazından sonra kaleme aldığımız bölüm R.Y'nin bu kavramları nasıl gelişigüzel kullandığı ve böylece kafa karıştırdığını göstermek; bu kavramların içlerinin doğru olarak doldurulmasının R.Y'yi anlamak için bir önşart olduğunu göstermek çabasıyla yazıldı!

Aynı şekilde, tamı tamına da bu kavramların (objektif şart,

şartlar kavramlarının) bizzat partimiz içinde gelişigüzel kullanılmakta olmasının bize nelere mal olduğunu göstermek için K.7'de basılmış olan-dolayısıyla Yazı Kurulu'nun "okumuş" olduğu yazı kaleme alındı.

Aynı şekilde bu kavramların sadece Kaypakkaya ve partimiz değil Mahir Çayan tarafından da gelişigüzel kullanıldığı arkadaşlara bildirildi... Yanılmıyorsam Enver Hoca da kullanıyor..

Bir yandan devrimci durum için devrimin objektif şartı, devrimci durumun belirtileri için devrimin objektif şartları kavramlarını kullanmak hiç de yanlış değil. Ve bu kavramlar Lenin ve Stalin'den üretilebilinir!

Öbür yandan bu kavramlar, bizden önce üretilmiş ve yazınımıza geçmiş ve fakat uluorta kullanılarak pek çok devrimcinin kafasını karıştırıyor, onların Leninist devrimci durum öğretisini kavramasını imkânsız kılıyor. Ve bu sayede, mesela Partizan (ve BP ve GDS!) saflarında bizdeki şekliyle; Dev-Yol, Dev-Sol vb. saflarında da onlardaki şekliyle "Halk Savaşı Teorisi" varlığını sürdürebiliyor!

Neymiş, bizim Yazı Kurulu bu kavramların kullanılmasına karşıymış, çünkü efendim, Lenin ve Stalin kullanmıyormuş!

Yazı Kurulu'na sorulsa M-L ne için öğrenmek ve savunmak istiyorsunuz diye...,"dünyayı değiştirmek için" diyecektir!

Dünyayı değiştirmek için komünizmin propagandasını üstlenenler, devrimcilerin kafalarını açmak için kafalarını yormalıdır!

Neymiş, Yazı Kurulu "kavram fetişisti" değilmiş!

Biz ise "kavram fetişistiyiz"!!!

İnsanoğlu kavramları kullanarak düşünür ve yine düşüncelerini kavramları kullanarak başkalarına aktarır!

Kavramlar doğru kullanılmazsa, kavramlar üzerinde titizlikle durulmazsa, ne doğru bir şekilde düşülünebilinir, ne kavramları gelişigüzel kullananların düşüncelerindeki zaaflar sergilenebilir, ne de düşünceler başkalarına aktarılabilinir!

Kendi düşünce yoksulluğunuza açık kapı aramayınız!

II

Şimdi esasa ilişkin eleştirileri ele alalım.

Yazı Kurulu'nun eleştirilerini malesef kendi mantık silsilesine göre ele alamayacağız. Çünkü böyle bir mantık silsilesi eleştiri yazısında yoktur ve de eleştirinin kendi iç mantığı tamamen sakattır.

Bu "olgu"yu ispatlamaya çalışalım.

1) Yazı Kurulu şöyle diyor:

"Lenin, belirtileri sayarken bizce bilinçli olarak devrimci durumun belirtilerinden biri olarak "kitlelerin bağımsız tarihi eyleme itildiği" bir durumdan sözediyor. Burada sözü edilen kitle eyleminin esas niteliği "bağımsız tarihi eylem" olmasıdır. "Bağımsız tarihi" kavramının içerdiği şey, bizim anladığımız kadarıyla, sözü edilen kitle eyleminin(açYK) düzenin kontrolünden çıkmasıdır". (BP,s.14/15,sf.46)

Yazı Kurulu Lenin'in "üç önemli belirti"sinden biri olarak kitlelerin bağımsız tarihi eylemini görmektedir. Burada ortaya

konmak istenen fikir budur! Ve bu fikir, aynı BP'de , 1 Mayıs bildirisinde açıkça ortaya konmaktadır.

Okuyalım:

"...; buna bağlı olarak kitlelerin bağımsız tarihi eylemlerinin (abç) ortaya çıktığı bir durumun (abç), kısaca "devrimci durumun" varlığı gereklidir" (A.g.e.,sf.3)

"Kısacası," Yazı Kurulu'na göre Lenin'in "üç önemli belirti" sinden birisi "kitlelerin bağımsız tarihi eylemleri"dir!

Yoldaşlar iyice sapıtmışa benzerler!

Lenin'in 'bağımsız tarihi eylem'e değindiği devrimci durumun üçüncü belirtisini hep beraber okuyalım.

" 3) Yukarıdaki sebeplerin bir sonucu olarak "barış zamanında" kendilerinin soyulmalarına itiraz etmeden müsade eden, fakat çalkantılı zamanlarda hem krizin tüm olayları ve hem de "üstteki sınıfların" kendileri tarafından bağımsız tarihi eyleme çekilen, kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış (abç) varsa."

Yani, Lenin'in üçüncü belirtisi "kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış"tır!

Lenin devrimci durumun bir belirtisi olarak "bağımsız tarihi eylem"e değinmiyor! Lenin, bizzat devrimci durumun kitleleri bağımsız tarihi eyleme çektiğini, ittiğini; yani, kitleleri devrime sürüklediğini belirtiyor. Devrimci durumun bir belirtisi olarak ise "kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış"ı sayıyor.

Ben de, Lenin'i doğru aktararak, aynı belirtiyi ileri sürdüm.

Okuyalım.

" 3. Bu ekonomik ve siyasi krizlerin bir sonucu olarak, hali hazırda değindiğimiz gibi kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış (abç) ortaya çıkar" (a.g.e.,sf.46)

Dolayısıyla, Yazı Kurulu'nun bana yöneltiği "Lenin'in yanlış aktarılması" suçlaması kendi başlarında patlayan bir kabaktır!

Dolayısıyla, Yazı Kurulu'nun esas'a ilişkin eleştirisinin temeli sakattır ve eleştirinin temelinin sakatlığı teşhir edildiği için tüm eleştiri çöker!

Dolayısıyla, şimdi üstümüzdeki görev eleştiriyi çürütmek değil, çürük temelli eleştiri üzerinde inşa edilen binanın, saçmalıklar yığınının-sadece bazılarının- karakterini sergilemektir.

Bu göreve yönelelim!

2- "Bağımsız tarihi eylem" nedir?

Nedir sorusuna verilen cevap bir tanımlamayı, dolayısıyla da ele alınan konunun belli başlı özelliklerinin belirtilmesini gerektirir. Daha fazlası değil.

Yazı Kurulu'nun yaptığı bu. Biz de aynısını yapalım.

Bağımsız tarihi eylem nedir sorusuna cevap arayalım.

Önce Lenin'den birkaç satır okuyalım.

"...; devrim eski üst yapıların parçalanmasından, farklı sı-

nıfların yeni üst yapıyı kendi yolunda kurmaya çalışan bağımsız eylemlerinden(abç) başka bir şey değildir." (Lenin,1905 Devrimi Üzerine Yazılar, Yöntem Yayınları, sf.60)

Yani bağımsız tarihi eylem, kitlelerin, sınıfların devrimci eylemlerinden, devrim döneminde eski üst yapıyı yıkıp, yeni üst yapıyı kendi sınıf çıkarları doğrultusunda kurmak için ve dolayısıyla da "bilinçli" olarak ortaya koydukları eylemlerden başka bir şey değildir!

Ve bu gayet açıktır! "Bağımsız tarihi eylem" kavramının tek tek parçalarının ele alınması bu sonucu otomatikman verir!

1. Bağımsız eylem!

"Ne Yapmalı" yeterince incelendi ümit ederiz! "Bağımsız eylem" nedir? Proleterya için, burjuvaziye olan bağımlılığa son verilmesi, ve Komünist Partisinin yönetiminde, tüm diğer sınıflardan bağımsız, dolayısıyla da "bilinçli", kendi sınıf çıkarları doğrultusunda eylemidir!

2. Tarihi eylem!

Tarihi materyalizm, "diyalektik" yeterince kavrandı ise, daha doğrusu onun abc'si kavrandı ise, "tarihi eylem"in tamı tamına da tarihi yapan eylemler, yani sınıf mücadelesi olduğu ve bu eylemler "tarihi", yani tarihi öneme sahip eylemler oldukları için ve sınıf mücadelesi, yani tarih devrimler üzerinden ilerlediği, geliştiği için, devrim dönemlerinin sınıf mücadeleleridir!

Ve her ne kadar tüm "tarihi mücadeleler"in kökeni ekonomik çıkar çatışması ise de, bu "tarihi mücadeleler", "sınıf mücadeleleri"dirler ve kaçınılmaz olarak siyasi şekillere bürünürler!

Tarih, ekonomik gelişmelerin zorladığı, siyasi mücadeleler üzerinden gelişir(toplum zıt sınıflara bölüneli beri böyle olmuştur). Yani, tarih (ilkel komünal toplumun son bulmasından beri) sınıf mücadelelerinin tarihidir! Sınıf mücadelesidir!

Yani "bağımsız tarihi eylem":

1. Tek tek sınıfların, diğer sınıflardan "bağımsız" eylemidir!

2. Sınıfların tarihi, tarih yapıcı eylemleridir.

Dolayısıyla da, sınıf bilincini gerektiren, ve de sapına kadar siyasi eylemlerdir!

Burada Lenin'in "bağımsız tarihi eylem"leri devrimci durumun bir belirtisi olarak saymadığını, sayamayacağını tekrar izah edelim.

Lenin, ağızda sakız haline gelmiş devrimci durumun "üç önemli belirtisi"ni ileri sürdüğü makalesinde (II.Enternasyonal'in Çöküşü) devrimci durumun belirtileri olarak ileri sürdüğü "objektif değişiklikler" ile, devrimci durumdan ayrı olarak ele aldığı "subjektif değişiklikleri" birbirinden ayırarak, ayrı ayrı inceliyor!

Ve devrimci durumun belirtileri arasında sadece objektif olan değişiklikleri; "Sadece tek tek gurup ve partilerin iradelerinden(**abç**)değil, tek tek sınıfların iradelerinden dahi bağımsız (abç)" olan değişiklikleri sayıyor.

"Subjektif", yani "irade" "bilinç" gerektiren değişiklikleri ise ayrıca ele alıyor!

"Bağımsız tarihi eylem" ise, açıktır ki, sınıf "iradesi", sınıf "bilinci" gerektirir! "Bağımsız tarihi eylem" ancak ve ancak "objektif değişiklikler" ile "subjektif değişiklikler" çakıştığında ortaya çıkan; "farklı sınıfların yeni üst yapıyı kendi yolunda kurmaya çalışan bağımsız eylemleri" olabilir. "Bağımsız tarihi eylem", "devrim"dir!! Devrimci durumun bir belirtisi değil.

Fakat buradan, BP için şu sonuç çıkar:

Benim "mekanik materyalizmime" karşı "diyalektik materyalizmi", "bilincin önemini" savunduğunu iddia eden BP'li yoldaşlar, objektif olan ile subjektif olanı; "irade" "bilinç" gerektirmeyen ile, "irade" "bilinç" gerektireni birbirinden ayırma yeteneğinden yoksundurlar ve "irade" gerektiren" eylemleri", "irade" gerektirmeyen eylemler olarak lanse etmektedirler.

Bu ise, son tahlilde, kendiliğindencilik anlamına gelir!

Ve Yazı Kurulu "bağımsız tarihi eylem" kavramı yerine "siyasi eylem" kavramının kullanılmasına karşı çıkarak söz konusu edilen eylem türünün "somut taleplerinin" önemli olmadığını, mesela "grevin yasak olduğu bir ülkede, ekonomik taleplerle yürütülen bir grev hareketi (abç) bile, "bağımsız tarihi eylem" ... olabilir" fikrini ileri sürüyor!

"Ekonomik taleplerle yürütülen" bir "bağımsız tarihi eylem".

"Siyasi eylem" olması şart olmayan bir "bağımsız tarihi eylem"..

Ve BP için bu saçmalıklardan şu sonuç çıkar:

Benim "teknik sorununu siyasetten bağımsız" ele aldığımı ve bu nedenle "siyasete önem vermediğimi" iddia edenler, siyasi olan ile ekonomik olanı birbirinden ayırd edememektedirler! Ekonomik eylemleri "bağımsız tarihi eylemler" olarak lanse etmektedirler!

Bu ise, son tahlilde, kendiliğindencilik anlamına gelir!

Ve açıktır ki, daha siyasi olanın neyin nesi olduğunu bilmeyenlerin "yoldaşlarını" "siyasete önem vermemekle" vb. türden şeylerle suçlaması, en iyi deyimle komiktir! (Dip not).

3. Şimdiye kadar Yazı Kurulu'nun bana yönelttiği eleştirileri ele alamadık. Çünkü eleştirmenin kendi mantık silsilesinin sakatlığı, bizi bu mantık silsilesinin sakatlığını sergilemeye zorladı.

Şimdi esasa ilişkin eleştirilerden birini ele almaya çalışalım.

"Yazıda bir başka sorun" diyor Yazı Kurulu, "yoldaşın (abç) Lenin'den devrimci durumun belirtilerini saydığı yerde, Lenin'in kullandığı "bağımsız tarihi eylem" yerine "siyasi eylem" kavramını kullanmasıdır" (A.g.e.,sf.46)

Ve Yazı Kurulu devam ederek, bunun yanlışlığını sergiliyor!

Biz ne yapalım ki şimdi? Eleştiriyi ele almaya çabalamaktan başka?

1. ve 2. maddelerde bu eleştirinin özde sakat olduğunu sanırım yeterince sergiledik. Ve bunun yetmesi gerekirdi. Fakat...

Fakat, her ne kadar Mao Zedung "doğru fikirler gökten düşmez" dese de, Yazı Kurulu'nun "doğru eleştirileri" "gökten düşüyor"!

Birincisi; ben hiç bir şekilde "bağımsız tarihi eylem"i devrimci durumun belirtilerinden biri olarak saymadım, çünkü değil. O halde ben nasıl oluyor da "devrimci durumun belirtilerinden" biri olarak "bağımsız tarihi eylemi" sayabilirim ki...

İkincisi; ben "bağımsız tarihi eylem"i, devrimci durumun belirtilerinden" biri olarak saymadığım için ona yazımda "siyasi eylem" diyebilmem de imkânsız... Ve tabii sadece "bağımsız tarihi eylem" "siyasi eylemdir" deseydim, Yazı Kurulu'nun iddiasının tersine hiç de yanlış bir şey demiş olmazdım!

Bu şartlarda, okur ile birlikte Yazı Kurulu'na sormak zorundayız? Sizin "eleştirileri" nasıl cevaplamalı!

İşin aslında eleştiri halihazırda "cevaplandı". Burada yapabileceğimiz Yazı Kurulu'nun ne Lenin'i, ne de bizim makalemizi bir türlü anlayamadığını göstermektir!

Bunun için Lenin'in "üç belirtisi" ile Basle Manifestosu'nun devrimci durum tanımını, Lenin'in "II.Enternasyonal'in Çöküşü" makalesini tekrar ele almak zorundayız.

Lenin'in 1. belirtisi şöyle:

" 1. Hakim sınıfların hakimiyetlerini hiçbir değişiklik olmaksızın korumaları imkânsız, "üstteki sınıflar" arasında şu veya bu şekilde bir kriz, hakim sınıfların siyasetinde ...bir kriz varsa (abç)" (A.g.e.,sf.46).

Ve "(Basle Manifestosu tarafından-ÇN) kısaca "ekonomik ve politik **kriz** (abç)" diye tanımlanan ...devrimci durum"(a.g.e., sf.46).

Dolayısıyla benim devrimci durumun belirtilerinden birincisini formülasyonum:

"1.Siyasi kriz: Hakim sınıfların siyaseti, şu veya bu şekilde bir krize girer ve bu kriz nedeniyle bizzat hakim sınıflar kendi elleriyle kitleleri siyasi eyleme iterler" (A.g.e.,sf.46).

İşte "siyasi eylem" kavramının tarafımdan kullanıldığı tek yer burasıdır!

Buraya geri dönmek üzere devam edelim!

Lenin'in 2. belirtisi şöyle:

" 2.Ezilen sınıfların cefa ve ihtiyaçları alışılagelenden daha şiddetli hale büyüdüğünde," ve "(Basle Manifestosu tarafından-ÇN) kısaca "ekonomik **(abç) ve politik** kriz (abç) diye tanımlanan ... devrimci durum" (A.g.e.,sf.46)

Dolayısıyla, benim devrimci durumun belirtilerinden ikincisini formülasyonum:

"2.Ekonomik kriz: Toplumun ekonomik ilişkileri kendi kanunlarının talebi olarak bir kriz dönemine girer. Bu "normal" durumlarda dahi yoksulluk içinde yaşayan halkın ihtiyaçlarını her geçen gün daha da şiddetlendirerek onları kendiliğinden eyleme iter"(A.g.e.,sf46).

Lenin'in 3. belirtisi şöyle:

"3. Yukarıdaki sebeplerin bir sonucu olarak...hem krizin tüm olayları ve hem de "üstteki sınıfların" kendileri tarafından bağımsız tarihi eyleme çekilen kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış varsa."

İşte "bağımsız tarihi eylem" kavramının Lenin tarafından kul

lanıldığı tek yer burasıdır. Burada bahsi geçen "belirti"nin neyin nesi olduğu konusunu daha önce ele almıştık!

Dolayısıyla, benim devrimci durumun belirtilerinden üçüncüsünü formülasyonum:

"3. Bu ekonomik ve siyasi krizlerin bir sonucu olarak, halihazırda değindiğimiz gibi kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış ortaya çıkar" (A.g.e.,sf.46).

Şimdi Yazı Kurulu'na sormak hakkına sahibiz:

Lenin'in "bağımsız tarihi eylem" kavramı nerede ...(3.belirtide vede "3.belirti" olarak değil)?

Benim "siyasi eylem" kavramım nerede...(1.belirtide vede "siyaset"in ne tür, ne karakterde bir siyaset olduğu sorun edilmeden!)?

Dolayısıyla Yazı Kurulu'nun eleştiride kullandığı fikirler doğru bile olsa; yani "bağımsız tarihi eylem" "devrimci durumun" bir belirtisi bile olsa, vede "bağımsız tarihi eylem" "ekonomik" eylem bile olabilse, tüm bunlar da olsa, yine de eleştiri "yanlış"tır. Beni "yanlış aktarmak"tır!

III

Yazı Kurulu'nun bize yönelttiği eleştirilerle ilgili olarak, GDS ile MK arasında devrimci durum konusunda yürütülen tartışmayı ele almak kanımca yerinde olacaktır!

Tartışma Bolşevik Sayı 1'de yayınlandı . GDS'in görüşleri sf. 35-37'de, MK'nın buna cevabı ise sf.58'de.

GDS'in eleştirisinin esasını, devrimci durumun belirtilerinden biri olarak "kitle eylemlerinde hatırı sayılır bir artış"ı görmenin yanlış olduğu, çünkü bahsi geçen eylemlerin "bağımsız tarihi eylemler" olduğu oluşturuyor!

Bizim "doğru" eleştiriyi kabule her zaman hazır(??) MK'de, GDS'e "doğrusunuz" diyor! "Bağımsız tarihi eylem"in devrimci durumun bir belirtisi olarak ileri sürülmesi böylece başlıyor.

Dolayısıyla, II.bölümde Yazı Kurulu'na hitaben yazdığımız her şey GDS'in bu "Lenin'in öğretilerini doğru açıklama ve uygulama" becerisine karşı da söylenmiştir!

Şimdi biz bu eleştiri ve cevapta ilginç olan birkaç noktaya işaret edelim:

1. MK, GDS'in eleştirisini alıp kabullendikten sonra, kendisini biraz olsun savunmak için, pardon "esasta doğru" olduklarını savunmak için, Lenin'den bir alıntı yapıyorlar.

Alıntıya göre Lenin devrimci durumu şöyle tarif ediyor:

"a) Altakiler istemez, üstekiler yapamaz, b) sefaletin artması,c) olağanüstü hareketlilik"(A.g.e.,sf.58).

Buradaki "kitle eylemleriyle" ilgili belirti hangisidir?

"c) olağanüstü hareketlilik"

Sen "bağımsız tarihi eylem" talep eden eleştiriyi kabul et, ondan sonra da tut bizzat Lenin'den hiçte "bağımsız tarihi eylem" talep etmeyen, sadece ve sadece "olağanüstü bir hareketlilik" yani "kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artışa" işaret eden, bu eylemlerin "bağımsız" veya "tarihi" özellikte

olması talebini içermeyen bir alıntı yap!

Komik!

2. Ve yine MK, Lenin'in Basle Manifestosu'ndan aldığı ve eleştirmediği bir devrimci durum tanımına da baş vuruyor:

"kısaca iktisadi ve siyasi kriz olarak adlandırılabilecek olan devrimci durum".

Burada ise, okurun dikkatini çekerim, geçtim kitlelerin "bağımsız ve tarihi eylemlerine", kitlelerin eylemlerine bile değinilmiyor!

Burada Lenin'in devrimci durumun üç önemli belirtisini saydığı makalesine tekrar dönersek hiç de fena etmeyiz.

".. Genel olarak konuşursak (abç) devrimci durumun belirtileri nelerdir? Şu üç önemli belirtiye işaret edersek muhakkak ki yanılmayız..." (BP,S.14/15,sf.46).

Ve yine aynı makalede Lenin Basle Manifestosu'nun tanımına da değiniyor ve bu tanımı eleştirmiyor!

Ve yine bu makalede Lenin, Avrupa "kitle eylemleriyle", (hele hele kitlelerin "bağımsız tarihi eylemleriyle") dolup taşmazken, "Avrupa'nın Büyük Güçlerinin ve ileri ülkelerinin çoğunluğunda devrimci durum vardır" diyor!

Onu bu sonuca ulaştıran sebepleri de uzunca izah ediyor!

Bunlardan da şu sonuç çıkar: "Kitlelerin bağımsız tarihi eylemi" değil ama, "kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış", veya "olağanüstü hareketlilik", ekonomik ve siyasi kriz şartlarında ortaya çıktığı oranda devrimci durumun mevcudiyetini en kör, en reformist, pasifist baylara bile gösteren,devrimci durumun varlığını onların gözüne kakan bir belirtidir! Ve I.Dünya Savaşı sırasında Avrupa'da olan ve Lenin'in işaret ettiği ekonomik ve siyasi kriz ve bunların kitlelerde yarattığı devrimci ruh şartlarında, "kitlelerin eylemlerinde hatırı sayılır bir artış," "olağanüstü hareketlilik" göze çomak gibi batan bir belirti olarak daha ortaya çıkmadığı için devrimci durum yoktur" diyenler, işte tamı tamına da bu pasifist türüdürler!

Devrim için tüm şartlar olgunlaşırken "kitlelerin eylemlerini göremiyorum" deyip devrimci durumun görevlerine sırtını dönenlerdirler!

Türkiye Kürdistanında, "kitle eylemi" arayıp bulamadığı için dolayısıyla da "devrimci durum" göremediği için, Kürtlerin milli bağımsızlık çağırılarının "ajitasyona çağırısı" olarak kalacağını "eylem çağırısına dönüşmeyeceğini" kendinden çok emin bir şekilde ilan eden İ. yoldaş, işte "devrimci durum" öğretisini pasifizme kılıf yapmaya girişmişlerden biridir!!

3. Ve sıra geldi GDS'in, MK tarafından cevapsız bırakılan eleştirisine:

"Bununla birlikte,görüşümüze göre, bu o kadar önemli değildir. Sorunun özü (abç), Türkiye gibi bir ülkede, "normal durum" da her zaman devrimci durum olduğu konusunda TKP/ML(B) ile MK hizibi arasında hala fikirbirliği (açGDS) olmasıdır. Bu konuda aralarındaki tartışma, bundan istisnalar olup olmayacağı ve ne dereceye kadar olacağı konusundadır.

TKP/ML(B), Türkiye'de "devrimci durumun olmadığı" bir durumun, "...ülkemiz açısından geçici; kısa süreli..." (BP,S.11/1, sf.8,Altı orijinal metinde çizili) bir durumun olduğunu vurgu-

lamaktadır."(Bolşevik,s.1,sf.37)

Yani GDS,BP'ı Mayıs 1981'de sürekli devrimci durum teorisini savunmakla eleştiriyor. Mayıs 1981 bizim Partiye sürekli devrimci durum teorisinin terkedilmesi gerektiği eleştirisinden sonradır!

GDS eleştirisinde haklıdır!

Fakat "sorunun özü"nü hiç de kavramamıştır!

"Sorunun özü" şudur ki, bizimki gibi geri ülkelerde "Halk Savaşı teorisi" diye bilinen teoriyi Lenin'e uydurabilerek savunmak için devrimci durumun sürekliliğini ilan etmek, Lenin'in devrimci durum öğretisinin bizimki gibi geri ülkeler için, "yarısömürge; yarı-feodal"(?) ülkeler için geçerli olmadığını ilan etmek bir ön şarttır!

Bu nedenledir ki tüm geri ülkelerde "halk savaşı teorisi"nin şu veya bu türünü savunan ve bu savunma sırasında az biraz teorik sorunları ele alıp fikirlerinin Lenin'e ters düşmediğini ispatlamaya kalkışan her gurup dönüp dolaşıp sürekli devrimci durum teorisine varmıştır!

Ama...

Ama GDS ve diğer kardeşler, "Halk Savaşı Teorisi"nin ateşli savunucularıdırlar!

Onlar, deyim yerindeyse "çok büyük revizyonist" ilan ettikleri ABD-DKP gibi geri ülkelerde "Halk Savaşı Teorisinin" ateşli savunucusudurlar!

O halde? O halde GDS vb.leri dolaylı yoldan "sürekli devrimci durum teorisinin" savunucusudurlar!

İşte "sorunun özü" bu! Bilmem anlatabildim mi?

Bir de "sorunun" tam zıt "özü" var?

"Devrimci durum"un varlığını kabullenmek için "bağımsız tarihi eylem" talep edenler, ancak ve ancak kitleler, onlara rağmen, devrimi yapmakla meşgulken, o da ayıp kaçmasın diye devrimci durumun varlığını kabulleneceklerdir!

Yani "devrimci durum olamaz teorisi"nin savunucusudurlar!

Pasifisttirler!

BP bugünkü konumuna GDS'in bu "katkısı" üzerinden varmıştır!

Bu yazı BP 19/20 de PKK'nın eylemleriyle ilgili olarak İ yoldaşın görüşlerine getirdiğim eleştirileri içeriyor.

BP Sayı 19/20 ; s. 1-8 den :
PKK'nın Eylemleri Hakkında İ yoldaşın Görüşleri Üzerine :

İ yoldaş, PKK'nın eylemleri hakkında "Heyecan verici " "eylem", "Heyecanlan dırıcı" "eylemler", "PKK'nın kendi önderliğinde eğittiği , silahlandırdığı gerilla guruplarının , kitlelerin kendiliğinden hareketlerinden bağımsız olarak gerçekleştirdiği eylemler ' tespitlerini yapıyor . (age , s. 6) Daha sonra da "Lenin , kitle hareketlerinden bağımsız terör eylemleri hakkında (abç) konuştuğu bir yerde şöyle diyor :" deyip Lenin'den terörizme karşı (abç) bir alıntı yapıyor .

Alıntı , Aydınlık yayınlarının bastığı "Örgütlenme Üzerine " başlıklı Lenin'den derlemelerden . İ yoldaşın kullandığı alıntının bir cümle öncesini okura sunalım .

"Bir kahramanın giriştiği tek tek çarpışmalar (abç) bizim mücadele ruhumuzu ve cesaretimizi yükseltiyor " (diyor teröristler - bn) Ama hepimizdeki (açL) mücadele ruhunu ve cesareti gerçekten yükselten biricik şeyin (açL) kitle hareketinin yeni biçimleri ..... " ve İ yoldaşın alıntısı devam ediyor .

İ yoldaşın alıntısına koymayı gerekli görmediği cümle tam tamına da Lenin'in hangi eylemleri söz konusu ettiğini açıkça ortaya koyan bir cümle : "Bir kahramanın giriştiği tek tek çarpışmalar " .

Veya , yine Lenin'e döner ve Lenin'in bu makaleyi yazmasına neden olan eylemin kendisinin ne olduğuna bakarsak :

"... Balmaşov'un Sipyagin'i öldürmesi gibisinden eylemleri ..." (age, s.60)

Yani bizzat İ yoldaşın da belirttiği gibi Lenin'in makalesindeki hedefi "terörizm" (abç) dir ; siyasi program olarak "kahramanların tek tek çarpışmaları "dir .

Ve İ yoldaş, Lenin'den yaptığı bu alıntıdan sonra - terörizme karşı yazıldığını bildiği bu alıntıdan sonra - PKK'nın eylemlerini değerlendirirken Lenin'in alıntıdaki sözlerini kullanarak şöyle diyor :

"Bu eylemler "kitle hareketinin yeni biçimlerinin uygulanışı " değildirler , "kitlelerin yeni yeni kesimlerinin bağımsız mücadeleye atılışının " bir ifadesi değildirler , onlar " kitlelerin eylemlerinin yerine gerçekleştirilen eylemler" dirler ! "Heyecan uyandırıcı bir etki yaratmıştır . " Ama "dolaylı olarakta " gelecek sefere kadar pasif bir bekleyişe " yol açmışlardır ... " (BP, sayı : 19/20 , s. 7)

Yani , İ yoldaş, "dolaylı olarak " , utangaç bir şekilde PKK'nın eylemlerinin terörist içerikli olduğunu ilan ediyor . Tüm bunların başka hiç bir anlamı yoktur !

Yani İ yoldaş "kitlelerin eylemlerinin yerine gerçekleştirilen eylemler " , "kitlelerin harekete geçmediği dönemde gerçekleştirilen gerille eylemleri " türünden tespitleriyle bu "eylemlerin" "gerilla eylemlerinin " "terörist" eylemler olduğunu ilan ediyor !

İ yoldaş partimizin taktiklerini, kendi deyimiyle "eylem çizgimizi " belirlemeye çalışıyor . Bunu yaparken , taktik prensiplerimizden biri olarak taktiklerimizin "kitle eylemleri " üzerinde ,"kitle eylemleri " temeli üzerinde şekillendirilmesi talebini savunmaya çalışıyor . Fakat PKK'nın

eylemlenini " kitle eylemleri " üzerinde yükselmediği ve dolayısıyla "terö_ rist" eylemler olduğunu ilan ederek bu taktik prensipimizi pek anlayamadığı nı ortaya koyuyor !

Yoldaşın bazı "hata"larını sıralayalım :

Birincisi : yoldaş bu eylemlerin neyin ifadesi olduğunu , neyin nesi olduğunu doğru tespit edememiş , dolayısıyla da bu eylemleri "terörizm " ile eşitlemiştir . Çünkü bu eylemleri kendi başlarına oldukları gibi ele alamamış, onların "taktik " olarak doğru olup olmadığı konusunda ahkam keserken bu faktörü unutmuştur !

Bu eylemler , bizzat kendi verdiği bilgiye göre muhtemelen 600 kişilik bir silahlı Kürt gurubunun eylemleridir . Bu eylemler bizim partimizin veya bizim partimiz yönetimindeki eylemler değildirler . Bizim dışımızda gelişmektedirler !

O halde bizim için sorun , bu eylemlerin yapanlar açısından bu eylemlerin "taktik olarak doğru - yanlış " olması sorunu değil ; bu eylemlerin ne - yin nesi oldukları , toplumumuzdaki gelişmelerde neyi yansıttıkları sorunudur . Ki bu sorunu doğru çözebilirsek , biz de bu eylemlere karşı kendi taktiklerimizi belirleyebiliriz .

O halde , bu eylemlerin neyin ifadesi olduğunu inceleyelim :

1) İran devriminden sonra İran Kürdistan'ında bir Kürt Milli Hareketi doğmuştur , bu hareket Milli Kurtuluş Savaşı şeklinde sürmektedir .

2) İran -Irak savaşından sonra Irak'ta da , tekrar bir Kürt Milli Hareketi başlamıştır , ve bu hareket Milli Kurtuluş Savaşı şeklinde sürmektedir .

Bu har iki ülkede de , bilhassa Irak'ta Kürtler , yoldaşın dediği gibi "özerk " değil , doğrudan kendi kontrollerinde "kurtarılmış üs bölgelerine" ve "devrimci ordularına" sahiptirler .

3) Türkiye'de 1980 darbesi sonrasında tüm devrimci örgütler , bu arada Kürt Milli Hareketinin temsilcisi örgütler de büyük darbeler yemişlerdir . Ama Kürt örgütleri , en azından PKK, İran-Irak'taki "kurtarılmış bölgelere " sığınabilmişlerdir ve orada örgütlenebilmekte, orada "devrimci ordularını " örgütleyebilmektedirler .

Türk ordusu ise, sadece Türkiye Kürdistan'ında uyguladığı zulmü azdırmakla kalmamış, Kürtleri potinleri altında çiğnemekle kalmamış, aynı zamanda işi Irak Kürtlerinin de cellatlığına kadar vardırmıştır .

O halde, PKK'nın eylemleri , Kürt Milli Hareketinin bir ifadesi, onun kendini ortaya koyuş şeklinden birisi ,İran ve Irak'taki Kürt Milli Savaşını Türkiye'ye taşıma çabasıdır !

Kürtlerin Türkiye Kürdistan'ında bir milli ayaklanma başlatma girişimlerinden başka hiç bir siyasi anlamı olmayan bu eylemleri anlamak için Lenin'in terörizm üzerine bir makalesine başvurmak kadar "yanlış" bir tavır olamaz. Halbuki , İ yoldaş Kaypakkaya'nın Lenin'den 1916 İrlanda ayaklanmasıyla ilgili alıntısını biliyor olmalı . (Dip Not 1) . Lenin'in o yazısının Kaypakkaya'da olmayan bazı parçalarını okura sunalım :

"Ancak ayaklanma girişimi küçük bir komplocular , ya da saçmalayan manyaklar gurubunu ortaya çıkardığı zaman ve halk yığınları içinde hiçbir yankı uyandırmadığı zaman , bilimsel anlamıyla "darbe"den söz edilebilir . Yüzyılları olan bir geçmişi kapsayan , değişik sınıf çıkarları bileşiminden ve aşamalardan geçmiş olan İrlanda milli hareketi kendisini , İrlanda'nın bağımsızlığını talep eden bir karar geçiren Amerika'daki kitlesel İrlanda Milli Konseyinde , inter-alia ifade etti, o kendini uzun bir kitle ajitasyonu, gösteriler, gazete yasaklamaları , vb. döneminden sonra kent-küçük burjuvazisinin

bir kesiminin ve işçilerden bir kesiminin (açL) yürüttüğü sokak çarpışmala rıyla ifade etti . Böyle bir ayaklanmayı "darbe " olarak niteleyen kimse ya gericilerin en kötüsüdür ya da toplumsal devrimi canlı bir olay olarak kavramaktan aciz bir doktrincidir . " (Lenin , Britanya Emekçileri ve Britanya Emperyalizmi . s.168, İng.)

"Eğer proletaryanın kurtuluş ve sosyalizm için yüce savaşında emperyalizmin herbir ayrı (açL) felaketine karşı her (açL) popüler hareketi , krizi yaymak ve keskinleştirmek için nasıl kullanacağımızı bilmeseydik (açb) çok verimsiz devrimciler olurduk . Eğer, bir yandan her milli baskıya"karşı"olduğumuzu ilan etsek ve binbir türlü şekilde tekrarlamış olsaydık ve diğer yandan ezilen bir ulustaki belirli sınıfların en hareketli ve zeki kesimlerinin zulümcülere karşı isyanını (açb) bir "darbe " olarak tanımlasaydık , Kautsky'cilerin aptallık seviyesine batardık . " (age , s. 168)

"Kitleler sadece erken , kısmi, uluorta ve dolayısıyla başarısız devrimci hareketlerde tecrübe kazanacak , bilgi edinecek , kuvvet biriktirecek , gerçek önderlerini , sosyalist proleterleri öğrenecek ve bu yoldan genel saldırıya hazırlanacak ... " (age., s. 168)

Bunlardan sonra kısaca koyarsak :

İran ve Irak 'ta Kürt Milli Savaşları sürerken , Türkiye'de Kürt Milli Hareketi 1974-80 döneminінin çalkantılarından geçmiş ve son 4 yıldan beri Türkiye Kürdistan'ı , Türk askerlerinin potinleri altında ezilmekteyken PKK'nın veya herhangi bir Kürt Hareketinin "gerilla eylemlerini " "kitlelerin eylemlerinin yerine geçirilen eylemler " olarak görmek , hele hele onları dolaylı olarak "terörist eylemler " olarak ilan etmek için İ yoldaşın Kautkski'cilerin aptallık seviyesine batmış" "aciz bir doktrinci" olması gerekir !

İ yoldaşın ikinci "hatası" ise "kitle eylemi" kavramına tamamen pasifist bir yaklaşıma sahip olmasından kaynaklanıyor .

Eğer, İ yoldaşın birinci hatasına işaret ettiğimiz sırada belirttiklerimiz doğru ise, yani İran ve Irak'ta Kürtler Milli Kurtuluş Savaşı yürütüyorlar ve bu savaşta , İran -Irak savaşının yarattığı uygun şartların da sayesinde başarılar kazanıp kendi "kurtarılmış bölgelerine " ve de "devrimci ordularına" sahip iseler , bu bölgelere Türkiye Kürdistanı'ndan Kürtler sığınabilmekte ve orada kendi "devrimci ordularını " oluşturabilmekte iseler ; ve Türkiye Kürdistan'ı 1974-80 döneminde yoğun bir propaganda ve Türk ve Kürt devrimci örgütlerinin eylem alanı olmuş ve 1980-84 döneminde Türk ordusunca yoğun bir baskı altında tutularak Kürtlerin milli duyguları iyice rencide edilmiş ise, eğer tüm bunlar doğru ise -ki doğrudur - nasıl oluyor da PKK'nın Irak'ta oluşturduğu "devrimci ordu " ile Türkiye Kürdistan'ında yürüttüğü eylemler , "gerilla eylemleri ", "kitlelerin eyleminin yerine gerçekleştirilen eylemler " (BP, sayı: 19/20 , s. 7) oluyorlar ?

İ yoldaşın böylesi bir sonuca varmasının tek izahı , onun Türkiye Kürdistan'ında "Halk yığınlarının kendiliğinden eyleminin hemen hemen hiç olmadığı bir ortam " görmesinden kaynaklanıyor .

Fakat yoldaş yukarda belirttiğimiz "olguları " dikkate almıyor . Hele hele İran ve Irak'taki gelişmeleri hiç dikkate almıyor . Ama buna hakkı yoktur. Görüyoruz ki Lenin İrlanda'daki milli ayaklanmayı değerlendirirken Amerika'daki İrlandalıları bile "hesaba " katıyor !

Dolayısıyla , Türkiye-İran -Irak 'taki Kürtlerin durumu birbirleriyle bağlantılı olarak ele alınırsa - ve doğru taktikler bunu talep eder- PKK'nın eylemlerinin hiçte "kitlelerin eylemlerinin yerine gerçekleştirilen eylemler ", "halk yığınlarının kendiliğinden eyleminin hemen hemen hiç olmadığı bir ortamda"gerçekleştirilen eylemler olmadığı anlaşılır .

Eğer İ yoldaş, PKK'nın bu eylemlerinin Kürt köylülerini ayağa kaldıramadığı ve PKK'nın örgütlü güçlerinin eylemleri olarak kaldığından hareket ederek bu sonuca varıyor ve giderek bu eylemleri "terörizm" ile eşitleyecek kadar "bilimsel"likten uzaklaşıyor ise, 1916 İrlanda milli ayaklanması için de aynı "olgular"ın söz konusu olduğunu ; bu ayaklanmayı "darbe" ilan edenlerin de tamıtamına bu "olgulara" dayandıklarını gel gelelim Lenin'in onlarla aynı fikirde olmadığını , onlar hakkında hiçte hoş olmayan sözler sarfettiğini görmekteyiz.

Eğer İ yoldaş, ezilen ulusların yığınsal, kitlesel bir şekilde milli kurtuluş için harekete geçtiği dönemlerin bizzat ezen ulusun kendisinin devrimci veya ulusu sarsan bir çalkantı döneminde gerçekleştiği genel tespitten hareket ediyor ise (1905-17 Rus devrimleri ve en son İran devriminin ve İran - Irak savaşının gösterdiği gibi) ; ve Türkiye Kürdistan'ında hüküm süren "sessizliğin " (?) bunu doğruladığını sanıyor ise yine yanılıyor! Çünkü doğru taktikler her ulusun özelliklerini dikkate almak zorundadır !

Ve eğer , bir ulus, bir devrimci hareket şu veya bu şekilde kendi "devrimci ordusunu " oluşturabilmiş ise, onun bu orduyu kullanarak devrimi "Halk yığınlarının kendiliğinden eylemlerinin hemen hemen hiç olmadığı yörelere yayma girişimi "kitlelerden kopuk eylem " dahası "terörizm" ilan edilirse Mao Zedung'un "Halk Savaşı " teorisinden ,bizzat İ yoldaşın "ML teoriye katkı" (?) olarak ilan ettiği bu sözde "teori"den geriye ne kalır ? Koskoca bir hiç! Veya Stalin'in Kuamintang'a devrimci ordu aracılığı ile devrimi yayma önerisine, Stalin'in 'terörizm' tavsiye ettiği suçlamasını getirmek gerekir !! "Halk Savaşı Teorisini" Enver Hoca bile bu kadar kolayca reddedememişti ...

Kürtlerin Türkiye Kürdistan'ında "Halk Savaşı " , yani köylülerin gerilla savaşını başlatma girişimlerinin ta kendisi olan PKK'nın bu eylemleri karşısında Partizan 'ın tavrı , meşhur "Halk Savaşçılarının" bir Halk Savaşı gördüklerinde gözlerinin kör olduğunu , halk savaşını bir türlü göremediklerini, yani "halk savaşı"ndan bihaber olduklarını ispatlar . İ yoldaş üzerinden BP Yazı Kurulunun da aynı konumda durduklarını görüyoruz !

İ yoldaşın yukardaki mantığı ile II dünya savaşı sırasında Alman işgali altındaki ülkelerdeki hemen hemen tüm Partizan faaliyetlerini "terörist" eylemler olarak ilan etmek gerekir . Ezilen bir ulusun , hele hele Kürtler gibi bir köylü ulusun , düşmanın ulaşamayacağı yerlerde bir devrimci ordu, gerilla güçleri oluşturup , "halkın kendiliğinden hareketinin hemen hemen hiç olmadığı " yerlerde gerilla eylemleri etrafında ulusunu örgütleme çabalarını "terörist" ilan etmeniz gerekir . Bunların saçmalığı , dahası gericiliği apaçıktır "!

Ve tüm bunlardan İ yoldaşın HK ve TKP'nin "provokasyon" teorilerine itirazının kendi içinde çelişkili olduğu ortaya çıkar ! (dip not 2)

Çünkü HK'nın "provokasyon teorisi" nin temelinde 1980 öncesinin silahlı mücadelelerini "maceracı ", "terörist", vb. olarak görmek yatar ! HK, bu eylemlerin toplumsal bir karakter kazandığını ; bu eylemlerin , bu eylemlere girişenlerin mantıklarından bağımsız kendi mantığına sahip olduğunu , bu eylemlerin 1980 öncesi devrimcilerin, devrimci örgütlerin eylemlerinin bir türü ve zorunlu bir türü olarak ortaya çıktıklarını , kendilerini devrimcilere empoze ettiklerini göremiyor . Komünistlerin görevi bu eylemleri yürütenlerin "terörist", "maceracı" , vb. mantıklarına ve bazı eylemlerinin "terörist" , vb. karakterlerine bakmak ve bu mücadele yöntemini "terörist ' ilan etmek değildir . Onların görevi, bu eylemlerin eylemleri yürütenlerden bağımsız bir şekilde mevcut olan "mantığını" kavramak ve taktiklerini ona göre düzenlemektir . Bu o kadar gereklidir ki , tüm bu eylemleri "terörist" vb.ilan eden HK bile bu tür eylemlerin uygulayıcılarından biri olmaktan kurtulamamış ve böylece de sorunun hiçte "taktik seçim" sorunu olmadığını farkında olmadan sergilemiştir !

Fakat bir kere her türlü silahlı eylem "terörist", "maceracı", vb. ilan edilirse , yeni bir silahlı eylem ortayaçıkınca , o da "terörist eylem" ilan edilir . HK bu temelde PKK'nın eylemlerini "terörist eylemler" olarak değerlendirmek zorundaydı . İ yoldaş ise kendi nedenleriyle aynı işi yapıyor !

Fakat bir kere "kitlelerden kopuk" her türlü silahlı eylem "terörist" vb ilan edilirse , bu eylemler "kitlelerin kendiliğinden hareketinin hemen hemen hiç olmadığı " bir ortamda , hele hele devrimcilerin yenilgiye uğradığı bir ortamda olur ve "baskıyı artırırsa" bu sefer "terörist eylemler " oluverir "provokasyonlar "...

HK, bu mantıkla "provokasyon" sonucuna varıyor .

İ yoldaşın da PKK'nın eylemleriyle ilgili olarak aynı sonuca varması için tüm önşartlar görüldüğü gibi hazırdır . Onun bu sonuca varmasını önleyen şey "uslu durularak hakim sınıfların baskısından sıyrılmanın propagandasını" yapmayı reddetmesidir ! Fakat İ yoldaşın "provokasyon" safsatasına kaymasını önleyen bu temel hiçte sağlam değildir . Sağlam değildir, çünkü gelişmekte olan sınıf mücadelelerini kavramaya değil, daha hala varlığını sürdürebilmekte olan "devrimci" hislere dayanıyor !

"Devrimci hisler" temelinde devrimcilik , kişiyi, örgütleri pasifizmin propagandasının kucağına itiverir . Hem de "olgu" tespiti ayaklarında; İ yoldaşı okuyalım :

İ yoldaş, PKK'nın eylemleri " kitlelerin yeni yeni kesimlerinin bağımsız mücadeleye atılışının bir ifadesi " olmadığı için (?) kitlelerin eylemlerinin yerine gerçekleştirilen eylemler " oldukları için (?) ; PKK'nın "Kurtuluş Kuvvetlerine katılın çağrısı" "bir eylem sloganı olamaz, bir ajitasyon çağrısı olarak kalacaktır " diyor . (age, s.7)

Burada Kürtlerin milli bağımsızlık için " PKK'nın Kurtuluş Kuvvetlerine " katılıp katılmayacağı sorununu şimdilik bir kenara bırakırsak , PKK'nın Kürdistan'ın bağımsızlığı çağrısının bir ajitasyon çağrısı (sloğani) olarak kalacağı , bir eylem çağrısı (sloganı) haline dönüşmeyeceği, yani Kürtlerin milli bağımsızlık mücadelesine girişmeyeceğinin garantisi verilmektedir ?

Hangi temelde ?

Çünkü İ yoldaşa göre mevcut ortam 'halk yığınlarının kendiliğinden eyleminin hemen hiç olmadığı bir ortam"dır ve dahası bu ortam uzun yıllar (10-15 yıl) devam edecektir . (dip not 3) . İşte bu nedenledir ki Kürtler milli bağımsızlık için harekete geçmeyecekler ; işte bu nedenledir ki PKK'nın 'milli bağımsızlık" çağrısı Kürtlerin bağımsızlık için eylemine dönüşmeyecektir...

İ yoldaşın mantığı bu.

"Kürt devrimcileri" diyor İ yoldaş "boşuna çabalıyorsunuz - her ne kadar İran ve Irak Kürtleri bilinen başarıları elde ettiyse de , her ne kadar sizler İran-Irak'ta gerilla güçleri örgütleyebildiyseniz de , gerilla eylemlerine girişmeyiniz; çünkü bu kitlelerin eylemlerinin yerine geçirilmiş, terörist ve mevcut şartlarda hiç bir yere varmayacak eylemlerdir . Uslu durun demiyoruz ama, en akıllısı uslu durmaktır ... " veya " İran ve Irak'ta Kürt milli kurtuluş savaşları sürerken , Türkiye Kürtleri bunların haberlerini alır ve Türk potini altında inlerken, sakın ha bu savaşları Türkiye'ye taşımaya kalkışmayın , çünkü efendime söyleyeyim, ortam uygun değil, bu ortamda böyle bir şeye girişmek, kitle eylemlerinin yerine kendi eylemlerini geçirmek olur, yanlış taktik olur .."

İşte bir devrimcinin, devrimci hislerle vardığı hüzün sonuçlar !

Partizan daha da beter bir sona vardı ...

HK, "İleri", vb.lere değinmiyoruz bile..Ne de olsa onlar "halk savaşı"nı reddetmişlerdi ? ..

Herhalükarda yanılıyorsun İ yoldaş;

PKK'nın "milli bağımsızlık" çağrısının "ajitasyon çağrısından " "eylem çağrısına" dönüşmesi için "ortam " mevcuttur !

Bu "ortam" a yukarda değindik .

Dahası var !

Bu "ajitasyon çağırısı" halihazırda "eylem çağrısına " dönüşmüştür! Her aptala malum bir açıklıkla İran ve Irak'ta ve PKK 'nın eylemleriyle Türkiye' de ! !

Açıktır ki İran - Irak'ta yaygın bir şekilde sürmekte olan, Türkiye'ye sıçratılmaya çalışılan Kürt Milli Bağımsızlık savaşlarının yenilme ihtimali vardır ! Ve dolayısıyla da İ yoldaşın "ben demedim mi" deme ihtimali , "doğru" çıkma ihtimali vardır !

Ama İ yoldaş "doğru " çıkarsa , bu Türkiye -İran - Irak proletaryası için bir yüz karası , partimiz için bir yüz karası olur ! Bu, Türkiye -İran -Irak gericileri, "bizim hakim sınıflarımız" karşısında , bizim gericilerimizin azgın saldırıları karşısında Kürtlerin yenilgiye ve kana boğulmaya ve de böylece , bir ihtimal , yenilgiye terkedilmesi anlamına gelir ! Bu, Türkiye -İran Irak proletaryası ile Kürtler arasında mevcut olan milli ayrışmanın kapanmasının güçleşmesi sonucunu verir . Bu, Kürt milli hareketinin proletaryanın yedeği haline getirilemediği anlamına gelir ... bizim "verimsiz devrimciler " olduğumuz anlamına gelir ,bizim Kaypakkaya'dan bu güne herkesle birlikte "milli baskıya karşıyız " diyen ama Kürtlerin milli baskıya karşı sürdürmekte oldukları ve de sürdürecekleri eylemleri ve bunların yarattığı ortamı kullanmayan lafazanlar olduğumuz anlamına gelir ... olayların ardından ahkam kesmekten başka bir şey beceremeyen , olumsuzluk üzerinden <u>kendiliğindencilik</u> batağına batan beceriksizler olmamız olur .

"Ortam"a tekrar bakalım :

1- İran- Irak 'ta Kürt milli kurtuluş savaşları sürüyor . Ve İran-Irak savaşı sürdükçe , İran -Irak'taki gericiler dikkatlerini Kürtler üzerine yoğunlaştıramadıkça bu savaş daha da sürecek ve gelişecektir .

2- Türk ordusu , Kürtlerle "meşgul olma " imkanına en çok sahip - çünkü Türkler "uyuyor " (!) - bir ordu olarak , bir yandan bu savaşın Türkiye Kürdistanına yayılmasını önlemek için Kürdistan'ı azgın bir teröre boğuyor ve bu "önleme"de oldukça başarılı oluyor ; diğer yandan işi Irak (ve İran ?) daki Kürtlerin de cellatlığına vardırmayı planlıyor !

Bu şartlarda biz , eğer kendimize hızlı bir şekilde çekidüzen vermezsek, yani Türkiye devrimcilerinin kafasını çorbaya çevirmiş , onları siyasi kepazeliğe vardırmış teorik saçmalıklar ve siyasi şarlatanlıkları <u>ACİL</u> olarak sergilemez ve üstesinden gelmezsek , ve böylece tüm devrimcileri ML, komünistler olma ve böylece bir tek ve güçlü bir KP etrafında örgütlenme imkanını sağlamazsak ve böylece Türk proleter ve köylülerini örgütleyip Kürtlerin yardımına gelmezsek ve böylece Kürtlerin milli bağımsızlık için mevcut potansiyelini partimizin , proletaryanın bir yedeği haline getirmezsek... bir yandan Kürtlerin milli bağımsızlık için potansiyeli sadece PKK gibilerinin potasına akacak , onların "ajitasyon çağırısı" "eylem çağrısına" kendi becerileri oranında dönüşecek , diğer yandan partimiz ve proletarya Kürtleri yalnız bırakmış , onların II. Dünya Savaşından bu güne sahip oldukları en uygun ortamda . onlara yardımcı olamadığımız için milli uçurum büyüyecek , Kürt milli hareketi potansiyelini burjuva kanallara akıtacak ve dahası , bir ihtimal yenilecek ve böylece de bizler düşmanlarımızı - Türk hakim sınıflarını - zayıflatma , onların krizlerini derinleştirme imkanlarımızdan şu andaki en büyüğünü yitirmiş olacağız .

.....

Dipnot 1 : Kaypakkaya yoldaş Lenin'in bir makalesine " 11- Şafak Revizyonistleri Devrimi İmkansız Hale Getiriyorlar " başlığı altında değıniyor. (Bkz. İ.Kaypakkaya, SY, Ocak yayınları , s. 359-60)

Ama bu alıntıyı "devrime kimin katılacağı ", "gerilla gruplarına kimlerin girebileceği " sorununda Şafak revizyonizminin pasifizmini teşhir için kullanırken yaptiği alıntının esasını devrimin "yığın mücadelesinin patlak vermesi " (Lenin) olduğunu dikkate almıyor .

İ yoldaş da Lenin'in terörizm ile ilgili bir makalesine başvurarak yaptığı alıntının esasını gözden kaçırmıştır !

Dipnot 2 : Bu "provokasyon " teorisyenleri arasına Kürdistan'daki milli baskıya " karşı çıkan " bir "Özel Sayı" ile "İLERİ" de katıldı !

PKK gericileri kendi başlarına yapacaklarını yaptılar , ondan sonra da Kürt halkını Türk ordusunun baskısına karşı savunmaya çalışmadan kaçıp gittiler. Kendi paçalarını kurtardılar . Kürt halkı ise onlar yüzünden baskı görüyor demeye getiriyor İLERİ !

Eh. "Kürt Halkını" bu türden düşünen Türk (ve Kürt) komünistler varken "Kürt halkı " PKK tipi Kürt milliyetçilerinin peşine takılırsa - ve onlar daKürt milletini "oyuncak " haline getirirse - bunda şaşılacak hiç bir şey olmayacaktır !

Dipnot 3 : İ yoldaşın , Türkiye Kürdistanında "Halk yığınlarının kendiliğinden eyleminin hemen hemen hiç olmadığı bir ortam"ın , yani Kürtlerin milli bağımsızlık için savaşmayacakları bir ortamın - Kürtler açısından bu sözler ancak "bu anlama" gelebilir - uzun bir süre olacağı fikri,PKK'nın "ajitasyon çağrısı"nın "eylem çağrısına " dönüşmeyeceği fikrinde mevcuttur.

Türkiye'de 10-15 yıl devrimci çalkantı olmayacağı konusundaki fikirleri ise bir yerde edilmiş olan sözlü "olgu"dur.

Yoldaşın bahsini ettiği "ortam"ın uzun süreceği konusundaki fikirlerini yanlış anladıysak eminiz yoldaş bizi düzeltir !

Buna bağlı olarakta Kürt milli mücadelesinin yakın geleceği konusundaki fikirlerini de düzeltmek zorunda kalır tabiiki !

DEV-YOL'DAN ALINTILAR

Burada Dev-Yol'dan Bir Broşür Notları'nın ele aldığı "devrimci durum", "Devrimin subjektif şartları","Taktikler" konularını ele alan iki alıntı sunuyoruz.Alıntılar Devrimci Yol,Seçmeler 2,sf.33-34 dendir.

Bu konularda okur sanırım yeterince okudu,ve daha da okuyacak.(bak:" 'Kararlar Üzerine' Veya...").Dolayısıyla yazıların özel bir incelenişini gereksiz görüyorum.

Bazı teorik sorunlar

SORU: Bildirge Sh: 43'te " Evrim ve devrim aşamasının iç içe geçmiş olması ifadesi çarpıtılarak çeşitli biçimlerde karmakarışık edilmektedir. Kavram tartışmasından öte bir anlam taşımayan bu yöntemlerle devrimin sorunlarının çözümlenmesi bir yana, kavram tartışmasından ve bizantizmden bir adım öteye gitmek mümkün değildir. Böyle bir kavram karışıklığı ya da kavram fetişizmi ile (ki her ikisi de aynı kapıya çıkıyor) evrim ve devrim aşamasının iç içe geçtiği şeklinde ifade edilen tahlil sürekli devrim durumunun varlığı şeklinde yorumlanabiliyor. Bu şekilde bir yorumla silahlı mücadelenin yürütülmesi için herhangi bir "asgari örgütlenme " parti yerine geçirilerek (...) her durumda sürgit silahlı mücadele yürütme düşüncesi kabul edilemez." denilmektedir. Bu paragrafta anlatılmak istenen şey nedir? Biraz daha açmak mümkün değil midir?

Koşulları hesaba katmayan bir mücadele anlayışı kabul edilemez.

Paragrafta tartışılan fikir bu satırların hemen devamında çok açık olarak şöyle ifade ediliyor: "Parti, (...) **ülkedeki sınıflar mücadelesinin koşullarına, mevcut iç ve dış politik duruma uyarlı bir biçimde politik mücadele taktiklerinin uygulanılmasını gündeme getitir.**" Burada sorun, tartışma götürmez bir biçimde, net olarak ortaya konulmuştur. Bu anlayış, tüm fokocu ve maceracı anlayışları reddeden Leninist bir mücadele ve örgüt anlayışını ortaya koyar ve son derece açıktır. Bu noktada şöyle bir soru sormak mümkündür: Parti niçin içinde bulunulan somut, objektif koşullara göre eylemini tesbit etsin? Evrim ve devrim aşamasının iç içe geçmesi, silahlı eylemin objektif şartlarının varlığı anlamına geldiğine göre, niçin bir de ayrıca **içinde bulunulan koşullar** hesaba katılsın?

Marksist düşünce açısından şüphesiz, böyle bir soru tamamen saçmadır. Ama, işte yukardaki paragrafta bahsedilen "çarpıtma görevlileri" de zaten bunu yapmaya uğraşıyorlar. Yani devrimci tahlilleri her türlü boşluktan yararlanarak veya açıkça çarpıtarak böylesi bir "saçmaya tekabül ettirmeye" çalışıyorlar. Evrim ve devrim aşamasının iç içe geçmesinin, sonuçta devrim aşamasında olunduğu anlamına geldiğini yazdılar. Nesnel koşullar açısından ele alındığında, bu, **her zaman olgunlaşmış bir milli krizin**, sürekli bir devrim durumunun varlığı anlamına gelir, ki subjektif unsuru oluşturan partinin varlığı ile birlikte devrim aşaması koşullarını yaratır. Biz, her hangi bir çarpıtmaya olanak tanımayacak şekilde, herhangi bir boşluk bırakmayacak biçimde böyle anti-Leninist tahlilleri reddettiğimizi söylüyoruz.

Evrim ve devrim aşamasının iç içe geçmesi durumu, OLGUNLAŞMIŞ bir milli kriz olarak, sürekli bir devrim durumunun varlığı ve sürekli devrim aşamasında bulunulması şeklinde anlaşılamaz. Ve buradan kalkılarak koşulları hesaba katmayan bir mücadele anlayışı Devrimci Harekete maledilemez.

Aslında bu tür çarpıtmalar bazen "yaratıcılarının" teorik yetmezliklerini de sergiliyor. Örneğin, bazıları evrim ve devrim aşamalarının iç içe geçemeyeceğini kanıtlamaya uğraşırken, ülkemizde bugün evrim aşamasında bulunduğumuzun gerekçesi olarak proletarya partisinin yokluğunu ileri sürerler. O halde proletarya partisi yaratılınca, yani subjektif unsur tamamlanınca devrim aşamasına geçilecek! O halde ülkede nesnel koşullar (yani olgunlaşmış bir milli kriz!) var demektır. İşte sağ oportünizmin, kıvırtırken düştüğü "sol" hata. Ülkemizde olgunlaşmamış bir milli krizden söz edilmesine tahammül edemezken, öte tarafta olgunlaşmış bir milli krizin varlığını kabul ettiği anlamına gelen laflar ediyor. Kafa karışıklığı insanı şaşkın ördeğe çevirir ve şaşkın bir ördeğin ne yapacağı hiç belli olmaz!

Evet, evrim ve devrim aşamalarının iç içe geçmesi durumu, **nesnel koşulların her durumda her türlü eyleme müsait olduğu biçiminde** ele alınmamalıdır. Parti içinde bulunulan somut koşullara göre bir politika uygular Olgunlaşmış bir krizin varolduğu koşullara uygun bir siyaset izlemez, bu anlamda, her durumda (sür git) silahlı mücadele yürütmek düşüncesi de kabul edilemez.

Silahlı mücadelenin temel mücadele biçimi olarak belirlenmesinden de bunun tersi bir sonuç çıkarmak mümkün değildir. Temel mücadele biçimi, ülkedeki politik mücadelenin (siyasal iktidarı ele geçirme yolundaki mücadelenin) **genel ve temel yolunu belirler.** Yığınları devrim saflarına çekmenin, yığınların devrime hazırlanılmasının temel yolunu belirler. Bu stratejik tespit zorunludur ve bu, ülkedeki ekonomik-sosyal ve sıyasal yapıya, ülkenin objektif gelişiminin tarihsel konumuna göre belirlenir. Proletarya partisi ülkenin tarihsel gelişiminin, ülkedeki sınıfların birbirleriyle ilişkilerinin ve ülkenin diğer ülkelerle olan ilişkilerinin somut durumunu gözönünde bulundurarak, doğru bir siyasi hat izleyebilir. Devrimin yolunun temel stratejik belirlemesi

zorunludur. Ama bu temel belirleme ile her şey bitmiş, somut siyasal durum ve gelişmelerle proletarya partisinin ilişkisi kesilmiş değildir. Aksine bu genel çizgi çerçevesi içinde sınıflar mücadelesinin girift, inişli çıkışlı gelişimi içinde, her bir somut duruma uyan bir eylem çizgisinin uygulanması söz konusudur. Aksi düşünülemez. Çünkü, önemli olan, eylemin siyasi sonuçlarıdır. Ve her eylem kendi dışımızdaki siyasi ortamdaki farklı durumlarda farklı siyasi sonuçlar yaratır. Aynı biçimdeki bir eylem farklı ortamlarda tamamen farklı siyasi sonuçlar yaratır. Proletarya partisi her hangi bir somut durumda, hangi somut siyasi sonucu elde etmek istiyor ve bu sonuç mevcut koşullarda hangi biçimdeki eylem çizgisi ile elde edilebilir? Sorun budur ve bu yüzden parti, içinde bulunulan somut koşullara uygun bir mücadele yürütür. Devrimci Hareketin bu anlayışını Mahir Çayan'ın "Kesintisiz Devrim" inden yaptığımız bir alıntıyla da ortaya koyduk. Aynı doğrultuda İhtilâlin Yolu bildirisinden ya da diğer yazılı belgelerden örnekler bulmak mümkün.

Biz koşulları hesap etmeyen bir mücadele anlayışını Marksist düşünce açısından saçma buluyoruz ama, böyle bir düşünceyi savunanlar da bulunmuyor değil! Evrim ve devrim aşamasının iç içe geçmesini, "suyu mumla ısıtmak yerine elektrik ocağında ısıtmak" biçiminde kendi "aceleciliğine" indirgeyen parlak (!) açıklamalar da zuhur ediyor bazen! Böylesi "acelecilik"lerin görevi de oportünistlerin devrimci harekete yönelttiği karalamaları "soldan doğrulamak" olsa gerek. Bu görevi onlara kim vermişse hiç şaşmadan yerine getiriyorlar. Oportünistler devrimci harekete suçlama mı yöneltiyorlar; hemen sarılıyorlar: "Evet tek bir emperyalizm, tek bir emperyalist politika ve de tek bir devrim stratejisi! Biz bu görüşleri savunuyoruz!" Yine böylelerinin son marifeti de şöyle: Bildirge'deki bir paragraftan kalkınarak THKP-C'nin faşizme karşı bir direniş örgütü olarak değerlendirildiği, Marksist-Leninist bir parti olarak görülmediği gibi keşiflerden (!) sonra şöyle bir ifşaat: "THKP-C 12 Mart'ın kanlı saldırganlığına karşı harekete geçmemiş, onun eylemleri sonucu faşizm erken doğum yaptığı için kanlı saldırganlık başlamıştır."

Faşizmin erken doğum yapmasının ne anlama geldiğini anlayamamış ve yıllardır her türden oportünistin (ve de sıkıyönetim savcısının) geveleyip durduğu bir karalamayı kabullenmiştir. "Devrimci Hareket, faşizmin kanlı saldırganlığına karşı mücadele etmemiş, kanlı saldırganlıklar devrimci eylemler yüzünden başlamıştır!" Bu da bir başka şaşkın ördek ve bu da diğerlerine, diğer oportünistlere baka baka yürüyor!

ÜLKEMİZDE MİLLİ KRİZ ÜZERİNE

Uzun zamandan beri savunduğumuz temel görüşlerimizi çarpıtarak bize karşı bir saldırı aracı olarak kullanmak ve bulanıklık yaratmak isteyen çevreler vardır.

Bunlardan bir kısmı Devrimci Yol Bildirge'sindeki bir ifadeden kalkarak bizlerin, ülkede sürekli devrim durumunun olmadığını; sürekli milli krizin olmadığını (ki ikisi de aynı manaya gelir) söylediğimizi ve buna bağlı olarak da silahlı eylemin objektif şartlarının varlığını inkâr ettiğimizi ileri sürüyorlar!

Biz, ülkemizde emperyalizmin hegemonyasından dolayı sürekli bir milli krizin varlığını söylüyoruz. Bu, devrim durumunun sürekli olarak var olması demektir. Yani ülkemizde sürekli devrim durumu vardır. Bu, ülkemizde silahlı eylemin objektif şartlarının varlığı anlamına gelir. Devrimci Gençlik ve Devrimci Yol dergilerindeki çeşitli yazılarda ve Devrimci Yol Bildirgesinde bu tahlillerimiz belirtilmiştir.

Biz bugün ülkemizde var olan milli krizi olgunlaşmamış bir milli kriz olarak tespit ediyoruz. Ancak, milli krizin olgunlaşmamış olarak var olması, devrim durumunun sürekli olarak varolması olgusunu ortadan kaldırmaz. Olgunlaşmamış da olsa, milli krizin sürekli olarak varolması, devrim durumunun sürekli olarak varolması demektir; yani silahlı eylemin objektif şartlarının varolması demektir.

"...Emperyalizmin işgali nedeniyle toplum alt yapısından üst yapısına kadar sürekli bir alt-üst oluş içindedir. Emperyalizmin hegemonyası altındaki ülkelerde devrim halk savaşı ile gerçekleşir. Nisbi bir barış koşullarındaki uzun bir hazırlıktan sonra ülke çapındaki bir ayaklanma yerine, proletarya partisinin daha başlangıçtan itibaren savaşmak zorunda bırakıldığı çok daha farklı aşamalardan geçen bir süreç söz konusudur. Halk savaşı süreçleri, emperyalist-kapitalist ülkelerdeki devrim süreçlerindeki gibi bir evrim-devrim aşamalarına ayrılamaz." (Bildirge, Sh. 38-39)

Bildirgede etraflıca anlatılan tahlil, bu alıntıyla da açıkça görüleceği gibi bizim sürekli devrim durumunu inkâr ettiğimizi iddia eden ve silahlı mücadeleyi temel mücadele olarak değil de zaman zaman başvurulacak bir taktik, hele hele tüm legal yolların kapanmasından sonra başvurulacak bir taktik olarak ele aldığımız çarpıtmasını yapan insanları ele vermektedir. (Bu alıntıda, proletarya partisinin başlangıçtan itibaren savaşmak zorunda olduğu söyleniyor.)

Bildirgede, evrim ve devrim aşamalarının iç içe geçmesinin sürekli devrim aşamasının varlığı şeklinde çarpıtılmasına karşı çıktık. Bazıları kavramlar üzerinde yaptıkları bir mantık yürütmesiyle bizim görüşlerimizi çarpıtıp anlaşılmaz hale getirdikten sonra "eleştiriler" düzmektedirler. Örneğin, devrim durumu kavramı ele alınmakta, bu kavram Lenin'in tanımına göre, Lenin'in özelliklerini saydığı bir milli kriz olarak, yani olgunlaşmış bir milli kriz olarak yorumlanmaktadır. Sonra, devrim durumunun varlığından söz ediliyorsa, olgunlaşmış bir milli krizin olduğu; sürekli devrim durumundan söz ediliyorsa, olgunlaşmış bir milli krizin sürekli olduğu söyleniyor denmektedir. Yine Lenin'in tanımıyla devam edilerek (devrim aşamasında olunabilmesi için devrim durumuna ilâveten subjektif şartların bulunması gerekiyor; bu da parti olarak kavranıp) devrim aşamasında olunmamasının nedeni partinin olmamasıdır; partinin yaratılmasıyla devrim aşamasına geçilecek; devrim durumu sürekli ise sürekli devrim aşaması yaşanacaktır sonucuna ulaşılmaktadır. Ve bu sonuç üzerinden "eleştiriler" yapılmaktadır. İşte biz böylesi çarpıtmalarla, evrim-devrim aşamalarının iç içe geçmesi görüşlerinin eleştirilemeyeceğini söyleyip, bu tahlilin ne anlama geldiğini etraflıca açıkladık. (Bildirgede ilgili bölüme bakılsın).

Bazıları da kavramlar üzerinden yapılan mantık yürütmesiyle ulaşılan çarpıtmaları doğru görüşler olarak ele alıp savunmaktadırlar. Evrim ve devrim aşamalarının iç içe geçmesi şeklinde ifade edilen tahlilin böyle bir anlama (sürekli devrim aşamasının varlığı anlamına) geldiğini ve bunun doğru olduğunu söylemektedirler. Yani kesintisizleri savunuyoruz diyerek, sürekli devrim durumunun varlığının partinin varlığı ile beraber (veya parti yerine geçecek asgari örgütlenmeyle beraber) sürekli devrim aşaması koşullarının varlığı anlamına geleceğini kabul etmektedirler.

İşte, böylelerini işaret etmek ve yanlışlığını göstermek üzere Bildirgenin 43. sayfasındaki paragraf kaleme alındı. Bu paragraftaki "... sürekli devrim durumunun varlığı..." ifadesi yukarıda izah ettiğimiz olguyu açıklayabilmek için cümlenin devamındaki subjektif unsurun varlığı olgusu ile birlikte "sürekli devrim aşamasının varlığı" şeklinde anlaşılmalıdır. 43. sayfada anlatılmak istenen budur; Evrim ve devrim aşamasının iç içe geçtiği şeklinde ifade edilen tahlilin sürekli devrim aşamasının varlığı şeklinde çarpıtılmasına karşı çıkılmaktadır.

KAZANILACAK DÜNYA'DAN ALINTILAR

Kazınalacak Dünya TKP/ML'inde parçası olduğu "Devrimci Enternasyonalist Hareket"in "resmi olmayan" yayın organıdır.

Burada Hindistanlıların Kazanılacak Dünya'daki bir yazılarından bazı alıntılar sunuyorum. Alıntıdaki ara başlıklar benimdir.

Ve yine alıntıların herhangi bir analizini gereksiz görüyorum çünkü alıntı yapılan konular tüm yazılarda yeterince incelenmekte.

Sadece şunu tekrarlıyalim ki, bu kitapcık boyunca ele alınan görüşler şu veya bu tek tek örgüte ait görüşler değildir. Bu görüşler tüm dünyaya yayılmış belli bir akımı temsil eden görüşlerdir. Alıntılar bunu herkese malum hale getiriyor.

İyi ama bu görüşler aynı zamanda bizim partimizin de görüşleri idi ve eleştirilerimiz kabul edilmediği sürece öyle olmaya devam edecektir. "Kardeşler" için de aynı durum söz konusudur.

Halk Savaşı-Silahlı Mücadele; Devrimin Objektif Şartları-Devrimci Durum; Devrimin Subjektif Şartları

"Hindistan, siyasi iktidar için silahlı mücadele yürütmenin gerekliliği-ve ihtimalinin- genellikle var(abç.) olduğu bir ülkedir"
(A World to Win.-Kazanılacak Dünya-s.l. sf.6. Bizim tercümemiz)

"Sömürge, yarı(veya yeni) sömürge ülkelerin devrimcilerinin görevleri hakkında Devrimci Enternasyonal Hareketin Duyurusu'ndan (açb) bir alıntı yerinde olur:

Asya, Afrika ve Güney Amerika'nın ezilen ülkelerinde bir sürekli devrimci durum genellikle vardır. (açb) Fakat bunu doğru olarak anlamak önemlidir. Devrimci durum düz bir çizgi izlemez, duraklama ve akmaları (alçalma-yükselmeleri-BN) vardır. Komünist Partileri bu dinamiği akılda tutmalı .."(age, s.6)

"Devrim için objektif şartlar:(abç) Kitlelerin eskisi gibi yaşayamamaları ve hakim sınıfların eskisi gibi yönetememeleri - hızla olgunlaşıyor.
Devrim için subjektif faktörler(abç) , Komünist güçler de ayrıca hızla gelişiyorlar Hindistan'da. Bu güçler, Hindistan toplumunun tabiyatının ve geçirmekte olduğu dönüşümlerin doğru bir anlayışı için ve proletaryayı ve kitleleri Halk Savaşı yolunda (abç) ileriye götürebilecek bir devrimci çizgi geliştirmek için önemli bir mücadele süreci içindedirler." (s.9)

Devrimin dengesiz gelişmesi

("Duyuru'dan alıntıya devamla - BN)

"... Silahlı mucadelenin başlamasını veya silahlı mücadelenin herhangi bir şeklinin kullanımını devrimci savaş için şartların tüm ülke çapında uygun hale gelinceye kadar tehir eden yanlış görüş yenilmelidir. Bu görüş, Mao'nun "Bir Kıvılcım Bir Bozkırı Tutuşturabilir " sözlerine muhalif olarak , bu ülkelerde devrimin ve devrimci durumun dengesiz gelişmesini yadsımaktadır." (s.6)(abç)

YENİ DEMOKRATİK DEVRIM (Demokratik Halk Devrimi)

"Bu gelişmeler, proletarya tarafından yönetilen, işçi-köylü ittifakına dayanan ve sadece onun emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat kapitalizmi süpürüp atabileceği bir devrim olan Hindistan'da Yeni Demokratik Devrim 'in(abç) gerekliliğini hiç bir şekilde azaltamaz . " (s.6)

IV. BÖLÜM

Bu bölüm "kompüterler" üzerine olan tartışmanın yazılarından oluşuyor.

Bir de İRAN ve POLONYA üzerine olan iki yazımı, özel olarak , bu bölüme koydum. Özel olarak koydum, çünkü MK beni "sadece tekniği" ele almakla suçluyor. İRAN ve POLONYA üzerine olan yazılar ise "sadece siyaseti" ele alan yazılardır!

Bu yazı , kompüterlerin Komünizm için ne anlama geldiği konusundaki görüşlerimi içermektedir . 1981 de yazılmıştır.

"KOMÜNİZM GELMİŞTİR"

(YA DA KOMÜNİZMİN TEKNİK TEMELİ EMPERYALİST KAPİTALİZM TARAFINDAN ORTAYA ÇIKARILMIŞTIR)

(Bölüm I ve II Kapital cilt I'dendir : "Emek süreci ya da kullanım değerleri üretimi", "makineler ve modern endüstri ", "fabrika ": "teorinin "emek süreci" vs. şeklinde ele alınması , yani emek sürecinin , hangi toplumsal koşullar altında yapıldığını göz önünde bulundurmaksızın)

I- EMEK SÜRECİ

a) Emeğin süjesi
b) Kendi başına iş (iş olarak iş) ——→ Bunlar zıtlardır
c) Emek araçları. Bu ise aracıdır . Bunlar bize yalnızca emeğin gelişme derecesini değil , fakat aynı zamanda emek sürecinin hangi toplumsal koşullarda yerine getirildiğini de bildirirler .
Dolayısıyla bunların incelenmesi bizim bugün nerede (hangi seviyede) olduğumuzu gösterecektir .

II - EMEK ARAÇLARININ GELİŞMESİ (Kapitalizmde)

1- Gelişmiş kapitalizm : makineler ve modern endüstri : Fabrika

a- Buharlı makina : kömür kullanarak , merkezi olarak devinim üretir .
b- Transmisyon mekanizması : Buharlı makinanın ürettiği devinim başka yerlere bu mekanizma ile iletilir ve her makinenin ihtiyacına göre biçimi değiştirilir .
c- Makineler : Bunlar , makineler olmadan önce insanların kullandığı araç-gereçleri kullanırlar .
Makineler arasında kooperasyon :

i) Kendi başına , daha önce bir operatör tarafından yapılan şeyleri yapabilen bir makine çeşidi olabilir , ve fabrika , a, b ve c 'den oluşur- aynı türden makineler olmak koşuluyla .
ii) Değişik türden makineler arasında olabilir . Hammaddeler değişik makineler tarafından değişik şekillerde işlenir , işlemin sonunda mamul madde ortaya çıkar .

Böylece bir tek merkezden devindirilen , gelişmeye açık dev bir otomatona sahibiz: (Otomatonun) gelişmesi , süreci daha sürekli hale getirecektir , yani bir tek işlemde , ya da bir işlemden diğerine gecerken ,işlenen maddeye insan eli giderek daha az değecektir .

Üç esas çeşit çalışan insan vardır (fabrikada) :

1- Makine operatörleri
2- Bakıcılar ——→(Bunlar çoğunluktadır ve kalifiye değildir)
3- Teknisyenler. (Kalifiye ve az sayıda)
4- Süpervizör ('Aufseher') (Bunlar işbirliği halinde çalışmak için her ne denli gerekli iseler de, kapitalizmde özel karakteristikler kazanırlar.)
(Bu, yukardakilerin hepsi için de geçerlidir .)

2- Emperyalist kapitalizm : Sosyalizme geçiş .

a- Devinim kaynağı olarak elektrik ; ulusal, uluslararası bir devinim kaynağı oluşturur, ki elektrik; rüzgar, vb'den farklı olarak , insanlara bağlı olan bir kaynaktır . Fakat bu kaynak , kapitalizm yüzünden , olması ge _

rektiği kadar evrensel şekilde kullanılmamaktadır . Buharlı makineler artık yoktur . Yalnızca bir tek fabrika için devinim üretimi salt (fabrikanın) işlevine bağımlıdır - hidrolik, vs. - ya da kapitalizmin bir sonucudur ; eğilim elektrik kullanımı , ve bunu her makineye elektrikle işleyen makineler bağlayarak , istenen devinim biçimine dönüştürme yönündedir .
Eğilim, ulusal, uluslararası otomaton yönündedir , çünkü bunlar ulusal -uluslararası devinim kaynağı tarafından harekete geçirilir .

b- Transmisyon mekanizması : Artık bu , belli işlemler hariç, başlıbaşına dev bir mekanizma değildir .

c- Makineler : Mekanik otomasyon mükemmel hale getirilir . Bunun sonucu , bizzat işçi üzerine detaylı etüdlerdir : Taylor ; 20. yy'ın başında "bilimsel idare (Management) " hareketi: Zaman ve hareket etüdleri, vs. Bu sonuncusu, yani bizzat işçi üzerine detaylı etüdler, robotlar için bir gereklilikti . Sistem hala "insan -makine " sistemidir .
Doğası itibariyle sürekli olan kimya endüstrisinin gelişmesi.

3- Emperyalist kapitalizm, ötesine geçemediği, gelişmesinin son sınırına varır ! !

a) ve b) şıklarındaki gelişmeler aşağı yukarı aynıdır .

Fakat 2. dünya savaşı ile birlekte , Taylor'un değiştirilmiş (modifiziert) tekniklerinin uygulandığı dev operasyonlar gelir : "Operation Research" (Unternehmensforschung): Aynı zamanda bilim, ve böylelikle teknik de en uç noktalara, atoma ve evrene ulaşır : yani sonsuz derecede küçük ve sonsuz derecede büyük (şeyler) hesaba katılmak zorundadır . Yalnızca DİYALEKTİK her şeye hükmetmekle kalmaz , aynı zamanda kompüter icat edilir .

Kompüterin geliştirilmesi, incelenmesi gereken bir konudur . Ben burada onu bugünkü haliyle koymak ve gelişme doğrultusuna işaret etmek istiyorum :

Bugünkü kompüterler mikro-chiplerdir , ya da bir mikro-chipler kompleksidir .

Bu kompüterler , mekanik ile eşkoşum içinde , makine operatörünün ve bakıcının bir dereceye kadar da teknisyenin yerini alabilecek olan 'beyin"dir . Ve geriye iş olarak , kompüterler tarafından kontrol edilen fabrikaların süpervizyonu işi kalmaktadır . Bu kompüterler aynı zamanda duyu araçlarının kullanılması yoluyla "hissedebilirler". Bu duyu araçları mekanik, elektrik , optik,vs. araçlar olabilir .

Daha bugünden var olan örneklerden birkaçını aşağıda sıralıyorum :

1- YAMAZAKİ İmalat Makineleri (Werkzeugmaschinen) Şirketi, Nagoya, Japonya.

a) Hammadde deposu: Kompüter kontrollü; hammaddeler insan eli değmeden depo ediliyor ve istendiği zaman , yine insan eli değmeden , fabrikanın istendiği katına sevkedilir .

b)Fabrika katı : Birimlerden meydana gelmiştir . Her birimde i) "nümerik kontrollü", yani kompüter kohtrollü bir makine , ii) kompüter kontrollü bir robot vardır .Bu ikisi , işbirliği halinde , hammaddeyi , birimin yapmak için inşa edildiği aşamaya kadar işlerler . Sonra robot işlenmiş parçayı , kompüter kontrollü bir araca koyar ; araç , zamanı geldiğinde , bir sonraki birime gider , ve bir sonraki birim işi devralır . Tüm işlemler tamamlandığı zaman ;

c) Tamamen işlenmiş ürün , derhal kompüter kontrollü işlenmiş maddeler deposuna nakledilir - insan eli değmeden !

Bu şekilde her birimin , aracın , vs. nin kendi kompüterleri olması gerekmez; bunların hepsi , fabrikanın bütünü için tüm işlemleri yönlendiren bir ana kompütere bağlanır . Böylelikle , aynı zamanda neyin üretildiği ve ne kadar üretildiğinin VE DAĞITILDIĞININ "augenblicklich" kontrol vasıtası da olmaktadır . Ve bu, YAMAZAKİ 'nin yaptığı gibi , enternasyonal olarak yapılabilir .

2-TAŞIMACILIK : Yeni Fransız trenleri : Japonya'daki trenler ; metrolar ; Belçika'daki (?) kanal gemileri , bunların tümü kompüter kontrollüdür . Apaçıktır ki, uzay mekiği (Space Shuttle), uzay kapsülleri de böyledir .

3- ENFORMASYON -İLETİŞİM (KOMÜNİKASYON) : Kompüterlerin bugün en yaygın kullanıldığı alan budur . Bu alanda en son yenilik "Telepüter"dir (Telecompüter'in kısaltılmışı) . Bunun ardındaki teknik Videotext tekniğidir . "Telepüter"in üç parçası vardır : bir televizyon ekranı, bir kompüter ve bir klavye (daktilo). Bu sistem bir merkezi kompütere bağlanarak , ondan istenen enformasyon alınabilir ve istenen enformasyon verilebilir .

Daha şimdiden Amerika'nın Ohio kentinde bir televizyon kanalı vardır ki , bazı TV kullananların setleri bir kompütere bağlanmıştır . Böylelikle TV kullanıcısı bir programı seyrettikten sonra , program hakkındaki fikrini EVET/HAYIR düğmelerine basarak kompütere iletebilir .

(Tabii ki kompüter , tüm diğer en iyi tekhikler gibi , askeriye için ortaya çıkarılmıştır ve en geniş orada kullanılmaktadır)

Şimdi bu örneklerden (ve daha başka pek çok örnekten), komünist toplumun teknik biçimlenişini görebiliriz .

(Burada optikteki ve optik fibredeki gelişmeler (ve yeni bir kompüter kuşağı yönündeki işaretler) ve Dr. Arnold Arnold'un programlama tekniği önemlidir.)

Fabrika yerine , yukarda tanımlanan , kompüter kontrollü fabrikalar olacaktır kompüter kontrollü dağıtım merkezleri olacaktır . Bunların hepsi , kompüter kontrollü taşımacılıkla birbirine bağlanacaktır . Bunların hepsinin kompüterleri bir "ulusal " kompütere ve bu da bütün operasyonları kontrol eden bir uluslararası kompüter merkezine bağlanacaktır .

Bu ulusal /uluslararası kompüterler , aynı zamanda bir merkezi kitaplık gibi hareket eden , ve bilimsel gelişmeler , vs, vs. , vs., hakkında bir mübadele ortamı olan "Telepüter"lerle her eve bağlanacaktır .

Böylelikle makine operatörleri ve bakıcıları elimine olacaktır ve onarım , vs . işini yapan teknisyenlerin elimine edilmesine doğru bir eğilim olacaktır . Geriye ; kompüter kontrollü fabrikaların süpervizyonu işi ve BİLİMİN ,TEKNEĞİN geliştirilmesi işi , VE SANAT , KÜLTÜR , SPOR , vs. , vs., için bol bol zaman kalacaktır .

(Kompüter kontrollü fabrikalar ve diğerleri , kapitalizm tarafından evrensel bir şekilde ve geniş olarak pratiğe geçirilemez , çünkü bu işçileri elimine eder , onları mümkün olan en aza düşürür , ve işçi tarafından artık- değer üretimi olmadan kapitalizm olamaz .)

- Birçok bilim adamları buna "sanayi-ötesi çağ" demektedir . Dr. Arnold Arnold "toplamı sıfır olan oyunlar yerine " (yani rekabetçi , yarışmacı toplum -benim notum) "toplamı sıfır olmayan oyunlar oynayan bir toplum " (yani işbirlikçi , "kooperativ" toplum - benim notum) demektedir . Bir MUHAFAZAKAR parlamento üyesi eskiden "kölelersiz Atina"dan bahseder dururdu , şimdi böyle salakça konuşmalarını kesti !

Tüm bunlardan , Stalin 'in bürokrasinin gerçek düşmanı olduğunu görebiliriz . Çünkü ancak iş bölümünün - ve böylelikle bilimlerin - gelişmesinin uç noktalara varması yoluyladır ki kompüter icat edilebildi . Ve yalnızca kompüter bürokratlaşmanın imkansızlığını garanti edebilir ! Yukarda tanımlandığı şekli ile komünizm , kelimenin tam anlamı ile bürokratları bir yana bırakalım , "bürok ratlara " bile yer tanımaz ! Fakat Mao sahte bir bürokrasi düşmanı idi, çünkü o sanayinin gelişmesini "durdurdu " ve hatta o, bir taraftan hükümet bürokrasisinin dalını keserken , öte yandan aynı zamanda bürokrasiyi inşa etti. "Devrimci Komiteler " bile bürokratik kuruluşlardır !

Böylelikle işçileri "kapitalizme geri dönüşün kaçınılmaz olmadığına " ikna el medeki güçlükler kolaylaşır b Onlara sadece kompüterlerden bahsetmek yeter .

Böylelikle Sovyetler Birliği'nin kapitalist olduğunun ispatı kolaylaşır : Sadece ; o halde onlar neden kompüter kullanmıyorlar , diye sormak bile yeter.

Böylelikle neden kapitalizme geriye dönüldüğünün ispatı kolaylaşır . Çünkü kompüter olmadığı için ve olmadığı sürece "bürokratlar"ın bürokratlar haline gelmesi eğilimi kaçınılmazdır , ve bu eğilim başka şartları bulduğu , onlarla birleştiği zaman , kendisini empoze eder - Sovyetler Birliği'nde olduğu gibi: geri ve büyük bir ülke + tek sosyalist ülke + savaşın getirdiği yıkım + proleter kökenli proleterlerin savaş içinde yıkımı + emekçi halkın savaş bezginliği ve onların rahat bir yaşam ve barış istekleri + nükleer silahlara sahip kapitalistlerin tehdidi , vs. Böylelikle bürokratların zaferine yolun açılışı , böylelikle kapitalizme geri dönüş !

Böylelikle "Batı"da esas ideolojik düşman olan DEMOKRATİZMİN teşhiri . Çünkü onlara şöyle demek gerekir : Eğer siz demokratsanız, o zaman ABD'nin küçüçük bir kentinde var olan şeyleri neden dünya çapında , ülke çapında uygulamaya koymuyorsunuz , ki böylece biz de her zaman bir seçim yapabilelim ?

KOMPÜTERLER bizim esas saldırı silahımız olarak ele alınmalıdır . Bu konunun incelenmesi, hareketimizi , elinde en iyi teorinin olduğu , kelimenin tam anlamıyla bir komünist harekete dönüştürecektir .

Daha sonra böyle bir incelemenin nasıl yapılması gerektiği hakkında bir plan vereceğim .

- Bahsi geçen her bir şey gazetelerden, dergilerden , vs. alınmıştır , yani aktüel şeylerdir .

"KOMÜNİZM GELMİŞTİR" BAŞLIKLI YAZI HAKKINDA MERKEZ KOMİTESİNİN TAVRI

SOSYALİZMİN İNŞASINDA BİLİNÇ UNSURUNUN ROLÜNÜN KAVRANMAMASI REVİZYONİZME GÖTÜRÜR

"Komünizm gelmiştir" başlıklı yazısında yoldaş, komünizmin teknik temeli sorunu üzerine tartışıyor; ve bu bağıntıda, kompüter tekniğinin önemi üzerinde duruyor.

Biz bu yazıdaki görüşlerin eleştirisine geçmeden önce, bugün bizim açımızdan "komünizmin teknik temeli" tartışmasının pratik anlamı üzerine bazı şeyler söylemek istiyoruz.

Bugün Dünya Komünist Hareketi büyük bir keşmekeş içinde; ve Marksizm-Leninizm, Marksizm-Leninizm adına dörtbir yandan saldırıya uğruyor. Bu saldırılar, Marksizm-Leninizmin sınıf mücadelesi-sosyalizm bilimi ile ilgili en temel ilkelerine; Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in toplumun kanunlarını kavrayarak sınıf mücadelesi ile ilgili olarak ortaya koydukları temel görüşlere; doğruluğu proletaryanın devrim mücadelesi deneyleri ile ispatlanmış görüşlere yöneliyor. Modern revizyonizm , ve onun kuyruğunda hareket eden her türden oportünizm, Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerini nerdeyse tanınmaz hale getirmiş durumda. Böyle bir ortam bugün bütün dünyada Marksist-Leninistlerin önüne, Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranması ve her türden revizyonizme ve oportünizme karşı mücadele içinde savunulması görevini, EN ACİL, EN TEMEL GÖREV olarak koyuyor. Bugün modern revizyonizmle; ve her türden oportünizmle ideolojik hesaplaşmada, Marksist-Leninistler güçlerini dağıtmamak; tartışmayı öncelikle ilkelerin savunulması noktasında yoğunlaştırmak zorundadırlar. Revizyonistlerin ihanetinin en açık olduğu sınıf mücadelesi—sosyalizm öğretisi üzerine tartışmadan başka alanlara kaymalarını önlemek Marksist-Leninistlerin görevidir. Bugün, gayet açık bir biçimde, Marksizm-Leninizmin kavranması ve savunulması mücadelesinde, Marksizmin üç bileşeninden biri olab Marksizm-Leninizmin sınıf mücadelesi-sosyalizm öğretisinin kavranması ve savunulması görevi öne çıkmaktadır. Marksizm-Leninizmin sınıf mücadelesi üzerine öğretisi; diyalektik materyalizm ve Marksist ekonomi-politik üzerinde inşa edilmiş bir öğreti; doğruluğu pratikte sınanmış bir bilimdir. Açıktır ki, modern revizyonistlerin Marksist-Leninist sınıf mücadelesi konusundaki çarpıtmaları, felsefe ve ekonomi-politik alanında da onlar tarafından doğrulanmaya çalışılmakta; onlar felsefi ve ekonomik olarak da sınıf mücadelesi öğretisi konusundaki ihanetlerini teorik olarak temellendirmeye çalışmaktadırlar. Ve onlar tartışmayı sürekli olarak sınıf mücadelesi öğretisi konusundan çekip, felsefe ve ekonomi-politik alanında tartışmaya dönüştürmeye çalışmaktadırlar. Marksist-Leninistler modern revizyonistlerin bu oyununa gelmemeli; tartışmayı modern revizyonistlerin ihanetinin en açık olduğu alan üzerinde yoğunlaştırmalıdırlar.

Tartışmanın bugün öncelikle sınıf mücadelesi öğretisi sorunları üzerinde yoğunlaştırılması gerekliliği, yalnızca Marksizm-Leninizmin çarpıtılmasının öncelikle bu alanda olduğu; ve ihanetin en açık görüldüğü alanın bu olduğundan kaynaklanmıyor. Aynı zamanda bugün dünya Marksist-Leninist hareketinin gücünü de gözönüne almak zorundayız. Bugün dünya Marksist-Leninist hareketi, bütün tarihi içinde, belki en zayıf dönemlerinden birisini yaşamaktadır. Kendine Marksist-

Leninist diyen hareket içinde modern revizyonizm kesin hakimdir. Modern revizyonizme karşı çıktığını söyleyen güçler içinde gerçek Marksist-Leninistler çok küçük bir azınlık oluşturmaktadırlar.

Bu küçük azınlığın Marksizm-Leninizmi kavraması oldukça sığdır. Daha Marksizm-Leninizmin sınıf mücadelesi öğretisinin en temel ilkelerinin kavranması ve savunulması alanında bile bu küçük azınlığın önünde çözülmesi gerekli çok büyük görevler durmaktadır. Felsefe ve ekonomi-politik konusunda ise bu küçük azınlığın bilgileri --sınıf mücadelesi öğretisi konusundaki bilgilerine oranla da-- çok daha sığdır. Bu durumda, modern revizyonizmle mücadelenin, bilgimizin relatif olarak çok olduğu bir alandan; relatif olarak daha az olduğu alanlara kaydırılması, bizim değil, yalnızca bunu dört gözle bekleyen modern revizyonistlerin ve her türden oportünistlerin işine yarar. Bugün dünya Marksist-Leninist hareketi; ve onun bir parçası olan Partimizin teorik çalışmada dağıtacak gücü yoktur. Bütün güç şimdilik bir alana, modern revizyonistlerle öncelikle hesaplaşılması gereken alana yoğunlaştırılmak zorundadır.

İşte "Komünizm gelmiştir" başlıklı yazıyı yazan yoldaş tam da bu sorunları görmemekte; izlediği yöntemle, bugün "komünizmin teknik temeli" sorununu tartışmaya sunmakla; tartışmayı modern revizyonizmle bugün öncelikle hesaplaşılması gereken alanlardan başka alanlara kaydırmaya hizmet etmektedir.

Bugün komünist toplumun bugünden söylenebilecek genel özellikleri dışında somut olarak nasıl olacağı sorununu tartışmak; tartışmayı sınıf mücadelesinin acil sorunları üzerine tartışmadan, akademik bir alana çekmek demektir. Marksizm-Leninizmin klasikleri komünist toplumun somut olarak nasıl olacağı sorusuna somut cevap vermekten kesinlikle kaçınmışlar; ve yalnızca genel gelişme yönünü ortaya koymuşlar; bu alanda tartışmışlardır. Bu doğru bir tavırdır. Yazıyı yazan yoldaş ise, bize,tezler halinde de olsa, nerdeyse tam bir komünist toplumun nasıl olacağını somut olarak anlatmaktadır. Biz gerçekten komünist topluma varana dek teknikte daha ne ilerlemelerin olacağını şimdiden söyleyecek durumda değiliz, bildiğimiz ve söyleyebileceğimiz şey, komünist toplumun "tekniğin en son sözü" ekonomik temelinde yükseleceği; ve bugün kompüter tekniğinin, tekniğin en son sözü olduğudur. Bizce doğru tavır bunu söyleyip bırakmak; gelecek için toplum modelleri çizmeye kalkmamak, bunun yerine bugün yapılması gerekenler üzerine tartışmaktır.

Kompüter: Sihirli Değnek,
ya da,
Yazıda çıkarılan siyasi sonuçlar revizyonist sonuçlardır:

Yoldaş 3,5 sayfalık yazısının ilk ikibuçuk sayfasında daha çok teknik sorunlar üzerinde durmakta; kapitalizmde ve emperyalist kapitalizmde toplumların teknik temeli üzerinde bilgi vermekte; daha sonra kompüter tekniği üzerinde durmakta; çeşitli verilerle bu tekniğin hayatın her alanına nasıl girdiği ve gelişme yönü üzerinde durmaktadır. Bizim burada söylenenler üzerine söyleyecek pek fazla birşeyimiz; ve bu konuda derin bir araştırmamız yoktur. (Yoldaşın da derin bir araştırması olduğunu sanmıyoruz. Verdiği bilgiler burjuva gazetelerinin ve dergilerinin "bilim köşeleri"nden elde edilebilecek bilgilerdir.)

Bu bölümde üzerinde durulması gerekli olan şey şudur: Yoldaş doğru olarak bir soruna dikkat çekmektedir. Komünizm, üretimde çok ileri bir tekniği gerektirir. Bir toplumun bütün üyelerine ihtiyacına göre verebilmesi için, o toplumun üretiminin, üyelerinin ihtiyacını --tüm ihtiyaçlarını-- karşılayacak seviyede olması gerekir. "Bütün zengin-

lik kaynaklarının olağanüstü biçimde akması gerekir" (Marks).

Bunun düşük teknik düzeyde üretimle mümkün olmayacağı ortadadır. Marksizm-Leninizmin klasikleri Komünizmi her zaman üretici güçlerin en üst seviyede geliştiği bir toplum; insan emeği kullanımının minimuma indiği bir toplum; makinalaşma ve otomatizasyonun en üst seviyesine çıktığı; basit el emeğinin yerini makinelerin aldığı; ve insanların yeteneklerini geliştirmek için zaman buldukları bir toplum olarak düşünmüşlerdir. Komünizm, ekonomik alanda "tekniğin en son sözü" üzerinde gelişecektir. Teknik gelişmeyi reddetmek, Komünizmin geri bir teknik düzeyde de mümkün olduğunu savunmak; teknik gelişmeye, üretici güçlerin gelişmesine önem vermemek; Marksizm-Leninizm bilimi yerine, küçük-burjuva ütopyacılığını geçirmek demektir. Bu soruna dikkat çekmek önemlidir. Çünkü özellikle "Mao Zedung Düşüncesi" adına modern revizyonizme karşı yürütülen polemikte, yer yer tekniğin, üretici güçlerin gelişmesinin sosyalizm inşası için hiç önemli olmadığı gibi aşırı iradeci görüşler savunulmuştur.

Ama şunu da görmek ve bilmek gerekir ki, bugün Marksist-Leninist ilkelerin savunulması mücadelesinde bu alanda da esas tehlike küçükburjuva ütopyacılığı değil;, modern-revizyonistlerin, sosyalizmin inşası sorununu üretici güçlerin gelişmesi sorununa indirgeyen; sosyalizmin inşası sorununda bu inşaya aktif olarak katılan emekçi sınıfların bilincinin rolünü hiçe sayan; görünüşte Marksist, gerçekte revizyonist üretici güçler teorisidir. Bu teori, Marks'ın "ekonomik temel belirleyicidir" şeklindeki doğru genel tezini mekânik bir şekilde yorumlayarak; üretici güçlerin gelişmesini, sosyalizmin gelişmesi olarak göstermektedir. Halbuki, gerek Marks ve Engels; gerekse Lenin ve Stalin, sosyalizmin inşası için tayin edici olanın, PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ olduğunu; yani siyasi iktidarın işçi sınıfının elinde bulunması gerektiğini ortaya koymuşlardır. TAYİN EDİCİ olandan söz edilecekse, o zaman bunun, sosyalizm inşasında SİYASİ İKTİDAR SORUNU olduğu Marksizm-Leninizmin alfabesidir. Proletarya diktatörlüğü olmadan, üretici güçlerin gelişmesi; sosyalizmin değil, olsa olsa kapitalizmin gelişmesi olur. Proletarya diktatörlüğünün kurulması ve sürdürülmesi ise işçi sınıfının ve emekçi sınıfların bilinç ve örgütlenme düzeyi sorununa bağlıdır. Sorunu böyle ortaya koymamak; salt ekonomik taban sorununu tartışmak; meseleye revizyonist açıdan yaklaşmak demektir.

İşte bu anlamda sosyalizmin inşasında siyaset ile ekonominin ilişkisi sorununda, siyaset tayin edici rol oynamaktadır. Yazıyı yazan yoldaş tam da tayin edici önemde olan bu sorunda, revizyonist bir konumda durmakta; teknik sorununu, siyasetten bağımsız olarak ele alıp öyle tartışmaktadır. Hattâ, bunun da ötesinde, modern revizyonistlerin yaptığı gibi, tekniğe, siyasetin üzerinde, onu belirleyen bir önem vermektedir. O, modern revizyonistler gibi, sosyalizmin inşasının ve komünizme ilerlemenin; emekçi kitlelerin bilinçli bir eylemi olduğunu, olması gerektiğini kavramamaktadır. Marksizm-Leninizm, toplumun gelişme yasalarını bulup ortaya koymuş; toplumun zorunlu olarak nereye doğru geliştiğini açıklamıştır. Bu bilime sahip olan proletarya, zorunlu olanı kavradıktan sonra, ve toplumu bu zorunluluk yönünde değiştirmeye bilinçli ve aktif olarak katılmaya başladıktan sonra, bu zorunluluk kör bir zorunluluk olmaktan çıkar. Sosyalizm, proletaryanın ve emekçilerin bilinçli çabaları ile inşa edilecek; proletarya ve emekçilerin bilinç seviyeleri geliştikçe, adım adım Komünizme yaklaşılacaktır. Sorunun özü, esası budur. Bunun kavranmaması, kaçınılmaz olarak revizyonizme götürür.

Marks, komünist toplumu, "bireylerin işbölümüne köleleştirici bağımlılığı, ve onunla birlikte kol ve kafa emeği arasındaki karşıtlığın kaybolduğu; çalışmanın yalnızca bir geçim aracı olmaktan çıkıp, ken-

disinin ilk hayati ihtiyaç haline geldiği; bireylerin çok-yönlü gelişmeleri ile birlikte, üretim güçlerinin de artacağı, bütün kollektif zenginlik kaynaklarının bollukla fışkırdığı, burjuva hukukunun dar sınırlarının aşıldığı, bayrağında 'Herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyacına göre' yazan toplum" olarak tarif eder.

Kuşkusuz bu toplum en ileri teknik düzeyde üretim yapan, üretici güçleri olağanüstü gelişmiş bir toplumdur. Ama ondan da önemlisi, bu toplum "burjuva hukukunun dar ufuklarını kesin olarak aşmış bir toplum'dur. Lenin'in deyimi ile, bu toplumun insanları "Acaba komşudan yarım saat fazla çalışmıyor muyum? Onunkinden daha az ücret almıyor muyum?" şeklindeki hesapları yapmayacak (ve yapmaya gerek duymayacak) durumda olacaklardır.

Bu tabii ki çok uzun süreli ve bilinçli bir çabayı gerektirir. Lenin, "sosyalizmin asıl başlangıcı" ("Kültür ve kültür ihtilali üzerine", s.118) Subbotnikler üzerine yaptığı bir konuşmada şunları söylüyor:

" Biz yeni bir toplum inşa etmek istiyoruz.
Bizi çarlığa, burjuvaziye ve dünyaya hakim olan emperyalist güçlere karşı devrimci savaşımızda yenilgiler korkutmadı.
Böyle çok zor bir davanın başında kaçınılmaz olan hatalar ve korkunç zorluklar da bizi korkutmuyor. Çünkü BÜTÜN ÇALIŞMA ALIŞKANLIKLARININ VE ADETLERİN DEĞİŞTİRİLMESİ ONYILLARIN İŞİDİR. Ve biz burada bir kez daha kararlılıkla bütün mücadelelerin bu en zorlusunda -- ALIŞKANLIĞIN İKTİDARINA KARŞI MÜCADELEde-- yıllar ve onyıllar boyu elimizi bir an bile belimize koyup dinlenmeden çalışacağımıza söz veriyoruz. 'Herkes kendisi için — Tanrı herkes için' şeklindeki belalı kuralın yokedilmesi için; çalışmanın, ancak belli bir düzeyde ödendiği zaman haklı görülmesi, aksi taktirde angarya olarak kavranması kuralının yokedilmesi için çalışacağız. Biz kitleler içinde 'Birimiz hepimiz için -- Hepimiz birimiz için' kuralının, 'Herkesten yeteneğine göre — Herkese ihtiyacına göre' kuralının bilince çıkartılması için, bunun alışkanlık haline gelmesi için, insanların içine iyice nüfuz etmesi için; komünist disiplin ve çalışmanın yavaş yavaş ve fakat mutlaka hakim kılınması için çalışacağız."
(Lenin, TE, Alm., c.31, s.112)

Görüldüğü gibi, Lenin sorunu yalnızca "teknik gelişme" olarak görmüyor; tersine, bilinç unsurunu öne çıkarıyor. Bunu yapmak, hiçbir şekilde tekniğin, teknik gelişmenin önemini reddetmek demek değildir. Tersine, sosyalizmin inşasında teknik sorununu --bilinç sorunundan bağımsız olarak-- öne çıkarmak, her dönemde revizyonistlerin işi olmuştur.

Yazıyı yazan yoldaş, yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu noktada revizyonist bir konumdadır. Bu kendini, yoldaşın çıkardığı siyasi sonuçlarda gayet açık bir biçimde göstermektedir. Şimdi yoldaşın çıkardığı siyasi sonuçlara kısaca bir göz atalım:

a) Yoldaş, "Yalnızca kompüter bürokratlaşmanın imkansızlığını garanti edebilir" tezini getiriyor. Ve Stalin'in, bilimin gelişmesine önem verdiği için bürokrasinin gerçek düşmanı olduğunu belirtiyor. Bu "Stalin savunması", Stalin'in deyimiyle "ayı dostluğu"dur. Stalin gerçekten de bürokrasinin gerçek düşmanı idi. Ama o,yoldaşın iddiasının tersine, bürokrasinin engellenmesinin yolu olarak "bilimin gelişmesi"ni görmüyordu. Sözü Stalin'e bırakalım:

" Bürokratizme karşı en güvenilir araç, işçilerin ve köylülerin kültür seviyesinin yükseltilmesidir. Devlet aracındaki bürokratizmi acımasızca teşhir edebiliriz; pratiğimizdeki bürokratizmi mahkûm edip çarmıha gerebiliriz; ama <u>işçiler</u>, <u>devlet aracını alttan</u>

kendileri kontrol edebilecek isteği, yeteneği ve imkânı kendilerine verecek belli bir kültür düzeyine sahip değillerse; bürokratizm herşeye rağmen varlığını sürdürecektir. Bu yüzden işçi sınıfının ve emekçi halkın kültürel gelişmesi, yalnızca okul eğitiminin gelişmesi anlamında değil --her ne kadar okul eğitimi her türlü kültürlülüğün temeliyse de-- bunun ötesinde, ülkenin yönetimine katılabilmek için gerekli bilgi ve yetenekleri edinme anlamında kültürel gelişme, devlet aracının ve tüm diğer araçların düzeltilmesinde başvurulması gereken esas kaldıraçtır. İşte Lenin'in Kültür Devrimi şiarının anlamı ve önemi de budur."
(Stalin, TE, Alm., s.10, s.279/280)

Görüldüğü gibi, sorun oldukça açıktır: Yoldaş, "bürokratlaşmanın imkânsızlığını ancak kompüter garanti edebilir" diyor; Stalin ise, "bürokratizme karşı en güvenilir araç, işçilerin ve köylülerin kültür seviyesinin yükseltilmesidir" diyor. Haklı olan Stalin'dir.

Yoldaş, daha sonra, Mao'ya, onun sahte bürokrasi düşmanı olduğu, çünkü onun "sanayinin gelişmesini durdurduğu" suçlamasını getiriyor. Bu konuda önce elimizde Mao'nun olduğu kesin olan belgeler olmadığını söylemek zorundayız. Bu yüzden bu konuda ancak Mao'nun başkanı olduğu ÇKP belgelerine dayanarak bir değerlendirme yapabiliriz. Bu belgelere dayanıldığında, gerek "Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübeleri", üzerine", gerek "Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübeleri üzerine biraz daha", gerek "Stalin sorunu üzerine" adlı makalelerde, Stalin'e yanlış eleştiriler getirildiği bir olgudur. Aynı şekilde, Büyük Proleter Kültür Devrimi belgelerinde de Sovyetler Birliği'nde geri dönüş konusundaki tecrübeden doğru dersler çıkarılmadığı; yer yer önemli hatalara düşüldüğü; ve üretim tekniğinin gelişmesini aşırı ölçüde küçümseyen görüşlerin var olduğu da bir olgudur. Ancak şu da bir olgudur ki, BPKD belgelerinde, ve o dönemde uygulamalarda, bürokratizmi uygulamanın esas yolu konusunda, "işçi ve köylülerin kültür seviyesinin yükseltilmesi" düşüncesinde Stalin ile uyum içindedirler. Yoldaş tam da bu temel düşünceyi doğru bulmadığı için Mao'ya bu eleştiriyi getirmektedir.

"Üretimi durdurdular" eleştirisi, modern revizyonistlerin Büyük Proleter Kültür Devrimine getirdiği temel eleştiridir. Ama bu eleştiri sağdan bir eleştiridir. Kültür Devrimi sırasında üretimin yavaşladığı bir olgudur. Ama bu olgu, her büyük siyasi devrim hareketinin geçici ve kaçınılmaz bir yol arkadaşıdır,ve göze alınmak zorundadır. Tersi, proletaryaya devrim yapmayın çağrısı yapmak demektir.

Devrimci komitelerin "bürokratik" kuruluşlar olduğu suçlamasına gelince; o zaman bu kafayla yoldaşın Proletarya Partisine de karşı çıkması gerekir. Proletarya partisine de burjuva bakışaçısı ile yaklaşılırsa, "bürokratiktir" sonucuna varılabilir. Bu eleştiri de ciddi olmayan bir eleştiridir.

"Böylelikle işçileri "kapitalizme geri dönüşün kaçınılmaz olmadığına ikna etmedeki güçlükler kolaylaşır. Onlara sadece kompüterlerden bahsetmek yeter" tezi de, yoldaşın, geri dönüşü teknik geriliğe bağladığını göstermekte; sosyalizmin inşasının gerçekte yalnızca kompüter tekniğine bağlı olarak mümkün gördüğüne işaret etmektedir. Bu tez gerçekte geri ülkelerde "geri dönüşün kaçınılmaz olduğunu" savunan bir tezdir. Ve bu gibi ülkelerde işçi sınıfına devrim yapma yerine, teknik ilerlemeyi savunma görevini yüklemektedir.

Aynı tez kendini daha sonra Sovyetler Birliği'nde geri dönüşün tartışıldığı yerde de göstermektedir. Sovyetler Birliği'nde geri dönü-

şün temel sebebi, yoldaşa göre, proletarya diktatörlüğünün tasfiyesi değildir. O bu sorunu tartışmamaktadır bile.

Yoldaşa göre, "Sovyetler Birliği'nin kapitalist olduğunu ispat etmek için", "sadece o halde bunlar neden kompüter kullanmıyorlar? diye sormak yeter." Sorunu böyle ortaya koymak, kompüter tekniği kullanımı ile sosyalizmi eşitlemektir. Burada da yoldaş tekniği herşeyin belirleyicisi olarak görmekte, göstermektedir. Burada savunduğu görüşle derin bir revizyonist sapma içinde bulunmaktadır. Marksizmin ustaları hiçbir yerde sosyalizmi proletarya diktatörlüğü şartı olmaksızın; yalnızca teknik ilerlemeye bağlamamışlardır. Tam tersine, her zaman proletarya diktatörlüğünün varlığını sosyalizmin varlığının ilk ve tayin edici şartı olarak görmüşlerdir. Bunun ötesinde, yoldaşın, bugünkü Sovyetler Birliği'nin kapitalist olduğunu bir tek soruya verilecek cevapla ispatlamaya kalkması da, deyim yerindeyse, çocukça bir çabadır. Çünkü a) Bugün Sovyetler Birliği'nde de birçok alanda --özellikle silah alanında, ama yalnızca onda değil--, diğer birçok kapitalist ülkede olduğu gibi, kompüter tekniği kullanılmaktadır. Yani bu sorudaki iddia, gerçeği yansıtmamaktadır. b) Yoldaşın bu sorunda ortaya koyduğu anlayışa göre,bugün bizim kompüter tekniğini en ileri düzeyde kullanan bir ülkeyi (mesela Japonya'yı) "sosyalist" ilan etmememiz için hiçbir sebep yoktur.

Bunun ötesinde, yoldaşın, kompüter tekniğinin gelişmesi ve geniş çaplı kullanımı ile, bürokratlaşmanın ortadan kalkacağı şeklindeki düşüncesi, kendi içinde mantıksız bir düşüncedir. Kompüterlere, onlarda olmayan bir "gizli güç" atfetmektedir. Şöyle ki: Kompüter tekniğinin gelişmesi, ve geniş çaplı kullanımı, giderek basit, kalifiye olmayan el emeğini ve el emekçisini ortadan kaldırmanın; işgününü kısaltmanın, ve insanların gerçek yetenekleri doğrultusunda çalışmalarının imkânlarını yaratacaktır. Ama insan unsuru doğrudan üretim içinden bütünü ile çıkmayacaktır. Kompüterlerin bakımı, programlanması, vs. işlerini yapan, olağanüstü ölçüde uzmanlaşmış dar bir teknisyen çevresi var olacaktır. Bunların "bürokratlaşması"nın engeli; bürokratlaşmamasının garantisi nedir? Yoldaşa göre cevap bellidir: "Kompüterler!" Herhalde kompüterler verilen program revizyonistse bunu derhal reddedecek şekilde programlanacak olsa gerekir yoldaşın ütopik "komünist alem"inde. Marksis-Leninistler ise böyle saçmalıklarla uğraşmazlar. Onlara göre, bürokratlaşmayı engellemenin tek yolu, emekçi sınıfların bilinç seviyesinin yükseltilmesi; onların "teknisyenleri" kontrol edebilecek düzeyde olmasıdır. Tabii ki emekçi sınıfların bilinç seviyesinin yükseltilmesi süreç sorunudur. Ve bunun maddi temeli, tekniğin en son sözü temelinde üretimdir. İşte yoldaş bu maddi temeli herşey görmekte; maddi temel ile bilinç arasındaki diyalektik bağı kavramamaktadır.

Aynı şekilde, yoldaşın, "DEMOKRATİZMİN" teşhiri konusundaki kompüterlerle bağıntılı planı da, onun soruna proletaryanın sınıf bakışı açısından yaklaşmadığını göstermektedir. Yoldaş bugün seçimlerin batı ülkelerinde hangi işlevi gördüğü üzerine hiç kafa yormadan; demokratizmin teşhiri adına, burjuvazinin iktidar olduğu; ve işçi sınıfı ve emekçi halkın parlamenten demokrasi oyunu ile uyutulduğu bir ortamda, kompüter tekniği kullanılarak "her zaman seçim yapabilme" talebini ileri sürmemizi istemektedir. Burjuvazi, yoldaş hiç kuşku duymasın, seçimleri ilerde yoldaşın önerdiği gibi kompüter sistemi ile yapacaktır. Daha şimdiden seçimlerde geniş çapta kompüter kullanılmaktadır. Burjuvazi gelecekte seçimleri bütünü ile kompüter sistemleri üzerinden yapsa, "demokrat" mı olacaktır?

"Her zaman seçim" sorununa gelince; bu, burjuvazinin iktidarı şartlarında, proletarya açısından temelde bir şey değiştirmez.

Bir bütün olarak ele alındığında, yoldaş yanlış bir şekilde "kompüter"leri her derde deva bir sihirli değnek gibi görmektedir. Savunduğu görüşlerin temelinde, modern revizyonistlerin kötü ünlü "üretici güçler" teorisi yatmaktadır. Biz yoldaşı, ilerde komünist düzenin somut olarak nasıl olacağı üzerine fanteziler yürütürken, revizyonist teoriler geliştirmek yerine; gücünü bugünün temel görevi olan Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranması ve savunulması çalışmasına harcamaya çağırıyoruz. Ve inanıyoruz ki, eğer yoldaş bu çağrımız doğrultusunda hareket ederse, ve ettiği ölçüde, revizyonist teorilerden uzaklaşacaktır.

Bu yöndeki teorilerini geliştirme yönünde ilerlemesi halinde ise yoldaşın bütünüyle modern revizyonist çamura batması kaçınılmazdır.

Bu yazı, X yoldaşla görüşmede kararlaştırılan kompüterler üzerine "MK ile tartışmak " için yazılmış olan yazıdır. Üstün körü sitili bunun yayınlanmak yazılmadığının göstergesidir. gelgelelim yazı hakkında halihazırda yazılı görüş belirtildi.(bak. Faaliyet Raporu) Dolayısıyla yazıyı diğer yoldaşların da görmeleri haklarıdır ve doğru olandır.

Dolayısıyla yazıyı yayınlıyoruz. (1984 de yazıldı).

-A-

I- Bölünme öncesi YD Konferansına gönderdiğim yazımda şu satırlara rastlanır.

"II-Bazı Önemli Konular.
A-Tarihi Materyalizm Üzerine.

....

i)"1975 ve 1960 Ortak Açıklamalarının Değerlendirmesi'ni yazan yoldaş s.25'te "K'ler için sorunun özü daha fazla uretim yapmak değildir. Sosyalizmin gelişmesi öncelikle üretimin arttığını gösteren rakamlarla degil, toplumun bireylerinin düşüncelerinin degişmesi,ML bilincin toplumun içinde kök salması ile ölçülür. Toplumun ML bilinci ne kadar ilerlerse; sosyalist bir toplumda üretimin niteliği ve niceliği de o derece gelişecektir. Üretimin artması devrim demek değildir. Üretimin artması devrimin bir sonucu -dur" dediği zaman bu ilişkileri,bu ilişkilerde mevcut olan diyalektik hareketi kavrayamamıştır. Tabi burada MZ'un ve Kültür Devriminin bizde süren etkisi açıkça sırıtmakta. MZ'a göre "herşeyin gelişmesinde tayin edici olan iç çelişmelerdir". Bu nedenle bir yandan "aşırı materyalist"(Empirist-pratiğe tapan)olan MZ,öbür yandan "fikirlerin" gelişmesinde de tayin edici kendi iç çelişmeleridir konumuna düşüp,madde ile fikir arasındaki ilişkiyi yok eder ve "aşırı idealist"(ideolog)konumuna girer......"

Biraz daha anlaşılır olmaya çalışayım!

Bunun için de alıntıdaki fikir kesin hatlarıyla ortaya konmalı:

"Toplumun bilinci ne kadar ilerlerse,üretimin niteliği de o derece gelişir" veya:bilinç birincil,üretim ikincil,bilinçten türemedir!

İşte buradaki laf salatasının ardındaki fikir budur!

Burada pek çok laf ardında dursada,tek başına,saf bir şekilde sırıtan bu fikir,Kompüter Yazısında,materyalizme biraz daha taviz veren,açıkça eklektik bir şekilde de olsa yinede önümüze sürülmekte:

"Kuşkusuz bu toplum en ileri teknik düzeyde üretim yapan,üretici güçleri olağanüstü gelişmiş bir toplumdur. AMA ONDAN DA ONEMLİSİ(abç)bu toplum 'burjuva hukukunun dar ufuklarını kesin olarak aşmış bir toplum'dur..."

Demekki 'en ileri teknik'den DE ÖNEMLİSİ burjuva hukukunu aşmak!!

Bu yazıda bolca rastlanır "ondan da önemlisi","bu anlamda...öne çıkar"...vb.vb...

İyi ama BİRİNCİL olan ne?,burjuva hukukunu aşmayı mümkün kılan üretim mevcut değilse burjuva hukuku nasıl aşılacakmış...! ÖNCE üretim burjuva hukukunu aşmayı mümkün kılan o meşhur "bolluk"a varır,SONRA burjuva hukuku aşılır!

Tarihte BİLİNCİN ROLÜ,BİLİNCİN ÖNEMİ'ni tartışacaksın. Tartış. Ama materyalizmi kafası üstüne oturtursan senin bilincin proletaryanın işine yaramaz! Senin o bilincinin ÖNEMİ,proleteryanın bilincini kararttığı orandadır! Üstünden gelinmelidir. Gelinecektir!

Ümit ederim MK'da bunu başarır!

II- K.4. S.9'daki "Marksist doktirinin ESAS İÇERİĞİ Ekonomi Politiktir,çünkü E.P.Marks'ın çalışma hayatındaki EN GENİŞ YERİ kapsamıştır"formülasyonu yukarıdaki subjektif idealizmin kendini ısrarla ileri sürdüğünü

simgeliyor.

Marksizmin İÇERİĞİ şudur: Siyasi,hukuki(tüm"ideolojik","üst yapıya a-it")kavrayışlar ve bu kavrayışlar üzerinden ortaya çıkan eylemler BASİT EKONOMİK OLGULARDAN TÜREMİŞLERDİR!

(ŞEKİLSEL yan ise bu kavrayış ve eylemlerin NASIL ve HANGİ ARAÇLAR-LA ortaya çıktığını incelemektir!)

Eğer marksizmin İÇERİĞİ yukarıdaki gibiyse,onun ESAS İÇERİĞİ de a-çıktır ki E.P.tir!

Tarihin(insanlık tarihinin)gelişmesinin kanunu olan SINIF MÜCADE-LESİ kanununu halihazırda Fransız tarihçileri tesbit etmişti.Marks ise bunu MATERYALİST bir temele oturttu. Ve bu onu kaçınılmaz olarak Kapita-list toplumun ekonomik hareketinin kanunlarını incelemeye ve bizzat bu kanunlar üzerinden kapitalizmin çöküşünün kaçınılmazlığını ispatlamaya zorladı. Bu,sosyalizmin ütopiksosyalizm olmaktan çıkıp,bilmsel sosyalizm haline gelmesi için -ve aynı zamanda materyalist sonuçları reddeden tüm rakiplerle hesaplaşmak için-bir GEREKLİLİKTİ.

İşte bu nedenledir ki Marks'ın çalışma hayatındaki EN GENİŞ YERİ E.P. çalışması kapsamıştır!

K.4,S.9'da MK'nin fomülasyonunda kullanılan metod şu: GÖRÜNÜŞE BAK-mak(Marks'ın hayatındaki en geniş yeri ne almış:E.P.) buradan sonuç çıkarmak:(o halde E.P.Marksizmin esas içeriğidir).Bu GÖRÜ-NÜŞTE kalan,YÜZEYDE kalan metod BİLİMİ imkansız kılar! Ve tabiiki Marks'ı APTAL yerine koymaktır.(Birisi "Ayı dostluğundan" mı dem vurmuştu...).Bi zim için önemli olan nokta ise:MATERYALIZM'in bir türlü kavranamamış ol-ması vede iğdiş edilmesidir!

Daha doğrusu,sorun'maddi temel ile bilinç arasındaki diyalektik ba-ğı kavramamak'tır(K.7,S.47).

III- Gelelim Kompüter yazısındaki görüşlerinize:

Burada da sorun 'maddi temel ile bilinç arasındaki diyalektik bağı' kimin kavrayıp kavramadığıdır! Ben mi,MK mı!?

Bu bağın doğru incelenmesi için 2 soruya açık,kesin cevap verilmeli dir!

1.Toplumsal bilincin,siyasi görüşlerin,siyasi kurumların,kültürün... sözün kısası tüm"ideolojik" yapının KÖKENİ,KAYNAĞI nedir? Bu ideolojik yapı,bu üst yapı BAĞIMSIZ bir varlık ve gelişmeye sahip midir,değil mi-dir!

Tarihi materyalizmin bu soruya cevabı şudur:ideolojik yapının köke-ni ÜRETİM İLİŞKİLERİ dir! "Maddi ilişkiler"(Lenin Halkın Dostları),ilktir, BİRİNCİL dir,"ÖNDE"dir;"İDEOLOJİK İLİŞKİLER", birincilden TÜREMİŞtir,İKİN CİL dir; 'maddi ilişkiler'tarafından BELİRLENİR! İdeolojik yapı,ekonomi-den BAĞIMSIZ bir varlığa ve gelişmeyi sahip değildir!

2.Toplumsal bilincin,siyasi görüş ve kurumların...tarihteki ROLÜ, ÖNEMİ nedir? Onlarsız,toplumun maddi yaşamının talep ettiği görevleri ye rine getirmek İMKANSIZDIR!

Her iki noktayı,birbiriyle bağı içinde kısaca fomüle ederek:

"a) Siyasi,hukuki,felsefi,dini,edebi,artistik,vb.gelişme,ekonomik gelişme üzerinde temellenmiştir. Fakat tüm bunlar birbirleri ve ayrıca e konomik temel üzerine karşı etki ederler. Tüm diğerleri sadece pasif so-nuç iken,ekonomik durum <u>tek aktif,sebep</u> değildir. Daha doğrusu <u>en son tahlilde</u> kendi otoritesini ortaya koyan ekonomik gereklilik temelinde

karşılıklı etkileme vardır..."(Engels W.Borgius'a, 25 Ocak 1894).

YD Konferansına yazdığımızda sorunu böyle koymuştuk! Anlaşılan ye terince açık değil?

Şimdi MK'nin 'sorun'la ilgili görüşlerini bir görelim!

1."Ekonomik temel","teknik"le ilgili.

i)"Sosyalizmin inşasında" "üretici güçlerin gelişkesine ÖNEM verme mek" "küçük-burjuva ütopyacılığıdır", "MZ adına " üretici güçlerin sosya lizm inşası için HİÇ ÖNEMLİ olmadığı gibi AŞIRI İRADECİ görüşler savunul muş."

Bu "ÖNEM",çok önemli!! Nedir önemi? Tarihi materyalizmin talep etti ği kesin cevaplar yerine materyalizmle idealizmi(" iradecilik") eklektik bir şekilde birleştirmeye zemin hazırlamasıdır!

Ve"aşırı iradeci görüşler"savunmanın bir yolu "teknik ve üretici güçler hiç önemli DEĞİL demekse,aynı görüşü TAM ZIDDI yönden savunmak da mümkün mü...mesela..."bilinç hep önemli dir" gibisinden...?!

ii) "Marks'ın ekonomik temel belirleyicidir'şeklinde' bir "doğru genel tezi" vardır.(marksizmin savaşılmayan çarpıtmaları,hele hele kendi bünyende taşıdığın çarpıtmaları ESAS TEHLİKE dir deyip devam edelim)Ama "modern revizyonistler"bunu "mekanik bir şekilde yorumlayarak" "üretici güçlerin gelişmesini sosyalizmin gelişmesi olarak göstermektedirler" bu "üretici güçler teorisidir"! ve bu teori,"bilincin rolünü HİÇ saymaktadır"!

Valla ben "üretici güçler teorisi"nin bu kadar karikatürize şekline hiç bir yerde rastlamadım. Diyelim ki öyle:o zaman bu teoriyi şöyle formüle edebiliriz:"Üretici güçler HERŞEYDİR","bilinç HİÇBİRŞEY"! Bu ÜGT'si ise,bunun TAM ZIDTI da "aşırı iradeci görüşler" oluyor:"Bilinç HERŞEYDİR," "üretici güçler HİÇBİRŞEY"!

Bunlardan birincisini,ÜGT'ni,ben savunurmuşum da haberim yokmuş: "yoldaş bu maddi temeli HERŞEY göstermekte...","maddi temel ile bilinç arasındaki diyalektik bağı kavramamaktadır".

Birincisi:Bu "HERŞEY","HİÇ ÖNEM","ONDAN DA ÖNEMLİ"...türünden metod, sorunlara NİCELİKSEL bir yaklaşım bana ait değil.AMA sizlere ait:(II)de belirttik:Marks'ın çalışmasında EN GENİŞ YER...dolayısıyla ESAS İÇERİK... Böylesi bir metod bilimsel değil,görünüşte kalmaya mahkum çünkü,VE BANA AİT değil! Benim görüşlerimi eleştirmek için kullandığınız zaman da Marks'a yaptığınız haksızlığı bana da yapmaktasınız. Ve bu sizin eklektikliğinizi örtmeye yarıyor. "Sorunun çözümünü ise bir adım bile ilerletmiyor...

İkincisi: ÜGT'ni yukarıdaki şekilde formüle ettiniz ya,bakın kendi başınıza patlattığınız kabağa: "Salt ekonomik taban sorununu tartışmak meseleye revizyonist açıdan yanaşmaktır" bu "her dönemde revizyonistlerin işi olmuştur"...Lenin'Rusyada Kapitalizmin Gelişmesi'nin önsözünde "Kendimizi sürecin tamamıyla ekonomik yönüyle kısıtlarız" diyor. Şimdi, sizin mantıkla ilave edebiliriz. Kahrolsun revizyonist Lenin diye.Daha doğrusu siz ilaveyi yapmakla yükümlüsünüz. Yapın da görelim!

'Salt ekonomik taban sorununu tartışmak= ÜGT=revizyonizm demek=Ekonomi politiğin reddi=materyalizmin reddi=marksizmin ESAS İÇERİĞİNİN reddi. (II)de de gördük sizin bu haltı nasıl yediğinizi!!

Her bir öneri kendi başına ele alınıp bir saçmalığa dönüştürülebilinir. ÜGT bunu yapar. Sizde tersten yapıyorsunuz!

Üçüncüsü:sizin bu tersten yediğiniz haltın oldukça saf bir şeklini

(I)de gördük. Bana cevaben yazdığınız yazıda da aynı haltı,fakat materya lizme taviz vererek("Tekniğe" DE ÖNEM vererek...),yani eklektik bir şekilde sürdürmektesiniz. Aşağıda daha iyi anlaşılır bir şekilde sunacağım bu noktayı. Şimdiye kadar anlaşılmadıysa.

2."bilinç","siyaset","hukuk","kültür"...ile ilgili.

i)"tekniğe,üretici güçlere ÖNEM vermeli"...tabii efendim! Çook ÖNEMLİ...AMA "sorunun özü,esası" bu değil. Ya ne? "sorunun özü,esası" şu: "proleterya ve emekçilerin bilinç seviyeleri geliştikçe adım adım komünizme yaklaşılacaktır"!!

(I)de ele aldık ya,tekrar ele alalım:demekki ZORUNLULUK kavranacak, kavranınca KÖR ZORUNLULUK olmaktan çıkacak ve BİLİNÇLİ çaba ile sosyalizim inşa edilecek ve bu bilinç "geliştiği derecede" komünizme yaklaşılacak...Staline karşı "Ayı dostluğu"...benim suçum öylemi....'SON YAZILAR' kimin için yazıldı acaba...

Ancak ve ancak üretici güçler geliştiğinde ve dolayısıyla üretim ilişkilerinde bir değişiklik talep ettiğinde,bu değişiklik talebi halihazırda,insan iradesinden,bilincinden BAĞIMSIZ bir şekilde ortaya çıktığın da,o çok zeki,o çok bilinçli insanoğlu bu talebi tesbit edebilir ve o ta lebe uygun adımlar atabilir! Bu sosyalizmde de böyledir !

Ekonominin kanunları:tabiatın kanunları:insan iradesinden,bilincinden bağımsızlık! ZORUNLULUK, GEREKLİLİK(KANUN) ÖNCE ortaya çıkmalı ki,in san bilinci onu kavrayabilsin, öğrenebilsin. Ancak ondan sonra ve kanunları bilincine uydurarak değil,bilincini kanuna uydurarak zorunluluk alanından ÖZGÜRLÜĞE geçebilir. Normal insanlar ancak böyle yapabilir. Ancak sizin gibi ÇOK BİLİNÇ SEVERLER ZORUNLULUĞU, insanın dışındakini,maddi hayatın taleplerini,onların ÖNCELİĞİNİ atlayıp BİLİNCİ "geliştirdiği oranda,derecede" komünizme yanaşabilir! Tabii ki bu BİLİNÇ YANLIŞ bir bilinçtir.

ii) Sizin bu yaklaşımınız,bilinci maddi hayattan kopuk ele alışınız ve ona,bilince,maddi hayattaki gelişmelerden bağımsız ve de ÖNDE giden bir gelişme atfetmeniz,'burjuva hukuğun yok oluşuyla ilgili görüşlerinizde 'açıkça' sırıtıyor. O kadar da AÇIK değil.
"Ama ONDAN DA ÖNEMLİSİ" ile gizlenmiş çünkü.

"Kuşkusuz bu toplum en ileri teknik düzeyde üretim yapan,üretici güçleri olağanüstü gelişmiş bir toplumdur. AMA ONDAN DA ÖNEMLİSİ bu toplum"burjuva hukukunun dar ufuklarını kesin olarak aşmış bir toplum"dur.."

Neden daha "DA ÖNEMLİ"? TEKNİKTEN!

Demekki teoride şöyle bir soru varmış da haberimiz yokmuş:
Komünizm için(komünizme vermek için),teknik mi DAHA ÖNEMLİ,yoksa "burjuva hukukunun dar sınırlarını aşmak"mı?!

Tüm bu laflar GOTHA Programının eleştirisi temelinde ediliyor. Orada nasıl konur sorun:üretici güçler o meşhur bolluk aşamasına ulaşır ONDAN SONRA burjuva hukukunun dar sınırları aşılır! Ve ancak burjuva hukukunun dar sınırları aşıldığında Lenin'in bahsini yaptığı insan türü,toplumun normal,ortalama türü haline gelebilir!

İşin aslında siz ONCE 'burjuva hukukunun dar sınırlarıı aşmak',Leni nin bahsini ettiği birey tipini,toplumun normal bireyi haline getirmek ONDAN SONRA da tamı tamına bunları yapabilmek için bir önşart olan üreti ci güçler seviyesine varmak istiyorsunuz!

Bunu (I)de hemen hemen açık bir şekilde ilan ediyordunuz. Şimdi ise "tekniğin önemi"nden dem vurup "madde ile bilinç arasında" diyalektik de ğil EKLEKTİK bir bağ kuruyorsunuz. Buna zorlandınız!

Tüm bu "ONEMLİ" "ONDAN DA ÖNEMLİ" "bu anlamda" "ONA ÇIKAR" "bu anlamda TAYİN EDER" "HERŞEY" "HİÇBİRŞEY"... tüm bunlar işte bu eklektikliğın ARAÇLARI!

iii) Kültür konusunu işlerken,işte bu eklektiğin MÜKEMMEL bir örneğini sunmaktasınız! Lenin'den ADET lerle ilgili bir alıntı ve peşinden:

"görüldüğü gibi,Lenin sorunu YALNIZCA "teknik gelişme" olarak görmüyor; tersine bilinç unsurunu ÖNE ÇIKARIYOR. Bunu yapmak hiçbir şekilde tekniğin,teknik gelişmenin ÖNEMİNİ reddetmek demek değildir. Tersine,sosyalizmin inşasında teknik sorunu,bilinç sorunundan bağımsız olarak- Öne ÇIKARMAK HER DÖNEMDE revizyonistlerin işi olmuştur"!

Teknik ÖNEMLİ AMA emekçilerin bilinci geliştiği ölçüde ve derecede Komünizme yaklaşılacak.

Teknik de ÖNEMLİ AMA burjuva/~~dar~~ hukukunun sınırları aşmak ONDAN DA ÖNEMLİ.

Şimdi de :(Lenin de şahidimizdir ki...)

YALNIZCA teknik değil,tekniğin ÖNEMİNİ reddetmiyoruz. Tersine(bu'tersine' çok önemli. Neyin tersine? Materyalizmin!),bilinç unsuru(ADET olarak,yani kültür olarak)ÖNE ÇIKAR! Neyin önüne...Tekniğin! Neymiş önde giden...BİLİNÇ,KÜLTÜR...

DEVAM edersek

Marks'ın Proudhon'la ilgili şöyle bir lafı var-Kapitalde-

'Nerede köşeye sıkışsa,orada yeni bir kavram icad eder...

"-bilinç unsurundan bağımsız olarak-..."

Demek ki "bilinç unsuruyla bağımlı olursa" teknik DE ÖNE ÇIKABILİR. ....Eh,en azından bunu açıkça koyar adam... Açık değil de,gizli olarak teslim ediyorsunuz,ve tabii ki teorik olarak eklektik bir şey olarak(teknik DE...),çünkü en azından STALİN'in "teknik herşeyibelirler" türünden bir sloganı bir dönem için ileri sürdüğünü biliyorsunuz.

"Son tahlilde,emeğin üretkenliği yeni sosyal sistemin zaferi için en önemli,esas şeydir"

Bak hele,bak hele,bak hele...bu lafları eden herif revizyonizmin batağına batmış... Haydi MK'deki yoldaşlar,o ellerinizi uzatın ve fukarayı o bataktan kurtarın.Tabii ÜGT'nin batağındaki bu APTAL HERİF ... LENIN!! ("Yüce Bir Başlangıç")

Proleterya iktidara gelmiş,onun siyasi önderleri.Kültürle ilgili bir konferansta kültürü ONE ÇIKARTIR,gençlerin eğitimiyle ilgili bir konferansta bilinci ÖNE ÇIKARTIR...ekonomik komitelerde ekonomik işleri ÖNE ÇIKARTIR,teknik ihtiyaç nedeniyle girişilen faaliyette tekniği ÖNE ÇIKARTIR... AMA hiçbir zaman tarihi materyalizmi iğdiş etmeden.

Bizim MK ise,bu ÖNE ÇIKARTMA lara bakarak ve onlardan EKLEKTİK bir "madde ile bilincin arasındaki bağ" icad eder.

Hem de bilinci ÖNE çıkaran türden.

Tabii efendim. Bilinç unsuruna bağlı kalmak kaydıyla tekniği DE ÖNE ÇIKARMAYA izin veren türden.

Bilinç ÖNE ÇIKAR,teknikTEN DE ÖNEMLİDİR.Ama,bilinç unsurundan bağımsız olmadıkça,teknik DE ÖNE ÇIKAR...

Yakala eklektiği yakalayabilirsen!

Biz,kesin sorunlara kesin cevap veririz.Gerisi eklektiklere kalmıştır. Ya eklektikliği terk ederler,ya da yeni kavramlar bulmaya,yeni laflar icad etmeye devam...ve o zaman HİÇ,ama hiç yenilmezdirler!

iv)Siyasetle ilgili olarak yinaynı kavram bolluğu. Tabii bizi pek çok sorunu da ele almıya zorluyor! Önce tarihi materyalizm söz konusu olduğunda nasıl eklektizme düştüğünüzü ve bu dönem içinde tekniği siyasetten türeten,siyaseti birincil,ilk,tekniği ondan türemiş,ikincil ilan ettiğinizi görelim!

Demek ki Marks'ın"Ekonomik temel BELİRLEYİCİDİR" diye bir "doğru genel tezi" var. Ama "modern revizyonistler" "tekniğe ,siyasetin ÜZERİNDE, onu BELİRLEYEN bir ÖNEM vermekteler" YaniMarks'ın "genel tezi" "doğru"... AMA...teknik siyaseti değil,siyaset tekniği BELİRLER...veya yeni bir kavram kullanırsak, "...siyaset ile ekonominin ilişkisi konusunda siyaset TAYİN EDİCİ ROL oynamaktadır"! Devam edersek,"marksizmin ustaları" "her zaman proleterya diktatörlüğünün varlığını sosyalizmin varlığının İLK ve tayin edici ŞARTI olarak görmüşlerdir"...

Burada sizin HEM ekonomik temele siyaseti,hemde siyasete ekonomik temele "BELİRLETEN" ve giderek de modern sanai İLK ŞART olarak,dolayısıyla modern sanai proletaryasınınİLK ŞART olarak,halihazırda mevcut,olmamış, "proleterya diktatörlüğü"nün bunlardan ÖNCE(İLK olabileceğini "marksist ustalara"atfeden konuma düşmenizin nedenini son bir defa ele alalım:

Lenin şöyle diyor:

"...politika,ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir,...Politika ekonomiden önce gelmelidir. Başka türlü tartışmak marksizmin ABC sini unutmaktır" ("Bir Kere Daha Sendikalar Üzerine...'nin "Siyaset ve Ekonomi,Diyalektik ve Eklektisizm" bölümü.)

"Siyasi değerlermemde yanlış mıyım? Öyle düşünüyorsanız söyleyin ve ispatlayın. Fakat siyasi yaklaşımın ekonomik(yaklaşıma-bn)eşit olduğunu ve "birini ve diğerini" ele alabileceğini söylediğinde(veya ima ettiğinde) marksizmin ABC sini unutuyorsunuz"(age.)

Buharin'in siyasi VE ekonomik yaklaşımı birleştirmek ısrarı onu teorik EKLEKTİSİZM e götürdü"(age).

"Trotski ve Buharin üretimin büyümesini düşündüklerini,bizim ise formal demokrasiden başka birşey düşünmediğimizi söylüyorlar.Bu sunuş yanlıştır,çünkü(marksist konumun MÜSAADE ETTİĞİ)tek formülasyon şudur: soruna doğru bir siyasi yaklaşım olmazsa, belli bir sınıf üstte duramayacaktır,bunun NETİCESİNDE DE, ÜRETİM PROBLEMİNİ de ÇÖZEMEYECEKTİR"(age)

Her zaman çabalamışızdır yoldaşların "ne demek istediklerini" "izah için". Böyle diyorlar AMA,aslında ŞÖYLE demek istiyorlar...türünden.

Sizin tüm yukarıdaki-bana cevabı yazınızdaki- sözlerinizin bir tek "izahı"var! Siz aslında Lenin'in son cümlesinde söylediği şeyleri anlatmaya çalışıyorsunuz! Ama bunu yaparken tam da Lenin'in hucüm ettiği EKLEKTİSİZME düşüyorsunuz!

NİYE?

Çünkü siz ŞEKİLSEL olan ile İÇERİKSEL olanı birbirinden ayıramıyorsunuz; siz ŞEKİLSEL de,GÖRÜNÜŞte,takılıp kalıyor,onların belirli özelliğini İÇERİK ilan ediyorsunuz. Bunun en saf şeklini(II)de gördük.

Lenin'in sözleri,Engels'in deyimiyle "herkese malum" olanı belirtiyor("ABC si"!). Tabii ki şöyle dese'daha doğru' olurdu: Teorik cahilliklerini teori icadına dönüştürmeyen herkese malum.

Şimdi Engels'e bakıp,neden "herkese malum" olduğnu-Lenin'in sözlerinin-görelim:

"İkinci olarak,insanları eyleme geçiren herşeyin,onların beyinlerinden geçmesi gerektiği gerçeğinden kaçınamayız-Hatta, o açlık ve susuzluk hissinin (beyin tarafından taşınan)neticesi olarak başlıyan ve yine beyin tarafından taşınan tatmin olma hissiyle son bulan yemek ve içmek bi-

le-dış dünyanın etkileri onun beyninde kendilerini ortaya koyarlar,ora da duygular,düşünceler,...,...,olarak yansırlar-kısacası "ideal eğilim ler" olarak ve bu ŞEKİLDE(abç)"ideal güçler" haline gelirler. Eğer bir k "ideal eğilimleri"takip ettiği ve "ideal güçlerin"üzerinde etkisi olduğu nu itiraf ettiği için bir idealist ilan edilecekse,o zaman normal gelişmiş her bir kişi doğuştan idealisttir ve o zaman nasıl olur da daha hala materyalistler olabilir?"("Feurbach ve Alman Felsefesinin Sonu,II.Bölüm' ün sonundan 4.paragraf:Tüm tercümeler benim ve üstünkörüdür!)

Bunu akılda tutalım ve devam edelim:

"Dolayısıyla ispatlanmıştır ki, hiç değilse modern tarih için,tüm siyasi mücadeleler sınıf mücadelesidir ve Kurtuluş için tüm sınıf mücadeleleri,onların zorunlu siyasi ŞEKİLLERİNE(abç) rağmen-çünkü her bır sınıf mücadelesi bir siyasi mücadeledir- en son tahlilde EKONOMİK kurtuluş sorunu üzerinde dolanırlar. Dolayısıyla,en azından burada,devlet-siyasi düzen- asttı(abç)ve sivil toplum-ekonomik ilişkiler dünyası-BELIRLEYİCI (abç) unsurdur. Hegel'in de kabullendiği adet olan anlayış devlette belirleyici unsuru ve sivil toplumda da onun tarafından bilerlenen unsuru görürdü. GÖRÜNÜŞLER(abç) buna uyar, Nasıl ki bireyleri eyleme geçirmek için onların eylemlerinin itici güçleri beyinlerinden geçmeli ve kendilerini(itici güçler bn.)onun iradesinin motiflerinedönüştürmeliyse,aynen,sivil toplumun bütün ihtiyaçları da -hangi sınıf yönetiyor olursa olsun farketmez- kanunlar şeklinde genel geçerlilik sağlıyabilmek için devletin iradesinden geçmelidir.(Son cümleyi tekrar tekrar okuyunuz bn.). Bu sorunun ŞEKİLSEL(abç) yönüdür-herkese mümkün olan yönü. Fakat şu soru ortaya çıkar,bu sadece ŞEKİLSEL(FORMAL bn.)(abç) iradenin İÇERİĞİ(abç) nedir-devletin olduğu gibi bireyin de- ve bu İÇERİK(abç) nereden türetilmiştir (abç),niye tam da bu arzulanmıştır da başka birşey değil? Eğer bunu incelersek buluruz ki modern tarihte devletin iradesi,bir bütün olarak,sivil toplumun değişen ihtiyaçları tarafından,şu veya bu sınıfın üstünlüğü tarafından ve son tahlilde üretici güçler ve değişim ilişkilerinin gelişmesi tarafından BELİRLENİR."(age.,sondan 11.paragraf.)

(IV)Gelelim bana atfedilen safsatalara. Sadece bu makaleyi ele aldığınızı ve bu makaledeki görüşleri ELEŞTİRDİĞİNİZİ(?)biliyorum! Bende öyle davranacağım. Sadece bu yazımı ele alacağım!

Demek ki "siyaset ile ekonominin ilişkisinde" "siyaset tayin edici rol oynamakta", ben ise "teknik sorununu,siyasetten bağımsız olarak ele alıp tartışmakta"yım.Halbuki "salt ekonomik taban sorununu tartışmak meseleye revizyonist açıdan yanaşmaktır". Veya "teknik sorunu-bilinç unsurundan bağımsız olarak-öne çıkarmak" tayım(tartışmaktayım-bn.),ki bu "her dönemde revizyonistlerin işi olmuştur". Dahası,ben "tekniği herşeyin belirleyicisi olarak" görmekteyim, ki bu anlayışıma göre"bugün bizim kompüter tekniğini en ileri düzeyde kullanan bir ülkeyi(mesela Japonya'yı) " sosyalist ilan etmemiz"gerekir,"etmememiz için hiç bir sebep yoktur"...

i) Birinci cümlede hemen görüldüğü gibi,sizin anlayışınıza göre ekonomi=teknik. Ki bu yanlış. Ekonomi politiğin konusu İNSANLAR arasındaki ekonomik ilişkilerdir. Her ne kadar bu ilişkiler üretici güçler temelinde,son tahlilde de üretim Tekniği temelinde şekillensede(önce ÜGler gelişir,sonra üretim ilişkileri).Teknik ise TEKNOLOJİ'nin konusudur!

ii) "tekniği siyasetten bağımsız tartışmak" "ekonomik taban meselesini tartışmak" niye "revizyonist"liktir?? Lenin'in "Rusya'da Kapitalizm in Gelişmesi"ne değinerek belirttik. Böyle bir yaklaşım,kendi başına, ne revizyonisttir,nede marksist. Konuyu kimin ele aldığına bağlı. Niyetiniz nedir? Teknolojiyi ve Ekonomi politiği Partiye yasaklamak mı?

Benim bu yazımda sizin bir halt yemek olarak atfettiğiniz haltı yediğim iddiasına gelince:kişi kendisini inkar etmekte serbest ama sizinki biraz ayıp kaçıyor. Benim "tekniği siyasetten bağımsız" ele aldığımı iddia ettiğiniz bölümün başlığı şöyle "Yazıda çıkarılan SIYASİ sonuçlar..."

Hani teknik siyasetten bağımsız ele alınıyordu?...

Benim yaptığım:ÖNCE teknikteki gelişmeleri sergilemek SONRA,bu teknik gelişmenin İŞARET ettiği -hem ekonomi,hem siyasette-gelişme yönünü, "SONUÇLARI" ortaya koymaktayım. (parantez açarsak,ben bu görüşlere yazıyı yazmadan yaklaşık bir sene önce vardım.Ama hemen böyledir demedim.Üstüne yazayı yazarken yine "teorisyen" -malum türden- düşmemek için "işaret edilenleri" herkese malum olanlarla sınırladım!)

O halde siz beni "tekniği siyasetten,bilinçten vb.bağımsız ele almak"la değil,"tem tersine","çok sıkı bağ" içinde ele almakla SUÇLAYABİLİRSİNİZ(!).

İşin komik tarafı şudur ki,tam bununla DA SUÇLUYORSUNUZ...

iii)Emperyalist kapitalist Japonya'yı,herhangi bir siyasi değişiklik, bir devrim olmadan,sırf en çok kompüter kullanan ülke olduğu için sosyalist ilan edersem,bu sadece "tekniği her şey görmek" değildir,aynı zamanda teknik eşittir siyaset demektir. Yeni teknikle,siyaset arasında "çok sıkı" bir bağ demektir.

Bu yazı üzerinden benim böyle saçma bir anlayışa sahip olduğum nasıl çıkar? Gayet basit:bizzat kendi fikir silsilen için bilim dışı bir temel hazırlarsın,bir de benim ağzıma saçmalığın dik alasını tıkarsın...Oldu bitti! Yaşasın sosyalist Japonya?

Benim yazımdan bu sonuca varılamaz.

Birincisi,parantez içinde şu satırları okuyoruz:(kompüter kontrollü fabrikalar ve diğerleri KAPİTALİZM tarafından evrensel bir şekilde ve geniş olarak pratiğe geçirilemez...)

Bunu KAPİTALİZM yapamazsa ne yapabilir? Okuduğunu anlıyan herhese malum ki KOMÜNİZM! Yine okuduğunu anlayan herkese malum ki "Batı'da ESAS İDEOLOJİK DÜŞMAN olan DEMOKRATİZMİN TEŞHİRİ" temı tamına da KAPİTALİZMİ yıkmak için "ideolojik" yani siyasi bir ÖNŞARTtır! Yoksa "babanın hayrına"demokratizmi teşhir etmek istemezsin! Veya ben istemem!

İkincisi,bir kişi "Sovyetler Birliğinin KAPİTALİST OLDUĞUNU ispat"etmek istiyorsa yani SOSYALİST görmüyorsa NASIL oluyorda Japonya'yı "sosyalist" görüyormuş ki?

Sovyetler Birliğinde geri dönüşle ilgili sözlerinizi incelerken bunu nasıl becerdiğinizi görürüz.

Üçüncüsü: Sadece "birinci"de değindiğim gibi kapitalizmin üretimde kompüter tekniğini kullanamıyacağı(fabrikalar)bunun ise kapitalizmin yokedilmesi anlamına-siyasette-geleceği açıksa da ben kapitalizmin yokedilmesi gerekliliğini sadece üretim ile-teknikle-kısıtlamadım "DİĞERLERİ" ne demektir? Kompüter tekniğinin SİYASET alanında MÜMKÜN KILDIĞI yeni bir siyasi şekillenme bu "diğerleri" arasındadır. "DEMOKRATİZMİN teşhiri" de bunu incelemektedir. Tabii size göre burjuvazi benim önerdiğim SEÇİM ŞEKLİNİ(DEMOKRASİ ŞEKLİNİ)kullanabilir. Hayır kullanamaz! Bunu inceleyeceğiz.Her halukarda bana göre burjuvazinin SİYASETTE bunu yapamayacağı gayet açıktır. Bu ne anlama gelir? SİYASİ değişikliğin gerekliliği!

Böylece "siyasi sonuçlar" öncesi getirdiğiniz ve "siyasi sonuçlar"daki eleştirinizin teorik temelini inceledik. Şimdi tek tek bu itirazlarınızı ele alabiliriz. Bunu yapmadan önce şunu da belirtmek isterim:bana göre tarihi materyalizm sosyalizme kadar geçerli,ondan sonra,"sosyalizmin inşası sırasında" ve deyim yerindeyse amuda kalkması gereken,kafası üstünde

durması gereken bir teori değildir. O,tüm insanlık tarihini anlamak için geçerli bir teoridir. Bu meyanda "sosyalizmin inşası" lafının teorik olarak hiçbir önemi yoktur. Sorunları karıştırmaktan başka. Bu nedenledir ki "sosyalizmin inşasında..." türünden sözlerinizi dikkate almadım!

-B-

(I)-Bürokrasi ve Kültür!

Stalin'den bir alıntı ve peşinden

"...Yoldaş "bürokratlaşmanın İMKANSIZLIĞINI ancak kompüterler GARANTİ edebilir" diyor; Stalin İSE "bürokratizme karşı EN GÜVENİLİR ARAÇ işçilerin ve köylülerin kültür seviyesinin YÜKSELTİLMESİDİR" diyor. Haklı olan Stalin'dir"

Yani,benim önerim ile Stalin'inki birbirini dıştalayan,reddeden,bir birleriyle çelişen iki öneri. Ve "Haklı olan Stalin"!

Stalin tabii ki haklı! Ama bende haklıyım!

İlginç değil mi?!

Önce,bizzat sizin Stalin'den yaptığınız alıntıya bir bakalım!

"...işçiler,devlet aracını alttan kendileri kontral edebilecek İSTEĞİ,YETENEĞİ ve İMKANI kendilerine verecek belli bir kültür düzeyine sahip değillerse;(evet efendim,bu kültür düzeyine,bu kültür seviyesine sahip değillerse ne olur...bn.)BÜROKRATİZM HERŞEYE RAĞMEN VARLIĞINI SÜRDÜRECEKTİR"

Demek ki işçiler bahsi geçen kültür seviyesine ulaşmadıkça "herşeye rağman varlığını sürdürecek"olan bürokrütizme karşı yapılması gerekn şey "işçilerin ve köylülerin kültür seviyesini YÜKSELTMEK".İyi ama bu YÜKSELTME'nin bir ÖNŞARTI yok mu? 'SON YAZILAR'ı okuyalım:

"Komünizme geçişi,salt sözle değil,gerçek geçişi hazırlamak için, önce hiç olmazsa üç önkoşulun yerine getirilmesi gerekmektedir"(Son Yazılar,S.118).

1inci önşart...SAFİ TEKNİK
2nci önşart...buna doğrudan bağlı ele alınan DEGİŞİM...
3üncü önşart Kültür.

AHA,Stalin Kültürü DE inceliyor. Bakalım nasıl!

"Üçüncü olarak,toplumun bütün üyelerine fiziki ve fikri kabiliyetlerinin bütün alanlarda gelişmesini sağlıyacak toplumsal,kültürel bir gelişme sağlamak gerekir ki, toplum üyeleri,toplumsal gelişmenin FAAL yapıcıları olabilecek şekilde YETERLİ BİR EĞİTİM alabilsinler,özgürlük içinde bir meslek sağlayabilsinler ve mevcut işbölümü uyarınca bütün hayatları süresince tek bir mesleğe perçinlenmiş bulunmasınlar.

Bunun için ne yapmak gerekir?(doğrusu:BUNUN İÇİN NE GEREKLİDİR")" (Neymiş,hep birlikte okuyalım şu kültürü istenilen seviyeye vardırmak için GEREKLİ olan şeyleri)

"Toplum üyelerinin bu kadar önemli kültürel bir ilerleyişin ,emeğin şimdiki durumunun ciddi şekilde değişmeden sağlanabileceğini sanmak yanlış olur.(Ne olurmuş..."Yanlış"bn.)
Bunun için ÖNCE işgünü en azından altı saate ve daha sonra beş saate in-

dirmek gerekir.Toplumun bütün bireylerinin geniş bir öğretime sahip olmaları için YETERLİ DERECEDE BOŞ ZAMANLARI olmasını sağlamak bakımından bu GEREKLİDİR? bunun için aynı zamanda,MECBURİ POLİTEKNİK ÖGRETİM sağlanmalıdır,toplumun bütün bireylerinin hür olarak bir meslek seçmesi ve hayatları boyunca herhengi tek bir mesleğe bağlı kalmaması için bu GEREKLİDİR,BU amaçla mesken koşullarını da köklü bir şekilde iyileştirmek gerekir,en azından işçilerin ve memurların gerçek gündelikleri iki misline ve belki de daha fazlaya çıkartılmalı,bu gerçek gündeliklerin miktar olarak artmasıyla ve hele geniş tüketim maddelerinin fiatlarını sistemli olarak düşürmeye devam etmekle sağlanmalıdır"(age,S.120-121)

Stalin bürokrasiye karşı kültürün YÜKSELTİLMESİni talep ediyor. Ve yine Stalin bu "kültür yükseltme" işi için "Gereklilikleri" "ONŞARTLARI" da biliyor! O,kendi başına,maddi yaşamdan bağımsız bir "kültür yükseltmesi"olamayacağını,müsadenizle,gayet iyi biliyor. Ve "o kültür seviyesi"ne varma yönünde ÖNCE maddi hayatta değişiklik talep ediyor.Ve yine Stalin, "o kültür seviyesine"varılmamış ,"Bürokratizm herşeye rağmen varlığını sürdürecektir" diyor!

Ben ne diyorum!

"Ve yalnızca kompüter bürokratlaşmanın imkansızlığını GARANTİ edebilir"!

Benim önerim ile Stalin arasınra lmg bile çelişme yoktur!

Gelin şimdi,benim önerime karşı KENDİ görüşlerinizi ortaya koyduğunuz paragrafı inceleyelim. O zaman sizin benimle Stalin arasında bir çelişme görmenizin nedenleri daha iyi anlaşılır!

"Bunun ötesinde,yoldaşın,kompüter tekniğinin gelişmesi ve geniş çaplı kullanımı ile bürokratlaşmanın ortadan kalkacağı şeklinde düşüncesi, kendi içinde mantıksız bir düşüncedir." Kompüterlere,onlarda olmıyan bir "gizli güç" atfetmektedir. Şöyle ki:(iyi dinleyeniz,bu sözler hakkaten "kendi içinde mantıklı"; mantığı da..TEKNİSYENLERE"gizli güç" atfetmektedir !! bn.) kompüter tekniğinin gelişmesi,ve geniş çaplı kullanımı,giderek basit,kalifiye olmayan el emeğini ve el emekçisini ortadan kaldırmanın;işgününü kısaltmanın ve insanların gerçek yetenekleri doğrultusunde çalışmalarının imkanlarını yaratacaktır.(bak hele,demek tüm bunları yapacak.AMA...ama bir şeyi yapmıyacak.bn.)Ama insan unsuru doğrudan üretim içinden bütünuyle çıkmıyacaktır. Kompüterlerin bakımı programlanması,vs. işlerini yapan,olağanüstü ölçüde uzmanlanmış dar bir teknisyen çevresi var olacaktır(gördünüz mü,tüm onları yapacak...ama "olağan üstü ölçüde uzmanlaşmış dar bir teknisyençevresi de olacak"...Aman,aman korkunç...bn) Bunların 'bürokratlaşmasının'engeli,bürokrütlaşmamasının garantisi nedir?(Zırvalamadan önce kafanızı yorsaydınız görürdünüz-bn.).Yoldaşa göre cevap bellidir:"kompüterler"! Herhalde kompüterlere verilen program revizyoniste bunu derhal reddedecek şekilde programlanacak olsa gerekir yoldaşın ütopik "komünist alemi"nde. Marksist-Leninistler ise böyle saçmalıklarla uğraşmazlar.(Bak bu son cümlede tam bir uyum içindeyiz!-bn.)."

Paragrafı bitirmeden Lenin'e baş vuralım: Devlet ve Devrim. "Komünizmin üst evresi",Tümünü okumanız tavsiye edilir. Biz birkaç alıntı sunalım. Tekniğin "bu haltı"nasıl yediğini ve bay teknisyenlerin başına KİMİN DEDİĞİnin geleceğini görmek için.

"Eğer herkes gerçekten devlet yönetimine katılırsa,KAPİTALIZM ARTIK TUTUNAMAZ"(abç) (Seçimlerle ilgili olarak buna geri döneceğiz!)."Ve kapitalizmin gelişmesi de "herkes"in devlet yönetimine gerçekten katılabilmesi için zorunlu öncülleri oluşturur"(bak sen,demek kapitalizm "ZORUNLU ÖNCÜLLERİ" yaratırmış. Lenin'in zamanında nelermiş bunlar...).Bu öncüller içinde, ötekiler arasında,en ileri kapitalist ülkelerin birçoğu tarafından daha şimdiden gerçekleştirilmiş bulunan genel eğitimle,sosyali-

ze edilmiş engin ve karmaşık posta,demiryolları,büyük fabrikalar,büyük ticaret,bankalar vb.vb. aygıtı TARAFINDAN(abç)milyonlarca işçinin "mesleğin bakımından eğitim ve yetiştirilmesi" vardır."

"Bu tür ekonomik öncüllerle ,kapitalist ve memurlar alaşağı edildikten sonra,üretim ve bölüşümün denetimi,çalışma ve ürünlerin kaydı için, BUGÜNDEN YARINA,pekala silahlı işçiler,tüm silahlı halk onların yerine geçebilir(kayıt ve denetim sorunuyla,mühendis,tarım uzmanı vb. gibi bilimsel bir formasyona sahip personel sorununu birbirine karıştırmamak gerekir; bugün kapitalistlerin emri altında çalışan bu baylar,yarın silahlı işçilerin emri altında daha da iyi çalışacaklardır)"

"...Bu alandaki kayıt ve denetim işlemleri kapitalizm tarafından son derece yalınlaştırılmıştır.(Ne zaman yazmıştı Lenin bu satırları-bn) Kapitalizm bu işleri,en yalın gözetim,kayıt ve gerekli makbuzların teslimi işlemlerine indirgenmiş,herşeyi, okur -yazar ve aritmetiğin dört işlemini bilir herhangi birinin yapabileceği bir duruma getirmiştir"

"Halk çoğunluğu,bu kayıt ve-(bundan böyle görevli haline dönüşmüş olan)kapitalistlerle,KAPITALİST ALIŞKANLIGINI KORUYACAK OLAN ENTELLEKTÜEL bayların-bu denetim işlemini,BİZZAT ve HERYERDE uygulayacağı zaman,bu denetim GERÇEKTEN EVRENSEL,GENEL ve ULUSAL nitelik alacak,HANGI BIÇİMDE OLURSA OLSUN,HİÇ KİMSE KENDİNİ BUNDAN KURTARAMAYACAK ve "ARTIK YAPACAK HİÇBİR ŞEY KALMAYACAKTIR"!("Devlet ve İhtilal",S.110-111-112).

Şimdi bir de "kompüterler"e göz atalım!

"Böylelikle(kompüterler-bn),aynı zamanda NEYİN ÜRETILDIĞİ ve NE KADAR ÜRETİLDİĞİnin ve DAĞITILDIĞININ KONTROL vasıtısı da olmaktadır"

Bu tespitime bir itirazınız var mı? Varsa buyurun! Ya herhangi bir itiraz,"eleştiri" getiremezseniz...o zaman Lenin'in bahsini ettiği KAYIT işlemlerinin Lenin'in öngördüğündün,ÖNGÖREBİLECEGİNDEN çok daha basite indirğendiği-OTOMATİKMAN yapıldığı-açık değil mi!!

Devam edelim!
Eğer her fabrikanın ürettiği ve her dağıtım merkezinin dağıttığı MERKEZİ bir kompütere bildirilebilinir ve bu merkezi kompüter "HER EVE" bağlanarak HERKES neyin,nekadar üretilip dağıtıldığını KONTROL edebilirse,bu tam da Lenin'in istediği DENETİM'in en alası olmaz mı! ("Bu sistem (telepüter)bir merkezi kompütere bağlanarak,ondan istenen enfermasyon alınabilir")

İşte benim "ütopik" "komünist alemim"de tüm bunlar yapılmış varsayıldığından "hiç kimse kendini bundan kurtaramıyacak"ve "artık yapacak hiç bir şey kalmıyacaktır"("bay entellektüeller,bay teknisyenler,bay 'kapitalistler' için "artık yapacak hiçbirşey kalmayacaktır")

İşte kompüter tekniğinin hayatın tüm alanlarında ve esirgemesiz kullanımı bu SONUCU verdiği içindir ki,Muhafazakar Parti'nin bakanları bile "kölesiz Atina'dan dem vuruyorlardı!

Bu bay ağzını kapadı,siz ise "teknisyen öcüsü" öne sürüyorsunuz! Demek "kompüterler" "geniş çaplı kullanılacak",hele hele eleştiri beni hedef aldığına göre,benim dediğim "çapta" kullanılacak ve yinede bir yanda "olağan üstü ölçüde uzmanlaşmış dar bir teknisyen" çevresi,diğer yanda "kültürsüz bir el emekçisi yığını","onları denetim altında tutamıyan bir emekçi yığını" olacak?!

Belki sizin inşa edeceğiniz sosyalizm,komünizme dönüşürken,veya dönüşmüşken böyle bir durum ortaya çıkabilir. Proleterya için ise böyle bir sorun olmıyacak!

Herhalükarda şu apaçık bir gerçek:

Kompüter tekniği,hayatın tüm alanlarında,"kapitalizm tarafından pratiğe geçirilemez" olan bir yaygınlıkta kullanılmamış,"bürokratizm herşeye rağmen varlığını sürdürecektir"! Bu meyanda, YALNIZCA KOMPÜTERLER BÜROKRATLAŞMANINI İMKANSIZLIĞINI GARANTİ EDEBİLİR!

Çünkü ancak "Ozaman,komünist toplumun birinci evresinden üst evresine ve sonuç olarak devletin tamamen sönmesine geçişi sağlıyacak kapı ardına dek açılacaktır"(Devlet ve İhtilal,S.113)

Bizim sözlerimiz M.E.L.S.'e ters düşmez. Bizim sözlerimiz onların dehasının bizzat HAYAT TARAFINDAN nasıl doğrulandığnı,bir kere daha,sergilir!

M.E.L.veS.'e ters düşen,EN BASİT bir gelişmeye bile onların talep ettiği şekilde ele alamıyan sizlersiniz!

Teknikte ve herkesin hayatına girmekte olan bir gelişme teorimizi mükemmel bir şekilde doğrulamakta ve teorimizin doğruluğunu en cahil, kültürsüz,siyasetten uzak kitlelere bile-bu teknik onların hayatına girdiği oranda-kavratma imkanı doğmuşken,bu imkana karşı bayrak kaldıran sizlersiniz.

Hem de"bilinç"adına!

Kimlere ve HANGİ bilinci vermek istiyorsunuz!?

"Tabii ki emekçi sınıfların bilinç seviyesinin yükseltilmesi SÜREÇ sorunudur".Nasıl bir süreç " ÇOK UZUN SÜRELİ" bir süreç."Bu tabii ki ÇOK UZUN SÜRELİ ve bilinçli bir çabayı gerektirir".

Tabii:sizin sosyalizm komünizme dönüşürken bile "olağan üstü ölçüde uzmanlaşmış dar bir teknisyen çevresi" ve de onların bürokratlaşma imkanı var olacağı için,sizin sosyalizm "ÇOK UZUN SÜRELİ" bir süreçtir! Lenin ise,kendi zamanının "en ileri kapitalist ülkelerinde" bile bu işin "BUGÜNDEN YARINA" hallolacağını iddia ediyor! Ben de bugünün "en ileri kapitalist ülkelerinde" bu işin "göz açıp kapayıncaya kadar" hallolacağını iddia ediyorum!(Denetim ve kayıt"ın!)

Ve paragrafa devam edelim!

"Onlara göre(MK'ndeki daha ABC'yi bile öğrenememiş M-L'lere göre -bn.),bürokratlaşmayı önlemenin TEK YOLU,emekçi sınıfların bilinç seviyesinin yükseltilmesi;onların "teknisyenleri" kontrol edebilecek düzeyde olmasıdır. Tabii ki emekçi sınıfların bilinç seviyesinin yükseltilmesi süreç sorunudur. Ve bunun MADDİ TEMELI,TEKNİĞİN EN SON SÖZÜ temelinde ÜRETİMDİR. İşte yoldaş bu maddi temeli HERŞEY görmekte;maddi temel ile bilinç arasındaki diyalektik bağı kavranmamaktadır"

Aslanım benim! Ne de kavramış! Kavramış ama...bir türlü anlatmamış neyin nesidir "maddi temel ile bilinç arasındaki diyalektik bağ". "Vurgulayarak" anlattığı yerde de,mesela "burjuva hukukunun dar sınırlarını aşmak" teknikten "daha önemlidir" demiş. Aferin!

Gelin biz HERŞEYİ unutalım,yukarıdaki paragrafa formal bir şekilde yaklaşalım:"emekçi sınıfların bilinç seviyesinin yükseltilmesi "nin "maddi temeli" "üretimdir"!

Atmacayı uysallaştırırsan,evcilleştirirsen,yakaladığı kuşu getirir sahibine verir. Bizim ATMACA MK'ne da,biraz zahmetli de olsa,en nihayet bir kuş yakalattık!

Bu öneride anlaştık! İyi ya,şu "bilinç seviyesinin yükseltilmesi" ile "maddi temel","üretim" arasındaki İLİŞKİ,"diyalektik bağ" neyin nesi...!

Stalin ile çelişkide olan sizlersiniz! Çünkü sizde bu bağ diyalektik değil eklektik.İşte Stalin'le yaptığımız bağıntıda BPKD açısandan sorunu koyuş tarzınız.

1-Demokki 'sanai' konusunda,Mao'nun değil ama ÇKP'nin-her ne kadar ÇKP "Mao'nun" dediyse de/hatıram yanlış değilse!-belgelerinde Stalin'e YANLIŞ(hepsi bu,basit bir"YANLIŞ"!)eleştiriler getirildi, Ve BPKD sırasında "yer yer""tekniğin gelişmesini aşırı ölçüde küçümseyen"veya "iradeci" "küçük-burjuva ütopik"görüşler vardı. Bunlar "olgu" AMA,şu DA bir olgu ki

2-"BPKD belgelerinde ve o dönemki uygulamalarda"(yukarıdaki nokta için bu "belge ve uygulamalar" değil "yer yer", herneyse...)"bürokratizmi uygulamanın("önlemenin" olsa gerek-bn.)esas yolu konusunda,"işçi ve köylülerin kültür seviyesinin yükseltilmesi düşüncesinde"Stalin ile uyum içindedirler"

Bir yanda,"teknik sorununda" "iradeci" "k-b ütopik" vb. görüşler!

Öbür yanda,"kültür sorununda" "Stalin'le uyumlu" "doğru" görüşler!

İşte size "diyalektik bağ",yani eklektik!

"Yoldaş,tamda bu temel düşünceyi doğru bulmadığı için Mao'ya bu eleştiriyi getirmektedir"!

Demek ki ben 2.fikri,Stalin'in fikrini "YANLIŞ"buluyorum?

Hayır! Ben 1.savunulurken 2.sinin koskoca bir laf salatasına dönüştürüldüğü görüşündeyim! Maalesef ben 1. varken 2.yi "doğru" ilan edebilecek bir EKLEKTIK değilim! Bana göre 1.den bağımsız 2.olamaz! 1.cide "YANLIŞ" isen 2.de da OTOMATİKMAN "yanlış"sın! Lafsın ne olursa olsun,GERÇEĞİN böyle!

İstediğin kadar "Stalin'e yemin et!

İşte seninkine "Ayı dostluğu" derler!

Ve bir not düşelim:

Demek ki "Devrimci Komiteler" "bürokratiktir" demek,"burjuva bakış açısına sahip olmaktır? Pekala o zaman siz niye kendi görüşünüzü ortaya koymuyorsunuz? NEDİR,NE TÜR kuruluşlardır DKler?

Bu konuyu,BP'de Teng-Zio Ping'in işçilerin grev hakkını yasaklamasıyla ilgili yazdığınız makaleyle birlikte biraz daha detaylı inceleriz!

Siz şimdilik,bir zahmet,"proleter bakış açısıyla bize DK'lerin nasıl,ne şartlarda ortaya çıktığını,IÇERİKlerinin ne olduğunu,NEDEN, ne şarlarda dağıtıldığını vs.vs. kısacası,DK'lerin NEYİN NESİ olduğunu bir anlatın bakalım!

(II)-Demokrasi ve Burjuvazi! Ve Proleterya!

"Aynı şekilde,yoldaşın,"DEMOKRATİZMİN" teşhiri konusundaki kompüterlerle bağıntılı planında,onun soruna PROLETERYANIN BAKIŞ AÇISINDAN yaklaşmadığını göstermektedir.(Şimdi"proleter bakış açısının" itirazlarını da okuyalım-bn.) Yoldaş bugün seçimlerin Batı ülkelerinde hangi işlevi gördüğü üzerine hiç kafa yormadan;demokratizmin teşhiri adına,burjuvazinin iktidar olduğu;ve işçi sınıfı ve emekçi halkın parlementer demokrasi oyunu ile uyutulduğu bir ortamda,kompüter tekniği kullanılarak "her zaman seçim yapabilme" talebini ileri sürmemizi istemektedir. Burjuvazi,yoldaş hiç kuşku duymasın,seçimleri ilerde YOLDAŞIN ÖNERDİĞİ GİBİ kompüter sistemi ile yapacaktır. Daha şimdiden seçimlerde geniş çapta kompüter kulla

nılmaktadır. Burjuvazi gelecekte seçimleri bütünü ile kompüter sistemleri üzerinden yapsa("YOLDAŞIN ÖNERDİĞİ GİBİ"yani?! /-bn.),"demokrat"mı olacaktır?"

Son sorunun CEVABI,maalesef koskoca bir EVETtir?

Burjuvazi seçimleri benim "önerdiğim gibi" yaparsa"DEMOKRAT"tır! Hem de proleter demokrat!

Eh,size göre burjuvazi bu işi başaracak,"hiç kuşkusuz" yapacaktır, O zaman size göre burjuvazi "demokrat" hem de "proleter demokrattır!" /

Tabii ki burjuvazi hiç te böyle bir şey değil? Ve benim önerdiğim seçim sistemini BURJUVAZİ ASLA ve ASLA pratiğe koyamaz! Benim ÖNERDİĞİM seçim sistemini ANCAK ve ANCAK proleterya uygulayabilir!

Benim önerdiğim seçim sistemi:demokrasinin aşırı derecede gelişmesi, yani LİMİTİNE,SINIRINA varması,yani demokrasinin SÖNMEYE başlaması, yani DEVLETİN sönmeye başlamasına tekabül eder!

Ve işte sizin "burjuvazinin" "hiç kuşkusuz" yapacağını söylediğiniz şey tamı tamına budur?

Aferin "proleter bakış açısına"?

Biraz önce "teknisyen öcüsü"ile karşımıza dikilir şimdi de burjuvaziye devleti söndürüyor' !

Paris Komünü üzerine M.E,veLenin'in Devlet ve Devrim'inden uzunca alıntılar sunmayacağım. Bir zahmet okuyun! Sizinle polemik halinde partiye sunmak zorunda kalırsam,alıntıları da koyarım!

Konumuzla ilgili esas sorunları ele alalım!

Komün tipi,SOVYET tipi YÖNETİM ŞEKİLLERİ,burjuvazi tarafından KULLANILABİLİR Mİ? KULLANILAMAZ.

Bu tür yönetim şekilleri,DEMOKRASİYİ burjuvazinin genişletebileceği SINIRLARIN ötesine getirmek değil midir?(dolayısıyla da burjuvazinin yıkılmasını önşart olarak görmez mi?). ÖYLEDİR!

Gelelim benim "önerime"! Nedir bu öneri?

"Eğer siz demokratsanız o zaman ABD'nin KÜÇÜK BİR KENTİNDE VAR OLAN ŞEYLERİ neden dünya çapında,ülke çapında uygulamaya koymuyorsunuz, ki böylece biz de her zaman bir seçim yapabilelim?"

Neydi ABD'de olan?

"Daha şimdiden ABD'nin Ohio kentinde bir televizyon kanalı vardır ki,bazı T.V. kullananların setleri bir kompütere bağlanmıştır. Böylelikle T.V. kullanıcıları bir programı seyrettikten sonra,program hakkındaki fikrini EVET/HAYIR düğmelerine basarak kompütere iletebilir"

YANİ...
Yeni "millet vekilleri" her an,hergün yeniden seçime tabi kılınabilinir ,ve"hiç kuşkumuz olmasın burjuvazi bunu yapacaktır?"...
Bunu ancak proleterya yapabilir!

Yani,hükümet bir karar alacaktır,şu bu karar,ve tüm KARARLAR üzerine referandum(her an seçim!) imkanı vardır-ve açık ki olmalıdır- ve "hiç kuşkumuz olmasın burjuvazi bunu yapacaktır"...

Bunu ancak proleterya yapabilir,vb.vb.

Burjuvazinin bahsi geçen seçim sistemini kullanamayacağını,burjuvazinin pratiğiyle de sergileyelim!

"Bir MUHAFAZAKAR parlemento üyesi eskiden "kölelerin Atina"dan bahseder dururda. Şimdi böyle SALAKÇA(burjuvazi için!) konuşmaları [illegible]ti."

Bu muhafazakar partinin "millet vekili", aynı zamanda bugünkü İngiltere hükümetinde"enformasyon bakanı"dır. Ve özel olarak kompüterlerle uğraşmakta!

Benim bahsini ettiğim seçim sistemiyle ilgili olarak, bilim adamları, bunun olabilirliğini görüp, boylesi seçim sistemine de "push button democracy"(düğmeye basma demokrasisi)adını taktılar. (Burda burjuva bilim adamlarının düşunce tarzlarının, herşeyi burjuva düzen içinde gördüğüne değinmemiz de gerekir mi?). Ve geçen seneki Britanyalı Bilim adamları Derneği'nin yıllık genelkuruluna bu "enformasyon bakanı"da gitti. Ve "bilim adamları" "push button democracy"yi tartışmak istediler...TARTIŞMADI, KONUNUN ÜSTÜNÜ kapadılar... Bir ara The TIMES'da bir avukat böyle bir mektup yazdı,...bizim nüfusumuz çok büyük, dolayısıyla ATİNA'da ,olduğu gibi tüm vatandaşların katılımıyla karar almak İMKANSIZ, bu nedenle demokrasi parlementer demokrasi olmalı...her beş yılda bir millet temsilcilerini seçmeli vb. Bu arada The Gurdians'da yazan bir bay ise,-bu kompüterler üzerine bir usta-benim bahsini ettiğim seçim üzerinden şu sonuca vardı.. ("push button democracy"den dem vurarak).

"Siyasetçiler, dikkatli olunuz,"(sonunuz gelmiştir gibisinden) "Politicians beaware"!

Fakat size göre, burjuvazi hiç kuşkumuz olmasın, bunu yapacaktır. Ben de diyorum ki YAPAMAZ. İşte tam da bu nedenledir ki proleteryanın partisi "push button democracy"yi "talep etmeli" ve bu talebin ancak proleterya iktidarı tarafından yerine getirilebileceğini ilan etmeli, ve bunu yerine getirmeyi üstlenmelidir.

(III)-"Tekniğin En Son Sözü"ve "Fantazi"ler!

"M-L'in klasikleri, komunizmi her zaman üretici güçlerin EN ÜST seviyede geliştiği bir toplum" olarak düşünmüşlerdir."

"Komünizm ekonomik alanda "tekniğin en son sözü"üzerinde gelişecektir."

"Bugün, komünist toplumun BUGÜNDEN SÖYLENEBİLECEK GENEL ÖZELLİKLERİ DIŞINDA somut olarak nasıl olacağı sorununu tartışmak; tartışmayı sınıf mücadelesinin acil sorunları üzerine tartışmaktan akademik bir alana çekmek demektir. M-L'in klasikleri, komünist toplumun SOMUT OLARAK NASIL OLACAĞI SORUSUNA SOMUT CEVAP VERMEKTEN KESİNLİKLE KAÇINMIŞLAR, ve yalnızca GENEL GELİŞME YÖNÜNÜ ortaya koymuşlar, bu alanda tartışmışlardır. Bu doğru bir tavırdır. Yazıyı yazan yoldaş ise, bize, tezler halinde de olsa, nerdeyse tam bir komünist toplumun nasıl olacağını SOMUT OLARAK ANLATMAKTADIR. BİZ GERÇEKTEN KOMÜNİST TOPLUMA VARANA DEK TEKNİKTE DAHA NE İLERLEMELERİN OLACAĞINI ŞİMDİDEN SÖYLİYECEK DURUMDA DEĞİLİZ, bildiğimiz ve söyliyebileceğimiz şey, komünist toplumun "TEKNİĞİN EN SON SÖZÜ" EKONOMİK TEMELİNDE yükseleceği, ve bugün kompüter tekniğnin, tekniğin en son sözü olduğudur. BİZCE DOĞRU TAVIR BUNU SÖYLEYİP BIRAKMAK; gelecek için TOPLUM MODELLERİ çizmeye kalkmamak, bunun yerine, BUGÜN YAPILMASI GEREKNLER üzerine TARTIŞMAKTIR"

"Bir bütün olarak ele alındığında, yoldaş yanlış bir şekilde "kompüterleri" HER DERDE DEVA bir SİHİRLİ DEĞNEK gibi göstermektedir...Biz yoldaşı, ILERDE KOMÜNİST TOPLUMUN NASIL olacağı üzerine FANTAZİLER yürütürken, revizyonist teoriler geliştirmek yerine, gücünü bugünün temel görevi

olan M-L'in ilkelerinin kevranması ve savunulması çalışmasına harcamaya çağırıyoruz...

Bu yöndeki teorilerine geliştirmek yönünde ilerlemisi halinde ise yoldaşın bütünüyle m-r çamura batması kaçınılmazdır".

"...yoldaşın ütopik "komünist aleminde"...

önce birkaç nokta.

i) buradaki "tekniğin en son sözü ekonomik temelinde" sözleri,daha önce belirttiğim ekonomi :teknik anlayışınızı daha açıkça ortaya koyuyor.

ii) "FANTAZİ": bu konuda "demokrasi" ile ilgili bölümde sizden yaptığım alıntıda eksik kalan şu sözler "her zaman seçim" sorununa gelince; bu burjuvazinin iktidarı şartlarında,proleterya açısından temelde bir şey değiştirmez", "fantazi"lerin size ait olduğunu sergiler. HEM DE burjuvaziyi demokratın,poleter demokratın dik alası ilan eder türden,AÇIKÇA KARŞI DEVRİMCİ bir fantazi!! Fantazi, olamaz bir şeyi olabilır göstermek;kafadan,temelsiz şeyler icad etmektir. Siz işte demokrasi konusunda böyle yapıyorsunuz!

Gelelim sizin sözlere:

i)Demek ki ancak ve ancak "komunist toplumun bugünden söylenebilecek genel özellikleri dışında"..."tartışma" yapılırsa bu "sınıf mücadelesinin acil sorunları üzerine tartışmaktan" "akademizme" kaymak olur!

O halde?

Ohalde sizin benim görüşlerimin "komünist toplumun bugünden söylenebilecek "genel özellikleri" dışında laflar ettiğimi,"FANTAZİ" yürüttüğümu ispatlamanız gerekmez mı??

Birincisi;benim yazım,BUGUN VAR OLANDAN,BUGUN VAR OLANIN GELİŞME YÖNÜNDEN hareket etmekte.Bugün var olduğunu belirttiğim şeyler YOK MU? Ortaya koy! VAR OLDUĞNU belirttiğim şeylerin GELİŞME YONÜNÜ DOĞRU tesbit etmişmiyim... Sen bunlara cevap ver! EVET Mİ HAYIR MI?

İkincisi;eğer çizdiğim "somut plan",bugün var olandan hareket ediyorsa,...bunların GELİŞME yönünü doğru tesbit ediyor ve planını bunlar üzerine inşa ediyorsa,burada FANTAZİ nerededir? Burada "TOPLUM MODELİ ÇİZMEK" nerededir? Burada "ütopiklik" nerededir?

FANTAZİ sahibi olan ben değilim,sorunlara materyalist yaklaşımın ABC sinden bir haberi olan sizlersiniz!

Işte bu nedenledir ki tüm yazınızdan ele alınan konuda DOĞRUDAN hiç bir tavır takınmıyor,dolaylı tavırlarda da,teoride eklektik,siyasette burjuvazinin savunucusu bir konuma düşüyorsunuz!

Klasikler üzerine söyledikleriniz de boş laf.

Lenin:komünizm eşittir elektrifikasyon artı proleterya diktatörlüğü. Ve komünist toplumun tüm alanlarında(kesinlikle kendi zamanlarında var olana dayanan)ÖNGÖRÜŞLERin bolca örneğini isteyene sunabilirim!

Diğer bir nokta da şu:Komünist toplum bugünkü teknikle mümkün mü sorusuna cevap:biz k.toplum kuruluncaya kadar teknikte ne ilerlemeler olacağını bilemeyiz.

Şahaser!

(IV)-Birkaç Nokta

1) Sb'nin kapitalist olduğu kompüter [illegible] rinden ispatlanmaya çalışılıyor çünkü: Sosyalizmde her yeni [illegible] üretime konur, derhal yaygın bir şekilde, kapitalizm [illegible] maz, ancak rekabet zorladığı oranda yapar ve işsizliğe yol [illegible] Ve bu noktada, SB açıkça kapitalist bir ülkenin durumundadır. [illegible] ni SAVUNMAKTASINIZ! Neymiş efendim SB kompüterleri "kullanıyormuş"... [illegible] yalist bir ülke kompüterleri öyle mi kullanır... Niye [illegible] rün bolluğu olmuyor...Çünkü kompüterleri baylarımız yaygın bir şekilde KULLANAMIYOR! "KÂR"ı hatırlayın! İşte o nedenle "kullanamıyorlar". [illegible] ise, tıpkı kapitalist ülkelerin "kullanması" olan "kullanmayı" örnek [illegible] terip, "işte kullanıyorlar" "yoldasın sözleri doğru değil" gibisinden zırvalıyorsunuz. R.Y.nin görevini yerine getiriyorsunuz. ("iddia, gerçeği yansıtmamaktadır").Hah...

2)Birincisi, kompüter tekniği, "sosyalizmin inşasında", daha doğrusu sosyalizmin komünizme(üst evreye) dönüşmesinde bir ONŞART mı! Öyle ise, "sosyalizmin inşasını" "kompüter tekniğine bağlı" görmek yanlış değil. "YALNIZ" ise sizin eklektiğinizin ürünü! İkincisi; kompüterlerin, "üst evreye"(komünizme)geçişi mümkün kılan, ve ANCAK bu teknik ile, bu teknik seviyesiyle mümkün olduğunu belirten tez ile "geri ülkelerde geri dönüşü kaçınılmaz kılmak" arasındaki BAĞ nerede?? Üçüncüsü: "geri dönüşü" "teknik geriliğe" bağlamakta yanlış olan NE? "Geri dönüş " ortaya çıktıysa-veya Engels'in "Almanya'da devrim ve karşı devrim"ini hatırlarsak, "devrim yenildiyse" bu yenilginin- bu geri dönüşün son tahlilde belirleyici nedenlerini ÜRETİM de-"teknikte"-aramakta YANLIŞ olan ne?

"Son tahlilde, emeğin üretkenliği yeni sosyal sistemin ZAFER için en önemli, ESAS şeydir" LENİN böyle diyor!

Siz "temel sebebi" "proleterya diktatörlüğünün tasfiyesinde" görüyorbunuz! Siyasetteki değişikliklerin, hemde koskoca bir ulusu ilgilendiren değişikliklerin, EKONOMİDEN KAYNAKLANDIĞINI görmüyor, dolayısıyla da kendinize şu soruyu sormuyorsunuz: P.D'nün tasfiye edilebilmesinin SEBEBLERİ nerededir?

Daha doğrusu, sizin böyle bir soruya vereceğiniz cevap, SEBEPleri "YALNIZCA" siyasi alanda "bilinç" alanında aramak olacaktır("temel sebep")!

YANİ: STALİN sadece EKONOMİYE "önem verdi", "ekonomist"çe (üretici güçler teorisini savundu)davrandı... "KÜLTÜR DEVRİMİ" yapmadı, gerekliliğini, "önemini" kavramadı...

YANİ, tüm "BPKD" şampiyonlarıyla bir ağızdan STALİN'e KÜFÜRNAME düzmek zorundasınız! İşin aslında "temel sebep" ile düzmüş vaziyettesiniz.

Ne kadar da tutarlı STALİN SAVUNUCULARSINIZ!

-C-

İlk giriş yerindeki SAÇMALIKLARI da ayrıca ele alacağım. KONUMUZLA DOĞRUDAN bağlı değil.

Sadece "BP"de başlattığınız "kültür tartışması"na dikkatinizi çekmek isterim şimdilik!

İRAN ÜZERİNE

Aşağıdaki üstünkörü değerlendirmenin yoldaşlara faydalı olacağını umut ederim.

1- Şah'a karşı şehirlerde başlayan kitle hareketleri geniş boyutlara ulaştı.
2- Emperyalist güçlerin Orta Doğu'daki rekabeti , bu gelişen kitle hareketiyle de birleşince Rus çarına karşı İngiliz-Fransız emperyalistlerinin darbesine benzer bir durum yarattı.
Guadolup'ta Şah'ın devrilmesi kararı alındı .
Ve gelişmekte olan kitle hareketinin gerçek bir halk devrimiyle sonuçlanmasını önlemek için Humeyni'nin - geçici ve kazanılması ümidiyle- başa geçmesi kabullenildi .
3- Geri bilinçli işçiler ve halk , kanlarının ürünü olan zaferi ve iktidarı kendi elleriyle mullalara teslim ettiler .
4- Şahın devrilmesi kırlık bölgeleri ve ezilen milletleri harekete geçirdi . Ezilen milletler ayrılma değil , otonomi talebiyle harekete geçtiler .
5- "Devrimci mulla"lar bu haklı milli hareketleri bastırmaya giriştiler .
6- Mullalar Şah'ın ordusunu parçalama , bu ordunun kalan kesimlerinin yönetimine kendi adamlarını geçirmeye ve bununla birlikte kendi ordularını oluşturmaya (Devrimci Muhafızlar) giriştiler .
7- Bugünün merkezi devletlerini yönetmek için PARA lazımdır . Para ise feodallerde değil , burjuvazide bulunur . Mullalar, burjuva Beni-Sadr'ı yönetime geçirmeye mecbur kaldılar . Bunu yaparken burjuvaziyi siyasi olarak zayıflatmak için ellerinden geleni de yapıyorlardı .
8- Müslüman komünist dahi olsa , ilerici, halk saflarında ne varsa saldırıya giriştiler .
9- "İslamik Cumhuriyet", mullaların ağırlığı ellerinde tutup , devleti ellerinde tutup . burjuvaziye hayat ve yönetim hakkı tanımak, onları akılları sıra kullanmak için formüle edilmiş bir yönetim şeklidir . Asıl yönelimi, işçilere, köylülere ve ezilen milletlere karşıdır .
10- İRAN-IRAK savaşından önce durum :
    a- kitle hareketlerinin durgunlaşması,
    b- milli savaşların kontrol edilebilir durumda olması,
    c- mullaların emperyalistlere karşı "aşırı" bağımsız hareket etmesi.
İşte İran-Irak savaşının ardında yatan şey - emperyalistler açısından- İslamik Cumhuriyet'in bu eğilimine darbe vurmaktır . Mullalar, halka ve ezilen milletlere karşı savaşarak bizzat bunun imkanını yaratmışlardır . Ve onlar başka türlü hareket edemezler !

Bugün İslamik Cumhuriyet Parlamentosunda temsil edilen güçler şunlardır :
i) Racai(başbakan) ve İslamik Cumhuriyet Partisi . Parlamentoda en güçlü olan bu parti, yukarda değinilen "bağımsızlık" eğiliminin temsilcisidir . İran-Irak savaşının da etkisiyle kendi içinde çatlamakta ve hızla değişmektedir .
Bugün mullaların içinde "anti-komünist bir İslamik Cumhuriyet'in ABD tarafından destekleneceği" görüşüyle hareket eden kesim ortaya çıkmıştır ve gelişmektedir . (Halkali veya Beheşti) . Bunlar , mullaların burjuvaziyle birlikte hareket etmesi gerektiğini , burjuvazi üzerinden emperyalistlerin desteğini kazanmanın şart olduğunu gayet iyi biliyorlar . (İran , yiyeceğinin 2/3 ünü ithal eder. Tarım devrimi olmamış bu böyle olmak zorunda. Deyim yerindeyse tüm İran'ı Kurramşah (petrol bölgesi) besler ve petrol parası olmamış İran devleti cüceye döner ve kolayca alaşağı edilir . Halk iktidarı hariç .)
Tüm partide bu yönde, bunu anlama yönünde bir gelişme var . Bizzat savaş sırasında sola karşı girişilen saldırı .
ii) Beni-Sadr, Bazargan , Gubzade.. Cumhurbaşkanı olan Beni-Sadr, bugün Tehran dışında bir şehirden doğru savaşı yürütmekte . Savaşı, Şah'ın generallerini , subaylarını hapisten çıkarmak için kullandı - Mullalar bunu önlemedi, önleyemezdi- ve onları etrafında toparlıyor .

İran-Irak savaşında , emperyalistlerin İran açısından başarmak istedikleri, mullaların bağımsızlık eğilimlerini hizaya getirmek, mümkünse, onları yıkmak en kötüsü Beni-Sadr'ın gücünü arttırmak olarak özetlenebilir .

Halka ve ezilen milletlere dayanmamış mullalar bu gelişmeyi önleyemezler ve onlar halka karşıdırlar . Bu nedenledir ki tüm çabalarını halkı bastırmaya ve burjuvazinin gelişmesini yavaşlatıp onları kontrolleri altında tutabilmeye yöneltiyorlar . Savaş durmamış/emperyalist bankalardaki paralar geri alınmamış/emperyalistlerle ticaret yeniden başlanmamış mullalar bu yapmak istediklerini yapamazlar . Ve bunu ancak "hadlerini bilerek" yapabilirler .

II- Irak'ın İran'a saldırısının ardında tüm emperyalist güçler yatmaktadır . (Rusya ? En azından haberdardılar ve önlemeye çalışmadılar .)

Hüseyin, Rusya ve Batı'yla (bilhassa Fransa), petrol parasının verdiği güç sayesinde bir arada iş yapmakta , deyim yerindeyse onları birbirlerine oynayabilmekteydi . Emperyalist güçlerin hoşlanmadığı bir pozisyon . İran'daki hükümetin "Şii devrimi "propagandası Hüseyin için içte problem yaratıyordu . Ve "fırsattan istifade" yeni bir muazzam petrol yatakları ele geçirmek, her en küçük burjuva devletin bile eğilimidir . Benim görebildiğim bu iki esaslı neden Hüseyin'i İran'la savaşa yöneltti. Bu yönde Fransızların, ABD, İngiltere ile elele Hüseyin'e "hadi" dediklerini belirten laflar etti Beni Sadr.

Savaşta birbirleriyle mücadele eden , birbiriyle birleşen o kadar çok güç bir arada bulunmakta ki , bunlar arası ilişkiyi , gizli olarak yürütülen bu ilişkiyi , kesin olarak belirlemek imkansız .

Sadece şu söylenebilir : Tüm emperyalist güçler kendilerini, rakipleri aleyhine , İran ve Irak'ta geliştirmeye çabalıyor . Bunu doğrudan müdahale değil, dolaylı müdahale yoluyla yapıyorlar. İktidardaki güçleri kendi peşlerine takmaya çalışarak , kendi "kontak"larını güç kazandırmaya çalışarak, vb. Ve bu yapılırken tüm emperyalistlerin görünüşte anlaştıkları bir konu da hiç birinin doğrudan müdahaleye girişmeyeceği konusudur.

12- İran-Irak savaşı emperyalizme hizmet etmektedir . İran'da emperyalizmile işbirliği - uşaklık - taraftarı güçler güç kazanıyor, mullalar da bu yönde gelişiyor. Irak'ta ise , Hüseyin emperyalist güçleri birbirlerine oynayabilme imkanını yitirip, sırtını dayayacak bir emperyelist güç bulmaya zorlanıyor .

13- Gerek devrim döneminde, gerekse bugün mullaları desteklemek, FÜ yoldaşların sandıkları gibi "emperyalizme darbe vurmak" , "sakallı makallı şeylerden korkmamak" değildir .

Yoldaşlar, ya desteklemek, ya da devrilmesi için çağrı yapmak taktiklerini görebilmekte . Halbuki Bolşevikler 1917 Şubattan sonra "geçici hükümeti desteklememek" sloganını attılar. Ama "geçici hükümeti devirmek "sloganını atmadılar .

İran Komünistleri , devrimin başından beri Humeyni 'yi desteklememeli, onun gerçek feodal yüzünü tüm zorluklara rağmen halka anlatmalı, onun toprak devrimini yapmayacağı, işçilerin haklarını gasbedeceği , milletlerin kendi kaderini tayin hakkını çiğneyeceğini ve giderek halka karşı burjuvaziyle ve onlar üzerinden emperyalistlerle el ele vereceğini bıkmadan usanmadan anlatmalıydı . İşçileri ve köylüleri silahlandırmalı , onları İran siyasetinde mullaların peşinde bir güç olmaktan çıkarıp, işçilerin önderliğinde bağımsız bir güç haline getirmeye yönelmeliydi .

Dün, mullaların taleplerini yerine getirmeleri ümidiyle , mullaların peşine takılan emekçiler, bugün mullaların giriştiği saldırı ve taleplerin yerine getirilmemesi üzerine , bu sefer de mullalara karşı bu talepleri savunduğu

iddiasıyla "demokratiklik" palavrasıyla piyasaya çıkan burjuvazinin - Beni Sadr- peşine takılma eğilimi gösteriyor .

14- Savaşın yarattığı zor şartlar her geçen gün daha da kesin olarak şu iki zıt eğilimi açıkça ortaya koymakta :

1- Ya işçiler önderliğinde işçi-köylü diktatörlüğü ,
2- Ya da Beni-Sadr (veya başkası) önderliğinde , Şah'ın generallerinin ve feodallerin şu veya bu şekilde bir birliği . İran'ın tekrar emperyalist zincirin "tutarlı" bir parçası haline gelmesi .

Mullaların ortada durup, bu iki eğilimi birbirine oynama ve yönetimi elde tutma çabaları , her geçen gün daha da açıkça sırıtan bir komediden başka bir şey değildir ve bizzat mullalar bunu kavramakta ve mullalar arasında 2.yönde eğilim gelişmektedir .

13- Gerek İran, gerekse Irak'ta savaş "iç savaş" a dönüştürülmelidir ! Bunu başarmak için komünistler gayet esnek bir şekilde çalışmalarını sürdürmelidir.

14- Emperyalist işgal ihtimali, bu yönde çalışmanın önüne bir "öcü" olarak çekilmemelidir . Mullaların gücü , geri bilinçli İran halkını peşlerini takabilmelerindendir . İşte onlar , işçilerin, köylülerin ve ezilen milletlerin taleplerini yerine getirmeyerek bu gücü yitirmekteler . Bu talepler ancak işçi-köylü iktidarı şartlarında gerçekleşebilir . Savaş nedeniyle kitlelerin ihtiyacı had safhaya varmakta ve böylece burjuvazi buna -geçici- bir "çözüm" (yiyecek temin edebilme) bulma, kitlelerin taleplerini savunma sahtekarlığıyla öne çıkıp kitleleri peşine takma imkanını yaratıyor /yapılması gereken işçileri ve köylüleri mücadele şekillerinde ani değişikliğe hazırlamaktır.

15- Daha önce de değindiğim gibi ,yoldaşlarda M/E/L/S i okuma çabaları gözleniyor ve bu iyi bir şey. Fakat bu yapılırken yoldaşlar daha işin başın olduklarını , gayet geri olduklarını kavramıyorlar ve dogmatizme, hem de en kötü türünd·n bir dogmatizme saplanıyorlar .

Stalin'in 1920'lerdeki Afganistan'la ilgili bir paragrafı alınıp bugünün İran'ına mal ediliyor . Bu dogmatizm, hem de en kötü türü ! Neden ? Çünkü iyi bir dogmacı (?) en azından şu soruyu da sorardı: 1920 lerin Afganistan'ı (ve Türkiye ve İran'ı) "ya hiç ya da hemen hemen hiç " sanayi proletaryasının bulunmadığı (Stalin) ülkelerdi. Bugünün İran'ı ise "belirli bir asgari sanayi proletaryasının " (Stalin) bulunduğu bir ülkedir . (Çin ve Hindistan gibi - (1926)- Stalin) Ya işçi-köylü diktatörlüğü ya da "Mussolini gibiler"inin diktatörlüğü !

Marksist doktrin bir dogma değil, bir yol göstericidir . Bunun için Marksist doktrin kavranılmalı ve bu somut gelişmeleri kavramamız için şaşmaz bir araç olarak kullanılmalıdır .

Ve yine yoldaşlar Lenin'in Pan-İslamizme karşı mücadele talebini unutarak kötü bir dogmacı olduklarını ispatlıyorlar .

16- Pan-İslamizm (Humeyni, Gaddafi...) tüm dincilik (Papa ve Vatikan'ın son yıllarda yeniden canlandırılması) Pan-Afrikanizm, milliyetçilik,Kemalizm... "Güney"in, "3. dünyanın", "daha az gelişmiş ülkeler"in , "bloksuzların bloğundaki ülkelerin", " doğunun geri bilinçli halklarının " emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı bağımsız tarihi eyleme girişmelerinin önüne dikilmeye çalışılan engellerdir . Bunlara son dönemde "sosyalist"ler de açıkça eklenmiştir . (Yugoslavya, Tanzanya, Hindistan , Etyopya, Mozambik,Zimbabwe) . Bunlara karşı mücadeleye yan çizenler "siyasette gayet geniş yürekli"(Marks) olanlar, kendilerini kızıl boyayla boyamış küçük burjuvalardır.(Nikaraguay)

Tüm bunlara karşı mücadele etmek komünistlerin görevidir.Bu mücadele bizim karşı devrim saflarındaki her türlü çatlakları usta bir şekilde kullanmamızı önlemez. Tam tersine, bunun ön şartını, bizim gücümüzü, yani işçi ve köylülerin bağımsız tarihi eylemini yaratır, onları burjuvazinin ve feodallerin

(ve giderek küçük burjuvazinin) peşine takılmaktan kurtarır .

17- MZ'un ateşli savunucuları ile , EH ve EH'nın ateşli savunucuları arasındaki "taban tabana zıtlık"ın sadece görünüşte olduğunu, bunların özde aynı olduklarını daha önce belirtmiş ve örneklemiştim .

Ve işte İran ! Nasıl da tamı tamına çakışıyor bu bayların "taban tabana zıt" görüşleri !

1980 sonu

2. Dünya Savaşı sonunda Hitler zulmünden kurtularak ortaya çıkan Polonya artık savaş öncesi gibi kapitalistlerin ve toprak ağalarının Polonya'sı değil, işçilerin Polonya'sı, sosyalizmi inşaya girişmiş bir Polonya idi .

Dünya proletaryasının sevinç ve kıvanç kaynağı bu sosyalist inşa, Sovyetler Birliği'nde proletarya davasından dönmüş hainlerin Kruşçef önderliğinde iktidarı ele geçirmesi ile durduruldu. Polonya, bürokrat kapitalistlerin yönettiği , kapitalist bir ülkeye dönüştürüldü .

Kapitalizm işçilerin ücretli köle olmasıdır . Kapitalizm ekonomik kriz ve bu krizin yükünün işçilerin, tüm emekçilerin omuzlarına yıkılmasıdır . Ve kapitalizm Polonya gibi görecel geri bir ülkedeyse dış emperyalist güçlere gırtlağına kadar borçluluktur . İşte Polonyalı hainler , tıpkı Türkiye gibi Polonya'yı da geçtim batılı bankerlere borçların asıl parasını ödemekten , faizlerini dahi ödeyemez durumu düşürdüler . İktidardaki bu hainler kendi ürünleri olan kapitalist krizlerin yükünü Polonyalı işçilerin sırtına yıkmak ve böylece de bankerlere olan borçlarını ödemeye devam edebilmek , yani batılı bankerler adına Polonyalı işçileri sömürebilmek için defalarca yiyecek fiyatlarını artırmaya giriştiler . 1970, 1976: Bu yiyecek fiyatlarını artırma çabaları her seferinde işçilerin direnişine yol açtı ve işçilerin direnişi de her seferinde silah zoruyla bastırıldı . Yine 1980 başlarında yiyecek fiyatlarını tekrar artırma hazırlıkları yaparken Gdansk tersanesinde bir işçinin işten atılması üzerine bu işyerinde başlayan grev tüm Polonya'ya yayıldı . 1980 Ağustos'u , SOLIDARITY (DAYANIŞMA) Sendikasını doğuran grev hareketinin başladığı ay oldu .

Polonyalı işçilerin karşısında "işçi hükümeti", "komünist" olduğunu iddia eden bir hükümet vardı . İşçiler bu şanlı grev hareketini "komünizme" karşı başlatmışlardı . Onlar bu komünizmin bir sahtekarlık , ekonomide kapitalizm , siyasette bürokrat kapitalistlerin diktatörlüğü olduğunu göremiyorlardı . Bu grev hareketleri, kendi iktidarları , proletarya diktatörlüğü ile taçlanmamış, ekonomik olarak emperyalist zincirden kopup sosyalizmi inşaya girişmemiş kurtuluş olmayacağını göremiyordu. Çıkış yolu olarak "Batı Demokrasisi", "çok partili parlamenter sistem" diye bilinen , kendilireni ücret köleliğinin daha yumuşak şekline mahkum edecek yolları görüyorlardı .

Polonyalı ve Rus hainler iktidarı ele geçirmeye ç abalarken komünizm adına anti-komünist propagandaya girişmiş ve bu amaçla işçilerin yüce önderi Stalin'i zalim diktatör , vs. ilan etmişlerdi . Böylece dePolonya'yı Hitler zulmünden kurtarmak için kanını dökmüş Stalin'in Kızıl Ordusu, Polonyalı işçileri iktidara getiren bu Kızıl Ordu , işgal ordusu olarak görülmeye başlandı. Ve bu, Rus döneklerinin gerçek bir emperyaliste dönüşmesiyle birlikte , her gün Polonya'daki sahte Kızıl Ordu da gerçek bir işgal ordusuna , Sovyetler Birliği de gerçekten Polonya üzerinde milli baskı uygulayan , Polonya'nın millı bağımsızlığını tehdit eden bir ülkeye dönüştü . Polonyalı işçiler haklı olarak bu Rus milli baskısına karşı çıkıyor, fakat bu milli baskıda da "komünist"lerin milli baskısını görüyordu !

Polonya'daki işçiler iktidara geldiklerinde , büyük toprak ağalarından olan kilise darmadağın edilmiş, dinin emekçilerin zihinlerindeki afyon etkisi silinmeye başlamıştı . Fakat dönek hainler iktidarı ele geçirince , yine ezilmeye, yine tüm baskıların neyin nesi olduğunu anlamaya çalışan, ezilmişliğinin sebebini bulmaya çabalayan işçilere ,- iktidardaki bu döneklerin "komünizm" adına sundukları açıktırki onları tatmin edemezdi, çünkü onlar bu lafları edenlerce eziliyorlardı — nasıl ki tüm burjuvalar emekçileri uyutmak için din afyonunu kullanırlar, Polonyalı dönekler de bu işe giriştiler. Kilise yeniden

canlandırıldı, kiliseler tekrar dolup taşmaya başladı .

Bu şartlarda ,Ağustos 1980'de başlayan şanlı grev dalgası tüm genişliğine rağmen derinliğine gelişemedi , yüzeyde kaldı . Mevcut otoriteye karşı yürüttükleri mücadelede kapıtalizme karşı değil,komünizme , yani kendi davalarına karşı bir mücadele gören işçilerin , bu mücadelenin en iyi ürünü olarak "demokrasi" diye lanse edilen kapitalist sistemi, ücret köleliğinin sürdürülmesini gören işçilerin hareketi kaçınılmaz olarak sığ kalacaktı , yolunu bulmak için bocalayacak , hayatın acı tecrübesine ihtiyacı olacak, yapabileceğini yapamayacaktı. Öyle oldu !

Grev hareketi tüm işçilerin %70-80 inin üye olduğu , büyük fabrikalarda %90'ın üye olduğu bir sendika doğurdu . SOLIDARITY sâfi sayısal büyüklüğü nedeniyle siyasi bir güç haline gelmişti, hem de öyle bir şekilde kihükümet ve hükümet partisi darmadağındı. parçalandı, hükümet edemez oldu . Fakat buna rağmen SOLIDARITY içinde örgütlenmiş işçiler kendi partileri , gerçek komünist partisini kurmaya , onun önderliğinde iktidarı ele geçirip proletarya diktatörlüğünü kurmaya girişmediler .

Hükümet hüküm edemediği şartlarda , siyasette son tahlilde belirleyici olan iki gücün olduğu; bir, örgütsüz kıtleler; iki, ordu olduğu açıkça sırıtır.

Polonya'da kitleler örgütsüz de değildirler, hemen hemen tüm işçiler ve emekçiler SOLIDARITY içinde örgütlenmişlerdi fakat onlar yukarda değinildiği gibi bocalıyorlardı. Bu kitleler aynı zamanda kilise etrafında örgütlenmişlerdi. Kilise ve din, bürokrat kapitalizm olmamış olamaz, dolayısıyla bu sahtekarlar mevcut kapitalist düzeni korumak için işçilerin bocalamasına "katkı"da bulundular. Hükümet hükmetmiyor, kitleler iktidarı ele almıyorlardı.

Ordu ise hem işçiler tarafından kendi haline bırakıldı hem de otoriteler bu en son sığınaklarını kenarda ve kendilerine sadık tutmayı başardı . Subayları aynı zamanda komünist partisi üyesi , yani sahte komünist olan ordu, hükümetin ve partinin başına kendi adamını general Jaruzelski'yi geçirdi, önce kırlık bölgelere ve kasabalara askerleri gönderiporalarda yerel yonetimi ve yiyecek dağıtımı örgütleyip hem bu küçük yöreleri küçük burjuva ortamına dayanarak kendine çekti veya en azından kendine karşı pasifleştirdi, hem de kendini yönetime hazırladı. Daha sonra askerleri asıl tehlike yörelerine işçilerin yerleşme merkezleri olan şehirlere çekti. Aylardır aç tutup, kuyruklarda tutup bezdirdiği işçilerin üzerine kara bir bulut gibi çöktü .DARBE !

İşçilerin tüm kazandıkları haklar, bir gecede ellerinden alındı. Polonya'da grev, toplantı, yayın, seyahat ve hatta telefonla konuşma özgürlüğü kaldırıldı. Beş güne indirilen haftalık iş günü , tekrar altı güne çıkarıldı, onbinlerce işçi toplama kamplarına tıkıldı , grevci işçiler idamla tehdit ediliyor, kurşunlanıp öldürülüyordu.

Bu darbede Sovyetler Birliği'nin sosyal emperyalist rolü herkesce malumdur. Sosyal emperyalizme uşaklığı, komünizm adına anti-komünizmi meslek haline getirmiş sosyal-faşist hainler hariç, onlar darbeyi haklılaştırmak için batılı bankerlerle ağız birliği edip Polonyalı işçilere saldırmaktadırlar . Bu rol, sadece Polonya'yı sürekli bir Rus işgali altında tutup Polonyalı işçilerin bocalamalarına katkı şeklinde değil,Rus mareşalı ve Varşova bloku komutanı Kvirkow'un darbe öncesi ve sırasında Varşova'da doğrudan darbeyi hazırlaması şeklindedir . Fakat burada asıl önemli olan Rus sosyal emperyalizminin tabiatına uygun olan bu emperyalist faaliyetinde işçilerin komünizmi görmeleridir. Bunun nelere mal olduğuna değindik. Bir şeyi kötülemenin "en iyi" yolu, o şey adına onun talep ettiğinin tam tersini yapmaktır. İşçiler bunu kavramalı, tek kurtuluş yollarının komünizm olduğunu görmeli ve kendine ne tür maske bulursa bulsun, kendine komünist bile desin tüm kapitalistleri yerle bir edip, komünizmin inşasına girişmelidirler .

Bu yönde Polonyalı işçilere bu darbe iyi bir öğreti olacaktır . Çünkü darbeyi

haklılaştıran , alkışlayan sadece Rusya ve Polonya'daki hainler olmadı. Polonyalı işçilerin özendikleri "demokrasi"lerin siyasetçileri ve bilhassa bankerleri bu darbeyi Polonya'yı borçlarını ödeyecek duruma getireceği ümidiyle zevkle karşıladılar . İşçilerin darbeye karşı direnmemesini öğütlüyor , "barış içinde" sömürülmelerine, böylece kapitalistlerin banka hesaplarındaki milyarlarına milyar katmaya devam etmelerini istiyorlar .

Polonyalı işçiler bölük pörçük de olsa general Jaruzelski'nin askeri faşist diktatörlüğüne karşı direniyor, kazandıkları hakları en azından savunmak için kanını döküyor. Görünen odur ki bu direnişler kanla bastırılacak. Jaruzelski'nin tankları yetmezse, Brejnev'in tanklarıyla bastırılacak . "Komünist" maskelisinden "demokrat" maskelisine tüm kapitalistler Polonya işçi hareketinin bastırılması konusunda anlaşmışlardır .

Milyonları kaplayan işçi sınıfını ancak ve ancak hayatın acı tecrübeleri yetiştirir , öğretir .

Polonya'da yeni Ağustos 1980 er veya geç gelecektir !

Bay kapitalistler işte o zaman göreceksiniz Polonya'daki sonunuzu ve Polonyalı işçilerin nelere kadir olduğunu!

Yaşasın Ağustos 1980!

Kahrolsun "komünist" maskeli faşist köpekler !

Tüm ülkelerin işçileri birleşiniz !

Aralık 1981
("Kıbrıslı İşçi" için yazıldı
ve yayınlandı.)

V.BÖLÜM

Bu bölüm Spartaküs ve TKP/ML'e (Partizan'a) çağırıda bulunmak için oluşturuldu.

Gerek Spartaküs, gerekse TKP/ML MK , Partimizin yeniden birliğinin sağlana - bilmesi için bu yazara karşı açık ideolojik mücadeleyi , parti ve sempatizan kitleleri önünde sürdürülecek bu mücadeleyi örgütlemekle yükümlüdürler, bunu örgütlemek ZORUNDADIRLAR!

Üye ve sempatizan yoldaşlar,

Eğer Spartaküs MK ve TKP/ML MK böyle bir mücadeleyi örgütlemeyi reddederse onlara rağmen bu mücadeleyi örgütlemenin yollarını yaratınız !

YAŞASIN BİRLEŞİK, BOLŞEVİK PARTİMİZ !

Bu yazı, Spartaküs , s.8 de Emrah yoldaşın okuduğumuzda kaleme alınmıştır. Böylece Spartaküs'e ayrı olarak yazmak istediğim "açık ideolojik mücadele" çağırısını yazmaya gerek kalmıyor.

Umarız yoldaşlar görüşlerin çatışmasında örgütlü bir çaba göstereceklerdir.

"Aynı döneme tekabil eden BP saflarından bir başka Mao eleştirisinde ise şu görüşlere yer verilmekteydi:

"malumunuz olduğu üzere,geri ülkelerde kızıl ordu,esas olarak köylü ordusudur-mesela Rusya 'da öyleydi-ve yönetiminde işçiler ve proleterya partisi olduğundan proleterya hegemonyasının ve işçi-köylü ittifakının cisimleşmesinden ibarettir. Ancak Mao Zedung gibi "komünist partisi" adını taktıkları bir halk partisi inşa etmekte olanlar böyle bir örgüte"proleteryanın partisi"; yani proleterya partisi maskeli bir halk partisi kurma görevini verebilirler"
(İç yayın organı "Komünist" sayı 7,S.16).

Bir numaralı,ideolojik alandaki kemikleşmiş liberalizminin üstünü örtmek için tamda bu tartışmaların sürdürüldüğü bir ortamda,böylesi aşırı inkarcı oportünist görüşlerin varlığından bile söz etmekten titizlekle kaçınıyordu. Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen bu akıma karşı hiç bir tutarlı eleştiri görmek mümkün değildir. Tam tersine BP'nın dönek önderliği ile oportünist inkarcılar,sıkıştıkları yerde birbirlerine karşı yönelttikleri sözde eleştirilerden birbirleri "affederek" pratikte maksizme-leninizme karşı birleşmişlerdir. Her haklı eleştiriyi ittifak içinde bastırmaya karar vermişlerdir. Bugün de tüm çabaları bu doğrultudadır. Bu gerçek şunu göstermektedir:..."
(Spartaküs. Sayı 8,S.13)

Emrah yoldaşın Komünist sayı 7 den yaptığı alıntı benim yazımdan, partimiz TKP/ML'in ÖZELEŞTİRİSİ temelinde YENİ,M-L bir ideolojik temele oturtulması için sürdüğüm çabaların bir ürünü olan yazımdandır.

Emrah yoldaşın alıntı sonrası ileri sürdüğü iddiaları ele almadan önce,yoldaşın alındı yöntemine bir göz atalım.

Alıntı bir DİP NOTtandır. Dip notun tamamı şöyle:

"3-Ve yine bu yoldaşlara göre ordu.parti örgütlemesi yapmalıdır.
"ordunun doğrudan doğraya parti örgütlemesi yapması doğru ilkesi debunun sonucu değilmidir"(age.S.21)"

Peşinden Emrah yoldaşın alıntısı geliyor. Fakat dip not daha hala bitmiş değil. Emrah yoldaşın alıntısından sonra şöyle sürüyor:

"...Parti çoğunluğunun yaptığı işte budur!

Kaypakkaya yoldaş ise,Mao'nun Çin Kızıl Ordusunun görevlerini saydığı bir alıntı yapıyor-bkz.S.363.Mao Kızıl Ordunun görevleri arasında "partinin örgütlerinin kurulması" görevini de sayıyor,fakat Kaypakkaya bu alıntıya dayanarak gerilla gruplarının görevlerini sayarken parti örgütlerini kurma görevine hiç de değinmiyor! Çünkü o,Kastrocu "gerillalar partiyi kurar" safsatasına karşı idi. Onun hatası Mao'nun bu "dikkatsizliği" üzerinekafa yormamasıdır!"

Dip not böylece bitti!!

Kaypakkaya yoldaşta bahsini ettiğimiz alıntı da şöyle:

"'Çin'in Kızıl Ordusu devrimin siyasi görevlerini uygulamakla görevli silahlı bir gruptur ve genellikle şimdiki dönemde Kızıl Ordu sadece savaşmakla yetinemez. Düşmanların silahlı kuvvetlerini yok etmek için girişilmesi gereken savaşlardan başka,daha yığınlar arasında propaganda, yığınların örgütlenmesi,yığınların silahlanması,devrimci iktidarı yaratmak için yığınlara yapılan yardım ve HATTA KOMÜNİST PARTİSİNİN ÖRGÜTLERİNİN KURULUŞU GİBİ ÖNEMLİ GÖREVLERİ DE ÜZERİNE ALIR(abç).Kızıl Ordu savaş için savaş yapmaz,savaşı yığınlar arasında propagandayı yürütmek,yığınları örgütlemek,yığınları silahlandırmak,devrimci iktidarı ortaya getirsinler diye yığınlara yardım etmek aracıyla yapar.'

Ülkemizde de,halk ordusunun çekirdeğini teşkil edecek gerilla grupları sadece savaşmakla yetinmeyeceklerdir. Aynı zamanda yığınlar arasında propaganda ve ajitasyon yaparak,yığınları örgütlendirmek ve silahlandırmak...gibi önemli görevleri de yerine getireceklerdir..."
(İ.K. SY.,S.363-364. Ocak yayınları.)

Sanırım şimdi Emrah yoldaşa sorabiliriz: Sen de-ve Spartaküs de- "parti çoğunluğu" -ve Mao Zedung-gibi "gerillalara" "halk ordusuna""parti inşasi" görevini verme taraftarımısın?

Böyle bir şeye taraftarsan "oportünist" kimdir?

Yok değilsen,benden yaptığın alıntı PARTİMİZDE yaygın olan bir oportünist safsataya yöneldiği ve onu teşhir ettiğine göre-ve bu safsatanın kökeni Mao Zedung'da olduğuna göre-niye beni "oportünistlik" ile suçluyorsun? Mao tabusuna karşı çıktığım için mi? O zaman da bir zahmet çık ortaya ve de ki Mao'nun bu "tez"i doğrudur,M-L'dir!

Onu da yapmıyorsun. Yapsan oportünistsin; yapmadıkça da bana karşı kullandığın yöntem oportünist tezi-orduya parti kurdurma-teşhire değil, SAVUNMAYA hizmet ediyor,ve oportünizmi savunmak,saklamak oportünistliktir!

Ne yönden bakarsan bakalım,Emrah yoldaşın oportünistlik suçlaması aynaya yöneltilmiştir! Geriye yansıyor,Emrah'ın oportünistliğini teşhir ediyor!

Şimdi de Emrah yoldaşın iddialarını ele alalım.

Birinci iddia:"I Numaralı"...benimkisi gibi "aşırı inkarcı oportünist görüşlerin varlığından bile söz etmekten titizlikle kaçınıyordu"!

Yalancılık geri teper Emrah yoldaş! Ve komünistlere yakışmaz! Benim "aşırı inkarcı oportünist görüşlerimin" varlığı,parti çevresindeki yoldaşlar tarafından bilinmiyordu. Sen de anlaşılan bu yoldaşlardan birisin ve parti içindeki gelişmelerden bir haber bırakılmaya kızmak,bunun sakatlığını-oportünistliğini!-teşhir etmek hakkın ve görevindir. Fakat ESKİDEN bu oportünistlik ben-ve Spartaküs'ü kuran yoldaşlar,T ve Ş-dahil hepimiz,en azından ciddi bir şekilde karşında durmadığımız bir oportünistlikti! AMA benim "aşırı inkarcı oportünist görüşlerimin" varlığı PARTİLİ yoldaşlarca bilinmekteydi-1 No bildirmişti. Yani,grubunuzun kurucusu yoldaşlar bu görüşlerin varlığını bilmekteydi. O halde...o halde "titizlikle saklamak" suçlaması en azından T ve S yoldaşları da hedef haline getirmiyor mu??

Kaldı ki dahası var! K7 çıktı çıkalı böylesi görüşlerin varlığı EM-RAH tarafından da biliniyordu...

İkinci iddia:"Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen" evet öyle! "bu inkarcı akıma karşı hiçbir tutarlı eleştiri görmek mümkün değildir" Ne diyelim! Doğru lafa can kurban!

Bu doğrultuda,Spartaküs sayı 4 sayfa 12 de de şunları okuyoruz:

" b)BP'nda bu dönemde açık ideolojik mücadelenin propagandası yapılmasına rağmen bu talebe uygun pratik uygulamalar sürdürülmedi.

Mesela; Parti üyeleri içinde Mao Zedung'u revizyonist gören KİŞİYLE (abç)(yoldaşların bahsini ettiği"kişi"benim-yn.)açık ideolojik mücadele ile sorun halledilmez,çelişmenin üstü örtülerek,çelişme devam ettirilir"

Bunlar Mart 1983'te edilmiş laflar! "Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen" Spartaküs'te "bu inkarcı akıma karşı hiç bir tutarlı eleştiri görmek mümkün değildir"!!!

Yoksa,yoldaşlar TKP/ML(B)'den koptukları için bana karşı "açık ideolojik mücadele" görevleri kalmadığı görüşündeler mi?

Öyle ise "açık ideolojik mücadeleye" ne oldu? Partiyi böl,sorumluluktan kurtul ilkesine mi dönüştü??

Yok öyle değilse,niye sadece "1 Numaralı" ve BP eleştirilir de TveS (ve Emrah) ile Spartaküs eleştirilemez????

Tutarsız Emrah yoldaş,çok tutarsız! Komünistlere hiç yakışmıyor!

Kaldı ki TKP/ML(B) ile benim görüşlerim arasında açık ideolojik mücadele yürütülecektir. Ümit ediyoruz 5-6 ay içinde bu mücadele başlıyacaktır. Ve de gecikmenin TEK mesulu(2.Bolşevik konferans sonrasında)hiç de "1 Numaralı" ve "BP" değildir!

Üçüncü iddia: "BP'ın dönek önderliği ile oportünist inkarcılar" "birbirlerini affederek" pratikte Marksizm-Leninizme karşı birleşmişlerdir".

Bak sen şuna? Nereden alıyarsun ki bu bilgileri Emrah yoldaş? Her neredan alıyorsan bu tür bilgileri,kaynağın sana yanlış bilgi veriyor-yoksa kaynak senin kendi kafan mı??

Ben şahsen ne "BP'nın dönek önderlerini" ne "Spartaküs'ün dönmekten başı dönmüş önderlerini"; ne "partizan Halk Savaşçılarını" NE DE GDS'li kıç üstüne oturup geri ülke devrimcilereni,ABP-DKP gibi, Halk Savaşına kışkırtan "inşaat mühendislerini" "affetmiş"değilim!! Ben kendimi dahi "affetmiş" değilim! Partimizin ÖZELEŞTİRİSİNİ tamamlamadıkça da affetmiyeceğim!!

Maalesef(?)Emrah yoldaş,kimse kimseyi "affetmiş"değil!

Bir kısmı alıntı yaptığım K7'deki yazı olan partimizin ÖZELEŞTİRİSİ tamamlanacak ve partimiz saflarında ML zafer kazanacaktır!

Tersini iddia ediyorsan, yazılarını basan bir yayın organı vardır.Buyur!

Açık ideolojik mücadele"ilkeniz" değil mi?

"İlke"leri ağzınızda sakız,ve yukarıdaki örneğinde gördüğümüz gibi piç etmekten vaz geçiniz!

Partimizin özeleştirisinin hazırlanması için çabalayınız.

Zafer M-L'in olacaktır!

Bu yazı, BP Yazı Kurulunun istediği TKP/ML MK'nin 4. toplantısı tutanaklarıyla ilgili yazı talebini yerine getiren bir yazıdır.

Ve yine bence bu yazı TKP/ML üyesi ve sempatizanı yoldaşları yazarın görüşlerini tartışmaya itmesi ve TKP/ML MK'ni yazarın görüşleriyle tartışmayı ÖRGÜTLEMESİ talebini sunmak için yeterli bir yazıdır.

Umarız yoldaşlar görüşlerin çatışmasında örgütlü bir çaba göstereceklerdir.

"KARARLAR" ÜZERİNE VEYA

BU MK MI KAYPAKKAYA YOLDAŞI SAVUNUYOR?

BP'nin bu sayısında yayınlanan "II.MK'nin IV. toplantı kararları"nı "kararlar"ın kendi planına uygun olarak değil, okurun "kararlar"ın ardında yatan anlayışı kavrayabilmesi için, "kararlar"ın ele aldığı konuların iç bağının talep ettiği bir plana uygun olarak ele alacağız.

Makalemiz okura Partizan'ın içine düştüğü batak hakkında bir bilgi vermekten öteye gitmiyor. Partizan'la hesaplaşmak Partimizin özeleştirisiyle el ele yürümek zorundadır! Sonuncu görevi yerine getirdiğimiz oranda Partizan'a karşı ideolojik sorumluluğumuz tamamlanmış olacaktır.

I- DEVRİMCİ DURUM (Devrimin Objektif Şartları)

BP'nin yine bu sayısında yayınlanmış olan "İşçinin Sesi" ile ilgili makalede bu konuda genişçe yazdık. Aşağıda Kaypakkaya yoldaşın bu konudaki görüşleri ve dolayısıyla hatasını okura sunuyoruz.

"Devrimci durum, gerek dünya açısından(abç) gerekse tek tek ülkeler açısından (bazı istisnalar olsa bile) fevkaladedir. Emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin ise bütün dünyada zafere ilerlediği çağımızın tipik bir özelliğidir bu." (İ.K.Seçme Yazılar,Ocak Yayınları,s.17)

"Devrimci durumun ülke çapında gelişmesi meselesine gelince, birinci olarak bu bütün dünya çapında(abç) ve özel olarak ülkemiz çapında mevcuttur."(Age.,s.24)

Kaypakkaya yoldaşın bu görüşleri I.Parti Konferansımızda "Çağ tesbiti" sorunu olarak ele alınmış ve ÇKP kaynaklı "yeni çağ" sahtekârlığı reddedilipçağımızın daha hala "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" olduğunu savunmuştuk. Fakat buradan da görüldüğü ve bugün gayet iyi kavradığımız gibi, Kaypakkaya yoldaş için asıl sorun devrimci durum sorunuydu! Niye?

Çünkü Kaypakkaya yoldaş Leninist devrimci durum öğretisini gayet iyi bilmektedir (Bakınız Age.,s.346, "5.Şafak Revizyonistleri Leninist devrimci durum öğretisini tahrif ediyorlar"). Burada Leninist devrimci durum öğretisi Şafak revizyonistlerine karşı tutarlı bir şekildesavunulmaktadır.Yani Kaypakkaya devrimci durum olmamış devrimin "genel bir kural olarak imkânsız" olduğunu bilmektedir. İşte yukarıdaki sürekli devrimci durum teorisini ileri sürmesinin altında yatan neden de budur.

Küçükten büyüğe, kırlardan şehirlere gelişecek olan; belirli kırlık bölgelerde hemen başlatılması gerekli gerilla faaliyeti ile gündemde olan "silahlı mücadele", (halk savaşı stratejisi) devrimin ta kendisi olduğu ("...devrim, yani silahlı mücadele" Age.,s.344) ve devrimde, devrimci durum olmamış olmayacağı için Kaypakkaya yoldaş "yeni çağ"ın bir özelliği olarak TÜM DÜNYADA devrimci durumun SÜREKLİ olduğu tezini ileri sürüyor!

Biz diyoruz ki gerek Kaypakkaya yoldaşın TÜM DÜNYA için geçerli gördüğü, gerekse M.Çayan'ın tüm ezilen ülkeler için geçerli gördüğü SÜREKLİ DEVRİMCİ DURUM TEORİSİ Marksizm-Leninizm'in soldan revizyonudur. Gerek İ.K. gerekse M.Ç. bu revizyona sol siyasetlerinin bir talebi olarak başvurmak zorunda kalmışlardır. Bu hatanın ideolojik kökenlerini ayrıca ele alacağız!

Pekâla Partizan kitlelerini "Kaypakkaya'yı biz savunuyoruz, Bolşevikler reddediyor" vb. laflar ederek peşlerine takmış olan II.MK takımının bu konudaki tavırları nedir?

Okurun canını sıkmak pahasına da olsa Komünist Sayı 7'den bu konuda uzunca bir alıntı sunuyorum.

Bahsi geçen alıntı "Bir Broşür Notları"ndaki,"3-Parti çoğunluğu ve devrimci durum" bölümüdür.

Yukarıdaki incelememizde de görüldüğü gibi II.MK takımı devrimci durum konusundaki saçmalıkları içinde Partimizin teorisine herhangi bir "yenilik" getirmeyi başardıysa, bu yenilik M. Çayan'ı piyasaya sürmek şeklinde olmuştur. Yani, Kaypakkaya devrimci durumu TÜM DÜNYADA sürekli ilan ederken, Kaypakkaya'nın çok büyü savunucusu bu arkadaşlar ise devrimci durumu emperyalist ülkelerde "dönem dönem ortaya çıkan"; "yarı sömürge-yarı-feodal ülkelerde ise sürekli" ilan etmişlerdir! Yani Mahir!

"Kararlar"ın bir parçası olan "Dünyada durum" yazısında ileri sürülen "metropollerde savaşa hazırlık, yarı-sömürge ve sömürgelerde MDD'ye devam şeklinde ifade edilen "enternasyonal iş bölümü(!)" işte devrimci durum konusundaki bu anlayışın bir ürünüdür!

Bu anlayışın "daha geliştirilmiş bir şekli olarak, metropollerde dünya savaşı çıkıncaya kadar devrimci durumu imkansız gören "yeni" bir safsata icat ettiler. Bu ABD-DKP ile ortak çıkardıkları emperyalist savaşlarla ilgili duyuruda yer alıyor. "Kararlar" elimize geçmeden bu "ortak açıklama"yı okumuş ve ayrıca basılması için kısa bir makale yazmıştık. Herhalde bu makaleyi buraya koymak hiç te yanlış bir iş olmaz:

TKP/ML, ABD-DKP "ORTAK AÇIKLAMASI"NIN BİR ÖĞRETİSİ?

" Hareket de sadece geçmiş yönünden değil, aynı zamanda gelecek yönünden ele alınır. Bu "tedriciler"in anladıkları cahilce değil, fakat diyalektik olarak."... bu büyüklükteki gelişmelerde yirmi yıl, bir günden daha önemli değildir" diye yazdı Marx, Engels'e, "fakat daha sonra yirmi yılın cisimleştiği günler gelebilir" ... ". Gelişmenin her bir aşamasında, her bir anda, proleteryanın taktikleri insanlık tarihinin bu objektif olarak kaçınılmaz diyalektiğini dikkate almalı..." (K.Marx, Lenin)

Başka bir deyişle, "proleteryanın taktikleri", barış dönemlerinin, devrim dönemlerine dönüşmesini, "insanlık tarihinin bu objektif olarak kaçınılmaz diyalektiğini" "dikkate almalı"!

M-L doktrinin bu öğretisini dikkate almayan "sürekli devrimci durum teorisi" İ.Kaypakkaya yoldaşta mevcuttur. Bugünkü Partizan saflarını oluşturan arkadaşların Kaypakkaya'nın bu yanlışına nasıl dört elle sarıldıkları Komünist,Sayı 7'de ortaya konmuştur.

Burada M-L doktrinin bu konuyla ilgili yeni bir çarpıtmasını sergilemeye çalışacağız.

TKP-ML, ABD-DKP Ortak Açıklama'da şu satırları okuyoruz.

"Normal günler- ki bu, emperyalist ülkelerde, iki dünya savaşı arasındaki dönem anlamına gelir-"normal günler" hızla "normal" sonuçlarına (III.Dünya Savaşını kastediyorlar-YN) yaklaşmaktadır" ("Ortak Açıklama","Devrimci İşçi", Sayı 235,sf.4).

Burada açıkça söylenen şudur:

"Emperyalist ülkelerde", "iki dünya savaşı arasındaki dönem" "normal günler"dir.

"Normal günler"den anlaşılan, bir gün değerindeki yirmi yıl veya "barış dönemi"; "normal olmayan günlerden" anlaşılan da "yirmi yılın cisimleştiği günler", veya "devrim dönemi"dir!

Bu safsatanın kaçınılmaz sonucu şudur:

"Emperyalist ülkelerde", dünya savaşı çıkmamış normal olmayan günler, "devrim dönemi" ve dolayısıyla da devrim olamaz!

"Ortak Açıklama"da kaçınılmaz sonucu bu olan satırlardan sonra şunları okuyoruz:

"Soru berrak ve acil olarak ortaya çıkmaktadır: Dünya savaşı önlenebilecek mı? Bu soru; III.Dünya Savaşının başlatılmasını ancak ve ancak dünya çapında temel güçler dengesini değiştirecek olan devrim önleyebilir şeklinde cevaplandırılmalıdır. Bu hiç bir iradi sistemin değiştiremeyeceği bir gerçektir. Fakat ümitsiz bir hülya da DEĞİLDİR bu" (a.g.e,s.4)

"... En köklü kopuş, dünya savaşının devrimle önlenmesini,ya da eğer önlenemezse, emperyalist dünya savaşını, devrimci iç savaşa dönüştürme yönünde çalışmayı gerektirir" (a.g.e.,s.18)

Çam dibinde saksağan, vur beline kazmayı!

Bir yanda, "emperyalist ülkelerde" III.Dünya Savaşı çıkıncaya kadarki dönem "normal günler", dolayısıyla savaş çıkıncaya kadar bu ülkelerde devrim "out of question",

Diğer yanda, III.Dünya Savaşını "ancak ve ancak dünya çapın-

da temel güçler dengesini değiştirecek olan devrim önleyebilir"

Hangi devrimler? Nerede olacak bu "devrim"? Kimler yapacak bu "devrim"i?

"Ortak Açıklama"ya göre "emperyalist ülkelerde" dünya savaşı çıkmamış devrim olamaz! Dolayısıyla bahsi geçen "devrim", bu ülkelerdeki "devrim" olamaz. Dolayısıyla bu ülkelerdeki komünistler de devrim yapmaz, onların yapabilecekleri tek şey- vah zavallılar- "emperyalist dünya savaşını, devrimci iç savaşa dönüştürmek yönünde çalışmak"tır?

"O halde dünya savaşını önleyecek "devrim" olsa olsa "dünyanın ezilen alanlarındaki (a.g.e.,s.18) "devrim, veya Partizan'ın diliyle "ys-yf ülkelerdeki" devrimdir. Bu devrimleri yapacak olanlar da bu ülkelerin komünistleri!

Gördünüz mü şimdi ABD-DKP'nin etrafında oluşturduğu "Dünya Komünist Hareketi"nin "Dünya Çapında", "Enternasyonal" iş bölümünü...

"Emperyalist ülkelerde" "emperyalist dünya savaşını, devrimci iç savaşa dönüştürme yönünde çalışmak"

"dünyanın ezilen alanlarında"- dünya savaşının başlamasını önlemek için- devrim yapmak!

Okur devrimci durum konusuna niye bu kadar çok önem verdiğimizi anlayamayabilir. Sebebi şudur ki sürekli devrimci durum teorisi reddedilirse bize Kaypakkaya'dan miras kalan şekliyle "Halk savaşı stratejisi" çöker! ve şimdi Partizan saflarındaki tüm arkadaşlara seslenebiliriz: Seçiniz; ya sürekli devrimci durum teorisi, ya da Leninist devrimci durum öğretisi! Bu seçeneğin orta yolu yok. Mahir de değil!

"Kararlar"la ilgisi neki devrimci durumun? O da şudur ki, "kararlar"ın yazarları "taktikler" konusunda devrimci durumu, "objektif şartları" dikkate aldıkları iddiasındalar?

II- TAKTİK

Bu konuda "kararlar"ı ele almadan Partizan No.14'de yayınlanan SÖZDE "TKP-ML Parti II.Konferansı Raporu"nda bu konuda yazılmış saçmalıkların bir incelenmesini okura sunalım. Uzunca olsa da Komünist, S.7'den bu alıntı bence gerekli ve yerindedir, çünkü "kararlar" aslında orada ele alınan görüşler üzerine yükseliyor.

Yazının birinci bölümü kendi görüşlerimizi olumlu olarak ortaya koyuyor. İkinci bölüm ise "II.MK'nın saçmalıklarının teşhirine ayrılmıştır.

Bahsi geçen alıntı "Bir Broşür Notları"ndaki,"3-KİTLELERİN MÜCADELE VE ÖRGÜT ŞEKİLLERİ VE PARTİNİN TAKTİKLERİ" bölümüdür.

Böylece hem "Rapor" yazarlarının, hem de "kararlar"ın yazarlarının taktikler konusundaki saçmalıklarını teşhir etmiş olduk. Bu görüşleri özetlersek:

"Yarı-sömürge, yarı-feodal" ülkelerde "sömürgelerde" "dünyanın ezilen alanlarında", ülkelerin "ekonomik, siyasi, kültürel, tarihsel vb."yapısı icabı esas mücadele şekli" küçükten büyüğe, kırdan şehire, gelişecek olan "silahlı mücadele"dir, ki bu da "devrimin yolu" olan "Halk savaşı stratejisi"nin ta kendisidir!

"ANCAK" evet efendim, "ANCAK", "bunu mutlaklaştırmamalı" "özel durumlar" olabilir ("rapor"), veya aynı çok açık lafların başka türü olarak "devrimci durum azalıp, çoğalabilir" ("kararlar").. Yani bu "ancak" ve peşinden gelen zırvalarla oportünistçe taktik değiştirmek için ideolojik temel yaratılabilinir!Binbir kılığa girilebilinir. Mesela "kararlar"ın yazarları, "rapor" yazarlarını eleştiriyorlar: "Devrimci durum durakladı, esas mücadele şekli silahlı mücadele şekli" dememeliymiş, "Devrimci drum geriledi, esas mücadele barışçıl" demeliymiş.. Rakibini eleştirecek birio nu anlamalı! Ne diyor rapor: "Bugün taktik olarak da mücadelenin silahlı biçimleri ön plandadır: ve fakat "bu gerilla savaşını hemen başlatmak anlamına gelmez"(sf.68). Rapor yazarının "taktik olarak da esas silahlı mücadele" demesi "silahlı mücadelenin hemen başlatılmamasıtalebiyle çelişir ve fakat silahlı mücadele hemen başlatılmazsa, geriye-sizin anlayış çerçevesinde-"barışçıl şekiller" kalır! O halde? Rapor yazarları da aslında "barışçıl" öneriyor! "Kararlar"ın yazarları kendi arkadaşlarını dahi anlamaktan acizdirler! Nasıl anlasınlar ki? "Rapor"un yazarı ne dediğini kendisi bilmiyor, "kararlar"ın yazarı ne dediğini kendisi bilmiyor,her iki yazarın ne dediğini anlamının tek yolu M-L'den geçer. O da onlarda yok!

Madem ki konu TAKTİKten açıldı, bir noktaya daha değinelim.

Partimiz bölünmeden önce HEPİMİZ tutarlı Kaypakkaya savunucusu, dolayısıyla tutarlı "Halk Savaşı Stratejisi" savunucularıydık! Kaypakkaya yoldaşı biraz dikkatli incelersek onun bize sadece "Halk Savaşı STRATEJİSİ"ni değil, bu "STRATEJİ"nin talep ettiği tüm "TAKTİKLER"i de detaylı bir şekilde sunduğunu görürüz. O halde? O halde İ.K.'yı "tutarlı" savunanların "taktik tartışması" diye bir sorunu olamaz! (Bu noktada "en tutarlı" arkadaşlar devrimci durum konusunda bölünme öncesi yazdıkları yazılarını eleştirdiğimiz arkadaşlardır. Onlar "başından beri gerilla savaşı başlatmalıydı" diyerek "çok doğru"-İ.K.'ya uygun olarak-bir laf etmişlerdi. Şimdi neler savunuyorlar acaba? Acaba "barışçıl şekiller" diye yazanlar onlar mıdır?) Halbuki bizler "GSHD" adı altında, İ.K.'ya "katkıda" bulunduk! Şimdi de gerek "Rapor" yazarları gerekse "kararlar"ın yazarları aynı haltı yiyorlar!

Sebep ?

Sebep şu ki Kaykapkaya yoldaşın Halk Savaşı Stratejisi ve dolayısıyla Taktikleri HAYATA UYMUYOR! UYMADIĞI oranda da DEĞİŞİKLİK şart oluyor. Dolayısıyla dün İ.K.nın tutarlı straeji ve taktiğine YAMA bir "GSHD", bugün de İ.K.nın taktiğine YAMA bir "TAKTİK TARTIŞMASI"... Hem halk savaşı stratejisi savunulacak, hem de hayat müsade etmediği için gerilla savaşı başlatılamayacak... dolayısıyla bir sürü yeni "teori" icadı kaçınılmaz oluyordu ve II.MK için de olmaya devam ediyor!

Burada hemen şunu ilâve etmek isterim. "İ.K.yı tutarlı savunuyorsanız, haydi gerilla savaşı başlatın da görelim. Hodri meydan vb." türden bir önerim yoktur! Böyle bir öneri provokasyon-

vari bir şey olur. Benim önerim Partizan'dakiarkadaşların M-L'i öğrenmek için ciddi bir çaba içine girmeleridir!

Devrimci durum konusunda, taktikler ve dolayısıyla halk savaşı stratejisi konusunda ve işin aslında, bizzat kendilerinin Kaypakkaya'yı savunamaz duruma düştüklerini, açıkça değil ama gizlice, itiraf etmiş durumdalar. Bu şartlarda ya M-L'e sarılıp Parti özeleştirisi hazırlanacaktır-Bolşeviklerin yapmaya çalıştığı-,ya da Partizan "yeni teoriler" icat ederek M-L'den her geçen gün daha da kopacaktır! Başka yol yok!

III- ÖRGÜTLENME

Taktikler konusundaki zırvaları detaylı bir şekilde ele aldıktan sonra, bu konudaki zırvaları da detaylı bir şekilde ele almaya hakikaten gerek yok. Her ikisi de aynı fikir zavallığı üzerinde yükseliyor. "Kararlar"ın yazarlarının örgütlenme konusundaki ilk cümlelerinde belirttikleri gibi.

IV- İTTİFAKLAR

"Kararlar"ın şu satırlarını tekrar okumak şart:

" Hakim sınıfların çeşitli kanatlarıyla bugünkü somut durumda Cunta ile olan somut çelişkileri temel alınarak eylem birliklerinin mümkün olduğu sonucuna varıldı. Bu anlayış temelinde hareketle:

Milli burjuvazinin sağ kanadının temsilcisi TİKP ve MSP ile; Cunta ile çelişkisi olan hakim sınıf ve (okunmuyor-kesimlerinin (?)-bn)nin MHP dışındaki temsilcileriyle eylem birliği yapılabileceği, uluslararası güçler dengesinden dolayı ABD ve RSE.lerinin uşaklarına karşı esas politikanın teşhir ve tecrit olması koşuluyla, eylem birlikleri yapılabileceği,bunlarla eylem birliklerinde daha fazla mesafeli ve temkinli olması gerektiği belirtildi".

Kaypakkaya'yı okuyup da Kaypakkaya'daki şu yüce ruhu, yoksullara karşı sonsuz sevgi, sadece yoksullara ve emekçilere tam bir güven, emperyalistlere, sosyal emperyalistlere, kompradorlara, bürokratlara, feodallere karşı sonsuz kin... Kimdir Kaypakkaya'nın tüm eserlerine sinmiş bu devrimci ruhu bilmeyen? Sadece ve sadece "Kaypakkaya savunucusu" "Kaypakkaya'nın partisinin MK'si olduğunu iddia eden birkaç rezil hariç! Bu konuda "kararlar"ın yazarlarını teşhir için herhangi bir çabayı gerekli görmüyorum. Sadece onlara "MHP" ile eylem birliğine niye karşı olduklarını sormak isterim. Nede olsa önderi daha halâ içeride olan "hakim sınıf partisi" MHP! Sağcılıkta bile tutarlı olamıyorsunuz! Çünkü "taktik" konusunda tutarlılıktan mahrumsunuz. Partiyi bir sola bir sağa sallamaktan başka hiç bir şey beceremezsiniz siz! Şu anda sağa doğru iyice çark ettiniz!

Gel gelelim, böylesi "ittifak" rezaletlerinin rezilliğini görebilmek için iyi bir teorik bilgiye ihtiyaç yoktur. Tek gereklilik kişinin devrimci ruhunu yitirmemesidir. "MK Örgütlenme Bürosu" not düşmüş:

"Yoldaşlar,

MK IV.toplantı kararlarını sözlü temelde de olsa bölgelere iletiminden sonra özellikle ittifaklar ve cephe konusunda Merkez Komitesi'nin böyle bir değişiklik yapamayacağı ve bu konuda yetkisinin olmadığı noktasında çeşitli eleştiriler gelmiştir. MK,

ÖB bu eleştirileri değerlendirmiş ve MK'nın halk sınıf ve tabakaları arasındaki ittifak kararıyla dünyadaki ittifaklar konusundaki kararının tüzükle olan ilişkisini tartışmak üzere bu kararların MK V. toplantısına kadar parti içinde açılmasını ve bu döneme kadar yoldaşların bu konuları tartışması gerektiği kararını almıştır. Bu nedenle bu bölümler MK V.toplantısına kadar dışa açılmayacak içte tartışılacaktır. Bu kararların dışa açılıp açılmayacağı MKV .toplantısında görüşülecektir.

Dünyadaki durum ve Emperyalist savaş konusu'da dışarıya açılmayacaktır."

Buradan da anlaşılabileceği gibi Kaypakkaya'nın devrimci ruhunu Partizan saflarındaki tüm arkadaşlar yitirmemişe benzerler! Ve en azından bu noktada bu devrimci ruh görevini yerine getirmiş, aşırıya varan rezaleti frenleyebilmiştir. Haberini aldığımız cephe konusundaki BP-P ortak toplantısı Partizan'daki bu devrimci ruhun MK'ni iyice zorladığının bir göstergesi. Şimdi arkadaşlara düşen görev devrimci ruhun yetmeyeceğini kavramak, partimizin özeleştirisi konusundaki çabalarımızı ciddi olarak ele almaktır. Cephe konusunda MK'lerinin vardığı rezalet, Bolşevikler konusunda, partimizin bolşevikleştirilmesi konusunda onları ciddi bir araştırmaya itmelidir. Bu onların görevidir!

V- DÜNYADA DURUM

"Kararlar"ın bu yazısıyla daha önce değindiğimiz ABD-DKP/TKP-ML "ortak açıklama"sını birlikte ele almalı. O zaman görülür ki "kararlar"ın bu yazısındaki pek çok fikir, "Ortak Açıklama"da mantıki sonuçlarına vardırılmaktadır! (bakınız:ABD/DKP-TKP/ML Ortak Açıklamasının bir öğretisi)

"Kararlar"a dönersek:

Demek ki artık "esas akım devrim değil"! Şimdi artık "esas akım savaştır". Bu değişiklik "hayati öneme sahiptir" ve "taktik değişikliği gerektirir".

KİMLER İÇİN?

"Yarı-sömürgelerde, sömürgelerde"("Ortak Açıklama"nın "dünyanın ezilen alanları)"MDD'ye devam","esas görev devrim"!

Yani yazarlara göre, DÜNYADA "hayati öneme sahip", çok çok önemli değişiklikler de olsa "yarı-sömürge, sömürgeler"de hiçbir şeyin değişmemesi, eski tas eski hamam devam edilmesi gerekir! Devrimci durum sürekli, devrime devam!

İşin aslında "yarı-sömürgelerde, ve sömürgelerde" "taktik değişiklik" olmayacağı, "devrime devam" edileceği sadece lafta,ve koskoca bir palavra! "Taktik değişiklik" "kararlar"da bolca mevcut! "İTTİFAK" siyasetlerinde açıkça sırıtıyor! Eskiden "devrim" den hiç değilse Demirel vb.nin altedilmesi anlaşılırdı. Şimdi Demirel'lerle birlikte "devrim" yapacaklar, faşizmi altedecekler!

Fakat biz "dünyada durum üzerine" kararı kendi başına ele alalım, ve işin aslında "devrimi esas" almadıklarını unutalım!

O zaman şu "taktik değişikliği" bir tek metropoller için anlam taşıyor! "Kararlar"da üstü biraz kapalı, "ortak açıklama"da açıkça konan bir anlam:

"Emperyalist ülkelerde, emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürmek için hazırlık çalışması; nede olsa savaş çıkmadıkça "normal günler" sürecek!!!

Ayni safsata burada da var! "Krizlerden yararlanmak" palavrasının ardına saklanmış. Şöyle diyorlar: "her emperyalist savaş metropollerde öncesinde, sonrasında ya da sırasında devrimci durum yaratır". "Öncesinde"? savaş, savaş öncesinde devrimci durum yaratıyor? Kendisi yok ama devrimci durum yaratıyor? Bunun olamayacağı her aptala malumdur. İşte "ortak açıklama"yı yazarken bu aptala da malum olmuş olmalıkimetropollerde emperyalist dünya savaşı çıkmamış, devrimci durumu imkansız ilan ediyorlar!

"Ortak Açıklama"ya ilk bakış sadece metropollerde devrimden vazgeçildiği, sadece metropol proleteryasına güvensizliğin mevcut olduğu görüşünü veriyordu. Şimdi demeliyiz ki, onlar "dünyanın ezilen alanlarında" da devrimden vazgeçmişlerdir, bu ülkelerde sadece proleteryaya değil "kırlara" da güvenlerini yitirmişlerdir. Bu nedenledir ki vardıkları yer: geri ülkelerde Demirellerle elele , metropollerde "Avrupa emperyalizmiyle" eleledir!

Mao'yu tümden reddettiğini, Stalin'i çok iyi savunduğunu iddia eden "Bolşevikler Birliği"nden tutun, Mao'nun tutarlı savunucusu Partizan ve ABD/DKP'ye kadar hepsi bir ağızdan bağırıyorlar. SAVAŞ GELİYOR. Şöyle yapalım, böyle yapalım... Sanki kendi geçmişlerindeki pislikleri temizlemeden PROLETERYA İÇİN bir şey yapabilecek halleri vardı!

AHA. Belki de geçmişle hesaplaşacaktırlar. Baksanıza kongre yapacaklar.

VI- KONGRE

Kongrenin birinci maddesi de parti özeleştirisi-gerçi biz özeleştiriden sonra ele alınacak pek çok konunun neden özeleştiriden bağımsız olarak ele alınacağını, hem de sonrasında ele alınacağını pek anlayamadık ya... önemli değil!

Önemli olan şu!

Bahsi edilen özeleştiri ya M-L üzerinde inşa edilir, o zaman Bolşevik kanadın diktatörlüğünü, yönetimini kabullenmek zorunda kalırsınız, ya da.. bugün üstünde yürümekte olduğunuz "teori" üzerinde inşa edilir, ki sonuncusu olursa, biz daha bugünden nereye varacağınızı biliyoruz! Nasıl mı?

Gayet basit. Sizin "kardeş partiniz" ABD-DKP hali hazırda M-L'de hemen hemen ne varsa tümünü de detaylı bir şekilde revizyona tabii tuttu ve hazır bir şekilde bizlere sundu da ondan. Sizlerin de ideolojik olarak varacağınız aynı yer olacaktır da ondan! (Bakınız: "Devrim Bilimi-bir sunuş",Lenny Wolf ve "Ejderhalar biçmek için",Bob Avakian vb.)

Bob Avakian ve şürekâsı bu işte o kadar ileri gittiler ki açıktan açığa M-L'in revizyonunu talep ediyorlar. Pardon efendim, revizyon talep etmiyorlar, biraz ayıp kaçıyor,,onlar M-L'in "değiştirilmesini, Stalin'in değiştirilmesini, ona meydan okunmasını" talep ediyorlar. Aşağıda bu talebin nasıl getirildiğini, bir "değiştirme örneği" ve kendi görüşlerimizle birlikte sunuyoruz.

"Marksizm yaşayan bir bilimdir ve dolayısıyla farketti ki bir zamanlar esas doğrular ve hatta temel tezler olarak ele alınan fikirleri tarih tarafından ya bazı yönlerden yanılan veya esasta yanlış olarak ispatlandı (cümleye bakınız siz! Tercüme hatası değil yazarın yazması!-bn). Marks ve Engels, mesela, pro

leter devrimin önce en ileri ülkelerde ve- eğer devrim zafer kazanacaktıysa-birkaç ülkede aynı anda vukubulacağına İNANIYORLARDI(abç). Fakat, bu asrın başında emperyalizmin gelişmesiyle,gelişmiş ülkelerde çelişmeler geçici olarak iyileşmişti.... (AMELIORATED:iyileştirmek, düzel(t)mek...İngilizcede pek kullanılmayan, bizi sözlüğe bakmaya mecbur kılan bir kelime.. Ne kadar ilginç bir kelime, ne kadar edebiyat bilgisi zengin bir yazar... Lenin diyordu ki: Emperyalizm, kapitalizmin çelişmelerini KESKİNLEŞTİRİR! Yazar diyor ki; Emperyalizm kapitalizmin çelişmelerini İYİLEŞTİRİR, DÜZELTİR... Yani YUMUŞATIR!!! İşte size yazarın talep edeceği "değişiklik" örneklerinden biri! Revizyonizmin ta kendisi! Gerek bu, gerekse devrimci durumla ilgili görüşleri, metropol proleteryasına güvenmeyen ve metropol devrimlerinin taleplerinden kaçan sahtekarların icatlarıdır. Kökeni için Kautsky'e gidilebilir. Bence "dünyanın kırları Asya-Afrika-Latin Amerika, dünyanın şehirleri metropoller" safsatasına gitmek yeterli!-bn) ..... Bu konuda Marks ve Engels'in özel tezleri YANLIŞ (abç) çıktı; fakat Marksist METOD Lenin'e şartların niye ve nasıl değiştiğini, bu daha önceden görülmeyen gelişmeye hangi yeni faktörlerin sebep olduğunu ve-en önemlisi- onun bugünkü ve gelecek pratik EYLEM açısından ne anlama geldiğini analiz etme imkanını verdi. Karesialınmış revizyonizm diye buna derler! Hem Marks ve Engels YANLIŞtılar, hem de Lenin'de Marks ve Engels'i YANLIŞ ilan etti... Yazarın her iki iddiası da YANLIŞ! Marks ve Engels yanlış değildiler. Onların yaşadığı dünyada TEK DOĞRU TAKTİK onlarınkiydi! Lenin de Marks ve Engels' in yanlış olduğunu iddia etmedi, ŞARTLAR değiştiği için, Marks ve Engelsin önerilerinin de artık değiştirilmesi gerektiğini belirtti. Yazarın bahsini ettiği türden Marks, Engels, Lenin, Stalin de bolca YANLIŞ bulmak,ta bay Bob Avakian'ın üstüne yoktur! Yazıları Partizan'dan arkadaşlara tavsiye edilir. Nede olsa öğretmenlerimizde böylesi "YANLIŞ" bulmakta birlik olacaklar!)

Böyle bir gelişme süreci hakiki bilimsel karakterle uygunluk gösterir. Darwin örneğine dönersek... Aynı şekilde(abç) (Darwinizmle aynı şekilde-bn), devrim bilimi (yani Marksizm-bn) değişmeden, şekli değiştirilmeden, ona meydan okunmadan kalamadı, kalamazdı(abç) (Ne kadar geniş bir bilimsel zekası var yazarın! Darwinizmi bile biliyor. Bizim ise Biyoloji alanında bilgimiz kısıtlı. Fakat Engels'in demesine göre Darwinizm ortaya çıktığı ilk şekliyle tek taraflıdır, bütünlükten yoksundur! Ya Marksizm sayın yazar? Marksizm bütünlüklü bir öğretidir! Darwinizm için kaçınılmaz olan, ve bilhassa bugünlerde Darwinizmin başına gelmekte olan "değişiklikler", bu tür değişiklikler YANİ Darwinizmin kaçınılmaz REVİZYONUna MARKSİZMİN ihtiyacı yoktur! Yazar ise Darwinizmin başına gelmesi kaçınılmaz olan türden "değişiklikleri" Marksizm için de talep ediyor. Bu açıktan açığa ilan edilemeyen REVİZYONİZM talebidir ve yazar ve talebe uygun bir "değişiklik" örneğini yukarıda sunmuştur. Yazar revizyonizm talep etmediğini iddia edebilir. Biz de kabul ederiz.. Eğer hiç değilse AMELIORATE talep ettiğini kabul ederse! Revizyonizm değil,Amelioratizm!) (alıntılar: "Devrim bilimi-bir sunuş",Lenny Wolf,sf.13'ten)

'Seçim hakkı' Partizan'dan arkadaşlara aittir!

Onlar "Ameliorated" yollarında yürürlerse, bahsini ettikleri özeleştiriyi "Ameliorated" bir M-L üzerinde inşa ederlerse varacakları yer ABD-DKP'nin vardığı yerdir. Açık revizyonizm!

O yolda karar edenlerin yolu açık ola!

Karşılarında her zaman bizi bulacaklardır!

VII- TARTIŞMANIN SINIRI!

" Bu tartışma döneminde sınırları BK'larca belirlenmek koşu luyla örgütlü ileri kesimde tartışma sınırına dahil edilecektir. Partililer bu tartışma döneminde kendi farklı görüşlerini sözkonusu kesimde tartışabilirler. Ayrıca geçmişte olduğu gibi tartışma döneminde de parti organlarında farklı görüşler tartı şılabilinir.

...

- Ayrıca aynı organda olmayan fakat aynı evde kalan yoldaşlar bu tartışma döneminde farklı düşüncelerini birbirleriyle tartışabilirler. Bu durum kısa ve geçici kalmalar için geçerli değildir.

- Yine aynı organda olmayan evli yoldaşlar da farklı düşüncelerini birbirleriyle tartışabilirler"

Geçmişimizi ve bu geçmişimiz nedeniyle sadece bizlerin değil, daha da önemlisi İşçi Federasyonu'ndaki "kitleden" arkadaşların yedikleri kazığı hatırlatıyor bize. Anlaşılan birileri daha kazıklanacak...

Tabii ki "tartışma sınırı" meselesi parti disipliniyle ilgili bir sorundur. Fakat nerede görülmüştür ki M-L bilince, devrim için sonsuz fedakârlık ruhuna ve kitlelerle sıkı bağlara sahip üyelerden oluşmayan bir partide bolşevik bir disiplin? Hiç bir yerde! Dolayısıyla geriye bürokratik disiplin kalıyor! İşte yukarıdaki "sınır" kararı da bürokratik bir disiplin uygulama çabasından başka birşey değildir!

Eminim ki bu kararları alanlar kendilerini "bürokratların, tüm entellektüellerin vs." azılı düşmanı ilan ediyorlardır! "Kitleler" için de canlarını feda edeceklerini! Kitlelersiz hiçbir şeyin olmayacağını ("maddi gelir sorununda kitlelere dayanmak esas, diğer yollar tali olmalıdır")

Gelgelelim "tartışma" kitlelerden gizlenmelidir. Partizan içinden kimlerin kazık yiyeceğini bilmeyiz ama, Partizan çevre sindeki kitlenin yeni bir kazık yiyeceği açık!

AMELİORATED bir kazık!

VIII- MK GÜÇLENDİRMESİ

"GÜÇLENDİRME"... Lenny Wolf'un gözleri yaşlanmıştır! "Bunlar ilginç kelime bulmakta beni de geçtiler" diyerekten!

"Güçlendirme" eşittir MK'ya yeni üye atamak!

Bu problemi de böylece çözdükten sonra devam edelim!

Anlaşılan II. konferansta seçilen MK üyesi arkadaşların büyük bir çoğunluğu görev yapamaz duruma düştüler. Geriye birkaç MK üyesi kaldı ve onlar da "MK güçlendirme" harekâtına başvurdular!

Okunanlardan anlayabildiğim kadarıyla MK bu birkaç arkadaşın çiftliğine dönmüş vaziyette! "Güçlendirme" de onların yitir dikleri meşruluklarını sürdürme çabası! Tüm bu çabadan sonra ise şunu öğreniyoruz.

II. konferansta "engellenmiş" bazı arkadaşlar MK'ya seçilmiş. Şimdi onların "engellenmesi son bulmuş" ve MK'ya katılmışlar, meşruluk problemi de bitmiş!

Biz ne diyelim?

Partizan taraftarları birazcık kafalarını yormak zahmetine katlansınlar!

••••••••